Kléa

7 Chei
pentru atingerea nemuririi

APOCALIPSA SFÂNTULUI IOAN
CALEA DE EVOLUȚIE A SUFLETULUI

TOTAL
PARALELA 45

TOTAL

PARALELA 45

Această „Carte a revelației" este testamentul inițiatic al Sfântului Ioan, discipolul mult iubit – și bine instruit – al lui Iisus Hristos.

Magnifică, dar discretă evocare a celor șapte chei care sunt numerologia, astrologia, tarotul, arborele Sefiroților, literele ebraice, alchimia și întreaga transformare lăuntrică, ea n-are categoric nimic înspăimântător, dar informează cu tărie că purificarea este singura cale de ascensiune posibilă.

Așadar, Apocalipsa *nu este o profeție a distrugerii sau a sfârșitului lumii, cum s-a vehiculat de prea multe ori, ci o cale spre deschidere și evoluție pe care fiecare și-o poate asimila în funcție de propria sensibilitate.*

Cartea trebuie citită și recitită pentru ca totul să se imprime bine...

Kléa a încercat să revină la surse clare, nealterate, care descifrează aproape fiecare frază a textului: operațiile alchimice, până acum misterioase, și căile de evoluție ale arborelui vieții își găsesc locul cuvenit.

Ea estimează că este timpul să i se înapoieze Sfântului Ioan ceea ce ne-a dăruit: o iluminare a vieții și a sufletului, un mesaj plin de înțelegere și dragoste, o mai bună cunoaștere a universului și a individului care se integrează în el.

Kléa este autoarea a numeroase lucrări despre numerologie, tarot și astrologie dintre care amintim: Literele-Numere, energii vii în viața de zi cu zi *(numerologie) sau* Pe firul Arcanei *(tarot), ambele la Editura du Dauphin și* Astrologie inițiatică și practică, *volumul I:* Planetele *și volumul II:* Semnele și casele, *la Editura du Rocher.*

PARALELA 45

ISBN 978-973-47-0654-9

Colecţie coordonată de Constantin Dumitru

Editor: Călin Vlasie

Redactor: Aurelia Năstase
Tehnoredactare: Gabriela Chircea
Coperta colecţiei: Irina Bogdan
Prepress: ART CREATIV

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
KLÉA
Şapte chei pentru atingerea nemuririi : Apocalipsa Sfântului Ioan, Calea de evoluţie a sufletului / Kléa ; trad.: Catrinel Auneanu.
- Bucureşti : Paralela 45, 2010
ISBN 978-973-47-0654-9
I. Auneanu, Catrinel (trad.)
228.07

Titlul original:
L'apocalypse de Saint Jean, voie d'évolution de l'âme

Copyright© Éditions Alphée, 2006
Copyright© Editura Paralela 45, 2010, pentru prezenta ediţie

Kléa

ŞAPTE CHEI PENTRU ATINGEREA NEMURIRII,

APOCALIPSA SFÂNTULUI IOAN
CALEA DE EVOLUŢIE A SUFLETULUI

Traducere din limba franceză de:
Catrinel Auneanu

PARALELA 45

Şi apoi Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit, şi a pus acolo pe omul pe care-l zidise.
(Facerea, 8)

Şi a făcut Domnul Dumnezeu să răsară din pământ tot soiul de pomi, plăcuţi la vedere şi cu roade bune de mâncat; iar în mijlocul raiului era pomul vieţii şi pomul cunoştinţei binelui şi răului.
(Facerea, 9)

... şi a pus heruvimi şi sabie de flacără vâlvâitoare, să păzească drumul către pomul vieţii.
(Facerea, 24)

INTRODUCERE

Sfântul Ioan şi-a scris Evanghelia în tinereţe, a pus în practică învăţătura lui Iisus Hristos, apoi şi-a transmis propria experienţă de viaţă. Ultim supravieţuitor al discipolilor Mântuitorului, avea în jur de 90 de ani când a scris Apocalipsa ori Cartea Revelaţiei, *apocalupsis* sau „ridicarea vălului", pentru a revela omenirii apoteoza de atins. Departe de a crea panică, aşa cum se crede de prea mult timp, lucrarea sa deschide calea spre „pomul vieţii din mijlocul grădinii Edenului". Această carte a vieţii ce se primeneşte veşnic se adaptează la toate epocile decadente care, după o dureroasă lipsă de înţelegere, trebuie să descopere lumina.

În orice evoluţie spirituală, primul demers, care trebuie să elimine forţele negative, este deosebit de dificil: ele sunt atât de bine înrădăcinate şi încă de mult timp!...

Ce este Apocalipsa?

Abaterile inerente fiinţei umane nu au variat de milenii, indiferent că se numesc dorinţă, putere, bani, seducţie, desfrâu, lăcomie, lene, minciună sau mânie, şi recunoaşterea lor cu luciditate permite o mai bună orientare a eforturilor. Cartea Revelaţiei invită la conştientizarea faptului că orice viaţă se supune legii progresului, că nu mai e timp de pierdut „căci vremea este aproape" (capitolul 22, 10) şi Pământul a ratat deja mai multe *întâlniri* cosmice.

Foarte iubit de Învăţătorul lui şi singurul care a rămas cu fidelitate la picioarele Crucii, Sfântul Ioan lasă o lucrare concisă, dar magistrală, ale cărei noi parabole sunt destinate unei omeniri mai puţin puse în gardă decât în prezent. De mai bine de două mii de ani, inconştientul colectiv – întotdeauna atras

de negativitate! – o transformă într-o profeţie catastrofică şi consideră *cutremurele ei de pământ* pedepse devastatoare...

Dar Dumnezeu îşi foloseşte *trăsnetul* şi *fulgerul* pentru a zgâlţâi sufletele toropite, căci viaţa confortabilă, trăită în puf, automatismele cotidiene, dualitatea, agresivitatea, seducţiile, emotivitatea, aspiraţia către putere şi bogăţie sunt tot atâtea capcane care le prind în mrejele unei materialităţi atât de dense, încât lumina nu le mai poate traversa.

Prea multe interpretări tendenţioase au poluat superbul mesaj al Apocalipsei şi au terorizat fiinţe deja fragilizate de informaţii false; angoasele inconştientului colectiv – despre care oricine ştie că sunt „lucrarea Satanei" – au transformat acest puternic text iniţiatic în predicţie de urgii, orientându-l cu indiferenţă spre un nou război mondial sau, de ce nu, spre distrugerea întregii planete! Dar, cu umorul şi fineţea proprie marilor iniţiaţi, Sfântul Ioan demonstrează modalitatea în care fiecare om, în ciuda unei conştiinţe adormite şi a unui eu imperfect, se poate înălţa până la nemurire graţie curăţirilor succesive, dorind ca ceea ce ţine de natura omenească să *moară* desigur, dar numai în falsele ei valori egocentrice pentru a dezvălui ce are mai bun: sufletul.

Destinată exclusiv trezirii şi deschiderii conştiinţelor, Apocalipsa cere cu prioritate respingerea forţelor negative – tocmai graţie *cataclismelor* sau tulburărilor – şi nu întreţinerea lor, prin răspândirea interpretărilor arbitrare, samavolnice şi surprinzătoare ale numărului 666 sau prin prezicerea sfârşitului lumii într-un infern de foc şi sânge: încă acum mai bine de trei mii de ani, Moise atrăgea atenţia împotriva falşilor profeţi!

Faţă de acest machiavelism perturbator, reacţia mea – oare câţi dintre cei care tremură au citit cu adevărat şi au încercat să înţeleagă Apocalipsa? – a fost să readuc informaţiile acestui text sacru la origine. Ce instrumente mai adecvate decât alchimia, Cabala, aştrii sau literele ebraice ar putea oferi cheia?

Yohann-Ioan, evreu iniţiat şi discipol al lui Ieshoua-Iisus – evreu şi mai iniţiat încă [...] – a lăsat, simultan cu creştinismul, o lucrare de Cabală ebraică... Probabil din cauza sciziunii

acestor religii, totuşi complementare şi succesive, cabaliştii nu i-au dezvăluit mesajul, întrucât lucrarea era considerată deja text creştin; iar creştinii, neposedând cheile *Kabbalah*, nu au putut să o decodeze... Or, Vechiul şi Noul Testament ar fi perfect complementare dacă fanaticii nu s-ar încăpăţâna să transforme lumea în infern... în numele religiilor!

Pomul vieţii şi zodiacul arată calea de evoluţie a întregii omeniri: pentru a-şi regăsi Lumina pierdută, trebuie să urce toate treptele ei. Dar „ceea ce provine de la pomul cunoaşterii nu poartă în sine decât duplicitatea" (Zoharul, cartea sacră a tradiţiei ebraice), şi acelaşi lucru e valabil şi pentru zodiac... Restaurând armonia în microcosmosul uman, fiecare nivel al arborelui dualităţii sau al binelui şi al răului poate fi simultan reunificat; atingerea vârfului său va permite accesul la nemurire.

Pentru a ajuta o omenire foarte întârziată în evoluţia ei, Sfântul Ioan completează în manieră proprie mesajul lui Hristos, îmbogăţindu-l cu toate datele ezoterice ale timpului său. Având un grad înalt de iniţiere şi inspiraţie, el maschează realitatea erei Peştilor, pe care însă copiii Vărsătorului ar trebui să o înţeleagă.

Este mai mult decât îndoielnic ca discipolul atât de îndrăgit de Iisus Hristos să fi scris Apocalipsa ca o profeţie malefică, întrucât atât Învăţătorul, cât şi el preconizau cea mai pură iubire. Această Apocalipsă-Revelaţie se adresează tuturor fiinţelor binevoitoare din lume, fără deosebire de religie sau rasă. Iubirea lui universală pune bazele noii ere, în care fiecare îşi potoleşte setea la Izvorul de viaţă spirituală revărsată de paharnicul zeilor, Ganymede: întorcându-se spre cel de alături, fiecare va descoperi deopotrivă propria imagine şi scânteia divină.

Sfântul Ioan face omenirea, *mica logodnică a lui Dumnezeu,* să danseze un veritabil balet pe cele şapte note ale gamei astrologice şi pe roata evoluţiei. Dar integritatea Învăţătorului şi a apostolului nu ar putea tolera viciile compulsive care conduc o parte a ei la pierzanie şi o ţintuiesc în obscurantism:

ei cufundă deci sufletele în cupe pline de *mânie* şi le bat cu *urgii* simbolice pentru a separa grâul de neghină, îndrumând în acelaşi timp fiinţele de bună credinţă spre mântuire.

Alchimist, numerolog, cabalist, matematician şi tămăduitor de suflete, Sfântul Ioan urcă astfel pe propria *cale uscată* alchimică; mistic şi adorator al Celui Veşnic, el urcă în acelaşi timp *calea umedă,* unindu-le pe amândouă în regalitatea sa interioară.

Iniţiat pe deplin, el îşi transmite mesajul în mod ezoteric, fireşte, dar descifrabil pentru cel care cercetează cu perseverenţă. Atunci, ca şi astăzi, şi atât timp cât omenirea va dăinui, el îi cere fiecăruia să pună în lumină ce are mai bun.

Emulii săi erau în mare parte naivi, creduli, ba chiar neştiutori de carte. Trebuia deci să-i impresioneze, aşa cum ar fi făcut un genial pictor suprarealist: de aceea, sfântul relatează periplul spiritual ca o poveste pentru copii, frapându-i cu imagini marcante, uneori exagerate.

În zilele noastre, omenirea a dobândit infinit mai multe cunoştinţe, dar marea frescă a acestei „mici cărţi" continuă să-i vorbească; ea se teme în continuare de cataclisme şi tunete, căci, în mare parte, funcţionează încă în dualitate şi negativitate...

Nici înspăimântătoare, nici distructivă, această magistrală *ridicare a vălului* este totuşi o remarcabilă sinteză a tradiţiei ezoterice, care constituie *Biserica* Sfântului Ioan; ea dezvăluie şapte note-cheie strâns prinse unele de altele şi susţinându-se reciproc: numărul, litera ebraică, tarotul, alchimia, astrologia, calea cabalistică şi iniţierea parcurg în total cei patruzeci şi doi de decani zodiacali, număr atât de drag autorului, care îl citează de nenumărate ori.

Indiferent că este vorba de *magister* – cunoscând toţi aceşti parametri – sau de un simplu muritor, nimic nu trebuie să împiedice o omenire în plină mutaţie să înceapă întoarcerea spre Lumină... Foarte simplă, reţeta se rezumă la un singur cuvânt: **purificare,** purificare în continuare, purificare permanentă, ceea ce de altfel se străduieşte să facă veşnicul dus-întors al celor două unde ale Vărsătorului.

Viaţa şi veşnicele ei începuturi

„Ori trăim şi murim din întâmplare, ori trăim şi murim conform unui plan..." (Thornton Wilder).

Într-un univers conceput în mod inteligent, totul funcţionează pe baza ciclurilor: naşterea şi moartea nu sunt decât treceri în unica viaţă a sufletului. Existenţa umană este asemenea unui alambic alchimic: fiecare incarnare-distilare va genera un fluid mai puţin poluat decât precedentul şi totul se reproduce până se obţine o puritate desăvârşită.

După moartea fizică, energiile subtile se desprind de corp: sufletul – sau fiinţa interioară – rămâne vie, se uneşte cu planul cazual şi face un bilanţ al karmei proprii (în sanscrită, *karma* reprezintă cauzele şi efectele faptelor comise în incarnările trecute).

Sufletul va reveni pe acest Pământ, planeta-şcoală a evoluţiei, pătrunzând în corpul unui copil ce trebuie să se nască, după ce şi-a ales programul de viaţă, anturajul şi încercările; aceste noi experienţe îi vor oferi o lărgire a conştiinţei şi o progresivă clarificare interioară. După ce a atins o transparenţă absolută, *Monada* sau scânteia de Spirit nemuritor este reabsorbită de Spiritul divin, pentru a îndeplini sarcini cosmice.

Toate religiile acceptă ideea nemuririi şi totul se supune legii ciclurilor: luna, soarele, planetele, anotimpurile şi mareele o demonstrează. Numai fiinţa umană să se îndrepte spre o moarte definitivă? Credinţa lineară a unei naşteri, a unei vieţi şi a unei morţi sterile într-un *neant,* înainte sau după, nu are niciun sens... şi categoric, Inteligenţa divină nu a creat nimic stupid!

Miliarde de indivizi au fost întotdeauna convinşi de ciclurile de reincarnare. Dar religiile iudeo-creştine au amputat acest precept, evocat totuşi de Iisus-Hristos: câteva fraze au scăpat de la masacrul epistolar al Evangheliilor în timpul instaurării Bisericilor (la Conciliul de la Niceea, adică la mai multe secole după începutul erei creştine). Cea mai revelatoare este aceasta: „[...] Şi dacă voiţi să înţelegeţi, el este Ilie, cel ce va să vină", le spunea Iisus discipolilor săi, referindu-se la Ioan Botezătorul (Matei, 11, 14).

Recenta comunicare dintre Orient şi Occident permite de acum înainte o mai corectă abordare a vieţii. Devine posibil să se dea răspuns întrebărilor esenţiale ale fiinţelor umane: „Cine suntem noi, de unde venim, încotro ne ducem?"

Îndrăznesc să sper că cititorul va împărtăşi această credinţă, care hrăneşte sufletul şi transformă existenţe până atunci posomorâte în urcare spre o lumină din ce în ce mai strălucitoare. În plus, pe portalul abaţiei din Vézelay, o sculptură evocă veşnica reîntoarcere a fiinţei mulţumită experienţei acumulate în ciclurile ei de viaţă; înlănţuită fireşte pe roata zodiacului, ea îşi inversează poziţia ca să urce spre Izvor.

Iniţiatul de la Vézelay

Apocalipsa, simbolurile şi numerele

Cartea Revelaţiei este o *kabbalah* universală („tradiţie sau doctrină rezervată în principiu celor iniţiaţi").

Cu secole în urmă, exista o iniţiere în Micile Mistere sau în principiile generale ale ocultismului. Iniţierea în Marile Mistere sau metafizică şi practică arta sacră numai în sanctuare. Integrându-le atât pe unele, cât şi pe celelalte, Apocalipsa arată în final cum poate fi întâlnită propria dimensiune divină. Deseori se repetă propoziţia „Cine are urechi să audă", căci înţelegerea acestui text nu este deloc rezervată celor *surzi,* care nu pot sau nu vor să fie sensibili la limbajul ei... Sfântul Ioan îl foloseşte pe cel al **simbolurilor,** indiferent că

este vorba de aştri – Soarele, Luna, stelele –, de elemente naturale – cerul, norii, copacii, marea, râurile, Pământul, genunea, abisul –, de nume de locuri – Babilon, Sodoma, Egipt, Ierusalim – sau de animale – mielul, balaurul, caii, leul, lăcustele, scorpionii şi diverse alte fiare.

Sunt evocate de asemenea mai multe **numere** simbolice.

• 2: dualitatea între Femeia sacră şi marea Prostituată, iezerul cu pucioasă faţă de râul cu apa Vieţii, steaua Absint şi cea a dimineţii, cele 7 pedepse şi cele 7 peceţi, Babilonul şi Ierusalimul ceresc; dar se întâlnesc şi următoarele: Mielul şi Credinciosul, cei 7 îngeri şi cele 7 stele, cele 7 biserici şi cele 7 planete, 144 000 de aleşi şi o „gloată numeroasă"; în fine, Focul ceresc coboară în două reprize pe Pământ.

• 3: este subiacent în toată creaţia: cei trei parametri corp, suflet, spirit şi cele 3 planuri ale cerului, Pământului şi Infernului.

• 4, numărul pătratului şi mai ales al Tetragramei divine, legat de semnele crucii fixe zodiacale: *Iud* – primul principiu activ, Foc, Leu; *He* – principiu pasiv, Apă, Scorpion; *Vav* – principiu neutru, Aer, Vărsător; *He* – loc de tranziţie, Pământ, Taur.

Cele 4 fiare (capitolele 13, 12 şi 17) ale cerului, mării, pământului şi cele patru cărţi (capitolele 1, 5, 10 şi 21) adresate celor şapte Biserici şi celor şapte peceţi, cartea mică deschisă ce trebuia înghiţită, marea carte a vieţii; cei patru Heruvimi (capitolul 4), cei patru cai (capitolul 6), cei patru îngeri ai vântului (capitolul 7), cei patru îngeri ai timpului (capitolul 9) ilustrează de asemenea numărul patru.

• 5 este numărul *cataclismelor* succesive (capitolele 6, 8, 9 şi 16).

• 6 îi permite Energiei creatoare să schimbe planul – lumea a fost creată în şase zile sau ere – şi are puterea de geneză a Elohimilor creatori. Atribuit peceţii lui Solomon şi hexagramei, el se referă la viaţa fizică şi se numeşte „numărul fiarei" sau al fiinţei incarnate, căci al şaselea semn al Fecioarei, care deschide cel de al doilea hemiciclu al zodiacului Manifestării terestre, permite incarnarea fiinţei umane.

• 7 este în legătură cu cele 7 legi ale Kybalion-ului*, cu cele 7 plexuri majore (sau centre de forţă eterică, *chakras* ale hinduşilor, porţi ce se deschid spre o ameliorare interioară). Există de asemenea 7 orificii senzoriale în cap (doi ochi, două urechi, două nări, o gură); 7 este un număr foarte evocat în Apocalipsă (7 Biserici, 7 sfeşnice, 7 stele, 7 peceţi etc.); uneori se află în relaţie cu 1 (o viziune/o descoperire şi 7 Biserici, o Poartă în cer şi 7 lămpi, o carte şi şapte peceţi nedesfăcute, un miel şi şapte peceţi deschise), apoi numărul cunoaşte apoteoza (a 7-a pecete, 7 îngeri cu 7 trâmbiţe)... În fine, Sfântul Ioan indică încă de la început (capitolul I, 11) că el trebuie să scrie o carte şi să o trimită celor 7 Biserici, ceea ce creează un raport între unu divin, planete şi Biserici.

• 9 este numărul ierarhiilor angelice şi al perfecţiunii spirituale.

• 10 – după numerele de la 1 la 9 – permite eficienţa şi realizarea lui 1 multiplicându-l la infinit. În text, înmulţirea cu 10 apare de nenumărate ori.

• 12, în legătură cu 7 (7 = 3+4 şi 12 = 3×4), defineşte armonia dintre cele două lumi, plenitudinea constelaţiilor zodiacale, a celor 12 triburi ale lui Israel şi a celor 12 apostoli creştini. Legătura dintre cer şi Pământ este 12×12 = 144 cu simbolismul cel mai puternic.

• 16 este numărul absolutei desăvârşiri a materiei. Mesajul apocaliptic se subdivide în 8 × 2 = 16 = 4 × 4 în care 8 manifestă echilibrul perfect.

Textul poate fi subîmpărţit în două părţi opuse şi complementare.

*Kybalion a făcut parte din filosofia ermetică a Vechiului Egipt înainte de a-şi răspândi înţelepciunea. El este compus din şapte principii: al mentalului (totul este Spirit), al corespondenţei (ceea ce este sus este întocmai precum ceea ce este jos şi invers), al vibraţiei (totul este în mişcare şi totul vibrează), al polarităţii (fiecare lucru are doi poli), al ritmului (totul evoluează, apoi degenerează), al cauzei şi efectului (totul se întâmplă conform legii) şi al genului (principiile masculin şi feminin există şi se manifestă pe toate planurile).

Prima optime

7 Biserici, 7 peceţi sau plexuri solare. Mielul.	7 îngeri, 7 cupe de aur, 7 pedepse.
Femeia sacră şi copilul. Balaurul/şarpele/Satana, sinteză a celorlalte 4 fiare.	Marea Prostituată (sterilă). Fiara stacojie. Căderea Babilonului. Călăreţul roşu pe un cal alb.
Mielul = 1, Berbecul = Unitatea dată ca exemplu, Fiinţa cerestă înviată + 144 000 de aleşi.	Mulţimea cântă şi aduce laudă.
3 + 3 îngeri + 1 Fiul Omului = 7	Fiara al cărei număr este 666 este biruită.

A doua optime

1 înger cu cheia Abisului.	Un cer nou, un pământ nou.
Balaurul înlănţuit.	Ierusalimul ceresc.
Fiara din adânc şi tronurile.	Râul şi apa Vieţii.
1 tron mare alb. A doua moarte.	Pomul vieţii şi cele 12 roade.

• 22: lucrarea are 22 de capitole, numărul arcanelor majore ale tarotului şi al literelor ebraice sau al Forţelor creatoare ale universului, fiecare din ele deţinând un mesaj spiritual destinat oamenilor.

• 24 este amintit uneori prin permutarea lui 42; este egal cu 12 + 12, completitudine a celor două planuri, divin şi uman, sau 6 × 4 (cele 6 zile ale Creaţiei concretizate prin 4): 6 este numărul care schimbă planul între fizic, astral, mental şi spiritual.

În Apocalipsă, 24 este în raport cu timpul terestru, cele 12 ore ale zilei şi ale nopţii (capitolul 4, 4). El este totodată numărul *sublimărilor* marii opere alchimice, al treptelor scării simbolice înălţate spre cer, cele 24 de litere ale alfabetului grecesc – cu un simbolism aproape la fel de puternic ca acela al alfabetului ebraic – şi mai ales cele 24 de principii ce compun fiinţa umană.

• 36 este egal cu 6 × 6 sau realizarea completă a planurilor universului. Atribuit lui Iisus Hristos, numărul 8 are ca *număr sacru* * pe 36, al cărui *număr triunghiular* * este 666... 36 reprezintă de asemenea o zecime din zodiacul de 360°, dar şi numărul decanilor; înmulţit cu 3, dă 108, numărul gradelor de deschidere a arhitecturii antice.

În Biblie, se menţionează că se scurseseră patru sute treizeci şi două de mii de ani înainte de Potop (adică 360 × 12 × 100 sau 12 × 36 000).

• 40: Tetragrama sacră a evreilor *Iud He Vav He* are 4 litere. Ridicate în slăvi prin cei 10 Sefiroţi, se obţine 40, număr purificator (*carantina*** permite controlul prezenţei unei maladii contagioase sau ocrotirea anturajului).

• 44 este egal cu cele 22 de litere ebraice pentru Divin şi cele 22 pentru uman. În Apocalipsă, apar 44 de îngeri care se repartizează după cum urmează:

Capitole	*Versete*	*Numărul îngerilor*	*Totalul îngerilor*
1	1	1	1
2	1, 8, 12, 18	4	5
3	1, 7, 14	3	8
5	2	1	9
7	1 (4 îngeri) şi 2 (1 înger)	5	14
8	2 (7 îngeri) şi 3 (1 înger)	8	22
9	14 (4 îngeri)	4	26
10	1	1	27
14	6, 8, 9, 15, 17, 18	6	33
15	1	7	40
18	1 şi 21	2	42
19	17	1	43
20	1	1	**44 îngeri**

* Numărul triunghiular sau sacru este egal cu numărul N înmulţit cu el însuşi + 1, totul supra 2, după formula

$\frac{NT = (N) \times (N + 1)}{2}$, în cazul de faţă $\frac{21 \times 22 = 231}{2}$.

Este egal de asemenea cu suma teosofică a numărului (21, de exemplu) sau cu totalul cifrelor care îl compun (1 + 2 +3 + 4 + 5 + 6 etc. până la 21 = 231).

** În franceză, *quarantaine* înseamnă şi 40, şi carantină (n. tr.)

• 144: Cartea Revelaţiei este strâns legată de astrologie, căci cercul zodiacal are 360° şi 360°/2°50′ = 144, dintotdeauna considerat ca numărul faţetelor smaraldului căzut de pe fruntea lui Lucifer. Conform Tradiţiei, cupa Graalului a fost tăiată din acest smarald, ceea ce nu incită câtuşi de puţin la a-i atribui un aspect demonic, cum s-a pretins de mai multe secole... 144 este egal de asemenea cu 12 × 12, numărul integralităţii perfecte şi al iluminării, atât la nivel cosmic, cât şi la nivel uman. Cel ce caută Lumina trebuie să fie iniţiat în totalitate în aceste 144 de faţete pentru a atinge perfecţiunea, ceea ce se va explica mai departe.

• 666: a făcut să curgă multă cerneală de mai bine de două mii de ani! Departe de a fi malefic, după cum susţine superstiţia populară, este egal cu 15 (al 5-lea *număr triunghiular*) + 21 (al 6-lea) + 630 (al 35-lea).

Numărul fiarei apocaliptice este 666, numărul sacru al lui 36, adică numărul decanilor zodiacului. Se poate deci presupune că este în raport cu *zoo-diac,* roata animalelor sau a fiinţelor *animate.* Or, ce este zodiacul, dacă nu roata iniţiatică a corpului *animal* sau a corpului de carne? Această *fiară* nu este alta decât umanitatea incarnată...

Pe de altă parte, împărţind numărul anilor marii roţi siderale a zodiacului de 25 920 de ani la 666, se obţine 38,918918918... a cărui sumă teosofică este egală cu 9.

O eră zodiacală – sau parcurgerea unui semn al zodiacului sideral de Soare – este de 2 160 de ani, adică 25 920/12. Împărţit la 666, 2 160 dă 3,243243243... Şi 360/6 = 60, care împărţit la 6 dă 10 şi 10/6 = 1,66666666666!

Şi semnele zodiacale funcţionează cu numărul fiarei: 12:666 = 0,018018018. Şi 666:999 = 0,666666666... În fine, numărul *sacru* al lui 666 este 222 111, în care dualitatea umană – 2 – se confruntă cu 1 – Unitatea divină – pe cele trei planuri.

Tabelul eneadelor naturale Situaţii*			*Tabelul eneadelor triunghiulare sacre Viitorul lor*	
Tabelul 1 Eneadele 1 şi 4	Dumnezeu 1, în sanctuar, şi frumosul număr 36 ocupă locurile de onoare în Templu, Dumnezeu pe primul loc, iar 36 în partea opusă. Numai Dumnezeu cunoaşte deja nenorocirile lui 36, se ştie că va cădea dedesubt în a 36-a eneadă.	1 36	1 666 $\frac{(36\times37)}{2}=666$	Dumnezeu 1 vede Fiara 666 intrând şi aşezându-se în locul de onoare opus pentru a-l înfrunta în Templul sacru.
Fiara uzurpatoare murdăreşte Templul: Dumnezeu o alungă. Ea fuge şi se refugiază în grota ei, în mijlocul numerelor naturale ale celei de-a 74-a eneade (Tabelul eneadelor naturale).				
Tabelul 9 Eneadele 74	Dumnezeu, omniprezent în Lume în 9, integrează triunghiular.	666	222 111 $\frac{(666\times667)}{2}$ =222 111	El formează triunghiul lui 666, adică 222 111, de 3 ori Dumnezeu şi Templul său care integrează Fiara.
Dacă Fiara nu ar fi Spiritul Răului ce renaşte neîncetat, ea ar putea să se considere învinsă şi lupta s-ar încheia. Dimpotrivă, ea aleargă să se ascundă în a 741-a eneadă, unde renaşte de 10 ori mai puternică (6.666). (Tabelul eneadelor naturale)				
Tabelul 83 Eneadele 741	Dar Dumnezeu, omniprezent, omnipotent, o aşteaptă şi o loveşte din nou în triunghiular.	6.666	2222 1111 $\frac{(6\,666\times6667)}{2}$ =2222.1111	Dumnezeu şi Templul său sunt de 100 de ori mai puternici şi lovesc de 100 de ori mai tare. $\frac{2.222.11}{222.11.1}=100$
Şi Fiara îşi întăreşte încă o dată de 10 ori trupele derutate (66 666) şi se retrage departe în a 7. 408-a Eneadă (Tabelul eneadelor naturale).				
Tabelul 824 Eneada 7408	Dumnezeu era deja acolo şi loveşte din nou.	66.666	2222.1111 $\frac{(66\,666\times66\,667)}{2}$ =22222.11111	Dar Dumnezeu este de 100 de ori mai puternic şi o loveşte de 100 de ori mai tare. $\frac{22.222.11.111}{2.222.1.111}=100$

Numărul Fiarei după Jouven

* Eneadă, reunire a nouă lucruri asemănătoare sau a nouă persoane (n. tr.).

1		2		3		4		5		6	
Ε	5	Α	30	Τ	300	Α	1	Γ	3	Λ	30
Υ	400	Α	1	Ε	5	Ρ	100	Ε	5	Α	1
Λ	1	Τ	300	Ι	10	Ν	50	Ν	50	Μ	40
Ν	90	Ε	5	Τ	300	Ο	70	Σ	200	Π	80
Θ	9	Ι	10	Α	1	Υ	400	Η	8	Ε	5
Σ	200	Ν	50	Ν	50	Μ	40	Ρ	100	Τ	300
		Ο	70			Ε	5	Ι	10	Ι	10
		Σ	200					Κ	20	Σ	200
								Ο	70		
								Σ	200		
	666		666		666		666		666		666

7		8		9		10		11		12	
Κ	20	Α	1	Π	80	Α	1	Α	1	Μ	40
Α	1	Λ	40	Α	1	Μ	40	Ν	50	Α	1
Κ	20	Η	8	Δ	30	Ν	50	Τ	300	Ο	70
Ο	70	Θ	9	Α	1	Ο	70	Ε	5	Μ	40
Σ	200	Η	8	Ι	10	Σ	200	Μ	40	Ε	5
Ο	70	Σ	200	Β	2	Α	1	Ο	70	Τ	300
Δ	4	Β	2	Α	1	Δ	4	Σ	200	Ι	10
Η	8	Λ	40	Σ	200	Ι	10			Σ	200
Γ	3	Α	1	Κ	20	Κ	20				
Ο	70	Β	2	Α	1	Ο	70				
Σ	200	Ε	5	Ν	50	Σ	200				
		Ρ	100	Ο	70						
		Ο	70	Σ	200						
		Σ	200								
	666		666		666		666		666		666

Numărul Fiarei după Kircher

• 1 000, egal cu 10^3 , evocă o durată extrem de lungă; 100 este noua lumină, 1 000, cheia acestei lumini şi 10 000, totalitatea, reunirea tuturor puterilor sale.

• 1260 este egal cu 42 × 30, adică 42 de luni de 30 de zile sau 42 de semne de 30°. El este în legătură cu 630 (*al 35-lea număr triunghiular)* şi cu 36 (al 36-lea) care generează fiara. Şi 36 × 35 = 1 260, permutarea lui 2 160. Ca şi cabaliştii, Sfântul Ioan permutează numerele...

• 144 000, numărul celor aleşi, este egal cu 666 × 216 (egal cu 6^3) + 144, sau cu 144 × 1 000. Maestrul Kryeon scrie că 144 000 este „o armonică a luminii în spaţiu".

• 25 920 – Axa Pământului descrie un con, care efectuează un tur complet în 25 920 de ani sau *marele an zodiacal,* adică (12×15) × (12×12). Aşezând planetele în poziţia lor originară, 25 920 este aşadar numărul eternei reîntoarceri.

Apocalipsa şi culorile

• Albul simbolizează în alchimie victoria asupra frământărilor eului, puritatea şi calitatea de a rămâne nevătămat, dobândite după încercare. În timpurile străvechi, victoria era marcată cu o piatră albă. În afara oricărei culori, dar conţinându-le pe toate în planul luminii, albul este pus în legătură cu absolutul şi infinitul: Apocalipsa aminteşte tronul alb al lui Dumnezeu, Părul alb al Fiului omului, călăreţii şi caii albi din cer.

• Galbenul evocă aurul solar strălucitor sau, în funcţie de nuanţa sa, iezerul şi platoşele de pucioasă îmbrăcate de cele două milioane de călăreţi guvernaţi de infernalul număr al dualităţii.

• Verdele este la fel de ambiguu: ca smarald, el simbolizează fertilitatea cosmică din jurul tronului lui Dumnezeu în cer. Verde pal este cel al cadavrului purtat de al 4-lea cal al Morţii.

• Roşul este culoarea sângelui, a vieţii, a acţiunii şi a dinamismului, dar şi a luptei războinice, a dualităţii şi rănii mortale, care transformă în negru roşul vital al sângelui. Această culoare este citată de mai multe ori: balaurul roşu, luna roşie ca sângele, mantia pătată de sânge a cavalerului, femeia îmbrăcată în purpură, fiara de culoare roşu-aprins...

Apocalipsa şi sunetul

Simfonie divină după ce a fost o infernală cacofonie, Apocalipsa se electrizează sub urletele, blestemele, căderile de grindină, stridenţele alămurilor, bubuitul tunetelor şi al puternicelor voci ale cerului sau... liniştea, sinteză a tuturor zgomotelor şi a tuturor muzicilor, precum albul este suma tuturor culorilor: ea face vid, şterge reziduurile perimate şi permite reîntoarcerea la sursă înainte de noul cântec şi sublima muzicalitate a sferelor.

CÂTEVA GENERALITĂŢI EXPLICATIVE

Apocalipsa şi astrologia

Douăsprezece constelaţii fixe, dar inegale, influenţează Pământul. Magistrala orchestraţie a zodiacului le repartizează în semne egale de 30°. Omenirea în asamblu îl urcă de la Peşti la Berbec *via* Vărsător. Individul îl parcurge de la Berbec la Peşti (cele 360° ale roţii sale) *via* Taur.

Oricum ar fi, el se împarte în triplicităţi sau principii de bază ale semnelor, fiecare dintre acestea din urmă atribuit unei calităţi sau unui regent planetar.

În tabelul următor, ca şi în întreaga lucrare, planetele *sacre* – ai căror locuitori funcţionează la nivelul sufletului şi nicidecum al eului – sunt marcate cu un ^{S}; astrele au numărul corespunzător semnului pe care îl guvernează în zodiacul uman: anticii nu luau în consideraţie decât şapte planete majore, de la Soare la Saturn, şi le acordaseră regenţa semnelor după cum specifică Apocalipsa. Pentru a nu îngreuna lectura prin fraze de tipul „Venus, regentul semnului Balanţei, al 7-lea semn", sau „Venus, regentul semnului Taur, al 2-lea semn", este mai clar şi mai rapid să se enunţe Venus $\underline{7}$ sau Venus $\underline{2}$, căci planetele nu au aceeaşi influenţă într-un semn de Aer ca într-un semn de Pământ, de exemplu. Iată o repartizare a zodiacului şi a regenţilor săi.

Fiecare semn de 30° se împarte în 3 decani de 10°; fiecare este guvernat de planeta ce corespunde semnului aceluiaşi element care urmează în zodiacul individual. De exemplu, primul decan al Berbecului este guvernat de Marte, planetă de Foc; al 2-lea decan este guvernat de Soare, a 2-a

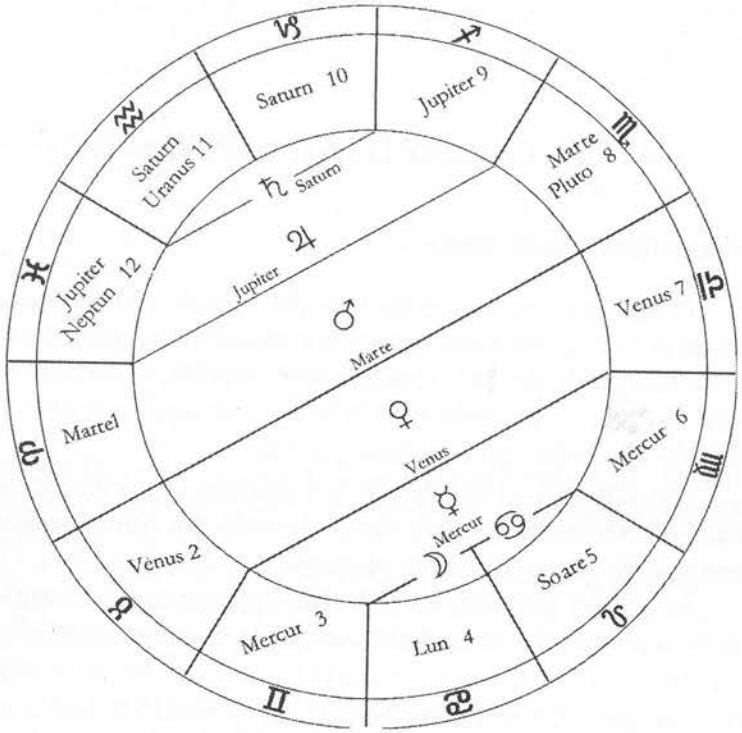

Planetele regente fiecărui semn, conform vechii astrologii

planetă de Foc, şi al 3-lea de Jupiter, cea de-a 3-a planetă de Foc.

În Cabală, numele sacru al lui Jehovah se descompune în 72 de nume explicative sau „claviculele lui Solomon", formând 36 de talismane, dintre care fiecare poartă câte două din cele 72 de nume sacre, iar cele patru litere ale numelui Jehovah sau tetragrama sacră *Iud He Vav He* au dat Yahve. În astrologie, cei 3 decani ai celor 12 semne realizează în total 36 de influenţe planetare, ceea ce evocă bineînţeles numărul fiarei apocaliptice reieşit din 36! Următorul tabel sintetizează cele spuse anterior.

Elemente	*Semne şi regenţi*		
FOC	1 Berbec ♈ *regent Marte ♂ 1*	5 Leu ♌ *regent Soare ☉ 5*	9 Săgetător ♐ *regent Jupiter ♃ 9^S*
	decan 1: Marte1 Berbec decan 2: Soare 5 Leu decan 3: Jupiter 9 Săgetător	decan1: Soare 5 Leu decan 2: Jupiter 9 Săgetător decan 3: Marte 1 Berbec	decan1: Jupiter 9 Săgetător decan 2: Marte 1 Berbec decan 3: Soare 5 Leu
PĂMÂNT	2 Taur ♉ *regent Venus ♀ 2^S*	6 Fecioară ♍ *regent Mercur ☿ 6^S*	10 Capricorn ♑ *regent Saturn ♄ 10^S*
	decan 1: Venus 2 Taur decan 2: Mercur 6 Fecioară decan 3: Saturn 10 Capricorn	decan 1: Mercur 6 Fecioară decan 2: Saturn 10 Capricorn decan 3: Venus 2 Taur	decan 1: Saturn 10 Capricorn decan 2: Venus 2 Taur decan 3: Merecur 6 Fecioară
AER	3 Gemeni ♊ *regent Mercur ☿ 3^S*	7 Balanţă ♎ *regent Venus ♀ 7^S*	11 Vărsător ♒ *regent Saturn ♄ 11^S* *(actualmente Uranus)*
	decan 1: Mercur 3 Gemeni decan 2: Venus 7 Balanţă decan 3: Saturn 11 Vărsător	decan 1: Venus 7 Balanţă decan 2: Saturn 11Vărsător decan 3: Mercur 3 Gemeni	decan 1: Saturn 11 Vărsător decan 2: Mercur 3 Gemeni decan 3: Venus 7 Balanţă
APĂ	4 Rac ♋ *regent Luna ☽ 4*	8 Scorpion ♏ *regent Marte ♂ 8* *(actualmente Pluto)*	12 Peşti ♓ *regent Jupiter ♃ 12^S* *(actualmente Neptun)*
	decan 1: Luna 4 Rac decan 2: Marte 8 Scorpion decan 3: Jupiter12 Peşti	decan 1:Marte 8 Scorpion decan 2: Jupiter 12 Peşti decan 3: Lună 4 Rac	decan 1: Jupiter12 Peşti decan 2: Lună 4 Rac decan 3: Marte 8 Scorpion

Planetele şi luminariile

Menite să urmărească evoluţia omenirii, aceste stele mişcătoare răspândesc şapte raze emanate de Voinţa divină. De esenţă neutră, ele sunt resimţite diferit, în funcţie de aspectul materialist sau spiritualist al nativului.

Departe de a se dori eretică, această lucrare vizează să demonstreze magnifica orchestraţie cosmică şi o modestă parte a ceea ce se cunoaşte în acest domeniu. Aspectul aparent păgân al zodiacului provine din joncţiunea sa cu zeii sau Energiile creatoare, din mitologia greacă, care îl consideră pe **Jupiter** ca divinitate supremă şi stăpân al Cerului. Saturn, judecat ca înspăimântător, nu avea un cult, iar Uranus, Neptun şi Pluton erau încă necunoscuţi şi inabordabili.

Cu toate acestea, evreii erau guvernaţi în mod specific de legea talionului a lui **Saturn**, zeu răzbunător şi justiţiar. Regent al crucii spaţio-temporale, deci instaurator al ciclurilor de viaţă şi de moarte, el a fost, pe vremea lui Moise, raportat la cele 10 Porunci, care purtau numărul Capricornului, unde Saturn era planeta dominantă*.

Apoi, Iisus Hristos şi-a revelat noua sa dimensiune în Vărsător, enunţând cea de a 11-a poruncă, care preconiza **legea iubirii:** ea desface legăturile karmice, permite manifestarea vieţii şi a sufletului şi regăsirea Spiritului-Lumină originar. Semn al spaţiului, deci al cosmosului şi al zodiacului, Vărsătorul este totodată şi semnul fraternităţii. În cea de a douăsprezecea sa poruncă, Iisus Hristos cerea în mod stăruitor respectarea **Legii divine** pe Pământ în fiecare moment al vieţii.

Zodiacul pare să fie o imensă alianţă matrimonială între Cer şi Pământ, iar Sfântul Ioan este totodată un remarcabil astrolog. Capitolul 12 al Apocalipsei revelează „o femeie înveşmântată cu Soare, având Luna sub picioare şi pe cap o cunună din douăsprezece stele". Învăluită în iubirea solară şi dominând viaţă psihică guvernată de Lună, ea este încoronată cu cele douăsprezece constelaţii, a căror învăţătură a integrat-o. Ea evocă Pământul-Materie, „mica logodnică" divină a Cabalei, şi poartă Copilul sacru sau iubirea sufletului uman, singura

* Capricornul este cea de a zecea planetă în zodiac, n. tr.

cale spre înălţare. Ea mai poate reprezenta însăşi astrologia, care conduce sferele înalte şi ratifică pactul dintre cele două planuri. Mamă şi Copil simbolizează devenirea spirituală a întregii omeniri, dacă ea acceptă să-şi realizeze misiunea.

Pe de altă parte, legenda Graalului aminteşte de smaraldul enorm căzut de pe fruntea „purtătorului de lumină", Lucifer, dar fără să precizeze la ce era întrebuinţat şi în ce scop. El a oferit Pământului acest diamant verde – *de un verde crud* sau încă brut – cu 144 de faţete tocmai pentru ca omenirea să-şi regăsească originea sacră după ce va fi depăşit toate etapele cunoaşterii. Odată scopul atins, smaraldul de un verde *crud* va deveni diamant roşu *copt* de focul interior, rubin sau *rebis,* singurul capabil să o elibereze din şarpele ciclului incarnărilor.

Cosmosul este construit de înalta Inteligenţă divină şi de matematica sacră. Zodiacul odată „deschis", scara sa spiralată va conduce oamenii spre transcendenţa celei de a 5-a domnii angelice. Din acel moment li se cere să-şi părăsească starea de animalitate, să-şi înceteze funcţionarea numai la nivelul corpului şi al eului pentru a se deschide la vibraţiile Sufletului şi Spiritului, care aspiră să se manifeste în ei. Reabilitarea omenirii se va împlini simultan pentru toată planeta, care va fi din acel moment sacralizată.

Fiecare este implicat personal în această lucrare de *curăţare* şi de *spălare* care pregăteşte descinderea marilor Fiinţe, a căror vibraţie energetică pură nu se poate coborî până la o planetă poluată; calea iniţiatică a zodiacului le oferă oamenilor oportunitatea de a reurca spre Sursă, îmbogăţind-o cu experienţa trăită pe planeta cea mai densă a sistemului solar.

După ce a aterizat pe Pământ fără niciun „mod de folosire", fiinţa umană este obligată să înţeleagă nu numai *de ce* s-a incarnat, ci şi *cum* trebuie să părăsească definitiv această dură planetă-şcoală, după ce a extras ce era esenţial. Odată ciclurile sale de studiu terminate, omul va urca o dată pentru totdeauna – fără corp fizic, nici emoţional, în consecinţă fără suferinţe, ceea ce va fi extrem de odihnitor şi plăcut! – în sfere mai înalte şi se va face util...

Plecând de la simpla voinţă de a trăi, el trebuie să se perfecţioneze până îşi va reîntâlni Sursa creatoare, înzestrat cu o conştiinţă altruistă aptă să se unească cu Întregul: piatra alchimică devenită diamant roşu trebuie redusă la pulbere pentru a fi de folos, după cum omul trebuie să-şi reducă personalitatea inferioară la praf. Mâna divină l-*a plămădit* din materie terestră, dar Pământul este o stea în mişcare, iar primul Adam, cel original, făcut din praf cosmic, a lăsat moştenire întregii omeniri zestrea lui divină.

Zodiacul luat ca atare este cel al sufletului imperfect. Sufletul îşi regăseşte pe Pământ *grupul* său precedent, dar în sectoare de viaţă diferite: tatăl anterior autoritar poate deveni un soţ foarte atent – uneori patern –, fostul amant, un fiu care îşi admiră mama, patronul despotic, un subaltern şi torţionarul, un handicapat...

Legea talionului – sau karma hinduşilor – îl obligă pe fiecare să suporte ceea ce a făcut pe alţii să îndure, astfel ca lecţia să fie bine înţeleasă, iar repetarea învăţăturii ameliorează treptat sufletul. În popor, se spune că „roata se învârte", dar este timpul să o oprim, să ne punem întrebări şi să ne deschidem conştiinţa şi inima.

Dacă astrele sunt neutre, fiecare poate alege între viaţa orizontală a eului şi viaţa verticală a sufletului. În acest ultim caz, zodiacul va fi depăşit, ceea ce în realitate este scopul ultim al astrologiei: traversarea lumii astralo-emoţionale pentru a accede la sferele superioare. Zodiacul este aşadar un ghid pentru cel care doreşte să-i urce palierele somptuoase; infinitul îl aşteaptă mai apoi, desigur nu un neant absurd, ci o lume invizibilă populată de fiinţe cât se poate de vii şi extrem de spirituale... Dacă această ultimă alegere îl mână într-acolo, niciun aspect, nicio poziţie planetară nu mai pot să-l atingă pe cel ce caută Lumina: chiar şi *careurile* – sau aspectele ce presupun încercări – cele mai dure vor deveni motoare de evoluţie activă şi benefică. Totul este programat, desigur, dar fiecare a primit la naştere un dar misterios, pe care să-l deschidă şi să-l folosească cu tot atâta prudenţă ca pe o cutie a Pandorei: liberul arbitru sau „facultatea de a decide în mod liber". Deşi tributar unui program – şi nu unei condamnări! –,

lui îi revine sarcina să-l trăiască în mod pozitiv sau negativ, ca şi să refuze pur şi simplu să-l pună în practică. Şi aceasta în fiecare moment al vieţii.

Alegerea este deci foarte simplă pentru aceia care s-au încarnat în secolul al XXI-lea: fie stabilesc, în ei şi pe Pământ, o pace universală şi o reînnoire spirituală de calitate, fie îşi continuă ciclul infernal al materialismului ucigător, ocultând înţelepciunea răspândită de ciclurile cosmice. Evident, va fi de dorit ca roata zodiacală să nu mai fie cea a animalelor sau a fiarelor, ci cea a lui *anima-animae*, întrucât acest cuvânt înseamnă în limba latină „suflet"...

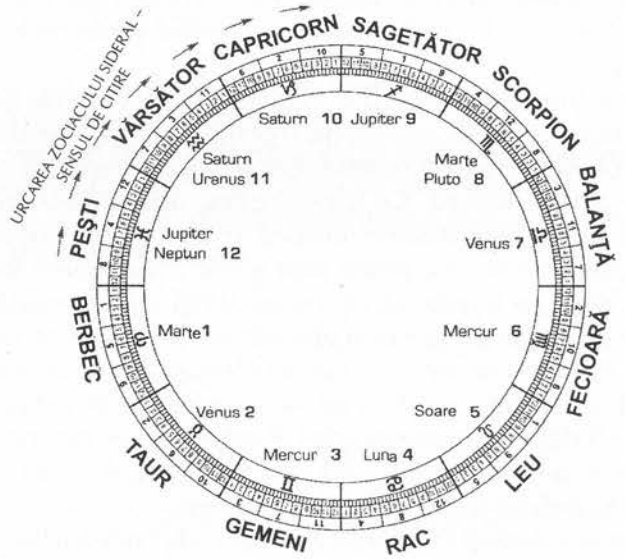

Zodiacul, semnele, regenţii

Alchimia

Inaccesibilă profanilor, discreta complexitate a lucrărilor alchimice nu defineşte bine procesul marii opere: transmise prin imagini şi simboluri, cheile s-au pierdut sau au fost deformate.

Cuvântul *alkemia* provine din Kem, pământul negru, vechiul nume al Egiptului. Alchimia şi-a făcut apariţia cam cu

un secol înaintea creştinismului, iar descoperirea misterelor din esenţa sa i-a adus pe cercetători în situaţia de a percepe Prezenţa divină şi de a încerca să pătrundă secretele existenţei umane.

Vechii egipteni mumificau corpurile şi creau lămpi perpetue în morminte, considerate ca „locuinţe ale vieţii de veci", crezând în supravieţuirea sufletului sau *Ka,* reprezentat de o pasăre sau o stea, în timp ce corpul perisabil era *Ba.* Maeştri în chimia aliajelor şi fascinaţi de aur sau *carnea zeilor,* ei l-au făcut însoţitor al sufletelor. Le datorăm *Tabula Smaragdină* gravată pe pietrele cu acelaşi nume, care a revelat existenţa Forţelor naturii în Materie. Creatorul ei, Toth, este înrudit cu Hermes al grecilor, mesagerul zeilor şi părintele ermetismului alchimic.

Interacţiunea dintre corp şi suflet este confirmată de Iisus Hristos atunci când enunţă că, dacă ochiul, probabil cel de al treilea ochi sau *fereastra sufletului,* este în stare bună, tot corpul este plin de lumină. Cu toate acestea, doar în secolul al XVII-lea alchimia a devenit mistică şi a explorat psihicul uman. „Ceea ce fac eu, puteţi face şi voi", mai spune Iisus Hristos, ceea ce înseamnă că fiecare fiinţă incorporează o scânteie divină ce trebuie descoperită: inima omului nu cere decât să fie *cultivată* pentru a lăsa să înflorească ceea ce e mai bun mulţumită *Grădinarului,* care aici este Saturn, planeta timpului, a răbdării şi a perseverenţei. Până atunci începe prin a fi, în Infern sau calea erorii, „cea care rezistă" la atracţia magnetică a Sufletului divin, acest *tractus* celest.

Alchimia ilustrează aceeaşi dualitate, căci două *principii* acţionează alternativ în Operă: **sulful** – soarele roşu, Phæbus, combustibil şi gras, mediator al Spiritului – şi **mercurul** – Luna albă, Phæbe, fluctuantă şi mobilă, reprezentanta Sufletului. Ele sunt simbolizate prin cei doi şerpi ai caduceului lui Hermes, sulful tinzând spre starea mercurială şi invers. Un al treilea element, **sarea,** cumpăneşte între sulf şi mercur în timpul stărilor lor intermediare ca între viaţă şi moarte. Ea corespunde corpului perisabil şi eului, care trec în mai multe reprize de la *soluţie* la *coagulare,* de la *disoluţie* la *fixare,* de la *distilare* la *condensare...* înainte ca Sufletul să-l pătrundă.

Materia prima este materia densă, *piatra brută, vitriolul verde* sau *leul verde, bulgărele tenebros de pământ* caustic ce trebuie descoperit în adâncul minelor. Natura însăşi fiind în curs de elaborare, ceea ce este confirmat de straturile de minerale, metalele se găsesc în această materie haotică pe care gnosticii o considerau „rea", lipsită de calităţi. Aşadar, subtilul trebuie separat de grosier sau corpul „purtător de toate păcatele" (!), de suflet, şi Spiritul lăsat să-l pătrundă, căci numai puritatea corporală poate asigura mântuirea... Totuşi, în opinia lui Paracelsus, chiar această materie este „contrapartida tangibilă a Divinităţii creatoare"... De fapt, *materia brută* sau substanţa universală este baza lumii concrete; ea exista deja în timpul Manifestării ca umiditatea originară înainte de intervenţia Spiritului; ea simbolizează corpul fizic uman sau *oul naturii,* în care albul lunar al sufletului şi galbenul solar al spiritului trebuie să se întrepătrundă.

Metale specifice sunt puse în relaţie cu planetele (şi cu mulţi alţi parametri care nu-şi au locul în această lucrare). Orice alchimie spirituală va consta în transformarea lor în aur sau lumină spirituală...

Planete	*Metalul atribuit*	*Gradul de perfecţiune a metalelor*
Marte Jupiter Saturn	Fierul Cositorul Plumbul	Metale imperfecte
Mercur Venus	Mercurul Arama	Metale intermediare
Luna Soarele	Argintul Aurul	Metale perfecte

Prin urmare, la începutul Operei, operatorul are în creuzet această materie brută, ce ilustrează numai corpul fizic sau eul primar. Rotaţii reînnoite, distrugeri şi reconstrucţii succesive vor permite ieşirea la suprafaţă a *chintesenţei* celor patru elemente pe care ea le incorporează şi care mai apoi va trebui să fie transmutate de Spiritul sau Lumina divină, în strânsă legătură cu iluminarea treptată a sufletului uman (psyche) (materia este atribuită alchimiei exoterice, iar sufletul aspectului

ei ezoteric). Aspiraţia supremă a alchimiştilor era descoperirea misterului, transmutaţiei, mai mult decât fabricarea aurului, lucru devenit posibil din punct de vedere fizic, dar mult prea costisitor: descoperind radioactivitatea care transmută atomii, Pierre şi Marie Curie au demonstrat cum poate fi schimbat plumbul în aur. Urmărind un curent fizic şi unul mistic, alchimia vizează o cunoaştere aprofundată a naturii şi a legilor ei.

Operatorul este pe deplin convins că este şi el o mică „parcelă" cosmică şi că Pământul este plămădit din Materie, dar pătruns de Spirit. Vocaţia sa interioară îl determină să acţioneze cu mâinile – guvernate de mesagerul zeilor, Mercur –, cu toate că trupul este socotit „impur".

În grafismele alchimice, unitatea cerului este reprezentată printr-un cerc. El închide triunghiul Treimii Tată, Fiu, Sfântul Duh, în care se află pătratul celor 4 planuri ale Creaţiei şi cele 4 litere sacre ale numelui divin legate de cele 4 elemente manifestate. Numărul 7 – alcătuit din cele 3 laturi ale triunghiului şi cele 4 ale pătratului – apare apoi împreună cu cele 7 planete, cele 7 note ale gamei, cele 7 metale, cele 7 culori ale curcubeului... De aici plecând, energiile divine se manifestă în cele 12 semne ale zodiacului sau cei 10 sefiroţi ai arborelui vieţii, care vor deveni 12, odată descoperite cele două planete lipsă, căci actualmente două semne au acelaşi regent*.

Procesul şi termenii alchimiei spirituale

La origine se află Dumnezeu, Cel Veşnic, Absolut, Atotcreatorul.

1. Sfera superioară

Focul spiritual profund sau sulful ocult, Eterul – *Aither* înseamnă în limba greacă „abisul cerului" – este *haosul* sau substanţa primordială nediferenţiată, oul lumii, fluidul pur al ebraicului Maïm.

Focul divin central sau *empireul* generează mişcarea primordială sau *primum mobile*, care pune în mişcare cele

* După descoperirea celor trei planete – Uranus, Pluto, Neptun – Venus şi Mercur continuă să guverneze câte două semne – n. tr.

4 elemente şi crucea *zvasticei*, care incorporează cele 7 metale atribuite celor 7 planete.

Sabia sau Spiritul divin separă Lumina de întuneric, Binele de Rău şi dă naştere forţei de viaţă în această lume supremă, unde Maim îl lasă pe Mi creator de viaţă şi forţă de atracţie, aruncându-l pe Ma înspre sfera inferioară, unde acesta se transformă în apă astrală.

Sufletul universal, Hristosul cosmic sau Verbul divin se află în această sferă. *Sophia* sau „înţelepciunea" este întocmai imaginii Creaţiei, aşa cum a gândit-o Dumnezeu. Cel de-al treilea ochi al său, rămânând deschis, îl păstrează pe Adam Kadmon androgin în contact cu ierarhiile înalte. Ea ilustrează Şarpele-Înţelepciune înaripat al lumii spirituale.

[Aşadar, în această sferă se găsesc Dumnezeu-Unitate-Spirit-Iubire-Înţelepciune-Atracţie.]

2. Lumea intermediară

Se referă la lumea astrală şi la apele lui Mi.

Roata zodiacală sau *vâltoarea viciilor, roata angoasei ori a spaimei,* poluată de distorsiuni umane, este reprezentată de Uroboros sau şarpele care îşi devorează propria coadă. Ea este pusă în mişcare de *focul* terestru al *lui Vulcan.*

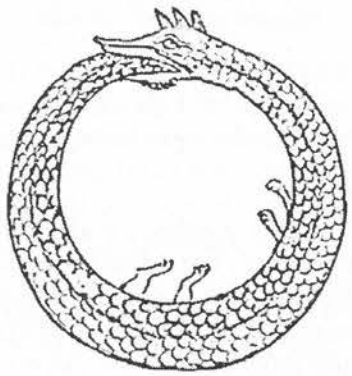

Şarpele Uroboros

Ciclurile sale perpetue sunt cauzate de alegerile greşite ale oamenilor, ale căror abateri se accentuează odată cu involuţia. Negativitatea lor trebuie eliminată şi această purificare

generează suferinţe teribile, care le zguduie în mod brutal sistemul de credinţe tolerant, respingerea sau neînţelegerea legii. Numai aspiraţia lor interioară ar putea deschide *inelul magic* sau *cercul vicios* al roţii, transformând viciile în virtuţi.

[În această lume intermediară se situează deci cele patru elemente şi zodiacul.]

Cele 7 sfere planetare trebuie traversate de omenirea care a adus cu sine defectele, *demonii* sau *viciile* în timpul coborârii.

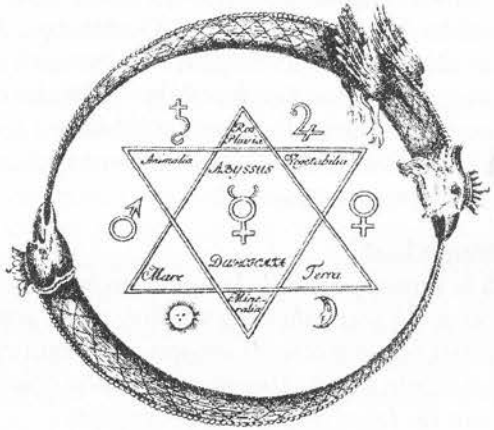

Balaurul, şapele şi 7 planete

Lumea lunară se situează între zodiac şi Pământ.

Cea sublunară sau astralul de jos este locuită de entităţi negative, şi ele absorbite de omenire în timpul involuţiei sale.

3. Lumea terestră

Este produsul apelor tenebroase ale lui Ma sau „faţa întunecată a lui Dumnezeu". Într-adevăr, opunându-se forţei de viaţă a lui Mi, forţa morţii este generată de focul divin central al sferei superioare pentru a crea legea respingerii lui Ma, care se opune legii superioare a atracţiei. Zoharul confirmă: „Aspectul lui Dumnezeu este dublu: unul din Capetele sale este de lumină, celălalt de întuneric, unul este alb, celălalt este negru, unul se află în sus, celălalt în jos. "

Iniţial, Adam era şi el numai un haos sau *massa confusa*, până la apariţia Evei. Opera alchimică imită această creaţie

începând prin a separa principiile asimilate cu bărbatul şi femeia (sau cu aştrii de polaritate diferită). Reprezentând microcosmosul, Adam Kadmon posedă un limbaj – tronul său –, un sceptru – scrierea – şi o coroană – numărul –, care îl califică drept rege ce concentrează în el toată Creaţia, care este de altfel raţiunea lui de a exista: „Tot ce există este doar prin el", se mai dezvăluie în Zohar.

Pământul, al cărui foc întunecat sau Archée este reprezentat de Vulcan, pune zodiacul simbolic în mişcare. Un dragon cu patru capete ilustrează temperatura de 4°, ce trebuie bine reglată în timpul Operei la negru, în funcţie de lucrare şi de anotimp.

Focul secret al spiritului provine din combustia sărurilor sale, care nu reprezintă decât rămăşiţe lipsite de viaţă.

Pământul conţine 4 elemente, de data aceasta comune, şi 7 metale bogate şi grele, care se opun Spiritului subtil, numai că materia sa conţine o parte metafizică sau un remediu nealterabil.

Această parte este comparabilă cu corpul fizic, victimă a stărilor pasionale ale eului. El nu este sediul Răului, dar îl manifestă.

După densificarea corpurilor în procesul de incarnare, cel de-al treilea ochi al divinei Sophia este ocultat de apariţia celor doi ochi fizici şi a preocupărilor materialiste: omenirea este „cufundată în întuneric", căci a pierdut contactul cu ghizii săi de Lumină. Şarpele-Înţelepciune îşi vede aripile reduse şi devine Şarpele-Satana târându-se pe Pământ, Nahash, „cel care rezistă" în faţa oricărei manifestări spirituale şi se agaţă de materialism. În acest caz, omenirea conţine *zoas* sau aspecte negative ale forţelor brute: dinamismul Focului este transformat în agresivitate, sensibilitatea Apei, în emotivitate, spiritul sintetic al Aerului, în intelect analitic şi bogăţia Pământului, în greutate. Liberul-arbitru apare, dar, neiniţiat*, comite la început doar erori.

* Cuvântului „iniţiatic" nu trebuie să i se acorde o interpretare mai mult sau mai puţin sectară; reamintesc faptul că termenul latin *initium* înseamnă „început" sau „debut"; aşadar, este vorba numai de deschiderea unei căi, de începutul unui drum.

Dar omenirea ascunde – la fel ca Materia – fortăreaţa Adevărului sau palatul cu 7 etaje, atribuită celor 7 plexuri şi 7 planete, pe care o va purifica treptat înainte de a ajunge în vârful ei şi, prin aceasta chiar, de a se întoarce la Sursa sa, îmbogăţită cu o conştiinţă perfect dezvoltată.

În alchimie, fiara unică reprezintă materia brută şi cele 4 elemente primare ale sale, fiecare dintre ele în legătură cu un punct cardinal, un viciu uman ce trebuie învins şi un vânt raportat la instabilitatea pulsiunilor (tradiţia pretinde că vânturile sunt comandate de demoni şi că diavolul locuieşte în vârtejurile lor). Profetul Zaharia a avut viziunea a 4 cai – sau faze de transmutaţie a eului – traşi înapoi de 4 demoni – refuzurile şi regresele –, dar ridicaţi de 4 prinţi arhangheli – capacităţile lor de evoluţie.

4. Locuinţa Satanei – care distruge Viaţa – este focul central al pământului, inferior celui al lui Vulcan, care îl transformă pe Ma în „iezer de foc" incandescent şi ucigător pentru sufletele refractare la viaţa spirituală.

Pentagrama

În cele din urmă, Dumnezeu a atribuit fiinţei umane **numărul 5** în centrul primei decade, situat în mod simbolic între lumea de sus şi cea de jos. Ilustrarea sa geometrică, pentagrama, îi desemnează corpul, cu braţele şi picioarele desfăcute, inclus într-o stea cu 5 raze, marcată în centru de cele 4 litere ale tetragramei divine *Iud He Vav He;* rezumând cele 4 elemente în transcendenţa lor, acest sigiliu sacru este totodată cel al universului.

Unitatea le domină când pentagrama este în poziţie verticală şi cu vârful în sus.

Inversată, ea devine malefică: cele două coarne ale Ţapului-Satana se înscriu în vârfurile stelei şi **Dualitatea** domină: în acest „sigiliu al fiarei", în loc să-şi ofere capul şi gândirea lui Dumnezeu, fiinţa umană îi prezintă picioarele şi partea de jos a pântecului...

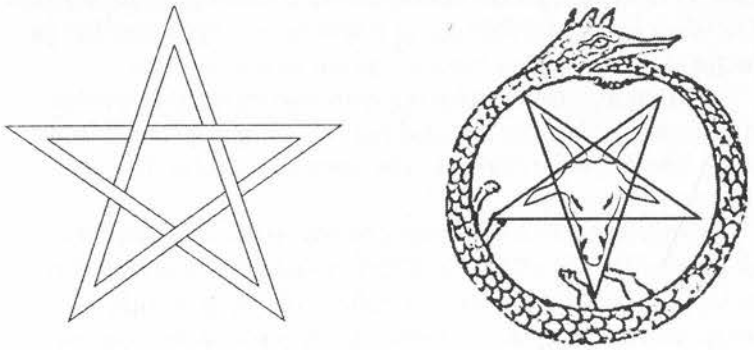

Pentagrama dreaptă şi pentagrama inversată

Încercarea de întoarcere şi alchimia

Iacob vede în vis o scară înălţată până la cer urcată de îngeri, chemare a lui Dumnezeu care le cere oamenilor să se reîntoarcă în împărăţia sa cosmică, având de data aceasta integrate conştiinţa, iubirea şi cunoaşterea datorate experienţei terestre. Ca şi în cazul Operei alchimice, acest drum are două căi: uscată sau mentală şi umedă sau mistică.

Operatorul foloseşte **creuzetul,** unde se joacă tragedia Materiei, athanorul sau cuptorul vertical – element masculin având deseori trei şemineuri ce reprezintă corpul, sufletul şi spiritul, o fereastră de cristal ce permite supravegherea operaţiei – şi **alambicul** de formă rotundă – element feminin, *oală, vas* sau *balon* unde are loc coacerea.

În această lucrare, fazele alchimice au fost, între altele, legate la cheia universală care este zodiacul: **Solve,** la semnele de Apă, **Coagula,** la semnele de Pământ; **sulful** şi **mercurul,** la semnul de Foc şi respectiv de Aer.

Cele patru faze principale ale Operei sunt **dizolvarea,** până la sfârşitul Operei la negru/ Nigredo (atribuită crucii astrologice mutabile şi forţelor de umbră ale personalităţii), **separarea,** până la sfârşitul Operei la alb/ Albedo (atribuită crucii fixe legate de purificarea sufletului), **conjuncţia** în timpul Operei la galben sau Citrinitas şi **multiplicarea** până la sfârşitul

Operei la roşu/ Rubedo (atribuită crucii cardinale care vizează fuziunea eului, a sufletului şi a spiritului). Apoi, are loc **proiecţia** sau propagarea lubirii-Înţelepciune.

Simultan, operatorul trece prin mai multe faze evolutive: studierea cărţilor sau dobândirea de cunoştinţe, apoi dragostea şi fascinaţia pentru bine, căutarea adevărului, în fine practicarea virtuţii.

Fiinţa trebuie să înţeleagă „ce este şi nu cine este" (Dorn), să descopere din ce motiv a fost creată şi să-şi atingă scopul în viaţă, care este nemurirea sufletului, chiar în timpul existenţei terestre. Omul nu trebuie să accepte să fie dominat de probleme exterioare, ci să le *coacă* pentru a le dizolva într-o constantă meditaţie-introversiune, sufletul conştientizându-şi treptat tulburările pentru a le trata mai bine. Paracelsus considera deja că organismul uman era „un mic cosmos" influenţat de aştri. Această opinie este confirmată astăzi de relaţiile dintre planete şi plexurile energetice: **misterul universului se regăseşte în fiecare fiinţă cu care face un întreg.** Imaginea divină este prezentă peste tot şi posedarea viziunii macrocosmosului este un dar inestimabil pentru microcosmos...

Astrologia este strâns legată de alchimie, căci operatorul nu topeşte metalul decât dacă poziţiile astrelor sunt favorabile. Pentru a obţine fierul guvernat de Marte, spre exemplu, acesta trebuie să fie armonic în semn, casă şi aspecte. În cazul contrar, alchimistul poate refuza să lucreze sau purcede la ritualuri magice: în sens invers, el ştie că ceea ce se petrece pe pământ poate influenţa cerul.

Să revenim la cele trei componente concrete ale Operei opuse divinei Treimi spirituale, care sunt sarea, sulful şi mercurul.

Înţelegerea procesului este anevoioasă, căci **Luna** îl reprezintă totodată pe **Mercur,** care „se fecundează el însuşi, dă naştere într-o zi şi ucide toate fiinţele vii cu otrava lui" (*Rosarium philosophorum*). Fertilizarea Pământului este conferită lui Mercur, a cărui vitalitate fecundează regele – Soarele – şi regina – Luna – tot transmutând metalele lipsite de nobleţe în *compost.* Întocmai ca şarpele saturnian, dragonul său înaripat ilustrează la fel de bine începutul şi sfârşitul.

	Mercurul	*Sarea*	*Sulful*
Siglă	Volatil sau *dragon înaripat*	Suport concret	Fix
Ternar uman	**Suflet** (parte volatilă în relaţie cu Apa)	**Corp** (vehicul al sufletului şi al spiritului), în relaţie cu Pământul	**Spirit** (imuabilitate eternă în relaţie cu Focul şi Aerul)
Energia planetei	**Luna** sau **Diana** (îl reprezintă şi pe **Mercur,** volatil şi inconstant, mesager al zeilor, *apă vie* sau *argint viu.* = materie umedă şi rece, fază Solve, principiu feminin, argint. = **Umbra Soarelui**, impuritea sa, **soare negru care îmbrăţişează tot, suflet poluat,** conducând Materia la pierzanie (argintul se înnegreşte după oxidare).	**Pământ** (Saturn), materie sau *compost* = Uroboros, devoratorul şarpelui înaripat al lui Mercur	**Soare** sau **Apollo** (fix şi constant, materie uscată şi caldă, principiu masculin, faza Coagula, aur). = Spirit nemuritor, aur neperisabil, motor dinamic şi creator al Operei, foc esenţial strălucitor, **clarviziune** spirituală şi luciditate
Tip de acţiune	Mobil sau pasiv	Alternativ şi mixt	Activ sau motrice

Alchimia tinde să activeze evoluţia sufletului prizonier al Materiei, ale cărei componente sunt violent zguduite la prima coacere a pietrei brute: cele două principii contrare se înfruntă în oul şarpelui într-o neîncetată vâltoare reamintind vârtejul roţii angoasante.

Mercurul extras din piatră îi va permite treptat corpului abject să primească un suflet şi un spirit, odată sărurile sau rămăşiţele reduse la cenuşă.

În 1787, Pernety a atribuit cele 12 faze ale operaţiilor alchimice celor 12 semne zodiacale în ordinea clasică a roţii, de la Berbec la Peşti. Negăsind multe relaţii între această dispunere şi textul Apocalipsei – care este Revelaţia –, le-am repartizat începând de la **Capricorn.** Într-adevăr, dacă Opera începe primăvara – Pernety a început repartizarea cu semnul Berbecului – este logic ca pregătirea acesteia să înceapă în

opacitatea nopţii, precum Iisus Hristos s-a născut în timpul solstiţiului de iarnă, pe când învăţăturile şi le-a transmis în primăvara vieţii.

Întrucât viciile celor şapte planete trebuie să se transforme treptat în virtuţi, procesul începe cu **Saturn**, materia brută înnegrită de involuţie. Acest aspect negativ îl face iniţial Şarpele lipsit de aripi care se târăşte pe Pământ, turba neagră ce trebuie extrasă într-o noapte fără lună, deci fără lumină. Creator al timpului, Saturn-Cronos închide intrarea Paradisului, unde limitarea sa nu are putere. El „îşi înghite copiii" sau ciclurile şi metalele ataşate planetelor şi le digeră în timpul primei faze a Operei. Coasa îi dezvăluie aspectul nemilos, însă în el se ascunde aurul ca moştenire divină în inima fiinţei. Această poartă a tenebrelor şi a morţii va fi depăşită la sfârşitul Operei la negru. Dar Saturn este totodată plumbul, a cărui greutate a făcut să basculeze zodiacul care se vede deci **inversat,** coroana căzută în timpul prăbuşirii, precum smaraldul din fruntea lui Lucifer: cele două semne ale lui Saturn se află la baza sa înainte de a-şi cuceri tronul după transmutaţie.

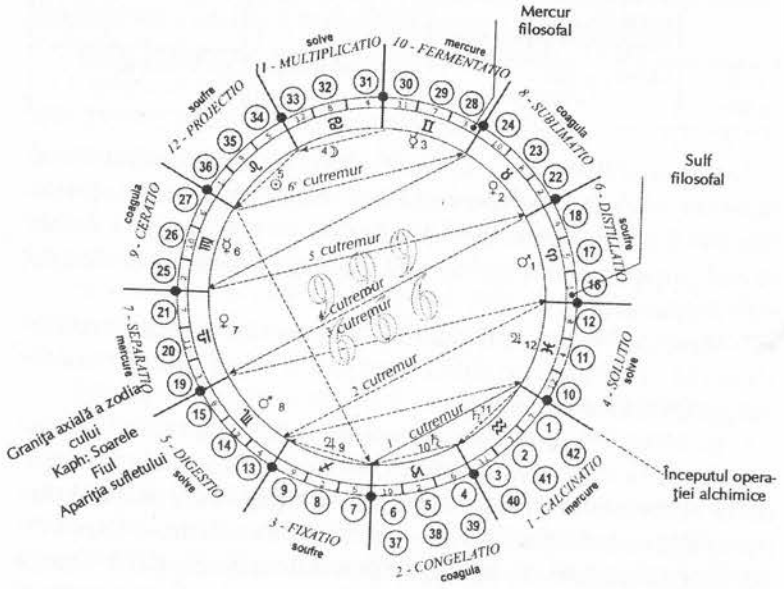

Zodiacul alchimic

Arborele sefiroţilor, arborele nemuririi sau arborele vieţii

Cheia evoluţiei este oferită şi de Arborele ebraic al sefiroţilor. Precum zodiacul actual, arborele primitiv era prezentat în cerc pentru a ilustra generarea succesivă a *cerurilor* sau sferelor planetare, Soarele fiind în centrul sistemului şi Luna reflectând Pământul.

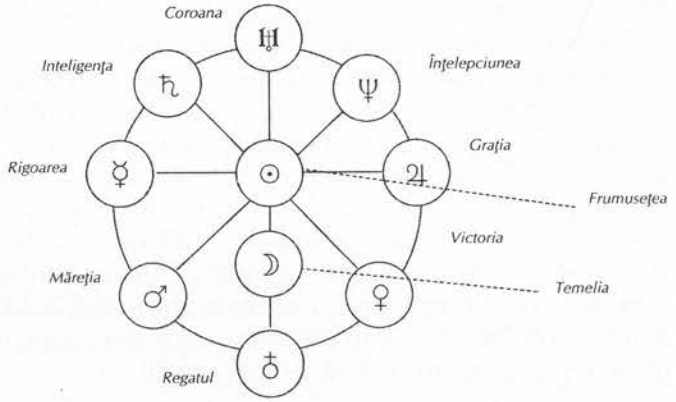

Sefiroţii de jur împrejurul „Inimii lui Dumnezeu"

Această frumoasă orchestraţie cosmică este reprezentată şi de „arborele" sacru ce ilustrează coborârea Energiilor creatoare şi reurcarea sufletelor binevoitoare. El porneşte din cele mai înalte sfere pentru a ajunge la omenire, din totalitatea căreia pleacă din nou stările de conştiinţă. El iese din **planul cosmic al Creaţiei,** care face Spiritul să coboare între cosmos şi Pământ. Deasupra lui se găseşte inelul de netrecut, Misterul primordial încă de neconceput de creierul oamenilor, prea puţin pătruns de Spirit pentru a şti cine a creat haosul... Este ceea ce evreii denumesc Ain. Această noţiune este subîmpărţită în două părţi: Ain Soph, „infinitul", şi Ain Soph Aur, „lumina infinită", *fiat lux* din primul capitol al Genezei.

Existând încă de la începutul vremurilor, dar adoptat de tradiţia ebraică, arborele trasează calea de reîntoarcere a fiinţei la Sursa ei originară după periplul evoluţiei pe Terra.

Fără manifestarea ilustrată de arbore, Dumnezeu ar fi necunoscut şi inaccesibil. Dar întrucât „ce este sus este întocmai

ca şi jos şi ceea ce este jos este întocmai ca şi sus pentru a face miracolul lucrului unic" *(Tabula Smaragdină)*, El poate deveni perceptibil fiinţei umane prin intermediul Creaţiei Sale.

Întregul arbore îl reprezintă pe omul cosmic, pe **Adam Kadmon**, compus din sefiroţi sau **numere** ce emană din Energia creatoare. El sintetizează aşadar Voinţa-Putere – Tatăl – Iubirea-Inţelepciune – Fiul – şi Inteligenţa – Sfântul Duh – răspândite în fiecare Sefira, care poate fi atribuită unei planete, aici repartizate toate conform logicii Apocalipsei.

Relativ stabilizat după descoperirea celor şapte aştri principali, arborele continuă să evolueze: pe măsura progreselor astronomiei, au apărut noi planete care se leagă în acest caz de o Sefira. După secolul al XIX-lea, au fost descoperite trei trans-saturniene, Uranus*, Neptun şi Pluton, care sunt incorporate; doi aştri rămân de descoperit înainte ca cele douăsprezece constelaţii zodiacale să aibă fiecare regentul definitiv (prin urmare, am prevăzut o posibilă amplasare a lor ce nu dăunează cu nimic ordinii originare a arborelui care, în funcţie de legea sacră, trebuie să fie respectată).

Arborele** are **trei stâlpi verticali**: cel al Rigorii, masculin şi mental, cel al Milei, feminin şi mistic, şi cel al Echilibrului, calea regală androgină care le sintetizează. Marile Arcane sunt formate de stâlpul vertical central şi de cele trei căi orizontale, iar crucea triplă simbolizează iniţierea perfectă promovată de Hermes Trismegistul, „cel de trei ori mare" sau „maestrul celor trei planuri". Nivelele sale se referă de asemenea la unirea celor trei sectoare de viaţă: capul-inteligenţă, inima-iubire şi vitalitatea-putere.

Numele divin al Tetragramei *Iud He Vav He* se repartizează pe întreaga suprafaţă a arborelui. Arcanele minore ale tarotului şi fazele alchimice sunt şi ele legate de cele patru planuri:

* Este interesant de constatat că anagrama numelui său grec „Sat'Ouranos" sau „fiul lui Uranos" dă în franceză „tua son aor(s)", căci aspectul său inferior devenit malefic are sensul de „şi-a ucis lumina".

** Există lucrări despre Cabală care pot completa aceste informaţii. Lucrarea de faţă nu doreşte decât să trezească spiritele amorţite şi nu poate deci să întârzie prea mult asupra unor aspecte. Îmi asum responsabilitatea atribuţiilor planetelor tot atât de contradictorii precum căile...

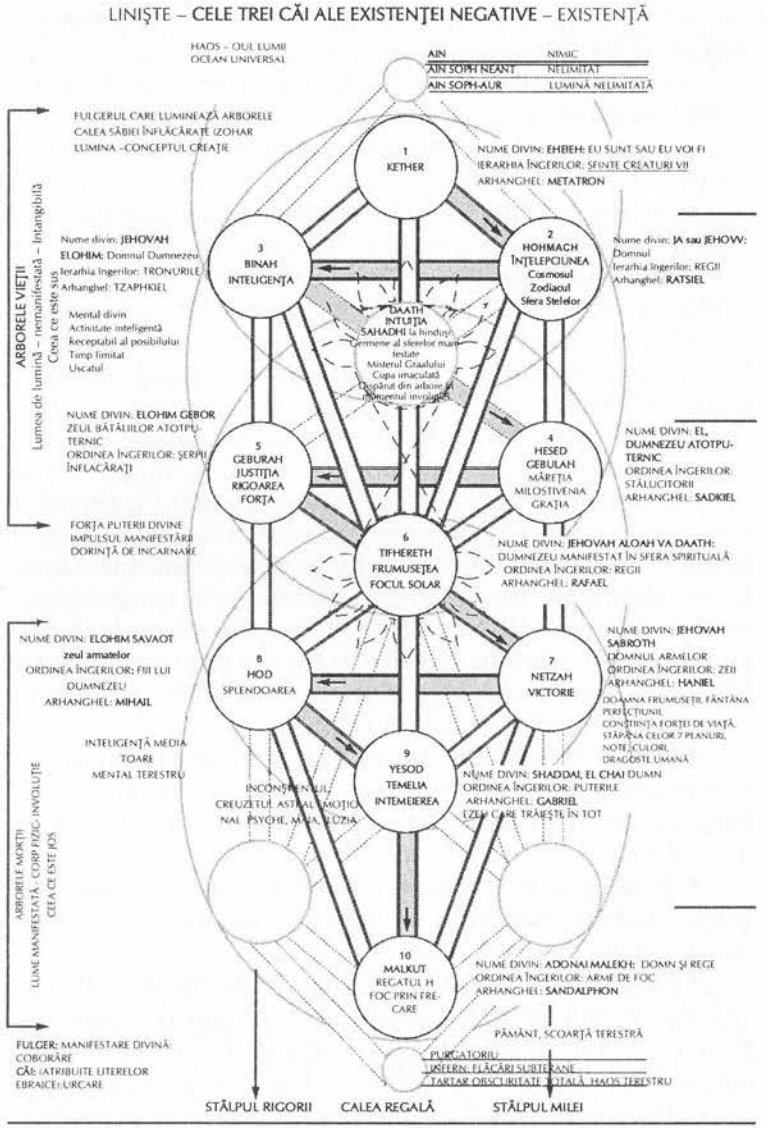

ARBORELE SEFIROTIC – OMUL CELEST sau ADAM KADMON

Pomul vieţii sau Arborele sefirotic este o glifă ce poate evoca toate ciclurile de evoluţie-involuţie, indiferent de nivel, şi indică tot atât de bine succesiunea ierarhiilor Universului cât şi pe cele ale stării umane, de la cel mai înalt la cel mai de jos, ca şi mijlocul de reîntoarcere la Sursa originară după ce s-a împlinit periplul terestru.

Arborele clasic al cabaliştilor, Adam Kadmon

– Iud la Bâte, la elementul Foc şi la planul emanaţiei, Aziluth (Opera la roşu alchimică);

– He la Cupe, la elementul Apă şi la planul creaţiei Briah (Opera la galben);

– Vav la Spade, la elementul Aer şi la planul formării, Yetzirah (Opera la alb);

– cel de al doilea He la Pantacle, la elementul Pământ şi la planul de acţiune, Asiah (Opera la negru).

Două văluri sau pasaje iniţiatice împart arborele în trei nivele: vălul lui Queshet sau al Micilor Mistere supravegheate de paznicul Pragului şi vălul lui Paroketh sau al Marilor Mistere, a cărui trecere este lăsată în seama îngerului Prezenţei sau al Sufletului.

Iată mai jos o descriere sintetică a sefiroţilor.*

• **Kether**, cea mai de sus Sefiră, poartă numărul **1** şi numele divin de Coroana; planeta sa este Saturn 11, de polaritate electrică şi pozitivă. Ea se raportează la Eter sau primul spaţiu creat între Apele de sus, Mi, şi cele de jos, Ma. Simbolurile sale sunt fulgerul, tunetul, Verbul divin, sunetul şi trăsnetul, care emană din această Sefiră-Sursă pentru a le ilumina pe celelalte şi a desena fulgerul în zig-zag sau calea săbiei înflăcărate a Zoharului, care ondulează până la Pământ, urmând traiectoria precisă a Şarpelui în cădere.

• **Hochmah** poartă numărul 2, iar polaritatea ei magnetică şi feminină fertilizează universul. Numele său divin este Înţelepciune, planeta sa, Jupiter 12 Neptun. Ea reprezintă elementul Apă.

• **Binah** poartă numărul 3, numele său divin este Inteligenţă, planeta, Saturn şi elementul, Pământul sau uscatul odată separat de umed.

• **Daath** poartă numărul 11. Această Sefiră ocultată a fost abandonată după căderea ierarhiei umană care o ocupa la origine. Punte cosmică subtilă între sefiroţii divini şi cei ai Manifestării, ea se referă la aspiraţia incarnării, pe care religiile iudeo-creştine o consideră „păcatul originar" separatist. Această mesageră a zeilor între lumea energetică şi cea densă poate fi parţial guvernată de marele **Hermes-Logos*** al grecilor (divina

* Cabaliştii îl leagă pe Daath de Pluto, ceea ce face ca sefira să devină negativă. Regent al adâncimilor abisale, el se poate afla la baza arborelui pentru a incita la urcarea spre Lumină. Eu îl pun în relaţie cu Hermes Chtonios.

Intuiţie-Înţelepciune, mesagerul Spiritului având puncte comune cu regele, cu Soarele şi lumina sa în alchimie). Polaritatea sa feminină poate fi **Venus-Urania** (mentalul superior, cunoaşterea şi armonia, înrudite cu Regina şi Luna în alchimie). Amândouă aspectele constituiau probabil Androginul originar, separat în Hod-Marte-Vulcan-Pluton de polaritate masculină şi Netzah-Venus-Afrodita după involuţia sa. Daath ar fi aşadar pus în legătură cu Edenul părăsit şi cu Paradisul pierdut... Conţinând sângele-lumina-substanţa lui Hristos sau Sufletul lumii, această Sefiră este atribuită **cupei Graalului**, scopul ultim al căutării iniţiatice.

Daath poate fi ilustrată prin „două cupe spate în spate", după cum descrie Zoharul Androginul primordial: Hristos-Hermes-Logos sau Fiul (cupa orientată în sus stând în apropierea Tatălui) şi Venus-Urania (mentalul superior în raport cu Sfântul Duh creştin, cupă orientată în jos, răspândind lumina sa înspre Materie), care însoţeşte sufletele umane în incarnare sub numele de Lucifer-Hermes-Chtonios... Întrucât Hermes însuşi este androgin, s-ar putea scrie *Lucifera*.

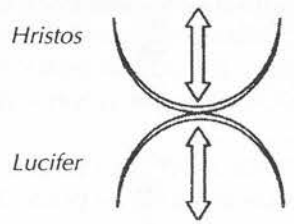

Simbolul lui Daath este dragonul de lumină zburător, care luminează coborârea sufletelor din sferă în sferă în acelaşi mod ca *fulgerul în zig-zag;* el va deveni, după involuţie, şarpele negru ce se târăşte pe pământ, după cum divina Intuiţie-Cunoaştere-Înţelepciune se va transforma în mental-inferior-intelect sub cizma unei umanităţi care a uitat împărăţia, fiind istovită de viaţa terestră... În Vărsător, Sothis – sau Sirius – este consacrat lui Isis-Venus şi atribuit lui Daath; această stea din constelaţia Câinelui (ciobănesc?) veghează asupra evoluţiei umane şi îi transmite influxul unor energii înalte.

• **Hesed** poartă numărul 4, numele sacru al Măreţiei şi Milei, consacrat lui Jupiter, reprezentant cosmic devenit perceptibil al Demiurgului suprem.

• **Geburah** poartă numărul 5, numele sacru de Rigoare sau Justiţie: sefira este în strânsă legătură cu Mercur sau Hermes-Logos, coborât de la Daath pentru a se manifesta.

• **Tiphereth** poartă numărul 6 şi numele divin de Frumuseţe. Atribuită Soarelui, această Sefiră se află pe axa vericală a arborelui, chiar dedesubtul lui Kether şi Daath, de la care primeşte în mod direct energiile.

• **Netzah** are numărul 7 şi numele divin Splendoare. Sefira este atribuită planetei Venus-Afrodita, manifestare fizică a lui Venus-Urania din Daath.

• **Hod** poartă numărul 8 şi numele divin de Victorie. Ea este legată de Marte, regentul pulsiunilor instinctive şi executorul legii de la cauză la efect, a karmei sau a talionului; primă planetă dominantă a Scorpionului, unde face ravagii, Marte poate fi înlocuit aici de Vulcan-Pluton sau Mercur devenit Chtonios.

• **Yesod** poartă numărul 9 şi numele divin de Temelie. Pe axa verticală a arborelui, sefira aceasta este legată de Lună (luminată de Tiphereth-Soare, el însuşi receptor direct al sublimei energii a lui Kether-Uranus) şi îi serveşte de reflector pe Pământ.

• **Malkuth** poartă numărul 10 al ciclului autonom manifestat; Terra-Demeter îi este atribuită ca planetă. Regatul este numele ei sacru.

[O altă sefiră ar putea fi atribuită lui Hades şi Proserpinei, regenţi sterili ai Infernului sau „iezerul de foc şi sânge" al Apocalipsei. Sub Malkuth, ea s-ar opune Coroanei, ceea ce ar duce numărul sefiroţilor-numere-planete la 12. Astfel Kether – Cerul – ar avea ca pol opus Hades – Infernul –, Soarele ar sta faţă-n faţă cu Luna, iar Daath cu Terra.]

Căile de evoluţie ale pomului vieţii şi literele ebraice

Pentru evrei, creatorul lui Alpha-Bet (alfabetul) a creat lumea pornind de la litere-numere, a căror energie a generat diferitele faze ale Manifestării.

Cele 22 de arcane majore ale tarotului şi cele 22 de litere ebraice au puncte comune cu cele **22 de cărări**, canale sau căi de progres care parcurg pomul din vârf la bază şi invers, din sefiră în sefiră.

Cărările coborârii sau *căderii* sunt ca acelea ale revenirii la Sursă, dar într-o ordine diferită (prima cale cabalistică provine de la Kether, dar cea de Reîntoarcere individuală pleacă de la Malkuth). Ele vor fi studiate treptat pe măsura reurcării pomului şi citirii capitolelor Apocalipsei.

Nu întâmplător aceasta din urmă are **22** de capitole; Yohann-Ioan, mare iniţiat evreu, a ilustrat fiecare din literele sacre cu parabole, aducând astfel Cabala la puterea de înţelegere a unui popor neinstruit şi care nu trebuia să fie înainte de sfârşitul timpurilor... de ignoranţă.

Cele 22 de căi atribuite celor 10 sefiroţi compun 32 de căi ale Înţelepciunii cabalistice.

Unităţi Arhetipuri principiale	**Zeci** Manifestarea	**Sute** Cosmificarea
Alef 1	Iud 10	Kuf 100
Bet 2	Kaf 20	Reş 200
Gimel 3	Lamed 30	Şin 300
Dalet 4	Mem 40	Tav 400
He 5	Nun 50	Kaf final 500
Vav 6	Sameh 60	Mem final 600
Zain 7	Ain 70	Nun final 700
Het 8	Pe 80	Pe final 800
Tet 9	Ţadi 90	Ţadi final 900
		Alef final

Cele 22 de litere ebraice şi corespondenţele lor numerice

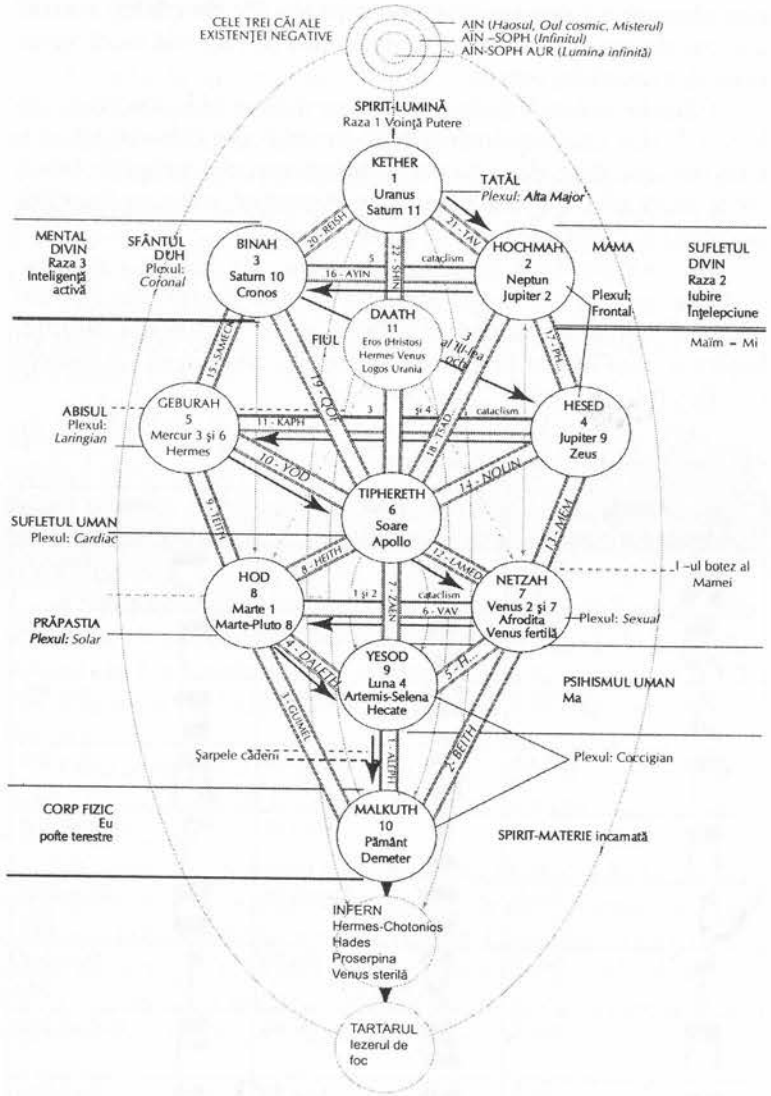

Căile arborelui deduse de autor din textul Apocalipsei

* Mai mulți cabaliști propun amplasări diferite: fiecare poate interpreta arborele în felul său și poziționa cărări și planete în funcție de propria înțelegere,

Întrucât arborele evoluează neîncetat, el trebuie încă o dată să se transforme pentru noua eră a Vărsătorului. Iată deci o propunere de repartizare a cărărilor în funcție de o cercetare inedită, pe care am încercat să o fac coerentă.

Dacă sefira reprezintă o stare pur spirituală, aceste căi sau punți practicabile între lumea arhetipurilor și cea a Pământului indică pentru individ **tipul de experiență inițiatică** ce trebuie integrată pentru ca lumina interioară să apară și să crească. Așadar, sefiroții arată atât aspectele atotputerii divine, cât și gradele la care ajunge aspirantul în lucrarea făcută asupra lui însuși, care va duce în cele din urmă la transcendența finală.

Printre cele 22, trei litere „mame" sau generatoare sunt atribuite elementelor primordiale, Pământul fiind rezultatul: Alef – Aerul sau relația dintre Cer și Pământ, care le echilibrează pe următoarele două, Mem – Apa sau restricția forței centripete –, și Șin – Focul sau expansiunea forței centrifuge.

Șapte litere „duble" cu funcție dublă sau bipolaritate sunt atribuite de Sepher Yetsirah** planetelor inițiale. Acestea sunt:

Litere	*Planete*
Bet	Saturn
Gimel	Jupiter
Dalet	Marte
Kaf	Soare
Pe	Venus
Reș	Mercur
Tav	Luna

Ele au fost clasate în raport cu rapiditatea mișcării lor de revoluție, începând cu cea mai lentă. Dar textele ebraice citindu-se invers față de ale noastre, vom vedea mai departe corespondența lor cu capitolele Apocalipsei...

dar nu va deveni pentru aceasta universal! Am făcut întocmai, respectând cât s-a putut de scrupulos cele evocate în Apocalipsa Sfântului Ioan, al cărei mesaj mi se pare mai fiabil ca acela al cercetătorilor izolați și contradictorii, întrucât transmite o „revelație" specifică ființei umane.

** Una dintre lucrările ce fac parte din Cabală.

Douăsprezece litere „simple" cu funcţie unică sunt ataşate la semnele zodiacului şi reprezintă elaborarea ciclurilor. Acestea sunt:

Litere	*Semne*
He	Berbec
Vav	Taur
Zain	Gemeni
Het	Rac
Tet	Leu
Iud	Fecioară
Lamed	Balanţă
Nun	Scorpion
Sameh	Săgetător
Ain	Capricorn
Ţadi	Vărsător
Kuf	Peşti

Aceeaşi permutare poate fi realizată, căci roata Creaţiei începe cu Peştii* – Apele peste care plutea Spiritul lui Dumnezeu – pentru a se termina cu Berbecul, care dă impusul încarnării individuale...

Plexurile, funcţia lor şi raportul lor cu operaţiile alchimice

Din moment ce şi ele privesc evoluţia, le-am legat la arborele universal.

Iată o definiţie sumară a „corpurilor" fiinţei umane, tangibile sau intangibile.

• Corpul fizic este compus din materie densă – solide, lichide şi gaze –, după ce a fost mulat de corpul eteric sau dublul sideral.

• Corpul eteric, situat între corpul astral şi corpul fizic, este agentul lor de legătură şi de protecţie: într-un sens, transmite conştiinţa planurilor superioare (a corpului astral la corpul fizic); în altul, indicaţiile celor cinci simţuri (pe care doar anestezia, anumite pase magnetice sau moartea le pot separa

* *L'horloge cosmique du zodiaque (Orologiul cosmic al zodiacului)*, volumul 1 („La mythologie et le zodiaque"), editura du Rocher.

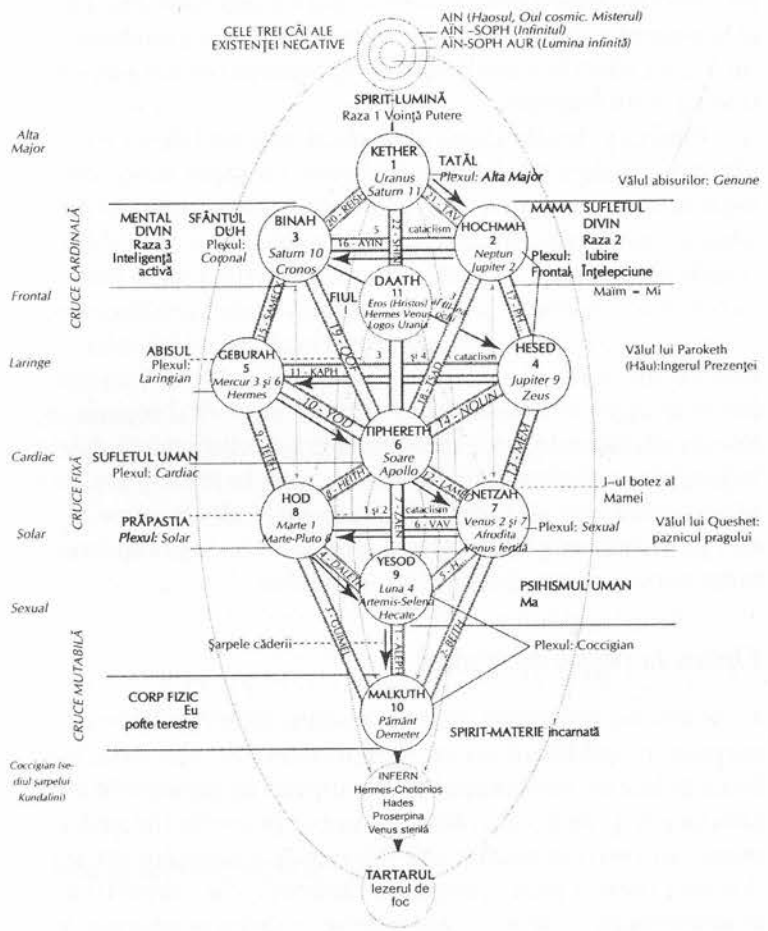

Arborele sefirotic şi plexurile

de corpul fizic devenit insensibil). Clarvăzătorii îl discern ca pe un înveliş fin de lumină vitalizată de curenţi subtili. Mai mulţi centri subtili coabitează, primii şapte fiind constituiţi prin încrucişarea a trei canale energetice sau *nadi*, Ida, Pingala şi Sushumna, care pleacă de la baza coloanei vertebrale pentru a urca până în vârful capului, desenând cei doi şerpi ai caduceului lui Hermes.

Opuse şi legate două câte două plecând de la extreme, plexurile ilustrează faimosul sfeşnic cu şapte braţe, fiecare legat la o iniţiere specifică, punctată prin trezirea, luminozitatea şi apoi giraţia lor. Ele sunt asociate lumii invizibile prin razele planetare şi rezultă din convergenţa acelor *nadi*. Plexurile, numite uneori *vortexuri*, poartă în sanscrită numele de *chakra* sau roată, căci **Lucrarea interioară** odată izbutită, se învârt într-un vals vibratoriu ca mici zodiacuri; la început neanimate, apoi învolburându-se din ce în ce mai repede, sunt releuri miniaturale între cosmos, care îşi organizează galaxiile în jurul unui centru, şi fiinţa umană, care se învârte tot în cerc şi ai cărei atomi se învârt aidoma în jurul electronilor.

La fel ca cele trei niveluri ale arborelui, operaţiile alchimice sunt în corespondenţă cu plexurile.

Opera la negru alchimică

La fiinţa obişnuită, opera la negru alchimică are puncte comune cu **pântecul** şi eul. Plexul coccigian sau rădăcina, la baza coloanei vertebrale, se raportează la instinctele de supravieţuire şi de posesivitate. În timpul primelor incarnări, oamenii au trezit această parte inferioară a corpului lor subtil, ilustrată perfect prin numele de rădăcină, căci sintetizează şi concentrează celelalte şase centre; primeşte energia de la Mama primordială, exprimă voinţa de a exista şi leagă vibraţiile joase ale Materiei vizibile cu invizibilul subtil al Spiritului. Mai întâi încolăcită la baza sa, energia activă a *Focului-Şarpe Kundalini* va trebui să se înalţe pentru a deveni şarpe de înţelepciune; pentru aceasta, este pur şi simplu suficient să se transmută defectele umane în calităţi; el se va uni astfel cu *coroana* sau plexul coronal şi va izbucni într-o lumină vie.

Plexul sexual are în vedere reproducerea şi prelungirea în timp a existenţei; pe de altă parte, simbolizează opoziţia sau unirea polarităţilor.

Plexul solar inferior este legat de emotivitate. Astralul inferior sau purgatoriul religiilor creştine conţine solidele, lichidele şi gazele. Aici se află forţele demoniace, dezincarnaţii, entităţile puţin evoluate şi toate formele de gândire negativă, a căror decreare este prima urgenţă. La această graniţă paznicul pragului cercetează îndeaproape transmutaţia personalităţii.

• Fiinţele comune sunt stimulate de aceste plexuri inferioare, concentrate pe viaţa fizico-emoţională şi lipsite de simţ etic sau înălţare. Ele nu au decât un suflet adormit şi un eu cu dorinţe deseori degradante. Efortul în vederea evoluţiei nu le motivează deloc; aceste persoane se lasă în voia întâmplării spre o viaţă facilă, o agitaţie inutilă sau o euforie anesteziantă şi confortabilă. Pentru a lupta împotriva plictiselii şi „a-şi omorî timpul" ele îşi satisfac plăcerile, sunt preocupate de putere sau bogăţii, dintotdeauna extrem de seducătoare, dar monstruos de vorace, pe care nu împiedică în niciun fel teama de pierderea puterii sau a bunurilor, de nesiguranţă, de cel de alături, de suferinţă, de moarte, chiar de Dumnezeu ... Veşnic în căutare de senzaţii din ce în ce mai tari, ele au în definitiv puţine sentimente profunde.

• Fiinţele medii sunt supuse la reacţiile perturbatoare ale plexului solar inferior. Corpul lor emoţional aspiră uneori la valori spirituale, dar rămân prizoniere ale fatalităţii; incapabile să o înţeleagă, nu o pot stăpâni...

Opera la alb alchimică

Pentru fiinţa ce se deschide către cel de alături, opera la alb este pusă în legătură cu inima şi cu sufletul ei.

Plexul solar superior este sediul emoţiilor înalte şi frumoase. Individul mediu se poate înălţa spre acesta dacă devine sensibil la expresia sufletului său.

Astralul superior sau paradisul religiilor creştine conţine patru planuri (eteric, supraeteric, subatomic şi atomic), locuite de înalte entităţi spirituale. Ele pot fi exterioare – ca tronurile,

serafimii, heruvimii, arhanghelii, îngerii – sau interioare – îngerul păzitor, ghidul invizibil al tuturor forţelor de Lumină elaborate în timpul incarnărilor precedente.

Plexul solar este sectorul iubirii ce radiază.

Corpul cauzal care îi este ataşat deschide sufletul la raţiunile karmei, a cărei lege de la cauză la efect manifestă o iubire repetitivă ce permite îndreptarea, corectarea vechilor greşeli pe măsura depăşirii ciclurilor de viaţă. Nici punitivă, nici injustă, ea reflectă numai actul comis pentru a da posibilitatea unei mai bune înţelegeri: după ce fiinţa trăieşte aceleaşi suferinţe pe care le-a cauzat altora, este puţin probabil ca ea să mai reproducă greşelile trecutului, dar, dacă nu a pătimit destul, încercarea se va repeta sub aspecte diferite până la transmutaţia interioară.

Plexul laringian, atribuit glandei tiroide, exprimă creativitatea corpului mental care îi este ataşat. La nivelul cel mai înalt, el este în contact cu intuiţia sau mesagerul divin.

Aspiranţii la spiritualitate sunt influenţaţi de centrul gâtului şi de cel al inimii, care le deschid calea spre creativitate, înţeleasă sub toate formele. Viaţa lor este reglată de providenţă după ce scânteia divină a lui Kundalini şi-a manifestat prezenţa. Ei descoperă misterele şi practică o formă de ascetism pentru a atinge iniţierea.

Acest plex este cel al Verbului, a cărui comunicare şi creativitate contactează sferele luminoase şi deschid drumul spre ucenicia magiei albe: Hermes Trismegistul, stăpânul celor trei planuri, propune tripla iniţiere fizică, animică şi spirituală.

Omul trebuie să înveţe deopotrivă să vorbească şi să tacă, pentru a lăsa vibraţiile energetice superioare ale plexului să se exprime, întrucât orice adevăr exprimat în gând, în vorbă sau în faptă trece prin el pentru a trezi centrii cei de mai sus. Verbul incarnat concretizează ceea ce fiinţa trăieşte în forul ei interior: iniţierea supremă a lui Mercur transmite energia lui Jupiter, a lui Uranus şi a Soarelui spiritual central.

Opera la roşu alchimică

Plexul frontal pus în legătură cu glanda pituitară este locul prezenţei Spiritului. Discipolii – capabili de *disciplină* interioră – pot transfera energiile plexului laringian şi cardiac la centrul frontal: devenit slujitorul sufletului, eul lor nu mai funcţionează pentru sine. Ei au descoperit iubirea şi au găsit libertatea interioară.

Acest plex este constituit din substanţă mentală sau *chitta;* este cel al clarviziunii, care alimentează gândirea raţională, discriminantă şi intelectuală; poate aduce în minte forme colorate şi mobile în relaţie cu claritarea gândurilor. Energia sa este intuiţia care, coborând din plex în plex, ajunge în final la cel coccigian pentru a se concretiza. Acest suflu divin al inspiraţiei poate fi blocat printr-un exces de activitate intelectuală (ce separă şi distruge dacă nu este insuflată de iubire).

Energia supramentală a lui Uranus se poate înălţa mulţumită lui şi poate deveni forţa eliberatoare a unei stări de conştiinţă unificată şi un centru de iluminare ce colaborează cu Planul divin. Dualităţile, egoismul şi spiritul separator lasă loc conştiinţei hristice căci, spaţiu al mariajului mistic dintre Tatăl şi Mama din ceruri, centrul frontal permite naşterea Fiului.

Pe deplin fericit, discipolul este inspirat în permanenţă după ce a integrat energia supramentală care îi permite deopotrivă altruismul şi îndatoririle. El poate să facă flacăra interioară să strălucească şi să practice „duşul de lumină" vizualizând o lumină albă de-a lungul coloanei vertebrale, pentru a deveni un centru magnetic de putere luminoasă.

Cel de-al treilea ochi, sau ochiul lui Shiva la hinduşi, atribuit Androginului primordial, nu are o existenţă reală în centrul frontal: generat treptat în timpul meditaţiilor, el se deschide către **viziunea** spirituală, către înţelepciune şi cunoaştere nemijlocită, orientate chiar spre esenţa lucrurilor, contrar vederii comune aflate în relaţie cu plexul solar inferior.

Indisolubil legat de karmă, el revelează trecutul ca o oglindă a sufletului, permite traversarea mirajului vieţii terestre şi vizualizarea împărăţiei divine pe Pământ înainte de unirea cu forţa dragostei universale.

Intuiţia pură sau mentalul divin şi colaborarea cu planul divin pot fi retransmise celui de alături de discipolul care se simte detaşat în fiinţa sa interioară, acţionează cu inteligenţă, independenţă şi o selectivitate intuitivă a adevăratelor valori. Claraudiţia, clarviziunea şi darul profeţiei se dezvoltă. Practicând în paralel răbdarea, prudenţa şi ponderaţia, el sfârşeşte prin a atinge o puritare „absolută" a intenţiei, care îi deschide accesul la liniştea înaltelor locuri spirituale. Elanurile lui nu au reticenţe, sentimentele îi sunt pure, afectivitatea, autonomă, compasiunea, nelimitată şi încercările sunt depăşite cu smerenie. După ce şi-a rezolvat problemele karmice, poate să-şi ajute şi anturajul să se elibereze de sechelele trecutului. Capabil să viseze şi să creeze, tot aşa cum este apt să iubească, el se deschide în faţa Conştiinţei hristice în timpul meditaţiei, ceea ce le permite maeştrilor să o atingă, să-şi înalţe din ce în ce mai sus energia supramentală şi să o fecundeze: el se scaldă în Unitate şi Iluminare. Atunci când mentalul este activat de idei abstracte şi se adaugă la înţelegerea voinţei divine, cele trei aspecte ale mentalului (materia mentală, mentalul abstract şi intuiţia) sunt unificate: fiinţa regăseşte divinul.

Plexul coronal manifestă dezvoltarea spirituală.

Corpul divin permite integrarea Conştiinţei divine până în acel moment doar percepută, căci, legat la plexul frontal, mentalul superior – sau corpul budic – permite vibrarea la unison cu ea. Aceasta autorizează desprinderea definitivă din lanţul incarnărilor: sufletul părăseşte dura planetă-şcoală pentru a trăi în sfere mai înalte şi mai fericite.

Discipolii evoluaţi şi iniţiaţii antrenaţi în lucrarea spirituală sunt stimulaţi de energia centrului coronal, la rândul lui în legătură cu toate centrele, în special cu cel coccigian.

Situat deasupra craniului, el se dezvoltă prin meditaţie şi slujire. El guvernează spiritul ştiinţific, noua ordine, înţelepciunea şi permite descoperirea tuturor planurilor manifestării ca o înflorire a conştiinţei. Acest receptacul al forţei electrice poate emite, la mistici, un halou de lumină sau o aureolă. El este adesea reprezentat printr-un munte – asimilat cu capul –, căci starea sa transcendentă nu poate fi atinsă decât după iniţiere. În ebraică, termenul *Golgotha* semnifică „locul craniului",

care încununează verticalitatea fiinţei şi o leagă de Dumnezeu. Centrul coronal se află în raport cu Monada sau scânteia Spiritului, care se va întoarce într-o zi la sursa ei. În acelaşi fel, discipolul îşi regăseşte într-o zi energia primară, transformă ceea ce simte în intuiţie, îşi vede revelat propriul potenţial, îşi exprimă imaginaţia, intră în relaţie cu lumea divină, al cărei ideal înnăscut îl posedă, se preocupă de ezoterismul sacru şi dobândeşte Înţelepciunea sau *Sophia* divină. Fără ajutorul vreunei ştiinţe, el va ajunge să pătrundă direct în inconştientul semenilor sau în orice lucru ascuns şi misterios.

Dobândind la perfecţie calitatea de a fi **supus** – ceea ce nu este niciodată ceva anodin – şi păstrând în permanenţă o atitudine de **novice** smerit – deşi poate oricând să dirijeze grupuri sau indivizi –, discipolul îşi vede activitatea personală transmutată în viaţă spirituală, după fuziunea energiilor din toate plexurile sale, căci coronalul conferă expansiune plenară tuturor facultăţilor. Selectiv din punct de vedere spiritual şi deschis ca un canal vertical, el descoperă noi dimensiuni, accede la transcendenţă, se identifică cu idealul său de har sacrificial şi de tandreţe şi acţionează prin meditaţie şi slujirea semenilor. Aceasta nu-l împiedică deloc să-şi folosească facultăţile mentale şi memoria: în el, Spiritul-Tată şi Sufletul-Mamă vor funcţiona împreună.

Plexul alta-major este foarte misterios şi nu vibrează decât la cei mai mari iniţiaţi: numai cel care îl „vede pe Dumnezeu în faţă" va putea să-l descrie...

Apocalipsa, astrologia şi lucrarea interioară

Era Vărsătorului îi permite omenirii să reînalţe flamura luciferiană pentru marea întoarcere spre Lumină, mereu vie, deşi sufocată de întunericul ignoranţei şi orizontalităţii; de aceea, Tibetanul le cere celor două unde ale pictogramei sale să se verticalizeze: Cerul şi Pământul vor comunica şi unul îi va răspunde celuilalt.

Nici oamenii, nici bisericile nu au creat zodiacul, ci numai Dumnezeu cel Atotputernic: roata sa tronează în glorie pe frontoanele şi portalurile a nenumărate catedrale, ceea ce demonstrează irefutabil că anticii îi respectau şi sacralizau

misterele. Epoca actuală trebuie să instaureze o astrologie ecumenică degajată de tot mercantilismul, care să trateze totalitatea fiinţei fizice, sensibile şi spirituale.

Această străveche ştiinţă şi artă începe să-şi regăsească nobleţea în pofida interzicerii divinaţiei de religie, când de fapt este mai degrabă o problemă de divinizare... Rezervată la început numai iniţiaţilor, timp de milenii, căci se presupune că este originară din Atlantida, astrologia a fost practicată de *magişti* sau de preoţi de toate confesiunile. Realitatea ei profundă trebuie reabilitată în prezent şi blazonul, redecorat.

O serie de lucrări realmente magistrale au fost edificate de un autentic maestru al Ierarhiei, Djwal Khul sau Tibetanul, care i-a transmis prin dictare telepatică învăţătura spirituală a erei Vărsătorului lui Alice Bailey. Mulţi le-au deschis şi le-au închis imediat mai apoi, căci sunt extrem de complexe prin bogăţia lor fantastică: maestrul are o vedere sintetică, în timp ce studenţii dispun adesea doar de un intelect analitic care mai mult divizează în loc să unească, ceea ce nu este chiar cel mai mic defect! Printre altele, astrologia ezoterică arată calea de evoluţie.

Totuşi, ceea ce era socotit ezoteric încă la începutul secolului al XX-lea este actualmente revelat, inclusiv misterul a ceea ce numim incorect „moarte", care nu este decât o înălţare spre o lume mai subtilă, fără materie perisabilă, dar cu sufletul şi spiritul cât se poate de vii.

Astrologia devine aşadar *iniţiatică* şi arată calea înălţării. Ieşit din planul cauzal, sufletul nu mai trebuie să fie condiţionat de aştri: a deveni stăpânul propriei teme permite depăşirea sferei *astrale* – în relaţie cu plexul solar – pentru a avea acces direct la sfera superioară şi, dacă este posibil, chiar a o depăşi. Iată clasificarea celor şapte sfere sau planuri care înconjoară lumea fizică, fiecare subîmpărţită în şapte subplanuri. Totul este în legătură cu procesul alchimic de urcare spre Lumină plecând de jos.

Sfera astrală este influenţată categoric de astre, dar este totodată şi sfera vieţii emoţionale. Ea pare imensă faţă de mica noastră planetă, dar multe altele o întrepătrund şi se îmbucă în jurul ei până la sfera divină, cea mai înaltă şi cea mai vastă.

Sufletul poate trăi mii de ani trecând prin faze de incarnare, de tranziţie – debarasându-se de corpul fizic pentru a renaşte în cosmos – şi de reincarnări, a căror finalitate îl va

Eter primordial

APELE DE SUS, Mi

7. Sfera divină (Focul central divin, plexul coronal)
6. Sfera spirituală (Sophia, cel de al treilea ochi frontal)
5. Sfera mentală (plexul laringian şi frontal)

4. Sfera cauzală (plexul cardiac)

3. Sfera astrală (sau emoţională), plexul solar:
7 planete, roata angoasei, focul lui Vulcan

2. Sfera eterică a fizicului (plexul sexual)
1. Sfera fizică a Terrei (materia prima,
piatra brută alchimică, plexul rădăcină).

APELE DE JOS, Ma

Focul central, lezerul de foc.

conduce la o purificare perfectă înainte de a se contopi cu Spiritul nemuritor. În această sferă astrală, planetele au şi un corp fizic şi corpuri subtile vii: îi este deci posibil să converseze cu aceşti zei sau energii cosmice...

Înaintarea zodiacală este încununată de armonizarea valorilor materialismului adulat actualmente – eh da!, – Viţelul de aur este mereu prezent – şi a celor ale vieţii sufletului, celălalt taler al balanţei divine. Între acestea se găseşte tija imuabilă a Spiritului, prea uitat astăzi în beneficiul Materiei. În strânsă legătură cu programul divin, astrologia iniţiatică deţine cheile viitorului şi poate să transmită în mod avantajos

un mesaj de evoluţie interioară: ea *stabileşte din nou o legătură* cu planul cosmic ca o religie aparte.

Adevărata viaţă începe cu un **v**, ca victorie şi verticală, căci ea este o trambulină spre iniţieri accesibile tuturor. Spiritul şi Materia se completează şi se armonizează, iar simbolurile astrologice fac această uniune abordabilă.

Evident, era Vărsătorului o deschide pe cea a astrologiei cu două planete ieşite din planul mental: primul ei regent, Saturn, comandă legea periodicităţii ciclice, în timp ce al doilea, Uranus, guvernează spaţiul şi lumea galactică. Ele îşi conjugă actualmente puterile, iar crucea spaţiu-timp, odată depăşită, duce către mântuire: odată îndepărtat vălul iluziilor terestre tranzitorii, care ascunde realitatea veşnică, conştiinţa descoperă un Tot inteligent şi i se alătură. Legea analogiei şi cea a progresului se află la baza universului: fiinţa umană nu este niciodată singură, ci în mod constant în legătură cu aceste puteri prin corpul ei eteric, ale cărui plexuri sunt în relaţie cu cele 7 planete şi cu cele 7 raze pe care ele le difuzează. Fiecare tranzit le face să „lucreze" încetişor, cu răbdare, insuflându-le forţe noi.

Totuşi, **eul**, responsabil de toate relele când nu este armonizat cu dragostea, respinge dreptul şi datoria semenului la diversitate. El aspiră la putere, la bogăţie şi seducere – tentaţiile cele mai perverse –, se dilată în conflicte şi suferinţe care ar putea fi evitate, închis la orice conciliere. În schimb, fiinţa interioară sau **sufletul** nu năzuieşte decât la iubire, integrare, înţelegere, înţelepciune... Dar omenirea actuală, căzută în cele trei capcane insiduoase, se înţepeneşte ea însăşi în roata interminabilă a incarnărilor şi uită că misiunea ei este să transforme Pământul într-o planetă sacră.

Aşadar, eul, sufletul şi spiritul trebuie să funcţioneze în armonie şi să acordeze totul indiferent de nivel: orice excludere poate fi învinsă de Iubirea-Înţelpciune, această a doua mare lege a universului. Iar cunoaşterea bine integrată deschide spiritul, care, la rândul său, penetrează sufletul.

Actuala omenire, guvernată de materialism şi emotivitate, trebuie să-şi administreze mai bine corpul şi plexul solar inferior, dar numai o infimă minoritate o realizează actualmente.

Moise a transmis cele Zece Porunci (Exod 20, 2-17). Ele au fost uitate şi e puţin spus! Iată de ce le reamintesc aici pe scurt.

1. Să nu ai alţi dumnezei afară de mine!
2. Să nu-ţi faci chip cioplit şi să nu te închini lor, nici să le slujeşti (astăzi, bani, putere sau seducţie).
3. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deşert.
4. Adu-ţi aminte de ziua odihnei ca să o sfinţeşti şi nu lucra în ziua a şaptea.
5. Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta.
6. Să nu ucizi! (nu numai oameni, ci şi animale?)
7. Să nu fii desfrânat (să nu comiţi adulter).
8. Să nu furi!
9. Să nu mărturiseşti strâmb împotriva aproapelui tău (ceea ce include minciuna).
10. Să nu doreşti nimic din ce are aproapele tău!

Ulterior, Iisus Hristos a dat celelalte două porunci, iar Sfântul Ioan recomandă o viguroasă purificare interioară. Ea va fi recompensată în mod superb...

Dar puţine indicaţii practice arată **cum** să se realizeze lucrarea care se impune, iar cartea de faţă, ce îmbină diverse surse iniţiatice, confirmă că procesul este unic. La un nivel evident mai mic decât Apocalipsa, această lucrare aspiră să-l ajute pe cel ce caută lumina – astrolog sau nu – să-şi depăşească propria temă şi să părăsească sfera „astrală". Înarmat cu reţete practice şi nedând înapoi în faţa efortului, el va putea să o depăşească în timpul vieţii şi să resimtă o plenitudine şi o fericire care îl vor face să iubească întreaga lume.

Remarcă

Fiecare capitol al Apocalipsei este legat aici la un număr, la o literă ebraică, la o arcană a tarotului, la o alchimie spagirică sau iniţiatică, la un sector astrologic – în zodiacul alchimic pe care îl propun – şi la o lucrare spirituală specială. Există probabil chei cabalistice sau altele, dar aici scopul este să arătăm cum se poate opera purificarea.

I se recomandă cititorului să tragă la xerox pentru a avea permanent în faţa ochilor următoarele:

Schema zodiacului alchimic

Fiecare decan este numerotat într-un cerc.

Cei şapte regenţi planetari îşi ocupă fiecare Cerul lui şi administrează unul sau două semne; operaţia se urmăreşte trecând de la un Cer la altul:

Saturn, Capricornul şi Vărsătorul – Jupiter, Săgetătorul şi Peştii – Marte, Berbecul şi Scorpionul – Venus, Taurul şi Balanţa – Mercur, Gemenii şi Fecioara – Luna, Racul – Soarele, Leul.

Schema arborelui sefirotic şi a cărărilor lui

Schema arborelui şi a plexurilor

CEI ŞAPTE PARAMETRI AI APOCALIPSEI

Numere, litere ebraice, căi cabalistice, astrologie, tarot, alchimie şi iniţiere

I
MAREA OPERĂ CE TREBUIE REALIZATĂ

Apocalipsa I

I
MAREA OPERĂ CE TREBUIE REALIZATĂ

Apocalipsa I

NECESITATEA MARII OPERE
LEGĂTURA DINTRE IISUS HRISTOS ŞI SFÂNTUL IOAN
Numărul 0, Matul, alfa şi omega

Numărul 0

0 închis reprezintă Oul cosmic, Apele Mamei-Matrice primordiale, haosul din care s-a născut totul, Ain, după cum îl denumesc evreii. El este în strânsă relaţie cu Uroboros, şarpele încolăcit, simbol al roţii incarnărilor.

Înainte de Manifestare, în „ziua 0" a Facerii, Duhul lui Dumnezeu – în afara cercului – plutea în Eterul originar, Maim în filosofia ebraică sau Apa primordială (fără nicio legătură cu elementul lichid), care reprezenta umiditatea şi fertilitatea de esenţă feminină.

Alfabetul ebraic

Litera **Şin** şi Focul ei central ce deschide calea Creaţiei vor reapărea în capitolul 22, ca Foc strălucitor. Şin este înrudită cu 0, căci puternica ei energie produsă de foc este motorul a tot ce se cheamă viaţă, de la început până la sfârşit.

Matul (Nebunul)

El înaintează uitându-se fix la cer, fără să fie atent la drumul său. Un animal mic îi împinge în faţă coapsa dreaptă dezgolită. El se îndreaptă spre incarnarea sau dezincarnarea sa,

căci animalul îl poate împinge spre lumea carnală, dar tot atât de bine îl încurajează să iasă din ea.

Pe drumul spre infinit sau spre viaţa terestră, el va reveni în ultimul capitol, în calitate de liant între toate fazele evoluţiei: arcană fără număr, el se poate poziţiona indiferent unde.

Alchimie

Matul reprezintă mercurul, nebunul Marii Opere, argintul-viu, adaptabil şi fără consistenţă, sau alaunul, această sare principiu imaterial al celorlalte săruri, care are ca simbol pe 0 sau cercul gol, dar permite realizarea celui mai pur şi inalterabil aur.

Arcana îl evocă pe alchimistul entuziast în căutarea elementelor Operei. Evadând din lumea materialistă cum numai un nebun ar îndrăzni, el se îndepărtează deopotrivă de cei apropiaţi, care în curând nu îl vor mai recunoaşte drept unul de-ai lor şi vor sfârşi prin a nu-l mai înţelege, nici accepta.

Astrologie

Asimilat cu 0, Eterul înglobează totalitatea sistemului planetar ca *primum mobile*. Circumferinţa sa evocă ansamblul

zodiacului animat de Focul lui Şin, cele şapte planete gravitând în interior.

În prima parte a capitolului 1 al Apocalipsei

Sfântul Ioan este contactat de îngerul intuiţiei sale şi de energia nealterată a lui Iisus-Hristos, care anunţă că Revelaţia ce va veni este operă divină, că el este marele mântuitor şi singurul abilitat să arate calea spirituală. Într-adevăr, el a dus mereu o viaţă de mare curăţenie pentru a deveni un exemplu viu şi a acceptat supliciul şi moartea pentru a demonstra adevărul învierii.

Sfântul Ioan se va poziţiona în sfera astrală.

1. *Descoperirea lui Iisus Hristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu ca să arate robilor Săi cele ce trebuie să se petreacă în curând şi pe care le-a făcut cunoscute prin trimiterea îngerului Său, ce le-a destăinuit robului Său Ioan*,*
2. *care a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu şi mărturia lui Iisus Hristos toate câte a văzut.*
3. *Fericit este cel ce citeşte şi cei care ascultă cuvântul acestei proorociri şi păstrează toate cele scrise în aceasta! Căci vremea este aproape.*
4. *Ioan, celor şapte Biserici, care sunt în Asia: „Har vouă şi pace de la Cel ce este, Cel ce era şi Cel ce vine şi de la cele şapte duhuri, care sunt înaintea scaunului Lui,*
5. *şi de la Iisus Hristos, martorul cel credincios, cel dintâi născut din morţi şi Domnul împăraţilor Pământului! Lui, care ne iubeşte şi ne-a dezlegat pe noi de păcatele noastre, prin sângele Său,*
6. *şi ne-a făcut pe noi împărăţie – preoţi lui Dumnezeu şi Tatălui Său – Lui fie slava şi puterea, în vecii vecilor. Amin!*

*După traducerea franceză a textelor originale ebraice şi greceşti de către Louis Segong, Alianţa biblică universală; după traducerea în limba română, conform Bibliei tipărite cu aprobarea Sfântului Sinod de Institutul Biblic şi de Misiune ortodoxă al Bisericii Ortodoxe Române, ediţia din 1968, sub îngrijirea patriarhului Iustinian.

Astrologie: Sfântul Ioan are revelaţia totală a zodiacului şi a celor şapte spirite ale sale sau energii planetare aflate în faţa tronului lui Dumnezeu.

Iniţiere: „Întâiul născut din morţi" este Iisus cel care a înviat, ca prima fiinţă incarnată ce a primit ungerea hristică; ca „Domn al împăraţilor pământului", el cunoaşte toate slăbiciunile lor.

Morţii sunt aici morţii-vii sau fiinţele care nu s-au trezit încă la viaţa spirituală. Este împărăţia lui Malkuth, rezultatul Creaţiei pe Arborele Vieţii.

7. Iată, El vine cu norii şi orice ochi Îl va vedea şi-L vor vedea şi cei ce L-au împuns şi se vor jeli, din pricina Lui toate seminţiile pământului. Aşa! Amin

8. „Eu sunt Alfa şi Omega", zice Domnul Dumnezeu, „Cel ce este, Cel ce era şi Cel ce vine, Atotţiitorul".

Astrologie: Alfa şi omega se referă la perimetrul total al cercului zodiacal care aduce suferinţă rasei umane.

Iniţiere: Iisus Hristos soseşte cu o mulţime de revelaţii şi fiecare poate să contemple calea pe care o indică sau întregul parcurs ciclic.

Alfa şi omega au puncte comune cu substanţa de bază a Creaţiei, Oceanul universal înfăşurând Oul cosmic, Eterul care conţine germenele tuturor componentelor Creaţiei ca misteriosul haos primordial al lui 0 cu un punct în centrul cercului.

9. Eu, Ioan, fratele vostru şi împreună cu voi părtaş la suferinţa şi la împărăţia şi la răbdarea care sunt întru Iisus, fost-am în insula ce se cheamă Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu şi pentru mărturia lui Iisus.

Astrologie: Cuvântul lui Dumnezeu este enunţat de Mercur, mesagerul intuiţiei şi clarviziunii.

Iniţiere: Despărţită de continent, insula evocă divizarea, izolarea şi introversiunea. Exilat de romani, Sfântul Ioan meditează asupra Revelaţiei şi evadează în sferele subtile. Iisus

Hristos îl numea Fiul tunetului: Tunetul era un atribut al lui Zeus-Jupiter, regent celest, al cărui simbol este vulturul. Acest nume dezvăluie puterea sa intuitivă, căci tunetul este în relaţie cu claraudiţia. Scorpionul, semn atribuit Sfântului Ioan, a fost transmutat în vultur, şi deci ataşat Sfântului care poate survola întregul cosmos în stare de dedublare, mulţumită propriei înălţări spirituale.

Piatra, opera filosofilor (după Lambsprinck, 1625)

FIUL OMULUI
MESAJUL CE TREBUIE TRIMIS CELOR ŞAPTE BISERICI

Numul 1, Alef, Aerul, Magicianul
Primul Cer al lui Saturn şi cel de-al treilea decan al Vărsătorului

Numărul 1

Tată al celorlalte numere, el reprezintă germenele şi potenţiala sa fecundare încă nemanifestată, centrul lui 0, de unde radiază Gândirea divină, Principiul originar şi androginul încă abstract. Pentru a se manifesta, 1 va proceda, asemenea lui Dumnezeu, prin adiţionare. În viaţa terestră, este atribuit omului, modelat după arhetipul divin.

În prima zi a Facerii, Creatorul îşi vizualizează clar propria intenţie creatoare şi separă lumina de întuneric, generând astfel prima dualitate.

Litera Alef א

Este prima emanaţie a Voinţei Sale, având puncte comune cu fulgerul, dar şi cu scânteia divină ce îl va incita pe aspirant să-şi regăsească originea.

Această literă mamă este legată prin aspectul său superior la elementul Aer, simbol al Spiritului. Ea guvernează deci semnele de Aer ale zodiacului: Gemenii – aerul care circulă în interiorul fiinţei –, Balanţa – cel al atmosferei terestre – şi Vărsătorul – cel al spaţiului sideral. În aspectul său inferior, Alef sălăşluieşte în atmosfera Terrei.

Sursă a întregii creaţii şi dezvăluind puterea infinită a Spiritului, litera se poate descompune în *Al*, „Dumnezeu" şi *Pe*,

„gură", totul semnificând „suflul creator sau sunetul lui Dumnezeu" care pătrunde peste tot şi generează viaţa.

De aceea, Alef este iniţiala cuvântului ebraic **„bou",** ale cărui coarne au aceeaşi rădăcină cu cuvântul *coroană*. Animalitatea inerentă ucenicului uman se va transforma, de asemenea, pe măsură ce experienţele vieţii îl vor instrui: el va deveni prinţul omenirii şi fiul lui Dumnezeu, fapt confirmat prin deschiderea plexului său coronal. Animal de muncă, boul este în relaţie cu Pământul ca Spiritul-Aer, care trebuie să-l fecundeze; Ursa Mare sau Carul lui David este numită şi Plug, cel care jalonează brazda civilizaţiei planetei. Aşadar, Spiritul conduce *plugul* tras de *bou,* care trage brazda generatoare de viaţă, el fiind înrudit cu vaca sacră, cea care asigură subzistenţa.

La un nivel mai subtil, Alef reprezintă **atomul germene permanent,** care păstrează în străfundul inimii omului memoria Cuvântului pierdut şi a intenţiei divine, legând astfel cerul şi Pământul. Din punct de vedere grafic, litera ilustrează germenele a trei flăcări care se vor manifesta cu Şin.

Magicianul

El încearcă să capteze Forţa şi Inteligenţa divină cu bagheta pe care aspiraţia sa către evoluţie o face să devină magică. Omul conştientizează cele patru elemente din care este constituit şi aspiră atât la stăpânirea, cât şi la sublimarea lor; la sfârşitul drumului parcurs, el va merita numele de *mag,* cel care cunoaşte toate ştiinţele sacre.

Picioarele aşezate direct pe sol îl conectează la energiile telurice, iar scopul marii opere este manifestat prin dinarul de aur pur ţinut în mâna dreaptă. Încă neexperimentat, el a aşezat componentele Operei în dezordine (haos) pe masă. Ca şi Dumnezeu în prima zi, trebuie să vadă mai întâi clar care îi este intenţia, înainte de a interveni şi a ordona procesul.

Pălăria în formă de *lemniscată* – semnul infinitului – dezvăluie dorinţa de sinteză a numărului 1 în centrul său, după operaţiile alternative ale buclelor sale.

Cele patru elemente sunt reprezentate în mod ocult de obiectele dispuse pe un fel de altar, a cărui culoare roz – culoarea cărnii – confirmă necesitatea experienţelor incarnării; ele evocă cele şapte planete: o cupă roşie – dragostea pasională – şi o cupă galbenă – dragostea pură – sunt în relaţie cu Venus; un zar cu numărul 1 al lui Dumnezeu şi un altul cu numărul 5 al omului sunt raportate la Mercur, care face legătura dintre ele; o grămăjoară de doi dinari roşii – banul folosit în mod egoist – şi o alta de trei dinari galbeni – banul folosit cu altruism – sunt atribuite Lunii; un pumnal cu lamă scurtă şi lată şi teaca lui sunt în relaţie cu Marte. Traista în care îşi transportă obiectele de lucru este atribuită lui Jupiter, băţul lui Saturn şi dinarul de aur, Soarelui.

Alchimie

Asemenea Magicianului, operatorul posedă elementele de bază şi doreşte să atingă scopul final. Noua sa aspiraţie îl va incita să-şi purifice eul, pentru care va avea mare nevoie de credinţă, perseverenţă, muncă şi încredere.

Cele două culori care se încrucişează pe costumul şi încălţările sale reprezintă fazele alchimice de Solve şi de Coagula sau calea uscată şi calea umedă. Cele trei picioare ale mesei amintesc componentele Operei: sulful, sarea şi mercurul.

Astrologie

Sepher Yetsirah îl leagă pe Alef de elementul **Aer,** care acţionează mişcarea, inclusiv pe cea a roţii.

În zodiacul alchimic, Aerul este reprezentat de **Vărsător** şi de al treilea decan al lui Venus-Urania, care se asociază pentru a-l provoca pe discipol să caute lumina: primul îi infuzează energia, cea de-a doua aspiraţia.

Prima cale, de la Malkuth-Pământ la Yesod-Lună

Cum 1 conţine toate celelalte numere înainte de a le genera, el declanşează căutarea spirituală şi va activa nivelul de conştiinţă al aspirantului, care trebuie să plonjeze în întunericul cel mai adânc prin multiple coborâri în infern şi să trăiască mai multe morţi interioare pentru a găsi piatra grosieră – propriul corp pervertit sau personalitatea sa neşlefuită – înainte de a reieşi înnobilat; de aceea, calea aceasta este ataşată de miturile Infernului. Perversiunile, automatismele învechite, viaţa materialistă greoaie şi constrângerile cotidiene trebuie transformate, căci riscă să sufoce scânteia Spiritului de care el habar nu are: vor fi necesare mai multe incarnări pentru a recunoaşte Prezenţa şi a-i simţi imperativ nevoia.

Apoi Yesod-Luna, mama duioasă a acestui copil spiritual, transformă cu blândeţe materialismul său într-o sensibilitate încă tulbure. El va descoperi bogăţiile profunzimilor sale, îşi va domina pulsiunile şi sexualitatea şi le va transforma în sensibilitate psihică, numai că Yesod poate şi să perturbe subconştientul în loc să-l lumineze...

Acest drum pretinde ca aspirantul să accepte fiinţele şi lucrurile aşa cum sunt, cu incoerenţele şi distorsiunile lor: Kundalini se va deştepta când aspiraţia spirituală va fi mai puternică decât tentaţiile materialiste, iar realizarea acestui drum va fi o sănătoasă stăpânire a corpului şi a Mamei-Materii sau aspectul feminin al lui Dumnezeu.

În a doua parte a capitolului 1 al Apocalipsei

Sfântul Ioan trebuie să scrie un mesaj destinat fiecăreia din cele şapte Biserici. El are viziunea impresionantă a Fiului omului cosmic, transmiţător al Verbului, figura-I strălucind ca soarele, şi trebuie să transmită recomandările divine responsabililor credinţei, ce au datoria să servească drept exemplu omenirii. Fiecare Biserică – atribuită unei planete – trebuie să purceadă la o purificare radicală.

10. Am fost în duh în ziua Domnului şi am auzit în urma mea, glas mare de trâmbiţă...

Iniţiere: Spiritul Sfântului Ioan este răpit de Spirit, căci intuiţia mentalului superior îl face să perceapă chemarea prin claraudiţie. Întâmplarea are loc într-o sâmbătă, ziua de sabat* şi a lui Saturn.

11. Care zicea: „Ceea ce vezi scrie în carte şi trimite celor şapte Biserici, la Efes şi la Smirna, şi la Pergam şi la Tiatira, şi la Sardes, şi la Filadelfia şi la Laodiceea."

Alchimie: Materia primă sau piatra brută este înrudită cu eul primar şi pulsiunile instinctive. Maestrul va arăta aspectele pozitive şi negative ale celor şapte metale planetare – sau componenţi ai eului în stare brută – pentru a pregăti transmutaţia lor.

Astrologie: Mercur fiind mesagerul, el este în relaţie cu axa Fecioară-Peşti – conjunctă cu aceea Leu-Vărsător –, iar acest ultim semn se referă la religiozitate.

Iniţiere: Mesajul trebuie transmis celor şapte Biserici sau lumini ale intenţiei divine. Contrar vechii transmiteri orale, acum el trebuie scris ca să traverseze bariera timpului.

12. M-am întors să văd al cui este glasul care vorbea cu mine şi, întorcându-mă, am văzut şapte sfeşnice de aur,
13. Şi în mijlocul sfeşnicelor, pe cineva asemenea cu Fiul Omului, îmbrăcat în veşmânt lung şi încins pe sub sân cu un brâu de aur.

*În Biblia ortodoxă, versetul 10 spune: „Am fost în duh în zi de duminică" – ca o adaptare a creştinismului; în religia mozaică, ziua Domnului este şi acum sâmbăta (n.tr.).

14. Capul Lui şi părul Lui erau albe ca lâna albă şi ca zăpada, şi ochii Lui ca para focului.
15. Picioarele lui erau asemenea aramei arse, iar glasul Lui era ca vuietul apelor mari;

Astrologie: Sfântul Ioan vede întreaga panoramă a zodiacului şi a forţelor care îl guvernează, căci el se află chiar sub axa sa mediană.

Viziunea sistemului planetar este evocată printr-un sfeşnic cu şapte braţe, care reaminteşte că Dumnezeu a creat universul în şapte etape. Pe zodiac, scribul îl vede pe Fiu în centrul sfeşnicului cu şapte planete care sunt deopotrivă spiritele lui Dumnezeu, îngerii, lămpile şi Bisericile.

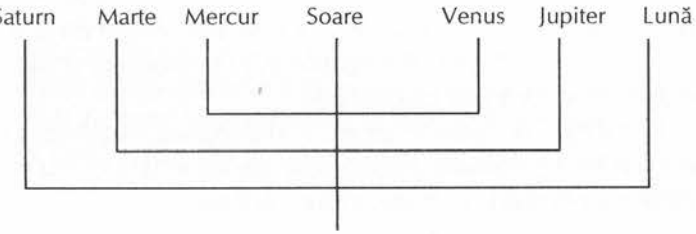

Opus Mielului sacrificat, Iisus Hristos se arată aici în toată slava Lui de Înviat, precum Soarele în centrul sfeşnicului. El are pe tors centură de aur, metalul solar inalterabil ce evocă eternitatea şi puritatea atribuite sufletului şi inimii.

Iniţiere: Cele şapte sfeşnice simbolizează de asemenea strălucirea şi propagarea celor şapte Biserici şi a celor şapte centri energetici umani odată treziţi.

Veşmântul lung al lui Iisus Hristos revelează consacrarea sacerdotală, iar centura de aur face o demarcaţie între plexurile inferioare şi cele superioare. Părul alb indică divinizarea şi tinereţea veşnică, ochii lui ca para focului, claritatea Spiritului. Picioarele de aramă arsă demonstrează soliditatea imuabilă a învăţăturii sacre şi fac derizorii picioarele de argilă ale idolilor oamenilor.

Vocea sa evocă o cascadă de cuvinte sacre, dar mai ales mesajul Apelor de sus.

16. În mâna lui cea dreaptă avea şapte stele; şi din gura Lui ieşea o sabie ascuţită cu două tăişuri, iar faţa Lui era ca soarele când străluceşte în puterea lui.

Astrologie: Viziunea totală a zodiacului îi permite să vizualizeze Cerurile planetare, iar sabia simbolizează fiecare axă a roţii. Cele şapte stele sunt cele şapte planete: Dumnezeu înseamnă Lumină, iar astrele sunt manifestările sale fizice.

Iniţiere: Uns cu Hristosul cosmic şi cu soarele umanităţii, chipul lui Iisus străluceşte precum soarele care renaşte zilnic după o moarte tranzitorie.

Sabia ce îi iese din gură este cea a Verbului ce penetrează, totodată divin – al lui Hristos – şi uman – al lui Iisus –, ale cărei două tăişuri sunt aspectele exoterice şi ezoterice, vizibile şi invizibile, inteligibile şi oculte. Înconjurat de aura Sa de lumină şi de corpul Său de glorie, El străluceşte şi radiază dincolo de suferinţele crucificării.

În calitate de număr sacru, 7 sintetizează valorile creatoare ale lui 3 şi valorile realizatoare ale lui 4: fără el, nu există creaţie manifestată, planete, culori, sunete...

17. Şi când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca un mort. El a pus mâna dreaptă peste mine zicând: „Nu te teme! Eu sunt cel dintâi şi cel de pe urmă,

18. Şi cel ce sunt viu. Am fost mort şi iată sunt viu în vecii vecilor, şi am cheile morţii şi ale iadului."

Astrologie: Trimis de Tatăl, Iisus Hristos marchează începutul şi sfârşitul roţii zodiacale care perpetuează ciclurile morţii şi renaşterile.

Iniţiere: Sfântul Ioan are un şoc în faţa acestei viziuni sublime, dar magnetismul divin îl face să iasă din leşin. „Cel dintâi şi cel de pe urmă" se referă la alfa şi omega din versetul 8.

„Cel viu" trebuie să fie înţeles ca cel care a înviat. Iisus Hristos a depăşit misterele Morţii, pe care numai iniţierea le face să nu mai fie de temut. „Cheia iadului" se referă la intervalul dintre două incarnari. Dacă gradul de spiritualitate este insuficient, el închide această poartă şi sufletul revine pe

Pământ. Dacă spiritualitatea a înflorit prin iubire, cheia deschide poarta ca sufletul să-şi ia zborul spre sfere superioare.

19. „Scrie deci cele ce ai văzut şi cele ce sunt şi cele ce au să fie după acestea."

Iniţiere: „Verbul divin" este numele lui Iisus Hristos, care cere să fie imortalizat prin scriere.

20. „Taina celor şapte stele pe care le-ai văzut în dreapta Mea şi a celor şapte sfeşnice de aur: Cele şapte stele sunt îngerii celor şapte Biserici, iar sfeşnicele cele şapte sunt şapte Biserici."

Astrologie: Reprezentante ale voinţei divine, cele şapte planete – ale căror energii sunt îngerii cuveniţi de drept Bisericilor – vor primi avertismentele lor.

Iniţiere: Stelele evocă cei şapte centri de energie majori ce trebuie slăviţi până la totala lor dezvoltare. Simboluri ale credinţei ardente, sfeşnicile sau Bisericile trebuie să ardă neîncetat după ce au fost aprinse de flacăra divină. Taina lor nu este încă dezvăluită, iar potenţialităţile nu sunt nici exaltate, nici purificate.

Alchimie: Aici va începe „străpungerea misterului" conţinut în piatra brută. Negativitatea celor şapte planete atribuită metalelor grosiere, lipsite de puritate, va fi atacată prin prima operaţie a calcinării.

Operatorul aprinde focul sub athanor.

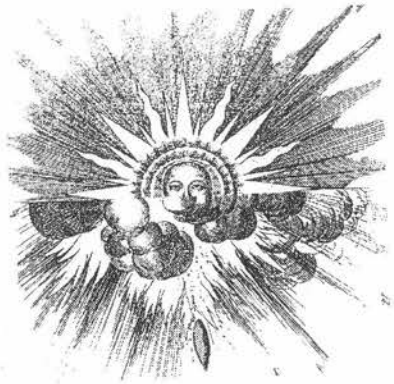

Lucrarea alchimică de degajare a Luminii

II

OPERA LA NEGRU
SAU „OPERAREA ÎNTUNERICULUI"

Apocalipsa 2–9

MESAJELE TRIMISE CELOR PATRU BISERICI

Numărul 2, Bet, Papesa
Prima oxidare sau Calcinatio
Primul Cer al lui Saturn şi cel de-al doilea decan al Vărsătorului

Numărul 2

Unitatea primordială androgină se fecundează creându-şi propria imagine. El generează principiul feminităţii şi potenţiala ei fertilitate, dar virgină încă, instaurând o nouă dualitate: această matrice, arhetip al Sufletului universal, este primul duo-acord în complementaritate sau duel-antagonism în opoziţie.

În a doua zi a Facerii, Dumnezeu creează Spaţiul în Maim – Apele originale –, între Eterul pur din înalt, Mi, şi cel de jos, Ma sau atmosfera terestră.

Litera Bet ב

Instaurând fecundarea Mamei-Materie de Tatăl-Spirit, litera este iniţiala care deschide Cartea Vieţii. Într-adevăr, ea integrează cunoaşterea, lumina, Verbul creator, fundamentul Operei cosmice şi pregăteşte naşterea omenirii. Cupă fertilă, ea primeşte Sabia Verbului lui Alef sau pulsiunea de viaţă, după cum oul incorporează germenele.

Sepher Yetsirah începe defilarea literelor duble prin planeta cea mai lentă faţă de Terra şi îl leagă pe Bet de **Saturn.** Stăpân al ciclurilor şi al timpului celest, el este totodată organizatorul şi arhitectul universului, vechiul şarpe al substanţei, care oferă materialele necesare elaborării sale. El plăsmuieşte

toată gestaţia, inclusiv pe cea a cosmosului şi a Pământului, fiind transmiţătorul celei de-a treia raze a Inteligenţei active în Materie.

Bet îi va atribui încet-încet aspirantului disciplina interioară, realismul, experienţa, eficacitatea, perseverenţa, prudenţa, vigilenţa, prevederea, luciditatea, fidelitatea, spiritul de economie, concentrarea profundă şi simţul esenţialului. Saturn are misiunea să cureţe şi să îndepărteze tot ce este în neorânduială, stufos şi de prisos, uneori în mod dureros, dar având mereu în vedere înălţarea spiritului, sfărâmând structurile orizontale perimate ca omul să-şi construiască cu perseverenţă scara verticală a propriei sublimări. El îl cufundă de asemenea în Infernul Materiei dense pentru a găsi diamantul sacru al cunoaşterii şi al înţelegerii. Inteligenţa sa coordonatoare se dedublează în spirit-raţiune – Soarele – şi în suflet-imaginaţie – Luna –, ca în zodiac, unde cerul său dublu face faţă luminilor, căci poate să ofere şi iluminarea spirituală. Diriguitor karmic mult mai puternic ca Marte, el poate mătura totul şi crea situaţii ofensatoare pentru a instaura morţile indispensabile iniţierii. Saturn curăţă sufletul de tot ce este de prisos şi nu-i lasă decât esenţa pură. Fiind partea sa de umbră, el este totodată dimensiunea sa cosmică, din moment ce îi va deschide drumul către eliberarea finală; moartea pe care o impune este a instinctelor primare, a obscurantismului, a eului separatist, a dorinţelor, a dualităţilor, a vechilor emoţii etc. Niciodată răufăcător, nici nedrept, Saturn acţionează cu o rigoare infailibilă ieşită din mentalul superior, care conduce fiinţa către elevarea gândirii şi a intuiţiei. În fine, tot el este cel care va scălda Unicornul luminii şi va umple cornul abundenţei Almatheei, devenit cupa Graalului, unde Spiritul a început să se sacrifice în Materie...

Dar ca loc uscat al Facerii care va apărea în cea de-a treia zi, Saturn – în derularea inversată a literelor – se opune umidităţii şi **Lunii primordiale** sau **Mamei cosmice,** regentă a lui Maim, care îşi deleagă puterea micului satelit lunar pentru a organiza timpul terestru.

Depozitară a secretului Facerii, întrucât litera prezidează Creaţia, Bet are ca simboluri **Casa, Templul** mentalului superior manifestat sau corpul fizic uman, templu al sufletului încarnat, a cărui structură este guvernată de Saturn şi de fluidele Lunii: Spiritul aspiră să se înrădăcineze în umanitatea care este una ca toată Manifestarea; Bet plantează în ea rădăcina Sufletului universal şi o obligă să treacă prin încercări dure, căci legea sa trebuie respectată pentru dobândirea înţelepciunii, dar ştie şi să încurajeze ulterior. Iisus Hristos confirmă de asemenea că Împărăţia cerurilor există în acela care îşi construieşte căminul interior pentru a-l primi pe Dumnezeu şi a-l manifesta. Bet este aşadar Materia-Matrice a Spiritului, după cum Mama este a Copilului sacru; atribuită gnozei, Cabalei, ezoterismului şi Legii incarnate, ea demonstrează în mod tangibil viaţa Unităţii primordiale.

Papesa

Ea ilustrează acest aspect feminin dezvăluind *Sophia,* Înţelepciunea mereu prezentă, dar încă voalată. Paznic al Templului Creaţiei, papesa aşteaptă ca sufletul avid de cunoaştere

să devoreze cartea vieţii, pe care ea i-o prezintă. Vălul său nu va putea fi ridicat decât de un căutător luminat devenit util planului, al cărui suflet va putea să se unească cu Sufletul universal. Ea arată în linişte calea ce trebuie urmată pentru a evita neînţelegerea sau zeflemeaua profanilor, dar oferă toate mijloacele de a învăţa şi de a înţelege. Fecunditatea sa mentală poate fi înrudită cu cea a Lunii primordiale sau cu Venus-Urania generată în mod direct de Uranus, care reprezintă Spiritul.

Alchimie

Papesa dezvăluie misterul cărţii mute sau *mutus liber*, căci ea reprezintă bogăţia Materiei originare în care sălăşluiesc cele şapte metale ataşate planetelor. Ea incită operatorul la cunoaşterea atât a universului, cât şi a evoluţiei umane, amândouă conduse de legea progresului: în simbolismul ermetic, cartea deschisă evocă Materia şi sufletul care trebuie să o insufle. Forţele brute din *materia prima* sunt sintetizate în două componente, sulful şi mercurul. Asimilată cu plumbul, ea conţine un periculos spirit chimic, dar cât se poate de real, care, asemenea lui Saturn, care îl guvernează, poate provoca stări depresive, ba chiar o formă de nebunie sau de excentricitate. Cele şapte metale încă grosiere se găsesc sub forma *compostului*.

Aici va începe faza de oxidare, calcinare sau Calcinatio, căci materia trebuie să sufere în foc înainte de a dezvălui ce conţine.

În acelaşi fel, corpul fizic sau templul Spiritului trebuie să devină perfect transparent la influenţa divină pentru a atinge starea de model ireproşabil: sufletul încă acoperit trebuie descoperit treptat şi cu răbdare. Conştient de tentaţiile terestre, operatorul aspiră să descopere valorile cele mai înalte ale purităţii şi înţelepciunii, încearcă să armonizeze totul, dar nu îl poate încă integra. Iniţiatoare ce prezidează debutul Operei, la fel ca şi pe cel al cărţii mute, Papesa îi propune să o decripteze în acelaşi timp cu propriul suflet.

Astrologie

În zodiacul alchimic, primul Cer al lui Saturn lasă în prezent să se discearnă cel de-al doilea decan al Vărsătorului guvernat de Mercur 3.

Lucrarea pe cea de-a doua cale, de la Malkuth-Pământ la Netzah-Venus

Munca pe care aspirantul trebuie să o depună asupra lui însuşi se referă la atribuţiile specific feminine ale magiei, farmecului, visului şi iubirii, dar şi la devoţiunile pervertite, vrăjitoria, dezechilibrul, obsesiile pasionale şi sexuale. Ea provoacă deci reacţii instinctive necontrolabile, pe care aspirantul trebuie să le stăpânească şi să le educe cu prioritate; apoi, el trebuie să înveţe să respecte mai bine legile biologice şi să adore forţele vii ale naturii în căutarea unor fiinţe elementare sau angelice. Conştient în fine că Inteligenţa divină pătrunde peste tot, el îşi vede mai lucid propria evoluţie, luptă împotriva inerţiei, îşi dezvoltă creativitatea şi discernământul şi devine sensibil la perceperea propriului suflet.

În capitolul 2 al Apocalipsei

Sinteza calităţilor ce trebuie dezvoltate în primele patru Biserici începe prin practicarea unei asceze fără fisură, căci ele trebuie să fie modele spirituale perfecte.

1. *Scrie îngerului Bisericii din Efes: „Acestea zice Cel care ţine cele şapte stele în dreapta Sa, Cel care umblă în mijlocul celor şapte sfeşnice de aur:*
2. *«Ştiu faptele tale şi osteneala ta şi răbdarea ta şi cum că nu poţi suferi pe cei răi şi ai cercat pe cei ce se zic pe sine apostoli şi nu sunt şi i-ai aflat mincinoşi ;*
3. *Stăruieşti în răbdare şi ai tras necazuri pentru numele Meu şi nu te-ai lăsat prins de oboseală.*
4. *Dar am împotriva ta faptul că de dragostea cea dintâi te-ai lepădat.*

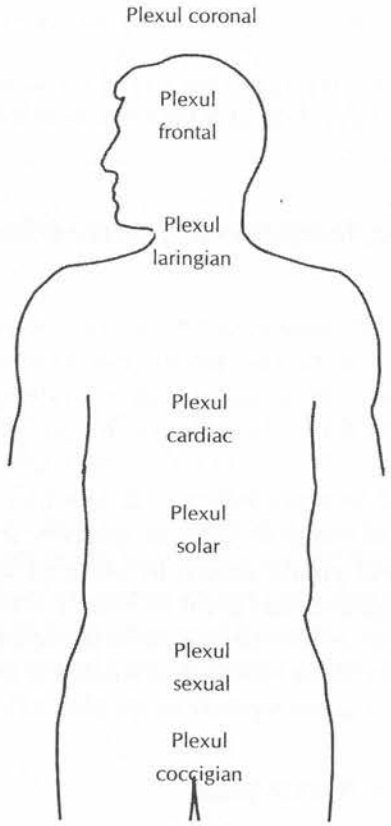

Plexurile sau centrii energetici

5. *Drept aceea, adă-ţi aminte de unde ai căzut şi te pocăieşte şi fă faptele de mai înainte; iară de nu, vin la tine curând şi voi mişca sfeşnicul tău din locul lui dacă nu te vei pocăi.*
6. *Ai însă partea bună că urăşti faptele (nicolaiţilor) pe care le urăsc şi eu.»"*

Alchimie: Mercurul trebuie să ude şi să fertilizeze materia şi metalele ei vulgare, dar perseverenţa operatorului va transforma defectele.

Astrologie: Biserica din Efes este ataşată de Lună sau de Phoebe – care reprezintă de asemenea mercurul în alchimie –,

a cărei oglindă argintată reflectă lumina complementară şi indisociabilă a Soarelui. Acest astru, care o captează şi o reflectă, nu poate decât să îndure cruzimea exterioară, dar şi-a părăsit prima dragoste – Phoebus, care reprezintă sufletul – pentru a conduce mulţimea căzută în greşeală, ce întoarce spatele iluminării şi cunoaşterii solare. Ea ilustrează psihicul uman, a cărui muncă este apreciată, dar i s-a reproşat minciuna pe care uneori o favorizează.

Marea zeiţă Mamă a fost considerată ca Matricea vieţii, dar satelitul terestru care o reprezintă astăzi nu se mai raportează decât la ciclurile vieţii umane, de unde ideea de decădere: nu mai poate nici să strălucească prin ea însăşi, nici să arate o oglindă perfect pură nereflectând decât Lumina, şi se mulţumeşte să reproducă perversiunile în mod pasiv acceptate, dar respinse de Dumnezeu.

Iniţiere: Lucrarea discipolului constă în meditaţia asupra importanţei sufletului, în recunoaşterea esenţei sale divine, a obligaţiilor şi responsabilităţilor pe care le are, apoi în înălţarea deasupra lumii materiale mincinoase şi iluzorii: suferinţa este necesară pentru sporirea conştiinţei adormite încă la începutul periplului experimental.

Cunoscând sufletul uman în integralitatea lui, Iisus Hristos îi reproşează uitarea Luminii originare, deşi provenită din sferele înalte. Sufletul nu mai trebuie să reflecte viciile inerente vieţii terestre şi să servească de lentilă focală strălucirii Sufletului divin.

Pusă în legătură cu **plexul coccigian**, această Biserică trebuie să incite sufletul să lucreze la următoarele transmutaţii.

7. *Cine are urechi să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor: „Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieţii care este în raiul lui Dumnezeu."*

Astrologie: Celor care îşi vor învinge tulburările psihice, li se vor oferi fructele nemuririi dacă sunt pe merit după urcarea dificilă a muntelui Capricornului (opus semnului Lunii).

Hrana, spirituală în ocurenţă, este cuvenită Lunii, care va face sufletul mai luminos odată exaltat de lumina solară.

Defecte	*de transformat în*
Ataşament excesiv faţă de propria descendenţă faţă de lucrurile materiale şi bunurile terestre, dorinţe abjecte, vicii corporale, gelozie, patimi, invidie, dorinţă de posesiune, închidere în faţa Spiritului, teama de moarte văzută ca sfârşitul a toate cele, nevoia de a supravieţui cu orice preţ	Detaşare de materie şi de corp, relaţie corectă cu cu Spiritul, distanţare, controlarea pasiunilor şi desprindere, conştiinţa scânteii divine, meditaţie asupra eului şi asupra sufletului, apărarea valorilor autentice, înălţare prin purificare, idealism, seninătate, credinţă justificată
Egocentrism, egoism	Generozitate, harul inimii, inteligenţă afectivă, dezinteres, detaşare, luciditate, gândire corectă
Sectarism, fanatism, intoleranţă, prejudecăţi, rasism, îngustime de spirit, judecată superficială şi grăbită	Deschidere, respectarea diferenţelor şi a convingerilor celuilalt, relaţii sănătoase, sensibilitate, simpatie
Iluzii confortabile, miraj psihic, somnul conştiinţei, lipsă de discernământ	Fapte constructive şi echilibrate, bine dobândite ca făcând parte din Tot
Incompetenţă sau iresponsabilitate, decizii asumate de altcineva, lipsa elanului şi entuziasmului, lipsă de motivaţie, atitudine de nepăsare, indolenţă, lene	Afirmare, curaj, încredere în sine, acceptarea autonomă a responsabilităţilor şi îndatoririlor
Teamă, angoasă, îndoială, stare depresivă, negativitate distructivă	Viaţă relaţională, contacte umane, încredere în cel de alături
Comunicare dificilă, autoprotejare permanentă	Sensibilitate, receptivitate, conştiinţa valorii cuplului şi a partenerului
Răceală, indiferenţă, rea-voinţă, sadism sau masochism	Prelungire în timp prin descendenţi, creaţie artistică sau patrimoniu

Iniţiere: Verbul „a auzi" trebuie luat ca *a înţelege*. „Raiul lui Dumnezeu" este cel al sferelor superioare, unde roadele pomului vor fi savurate de cel care şi-a învins tentaţiile.

8. Iar îngerului Bisericii din Smirna scrie-i: „Acestea zice Cel dintâi şi Cel de pe urmă. Cel care a murit şi a înviat.

9. Ştiu necazul tău şi sărăcia ta (tu însă eşti bogat) şi hula din partea celor ce se zic pe sine iudei şi nu sunt, ci sinagogă a Satanei..."

Alchimie: considerată săracă, întrucât nu şi-a dezvăluit comoara ascunsă, substanţa întunecată la culoare a *compostului,* chircită încă, este ridiculizată de operator.

Astrologie: Biserica din Smirna este atribuită lui **Saturn,** stăpânul mentalului, ca şi al materiei originare. Mentalul devine Satana sau Seth, ce penetrează lumea fizică pervertită, iar religiile iudeo-creştine îl consideră ca pe cel care incită la păcat. Inteligenţa sa inferioară sau spiritul de diviziune intelectual şi analitic trebuie să lase loc verticalităţii şi sintezei. Fiinţa umană l-a poluat, poluându-se ea însăşi şi de aceea Saturn pare sărac – la fel de gol ca vârful unei piramide –, dar tot atât de bogat, din moment ce va purta coroana de aur a zodiacului odată transmutat în Sat'Uranos, fiul Eterului şi al Luminii.

Iniţiere: Satana este cel „care rezistă şi dezbină", pe când Dumnezeu uneşte şi sintetizează. Bogăţia sa iluzorie provine din faptul că sufletele deschise nu ar putea să-i suporte mult timp influenţa. El nu domină deci decât pe acelea care sunt în primul stadiu al dezvoltării lor.

„Sinagoga Satanei" este cea care se menţine în dezbinare, ostracizare, excludere sau segrerare, în timp ce o sinagogă autentic spirituală unifică şi, ca orice religie adevărată, *face legătura* cu lumea superioară.

10. „Nu te teme de cele ce ai să pătimeşti. Că iată diavolul va să arunce dintre voi în temniţă, ca să fiţi ispitiţi şi veţi avea necaz zece zile. Fii credincios până la moarte şi-ţi voi da cununa vieţii. "

Alchimie: Închisoarea reprezintă alambicul transmutaţiei, din care materia nu trebuie să iasă până la moartea ei ca atare şi numai aşa va fi Ea încoronată regină şi piatră filosofală.

Astrologie: Închisoarea, frustrările, numărul 10 şi pesimismul sunt în strânsă relaţie cu Saturn, dar în egală măsură şi fidelitatea, perseverenţa şi stoicismul în suferinţă.

Iniţiere: Coroana – lui Cronos – le este destinată aspiranţilor care tind în mod ferm la cele mai înalte culmi spirituale.

Cuvântul „diavol" provine din *diabolos*, stare interioară ce calomniază şi combate Binele.

Coroana vieţii va consacra iradierea plexului coronal.

11. Cine are urechi să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor: „Cel ce biruieşte nu va fi vătămat de moartea cea de a doua. "

Alchimie: Odată transmutat negrul *compost* al lui Saturn, nimic nu îl va putea împiedica să acceadă la nemurire, căci timpul va fi devenit eternitate.

Astrologie: Timpul sfârşeşte în mod ineluctabil prin moartea fizică a lui Saturn 10, urmată imediat de renaşterea cosmică a lui Saturn 11.

Prima moarte este cea a eului; cea de a doua, moartea definitivă a sufletului, destinată numai celor care aleg cu îndărătnicie răul, refuzând progresul şi desprinzându-se de Sursa lor divină. Saturn administrează două morţi: cea a Racului şi a sfârşitului unei vieţi – Luna fiind substitutul lui pe Pământ – şi cea definitivă a Capricornului care, obligat să înalţe fiinţa şi s-o facă să moară în lumea exterioară, provoacă degajarea definitivă din ciclurile incarnării.

Iniţiere: Chemarea divină este lansată întregii omeniri. Dacă răspunde, moartea interioară nu este de temut şi mentalul va fi armonizat la sensibilitatea ei.

Centrul la care se face aici referire este **plexul coronal** sau spiritual care, la mistici, emite un halou de lumină sau o aureolă; din creştetul capului, el este singurul care îşi inversează mişcarea spre centrul coccigian, cel mai de jos, ceea ce uneşte Luna cu Saturn, care devine Satana.

În tabelul de mai jos se prezintă munca purificatoare care se cere.

Defecte	*de transformat în*
Apărarea falselor valori (a avea, a putea, a părea), refuzul de a se conforma planului divin	Identificarea cu planul cosmic, angajare totală pe o cale spirituală, smerenie, meditaţie, credinţă totală în Dumnezeu, reîntoarcerea la Unitate, aspiraţie către sacrificiu
Absorbire zilnică a toxinelor (cafea, tutun, alcool sau alte stupefiante) ce intoxică corpurile subtile, dorinţe şi nevoi false, mitomanie spirituală, călătorii numai în astral, deformarea memoriei trecutului	Disponibilitate totală la energiile înalte, luciditate, călătorie în invizibil, memoria incarnărilor anterioare, observarea esenţialului, pătrunderea în misterele inconştientului
Dominarea celui de alături sau de către acesta, autoritate lipsită de iubire, mânie nejustificată, orgoliu sau plângere de milă şi dramatizare a propriei situaţii	Răbdare, simplitate, influenţă asupra unui individ sau grup (cu smerenia unui maestru), conştiinţa propriilor limite faţă de grandoarea divină, fapte motivate de un ideal, încredere, comunicare, răbdare
Ataşamente terestre excesive, atenţie acordată lucrurilor fără importanţă	Desprindere de legăturile terestre, dăruire de sine, tandreţe uneori până la sacrificiu

12. „Iar îngerului Bisericii din Pergam scrie-i: Acestea zice Cel ce are sabia ascuţită de amândouă părţile:

13. «Ştiu unde sălăşluieşti ; unde este scaunul satanei ; şi ştii numele Meu, în zilele lui Antipa, martorul Meu cel credincios, care a fost ucis la voi, unde locuieşte satana.

14. Dar am împotriva ta câteva lucruri, că ai acolo pe unii care ţin învăţătura lui Balaam, cel ce învăţa pe Balac să pună piatră de poticneală înaintea fiilor lui Israel ca să mănânce carne jertfită şi să se dea desfrânării...»

Alchimie: Cositorul va reprezenta prima speranţă a *focului central* sau ardoarea spirituală în timpul Operei la negru.

Astrologie: Biserica din Pergam este legată de **Jupiter,** stăpânul cerului, credinţei, sacramentului, legitimităţii, glorificării

spirituale – deci vanităţii şi orgoliului – una din cele mai rele locuinţe ale Satanei –, al plăcerii şi al lăcomiei.

Altarul va trebui înflăcărat de Focul său celest, dar adepţii lui Balac înalţă flăcările diavolului, care îi fac pe fiii lui Israel idolatri: poluarea religiei duce la superstiţie.

Pe de altă parte, doctrinele bune sau rele şi iluziile păgâne sunt legate de axa Fecioară-Peşti şi riturile sacre sunt distorsionate de falşii profeţi. Dar anvergura celestă a lui Jupiter poate judeca totul pe Pământ, inclusiv actele incestuoase. Această axă este ataşată de sufletul, al cărui aspect superior atinge Spiritul, înţelegerea, sinteza şi intuiţia; aspectul inferior rămâne la nivelul emotivităţii şi al pulsiunilor.

Iniţiere: Credinţa, religia şi filosofia sacră nu îl părăsesc pe cel credincios, numai să nu se lase manipulat de idolatrii fanatici. Balaam este în relaţie cu magia neagră, iar Satana, cu forţele de obstrucţionare şi de cristalizare a astralului de jos. În ceea ce priveşte deschiderea către sexualitate, ea se opune iubirii profunde a cuplului consacrat.

Pergam semnifică transfigurare sau înălţare.

15. «... Astfel ai şi tu din cei ce de asemenea ţin învăţătura nicolaiţilor.

16. Pocăieşte-te deci, iar de nu, vin la tine curând şi voi face cu ei război, cu sabia gurii Mele.»"

Astrologie: „Sabia" este cea a elementului Aer al lui Mercur.

Iniţiere: Ea este şi aceea a Verbului divin, incisiv şi incontestabil, care impune legea.

Verbul trebuie să fie corect şi clar dacă este insuflat de viaţa spirituală.

17. Cine are urechi să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor: „Biruitorului îi voi da din mana cea ascunsă şi-i voi da lui o pietricică albă şi pe pietricică scris un nume nou, pe care nimeni nu-l ştie, decât primitorul.

Alchimie: Roua purificatoare a Operei la alb va avea puncte comune cu această mană. Piatra este partea cea mai

dură a mineralului, dar, înveşmântată în albul purităţii, reaminteşte Luna Plină argintie sau sufletul (*psyche*) purificat şi noul corp de lumină al pietrei filosofale.

Astrologie: Jupiter guvernează cerul de unde cade mana divină: în calitatea sa de delegat al Verbului, poate înscrie noul nume al sufletului, care îşi consacră transparenţa Luminii.

Iniţiere: Recompensa este mana celestă hrănitoare a dragostei şi a forţei care, provenită din lumea superioară, duce la transcendenţă; se poate stabili o corelaţie cu *prana* hinduşilor sau cu energia vitală conţinută în Aer. Contrar pâinii cea de toate zilele, ce trebuie câştigată cu sudoarea frunţii, omenirea primeşte darul acestei euharistii sacre chiar de la Divinitate. Infinit mai subtil decât hrana terestră, acest aliment divin satură deopotrivă corpul şi sufletul.

Pietricica albă confirmă limpezimea mentalului, a cărui intuiţie îi atribuie un nume spiritual; ea reaminteşte corpul de lumină sau corpul în slavă incoruptibil, ţesut din alegeri înălţătoare, confirmarea victoriei sale, binecuvântarea şi consacrarea. Ea mai poate indica începutul unei existenţe terestre încă neatinse de orice influenţă. În timpurile străvechi, servea la votarea unei aprobări; aici este Sufletul divin, care atribuie celui ales un „nume nou", evident misterios, căci numai cel care îşi atinge scopul cunoaşte încercările pe care le-a traversat.

Jupiter este în relaţie cu **plexul frontal,** care pretinde următoarea lucrare:

18. Iar îngerului Bisericii din Tiatira scrie-i: „Acestea zice Fiul lui Dumnezeu, ai cărui ochi sunt ca para focului şi picioarele asemenea aramei strălucitoare:

19. Ştiu faptele tale şi dragostea şi credinţa şi slujirea şi răbdarea ta şi ştiu că faptele tale cele de pe urmă sunt mai multe decât cele dintâi. "

Astrologie: Marte este pentru această Biserică regentul dinamismului, dorinţelor intense, al pulsiunilor necugetate, dar şi al Focului şi al aliajului de cupru şi bronz. Energia dorinţei virile incită la reproducerea care creşte şi se înmulţeşte.

Defecte	*de transformat în*
Căutarea de hrană în exterior, întemniţarea în structuri perimate, dogmatism, prejudecăţi, fanatism spiritual, exprimare excesivă a eului, îngustime de spirit, adevăruri personale puse pe seama altora, greşeli repetate, dorinţe rău definite, înţelegere greşită, orgoliu spiritual, refuzul de a ierta, devotament de tip emoţional sau dăruire intolerantă şi intransigentă	Colaborare cu Hristosul interior şi cu planul divin, intuiţie, inspiraţie, înţelepciune, meditaţie, viziune corectă a mirajului terestru, darul profeţiei, simţul adevăratelor valori, idei înălţătoare, armonie, strălucire, misticism şi devoţiune echilibrate, disciplină judicioasă, corecta noţiune a slujirii, smerenie, spirit de echitate, puritate şi înălţare a gândirii, revelaţia vieţilor trecute, dezvoltarea cunoştinţelor
Spirit critic, duritate, aroganţă, orgoliu, pretenţii, vanitate, egoism, lipsă de respect fată de celălalt, refularea aptitudinilor creatoare	Largheţea spiritului, suplete, deschidere, îmbogăţire prin înţelegerea diferenţelor faţă de semeni, perseverenţă, simţul proporţiilor, descoperirea potenţialului, eficacitate, exprimare fericită şi inspirată
Dependenţă de emoţiile anturajului, teama de a fi altfel de cum se doreşte, aparenţe şi iluzii vizând obţinerea aprobării din partea celorlalţi (modă, publicitate etc.)	Independenţă, discernământ, exprimarea adevărului, obiectivare, recunoaşterea propriilor competenţe şi limite, selectare intuitivă a adevăratelor valori
Emotivitate nejustificată, incapacitate de a-şi organiza viaţa şi de a-şi structura gândurile	Inteligenţă selectivă, vivacitate, spirit ştiinţific, conceptualizare precisă, bun simţ, echitate
Gândire negativă, decepţie, inspiraţie blocată de suferinţele trecutului sau activism, nevoi disproporţionate, proiect rău definit	Calm, bucurie, sentimente curate, dăruirea iubirii, prieteniei şi simpatiei, sexualitate transformată în har verbal sau creativ

Numele său ezoteric este cel de general al armatelor lui Dumnezeu, căci neîncetata sa activitate se manifestă pe toate planurile Creaţiei; devotamentul său statornic priveşte aspectul de slujitor karmic, care obligă la respectarea Legii şi declanşează încercările decise de Tatăl (reprezentat de Saturn, care îl dirijează).

20. „... Dar am împotriva ta faptul că laşi pe femeia Iezabela, care se zice pe sine proorocită că învaţă şi amăgeşte pe robii Mei, ca să facă desfrânări şi să mănânce cele jertfite idolilor.

21. Şi i-am dat timp să se pocăiască şi nu voieşte să se pocăiască de desfrânarea ei... "

Alchimie: Marte – Focul – se va uni cu Venus – arama – în cea de-a treia fază a Operei. La **sfârşit, spada sa va interveni să spargă Oul şi să permită naşterea fiului Soarelui.**

Astrologie: Ispititoare, înşelătoare, seducătoare, impudică şi provocatoare, Iezabela este aspectul poluat al lui Venus. Marte activează dorinţa masculină pentru corpul femeii, devenit „obiect" de ispită, care a prins gustul dezmăţului şi nu se pocăieşte deloc. În zodiac, cele două planete opuse fac schimb reciproc de magnetismul dorinţei.

Carnea pentru sacrificiu şi idolii sunt guvernaţi de Marte 8, planeta morţii violente şi a pulsiunilor emoţionale.

Iniţiere: Din dorinţa carnală, bărbatul condiţionează femeia, o seduce şi o perverteşte; când îi va regăsi puritatea, felul în care o va privi îi va restitui originea şi misiunea sacră.

22 „...Iată o arunc pe ea bolnavă în pat şi pe cei ce se desfrânează cu ea, în mare strâmtoare, dacă nu se vor pocăi de faptele lor."

Astrologie: Marte reprezintă sexualitatea şi amantul adulterin. Venus era deja măritată cu Hefaistos în mitologia greacă, dar, după legătura ei cu Marte, pura Venus-Urania devine Afrodita, de unde, prin forţa împrejurărilor, *afrodisiacul...*

Iniţiere: A arunca pe pat corpul ispititor şi provocator echivalează cu a-l înjosi căci, devenit incapabil să respecte verticalitatea sufletului şi frumuseţea dragostei, el este bun numai să trăiască la orizontală: dorinţele instinctive îl prostituează şi el îşi arată doar aspectul cel mai degradant, căci desfrâul poate polua iubirea autentică.

23. „... Şi pe fiii ei cu moarte îi voi ucide şi vor recunoaşte toate Bisericile că Eu sunt cel care cercetez rărunchii şi inimile şi voi da vouă, fiecăruia, după faptele voastre..."

Astrologie: Planetă a vitalităţii, Marte este în acelaşi timp divinitate războinică: el guvernează reacţiile violente şi dualitatea care atrage dezbinarea, ura şi distrugerea. Pictograma sa reprezintă suliţa, sabia sau săgeata, ce pătrunde în secretele fiinţei şi le cercetează. Rărunchii şi inima, a căror funcţie este exprimarea dragostei, sunt guvernaţi de Venus, polul opus.

Iniţiere: Generate de Marte, prostituţia şi adulterul sunt făcute public de ruşine de Dumnezeu. „A muri de moarte" evocă dispariţia totală, ameninţare mai teribilă decât simpla moarte fizică, care deschide drumul către renaşterea cosmică: este vorba aici de moartea neagră şi definitivă, fără speranţă de întoarcere. Pe de altă parte, dacă energia vitală guvernată de Marte ar dispărea, întreaga planetă ar fi destinată distrugerii.

Inima se referă la sinceritatea dragostei, în timp ce rinichii (rărunchi în textul biblic) sunt în relaţie cu sexualitatea, iniţiată de glandele suprarenale. Expresia „a cerceta rărunchii şi inimile" din vechiul Testament semnifică a cunoaşte integralitatea fiinţei în sufletul şi trupul său.

24. „Iar vouă şi celorlalţi din Tiatira câţi nu au învăţătura aceasta, ca unii care nu au cunoscut adâncurile satanei, după cum spun ei, vă zic: nu pun peste voi altă greutate,

25. Însă ceea ce aveţi ţineţi până voi veni..."

Astrologie: Ca prim regent al Scorpionului, Marte îi guvernează astralul inferior, iluziile, dorinţele poluate, subconştientul, pulsiunile inferioare şi emoţiile reactive, toate străfundurile Satanei, unde colcăie monştrii cu care el se delectează.

Iniţiere: Povara este deja suficient de grea pentru omenire, care îşi va conserva angoasele atât timp cât nu va cere ajutorul divin; ea trebuie să se agaţe cu putere de o credinţă autentică până la sosirea Mântuitorului. Sexualitatea poate şi trebuie să ia contact cu o energie spirituală miraculoasă şi de aceea trebuie reţinută până la naşterea iubirii sublimate. Atribuită lui Marte prin focul ei, puterea produsă de foc a lui Kundalini trebuie rezervată iluminării finale.

26. „Şi celui ce biruieşte şi celui ce păzeşte până la capăt faptele mele, îi voi da lui stăpânire peste neamuri.

27. Şi le va păstori pe ele cu toiag de fier şi ca pe vasele olarului le va sfărâma, precum şi Eu am luat putere de la Tatăl meu."

Astrologie: Războinic autoritar şi cuceritor, Marte deţine toiagul de fier sau puterea asupra victimelor suferinţelor pe care le-a provocat. El guvernează de asemenea fierul şi focul care arde argila, găsită în pământul venusian al Taurului.

Iniţiere: În Vechiul Testament este un text similar care ilustrează atotputernicia divină şi rigoarea ei absolută: „... Îţi voi da moştenire neamurile, şi stăpânirea ta, marginile pământului. Paşte-vei cu toiag de fier, ca pe vasul olarului le vei zdrobi!" (Psalmul 2)

28. „Şi-i voi da lui steaua cea de dimineaţă.

29. Cine are urechi să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor."

Alchimie: După domnia întunericului, reuşita căsătoriei simbolice a fierului lui Marte cu arama lui Venus va fi confirmată prin apariţia unor forme frumoase înstelate şi colorate.

Astrologie: De data aceasta stea a dimineţii, Venus trezeşte speranţa într-un autentic cuplu al dragostei cu Marte, promis Bisericii din Tiatina dacă procedează astfel încât imaginea femeii – Venus – să fie reabilitată de privirea bărbatului – Marte.

Iniţiere: Cel ce îşi va învinge pasiunile va merita contactul divin; steaua dimineţii simbolizează o aurora de iubire, care este cea a naşterii sufletului.

Marte este atribuit **plexului solar,** care pretinde următoarea lucrare.

Defecte	*de transformat în*
Intoleranţă, fanatism, superstiţie, bigotism, prejudecată, intoleranţă, iluzie, miraj psihic negativ, ataşament exagerat, refuzul de a ierta, judecată superficială, solitudine, neîncredere, tăcere, autoprotejare excesivă, lipsă de încredere în sine şi în cel de alături	Căutarea purităţii, perfecţiunii, adevărului şi corectitudinii, credinţă, înălţare prin încercări, intuiţie, devotament, altruism intens, meditaţie, serenitate, detaşare, asceză, lipsă de personalitate, simţul valorilor, simţul echităţii, apărarea dreptăţii, protecţia îngerului păzitor
Gelozie, invidie, posesivitate, reavoinţă, duritate, agresivitate, pornire violentă, furie, reacţie dualistă şi distructivă, concluzie în grabă, indiferenţă, răceală, respingerea anturajului	Viaţă relaţională, relaţii corecte, rigoare, responsabilitate, voinţă, tărie de caracter, perseverenţă, curaj, disciplină, grijă pentru amănunte, tendinţă ştiinţifică, simţul organizării şi coeziunii, combativitate inteligentă, respect faţă de deosebirile de ceilalţi, smerenie
Defetism, angoasă, iresponsabilitate, incapacitate, teama de a pierde sau a eşua, spirit demisionar, recul în faţa obligaţiilor, reacţii hipersensibile	Ascultare plină de sensibilitate, linişte sufletească, răbdare, bunsimţ, loialitate, armonie, afecţiune, bunătate, tandreţe, bucurie, simpatie, curtoazie, fraternitate
Preponderenţa instinctelor, sexualitate lipsită de dragoste, desfrâu, refugiu în actul sexual (care are puncte comune cu moartea, căci generează viaţa) sau indiferenţă şi blocaj	Sexualitate transmutată în creativitate şi dăruire de sine, actul carnal bazat pe tandreţe

MESAJELE TRIMISE ALTOR BISERICI

Numărul 3, Împărăteasa, Urmarea operaţiei Calcinatio Primul Cer al lui Saturn şi primul decan al Vărsătorului

Numărul 3

Provenit din ideea emiţătoare a lui 1 şi din fecunditatea potenţială a lui 2, energia sa de creştere permite generarea, căci este numărul **Sfântului-Duh,** care va însufleţi Materia referindu-se prin urmare la perfecţiunea Treimii.

În cea de-a treia zi a Facerii, Apele de jos şi Apele de sus au fost separate: cele de sus, sau Mi, au rămas pe lângă Tatăl, iar cele de jos, sau Ma, înconjoară planeta, dând posibilitatea vegetaţiei să răsară. Despărţit de umiditatea celestă, deşertul Materiei lasă impresia că a fost tăiat de la Prezenţa divină. Traversându-l, aspirantul încă ignoră că el este penetrat.

Litera Gimel ג

Grafic, ea reprezintă un gâtlej din care ţâşnesc Sunetul şi Verbul ce alimentează sferele Creaţiei, precum cele şapte note ale gamei. Gâtul omului ingerează şi alimentele care îl satură. Aşadar, grafismul literei mai evocă un refugiu, un pântec sau un sân matern. Categoric, Gimel se raportează la aceste arhetipuri superioare, dar şi la judecata care generează în fiinţa umană ideile. Ea îşi proiectează dinamismul pe cele trei planuri ale Manifestării, spiritual, animic şi formal, ca asupra tuturor stărilor solide, lichide şi gazoase. Generată în mod direct

de Tatăl şi Mama, literei i-ar fi greu să devină autonomă, dar construieşte tiparul material fără să se realizeze totuşi în lumea formală: ea trebuie mai întâi să-şi clarifice şi să-şi coordoneze intenţiile ca să nu-şi risipească vitalitatea.

Gimel este iniţiala cuvântului **cămilă,** animal ideal pentru traversarea deşertului Materiei, care păstrează cu măsură Apa de sus, din care aspirantul poate scoate o credinţă neclintită. Traversarea deşertului îi permite să integreze progresiv şi pozitiv experienţele trăite. Gimel fecundează aşadar pustiul interior al discipolului şi îl face să descopere Apa divină în propria lui inimă, în timp ce el o căuta aiurea.

Litera are astfel puncte comune cu **ajutorul divin** şi cu **călăuza** care, asemenea cămilei, îl ajută să străbată şi să treacă dincolo de un spaţiu periculos uneori şi, asemenea unui podar, îl trece pe malul celălalt al iniţierii întocmai ca vechii zei ai fluviului. Deţinător al unei lumini interioare, podarul îl ghidează în întuneric, îl ajută să-şi dinamizeze calitatea spirituală, să-şi integreze învăţămintele vieţii, să nu se rătăcească în labirinturile ei şi să nu dea înapoi în faţa aspiraţiilor ei înălţătoare, dar aride.

În sfârşit, Gimel mai semnifică **alianţă, uniune sau căsătorie** între o energie înaltă şi omenire, la fel ca între bărbat şi femeie.

În Sepher Yetsirah, această literă dublă este atribuită lui **Jupiter**, receptorul şi transmiţătorul Spiritului. Domnind ca stăpân pe Pământ, ca şi în Cer, el guvernează semnul Săgetătorului, care iniţiază prin Foc, şi pe cel al Peştilor, care iniţiază prin Apă; în ambele cazuri, se referă la o lume spirituală mai mult sau mai puţin apropiată, religia şi sacerdoţiul. Guvernator al cosmosului, Jupiter îşi arată frumuseţea din cele mai înalte culmi pentru a incita aspirantul să le urce până la ultima.

În sens invers faţă de Sepher Yetsirah, semnele sale sunt opuse celor ale lui **Mercur**, mesager între toate planurile Creaţiei. Şi el îl poate conduce pe cel ce caută până la cele mai înalte culmi dacă aspiră cu ardoare la aceasta.

Împărăteasa

Arcana ilustrează o suverană aşezată pe un tron în mijlocul naturii, aşadar în legătură intimă cu viaţa de pe Pământ. Simbolizând Mama universală sau aspectul receptiv al lui Dumnezeu, ea oferă în acest caz o fecunditate generatoare.

Alchimie

Arcana se referă la **calea umedă** şi la perioada de pregătire a Operei. Sceptrul împărătesei ilustrează simbolul antimoniului sau al Pământului, al cărui dragon teluric trebuie dominat de Spirit, simbolizat prin vulturul captiv al blazonului, atribuit lui Jupiter şi cositorului. Ermeţiştii îl pun în relaţie cu fenomenul de regenerare, căci, odată penajul înfierbântat de soare, el se aruncă în apă să se răcorească, ceea ce simbolizează iniţierile prin Focul-Spirit şi Apa-Suflet. Dacă leul verde alchimic este cel al materiei, vulturul ilustrează sublimarea, care este de ordin subtil. Componentele Operei se află în relaţie cu numărul 3 al Împărătesei: sarea, sulful şi mercurul.

Operatorul năzuieşte la cunoaşterea experimentală a alchimiei, care îi va împlini corpul, sufletul şi spiritul. Stăpân al Pământului prin ereditate divină, el flutură sceptrul, desigur încă inversat şi înclinat – ca şi zodiacul alchimic –, dar pe care îl va învârti cu mândrie după biruinţa asupra celor patru elemente pe care le integrează.

Astrologie

În zodiacul alchimic, cel de-al treilea stadiu pregătitor al Operei este guvernat de Saturn 11 Uranus în primul său decan al Vărsătorului; el îşi conjugă eforturile cu Jupiterul din Sepher Yetsirah – sau Mercur? – pentru a incita la respectarea Legii divine şi la meditaţie, prin care să primească inspiraţia.

Lucrarea depusă pe cea de-a treia cale, de la Malkuth-Pământ la Hod-Marte

Este calea inteligenţei corporale, care modelează cele şapte corpuri-plexuri şi reproducerea lor. Din moment ce toate trebuie să se înalţe spre lumină, acest drum are legătură cu miturile păsărilor sau oamenilor-păsări. Aspirantul trebuie să devină receptiv şi creativ (să ajungă în faţa lui Netzah-Venus), să ştie să găsească peste tot soluţii judicioase, să-şi facă bilanţul vieţii şi să se proiecteze spre ţelul dorit. Sensibil la sentimente şi simbolism, el îşi descoperă propria aspiraţie în centrul involuţiei şi evoluţiei sale.

În capitolul 3 al Apocalipsei

Sfântul Ioan le trimite altor trei Biserici scrisori pline de înţelepciune cu ajutorul scribului Mercur:

– Biserica din Sardes (Mercur) trebuie să fie nevătămătoare şi să transmită adevărul Verbului;

– Biserica din Filadelfia (Soarele) trebuie să-şi conştientizeze misiunea divină şi să o ridice în slăvi în propria-i inimă;

– Biserica din Laodiceea (Venus) trebuie să priceapă că iubirea sacră este cea mai mare forţă de transmutaţie.

1. *Iar îngerului Bisericii din Sardes scrie-i: „Acestea zice cel ce are cele şapte duhuri ale lui Dumnezeu şi cele şapte stele: «Ştiu faptele tale, că ai nume, că trăieşti, dar eşti mort.*
2. *Priveghează şi întăreşte ce a mai rămas şi era să moară; căci n-am găsit faptele tale depline înaintea Dumnezeului Meu.»*

Alchimie: Deopotrivă material-mort şi subtil-viu, Mercur este la rândul său calcinat şi distilat, căci el aparţine atât căii umede, cât şi celei uscate.

Astrologie: În traversarea planurilor succesive, **Mercur** însoţeşte sufletele în Infern, în cer sau pe Pământ în timpul trecerii de la viaţă la moarte şi invers.

Iniţiere: Este vorba de *moartea* spirituală, căci oamenii îndeplinesc mecanic ritualurile fără devoţiune reală, credinţa lor este adesea inexistentă, iar inima amorţită nu vibrează câtuşi de puţin: ei comit acte şi spun vorbe fără ca acestea să răsune în inima lor adormită. Scopul iniţierii este să-i transforme în suflete trezite, cu adevărat vii şi avide de Lumină.

3. *«Drept aceea, adu-ţi aminte cum ai primit şi ai auzit şi păstrează şi te pocăieşte. Iar de nu vei priveghea, voi veni ca un fur şi nu vei şti în care ceas voi veni asupra ta.»*

Astrologie: Indiferent dacă este zeul negustorilor sau al hoţilor, Mercur are un aspect subtil şi invizibil. Din lumea cealaltă, el transmite intuiţia, care nu e deloc auzită de cel ce nu-şi veghează sufletul, nici nu ascultă de sfaturile sale.

Iniţiere: Nimeni nu se aşteaptă să moară, căci moartea vine fără să prevină, dar omul trebuie mereu să fie gata să o înfrunte cu sufletul perfect curat.

4. *«Dar ai câţiva oameni în Sardes, care nu şi-au mânjit hainele lor, ci ei vor umbla cu Mine îmbrăcaţi în veşminte albe, căci vrednici sunt.*
5. *Cel ce biruieşte va fi astfel îmbrăcat în veşminte albe şi nu voi şterge deloc numele lui din cartea vieţii şi voi mărturisi numele lui înaintea Părintelui Meu şi înaintea îngerilor Lui.*
6. *Cine are urechi să audă Ceea ce Duhul zice Bisericilor.»*

Astrologie: „A auzi" semnifică a fi receptiv la mesajele transmise de Mercur, călăuza Adevărului şi mesager divin în aspectul său superior. Capabil să evolueze în toate planurile Creaţiei cărora le este scrib, el se raportează cu deosebire la Cartea vieţii, unde îşi notează numele celor aleşi. În semnul terestru al Fecioarei, pe care îl guvernează, se opun puritatea şi murdăria.

Iniţiere: Aura aleşilor a rămas curată în ciuda ispitelor; ei au făcut alegerile corecte şi au meritat acest veşmânt, care vibrează şi străluceşte de lumină imaculată ce îi face să rămână vii în amintirea oamenilor. Aceste „veşminte" au culoarea purităţii regăsite, iar albul este sinteza tuturor culorilor ajunse la perfecţiune.

Biserica din Sardes este pusă în legătură cu **plexul laringian** al exprimării creative şi al inocuităţii verbale. Odată transcens, Focul lui Kundalini al lui Marte oferă energia necesară urcării. Ca şi Mercur, acest plex se referă la comunicare şi creativitate, dar şi la contactul cu sferele înalte, conştiinţa cosmică, planul cauzal şi magia albă. Aşa se explică următoarea activitate de şlefuire a sufletului:

Defecte	*de transformat în*
Stimularea sufletului neatingând decât plexurile inferioare, stare de dualitate, respingerea valorilor spirituale, durere silenţioasă, necontrolarea energiilor, gânduri şi cuvinte negative sau distructive, egoism plin de ură (reziduuri ale relelor tendinţe ale plexului solar), lipsă de discernământ, refuzul de a cunoaşte, adevăruri impuse celor de alături, închistare mentală, tăcere (dureroasă pentru cel de alături), cruzime mentală, orgoliu spiritual şi intelectual (dar teama de moarte), căutarea în afară a ceea ce se află în sine, respingerea sinelui propriu	Deschidere către sferele înalte, către planul cauzal şi al Conştiinţei cosmice, înţelepciune, inspiraţie, exprimarea sufletului, puritate în gânduri şi în viaţa de zi cu zi, intuiţie eficace, claraudiţie, profeţie, căutarea cuvântului pierdut, interes pentru ezoterism şi magie albă, detaşare, transmiterea cunoştinţelor (fără ostentaţie), inocuitate verbală şi mentală, acceptarea în liniştea morţii fizice, ştiind că duce la o naştere cosmică, inspiraţie, moralitate fără cusur, echitate, disciplină, toleranţă, smerenie

Defecte	*de transformat în*
Spirit critic, virulenţă, minciună, înşelăciune, judecată acerbă, viclenie, încăpăţânare, încordare, fapte negândite, impuls dăunător	Simpatie, comunicare, sinceritate, sensibilitate, loialitate, acceptarea celui de alături, răbdare, prudenţă, energie puternică bine controlată, calm, sinceritate
Dificultate de comunicare, slăbiciune, suferinţă, reacţii de autoapărare, teama de eşec, retragere sau marginalitate, teama de a fi mai puţin reuşit decât doreşte, incapacitate de a-şi asuma problemele	Unificare şi linişte interioară, transgresiunea tabuurilor, verb vindecător, asumare dinamică a încercărilor, afecţiune, discernământ în iubire şi dăruire, gestionarea emotivităţii
Refularea aptitudinilor creatoare sau relaţionale, singurătate impusă şi frustrată, sexualitate deviată de la iubire sau exces de sexualitate (din teamă de moarte)	Sublimarea forţelor sexuale şi a creativităţii, har verbal sau creativ (de folosit dacă sexualitatea nu este solicitată), celibat voluntar, disciplinarea simţurilor

7. Iar îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i: „Acestea zice Cel Sfânt, Cel Adevărat, Cel ce are cheia lui David, Cel ce deschide şi nimeni nu va închide, şi închide şi nimeni nu va deschide...

Astrologie: Lentilă focală a lumii superioare, agent de legătură între sferele Creaţiei şi energiile planetare, **Soarele** este atribuit acestei Biserici. Nimeni nu poate să închidă în locul lor ziua sau să deschidă noaptea şi invers; el are numărul 5 al Leului, pe care îl guvernează şi îl leagă la pentagrama care dă cheia sigiliului lui David.

Iniţiere: Legată de Mercur, care transmite adevărul, Sefira Tiphereth are pe arbore numărul 6 al hexagramei sau steaua cu şase raze, al cărei triunghi cu vârful în sus evocă elevarea umanităţii, iar, cel cu vârful în jos, coborârea Spiritului în Materie: perfect în completitudinea lui, simbolul leagă Divinul şi umanul într-o alianţă fără cusur; garant al numerelor 5 şi 6, Soarele întâlneşte numărul 11 al lui Uranus, a cărui manifestare fizică este. *Cheia lui David* deschide poarta vieţii veşnice, emblema ei de iubire odată integrată, căci Filadelfia semnifică „dragoste fraternă."

8. «Ştiu faptele tale; iată, am lăsat înaintea ta o uşă deschisă, pe care nimeni nu poate să o închidă, [fiindcă deşi ai putere mică, tu ai păzit cuvântul Meu şi nu ai tăgăduit numele Meu].»

Alchimie: Soarele îi transmite Materiei muritoare Spiritul nemuritor. Aurul său este indispensabil în calitatea lui de agent creativ şi masculin al Operei.

Iniţiere: Soarele manifestă pe Pământ Lumina-Spirit-Dragoste, dar puterea divină se situează deasupra sa: dincolo de puterea aştrilor se găsesc sfere şi mai înalte.

Renegarea lui Dumnezeu este cauza esenţială a tuturor tulburărilor, inclusiv a celor personale şi psihice. Cerul este deschis celor care, deşi slabi şi ignoranţi, au transmis învăţătura sacră. Soarele deschide porţile luminii şi iubirii, pe care nimeni nu le poate zăvorî.

9. «Iată îţi dau din sinagoga Satanei, dintre cei care se zic pe sine că sunt iudei şi nu sunt, ci mint, iată îi voi face să vină să se închine înaintea picioarelor tale şi vor cunoaşte că te-am iubit.»

Alchimie: Numai cei ce caută în mod autentic adevărul vor avea ca recompensă aurul filosofal; ceilalţi simulează doar.

Astrologie: Iubirea universală şi adevărul sunt calităţile Soarelui, care poate desfiinţa întunericul şi minciuna. Delegat de Spirit, el cunoaşte mesajul original, pe care îl difuzează din toate razele sale celor care au ochiul conştiinţei deschis.

Iniţiere: Biserica din Filadelfia este singura care nu poate fi blamată, căci inima deschisă permite contactul cu Sufletul: Iisus Hristos onorează iubirea universală ca aceea care revelează autenticitatea căutării.

10. «Pentru că ai păzit cuvântul răbdării Mele, şi Eu te voi păzi pe tine de ceasul ispitei ce va să vină peste toată lumea, ca să încerce pe cei ce locuiesc pe pământ.
11. Vin curând; ţine ce ai, ca nimeni să nu ia cununa ta.»

Alchimie: Ispita constă în a rămâne aur vulgar în loc de a deveni aur alchimic după trecerea prin încercările transmutaţiei.

„Locuitorii Pământului" reprezintă cele şapte metale conţinute în materia brută.

Astrologie: Garant al Spiritului şi Iubirii divine, Soarele trebuie să fie în mod nedezmînţit prezent şi să-şi trimită razele fără riscul ca tenebrele satanice să-l întunece: protejată prin propria strălucire şi păstrată ca sursă de Viaţă universală, lumina sa o manifestă pe cea a Soarelui spiritual central al lui Uranus.

Rege sacru al cerului în zodiac, el activează potenţialităţile fiecărei planete şi ale fiecărei constelaţii. El este centrul sfeşnicului cu şapte braţe fără nicio complementaritate: manifestă plenitudinea Luminii, care nu poate fi divizată (de aceea, grecul Apollo era o divinitate solitară).

12. «Pe cel ce biruieşte îl voi face stâlp în templul Dumnezeului Meu şi afară nu va mai ieşi şi voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu şi numele cetăţii Dumnezeului meu – al noului Ierusalim, care se pogoară din cer, de la Dumnezeul Meu şi numele Meu cel nou.
13. Cine are urechi să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor.»"

Astrologie: Unificând, armonizând şi strălucind, Soarele este stâlpul central al templului divin şi al zodiacului: în templul lui Solomon, Jakin şi Boaz – atribuiţi Soarelui şi Lunii – simbolizau dubla polaritate masculină şi feminină.

Iniţiere: Tentaţia de a birui este cea a orgoliului – ataşată Soarelui – dacă fiinţa umană îndrăzneşte să manipuleze Divinitatea în funcţie de propriile ei concepte. Stâlpul ilustrează verticalitatea, sprijinul şi soliditatea, calea regală verticală, învăţătura indubitabilă, directă, pură, fără deviaţii de niciun fel şi atingând culmea misiunii sale.

Planeta-şcoală a Pământului va fi ridicată în slăvi şi va deveni o universitate spirituală înaltă dacă acceptă iniţierea solară, care este cea a Iubirii.

Adevăratele nume de Dumnezeu, Iisus Hristos şi Ierusalimul ceresc vor fi destinate numai celor care au parcurs drumul spre ele, iubiţi şi binecuvântaţi.

Plexul cardiac este în legătură cu Tiphereth-Soare şi cu axa Leu-Vărsător: născut în inima nopţii celei mai întunecate a „misterului de Crăciun", *omul nou* se dezvoltă şi se împlineşte.

În mandala orientală, el posedă douăsprezece petale, aşa cum zodiacul are douăsprezece semne: el dezvăluie faptul că, mulţumită efortului pe care sufletul îl face pentru a se şlefui, aspirantul poate accede la inteligenţa inimii sau la clarviziune.

Energia vitală pozitivă a corpului eteric se revarsă în el. El este intermediarul între intenţia divină – capul – şi personalitatea umană – pântecul. El poartă de asemenea atomul-germene permanent, ce conţine memoria vieţilor anterioare, de unde provin imaginile trecutului, pe care muritorul le vede defilând.

Deschiderea sa este precedată de un dezechilibru provizoriu, provenind din tensiunile dintre forţele iubirii serviabile şi cele ale dorinţei personale: influenţa divină poate fi acceptată sau respinsă. Când nevoia de armonizare a dualităţilor biruie, plexul începe să strălucească, deoarece este pus în relaţie cu centrul Soarelui, sursa Luminii şi a Iubirii; el va fi activat, purificat şi consacrat după cea de a doua iniţiere a botezului. Uneori, aspirantul îşi poate da propria viaţă, punându-se total la dispoziţia celuilalt: el a înţeles că nu-şi poate câştiga libertatea în cer decât oferind-o pe Pământ.

Biserica din Filadelfia este aşadar atribuită **plexului inimii**, care pretinde următoarea muncă:

Defecte	*de transformat în*
Lipsă de încredere în Dumnezeu şi chiar în viaţă, blocaj sau refulare spirituală ori mentală, suflet opac, refuzul de a contacta energiile cosmice, miraj emoţional, îngustime de spirit, prejudecată, respingerea valorilor autentice, refuzul de a ierta, degenerescenţă, acceptare indiferentă a slăbiciunilor eului, disimularea eului profund	Transparenţă către Divinitate (de unde realizarea dorinţelor), încredere în ghidul interior, iluminare, autenticitate, adevăr, puritate, respingere radicală a viciilor, înţelepciune, iubire, compasiune, altruism, simţul slujirii şi al dreptăţii, reglarea sechelelor karmice, intuiţie, clarviziune, profeţie, carismă, smerenie, fraternitate, dăruire de sine, generozitate
Stare pasională şi egoism, parada propriei indiferenţe, nerăbdare, vanitate, rigiditate, relaţie superficială, simţ critic, asprime, duritate	Simpatie, dezinteres, relaţie profundă, egocentrism considerat ca o risipă spirituală, acceptarea propriei persoane aşa cum este ca şi a celui de alături (inclusiv defectele)

Defecte	*de transformat în*
Indolenţă, lene, indecizie, slăbiciune, tema de a fi aşa cum este, angoasă, îndoială, lipsă de elan şi de entuziasm, masochism, depresie	Curaj, vivacitate, discernământ, pricepere, puterea de a reflecta, activitate constructivă, ponderare, discernământ, calm, răbdare, linişte sufletească, echilibru
Precipitare, activism, risipire, exces de rapiditate, interes numai pentru dorinţe materialiste, vanitate, cupiditate, avariţie, minciună şi autoînşelare	Pricepere, simţul responsabilităţii, perseverenţă, spirit practic, social, comercial, spiritual şi artistic, relaţie sănătoasă cu materia
Iubire pasională, căutarea senzaţiilor, parteneri multipli sau intelectualizarea iubirii	Fericire, dragoste lipsită de pasiune, uniune armonioasă şi legitimă, sensibilizare, fidelitate, echitate, strălucire, controlarea patimilor şi simţurilor

14. Iar îngerului Bisericii din Laodiceea scrie-i: „Acestea zice Cel ce este Amin, martorul cel credincios şi adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu:
15. «Ştiu faptele tale; că nu eşti nici rece, nici fierbinte. O, de ai fi rece sau fierbinte!
16. Astfel, fiindcă eşti căldicel – nici fierbinte, nici rece – am să te vărs din gura Mea.»

Astrologie: Această Biserică este atribuită lui **Venus.** În acest semn pacificator, mediator şi conciliator al Balanţei, ea poate părea călduţă între opoziţiile clocotite sau îngheţate pe care trebuie să le armonizeze. I se cere să ia parte viguros la cauza spirituală, sub pedeapsa de a fi respinsă.

Iniţiere: Dumnezeu „varsă pe cei călduţi", căci El cere sufletelor să fie îmbrăţişate de Focul credinţei şi al aspiraţiei către sfinţenie, blândă dar puternică. „A vărsa din gură" echivalează cu respingerea celor care nu se pot decide să depăşească etapele iniţierii, căci efortul îi epuizează încă dinainte. Temperatura călduţă a lui Venus se situează între indiferenţă – rece şi repulsivă – şi iubire – caldă şi magnetică.

17. «Fiindcă tu zici: 'Sunt bogat şi m-am îmbogăţit şi de nimic nu am nevoie!' Şi nu ştii că tu eşti cel ticălos şi nevrednic de plâns, şi sărac, şi orb, şi gol!...»

Alchimie: Arama lui Venus ia uneori culoarea aurului şi guvernează faza de la coada păunului, unde lumina se irizează superb; dar păunul este cunoscut pentru vanitatea lui...

Astrologie: Venus este bogată în dragoste, căci vocaţia ei este să dăruiască, dar nu este menită să primească, deci e săracă, deşi anumite daruri ale inimii îi îmbogăţesc pe cei care le oferă. Adevărata bogăţie interioară trebuie să lumineze oamenii, cărora Venus le propune în mod compulsiv încercări senzuale pentru a transforma însăşi calitatea iubirii lor.

18. «...Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur lămurit în foc, ca să te îmbogăţeşti, şi veşminte albe ca să te îmbraci şi să nu se dea pe faţă ruşinea goliciunii tale, şi alifie de ochi, ca să-ţi ungi ochii şi să vezi.»

Alchimie: A cumpăra de la Iisus Hristos aur încercat prin foc – de Spiritul-Iubire – echivalează cu respingerea aurului vulgar şi cu schimbarea lui într-o autentică comoară de suflet. Cu toate acestea, aurul mineral are reputaţia de a fi incoruptibil şi indestructibil.

Astrologie: Dragostea oarbă uneori a lui Venus o face deseori să devină frustrată sau respinsă. Goliciunea, condamnată de Biblie, incită la păcatul carnal prin lubricitate. Cea a lui Venus este atât de ispititoare, încât generează karme repetitive; ea trebuie deci să înveţe să aleagă între atracţia fizică şi uniunea sacralizată prin iubire.

Dar, fără castrarea lui Uranus de Saturn, Urania – pură gândire divină – nu ar fi putut să se nască şi să coboare din sferă în sferă înainte de a deveni Afrodita carnală, după căsătoria cu Marte. I s-a cerut prin urmare să-şi regăsească esenţa originară; energia ei sexuală va trebui transmutată într-o mare creativitate şi putere spirituală.

Iniţiere: Cei care se polarizează doar pe bogăţiile materiale sau plăcerile fizice suferă de o mare sărăcie a sufletului.

Cel mai bun „remediu" pentru fiinţa goală – îmbrăcat numai cu strălucirea interioară – este de a vedea cu ochiul cunoaşterii, al înţelepciunii intuitive şi al viziunii corecte. I se cere să-şi purifice privirea în relaţia de cuplu pentru a descoperi adevărata frumuseţe a dragostei; fără de care stările ei pasionale degradante o vor ţintui pe roata karmică.

Aurul este lumina interioară care, pusă la încercare de botezul Focului, conţine revelaţia divină. Sublimarea energiilor permite ascensiunea lui Kundalini.

19. «Eu pe câţi îi iubesc îi mustru şi îi pedepsesc; sârguieşte dar şi te pocăieşte.

20. Iată, stau la uşă şi bat; de va auzi cineva glasul Meu şi va deschide uşa, voi intra la el şi voi cina cu el şi el cu Mine.»

Astrologie: Venus guvernează atât hrana concretă, cât şi hrana subtilă; convivialitatea sa devenită sacră va fi demnă să primească iubirea hristică. Ea uneşte deopotrivă corpul şi Spiritul nemuritor.

Chiar dacă rigoarea lui Saturn închide porţile, iubirea mântuitoare a lui Venus le poate deschide, căci valorile inimii trebuie să fie neîncetat disponibile.

Iniţiere: Aspirantul este liber să deschidă poarta prin trezirea conştiinţei sau să o închidă prin blocarea ei. Împărtăşirea hranei spirituale cu Fiinţa divină este suprema recompensă a celui ce caută cu asiduitate şi care şi-a deschis sufletul.

21. «Celui ce biruieşte îi voi da să şadă cu Mine în scaunul Meu, precum şi Eu am biruit şi am şezut cu Tatăl Meu în scaunul Lui.

22. Cine are urechi să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor.»"

Astrologie: *Tronul Tatălui* încununează zodiacul, unde Saturn este substitutul său. Venus este înălţată, căci ea posedă un decan în fiecare din semnele sale.

Iniţiere: Iisus-Hristos poate sta alături de Tatăl, căci el a urcat grad după grad calea iniţiatică şi a ştiut să-şi sublimeze ispitele carnale. Fiecare poate face la fel după ce şi-a eliberat energiile vitale şi focul interior, care îi iluminează ceilalţi centri. Misiunea corpului femeii trebuie să fie sacralizată, ca pe vremea preoteselor din Antichitate şi a Fecioarei Maria, care a purtat copilul sfânt. Dar despotismul patriarhatului a făcut din femeie o sclavă a bărbatului şi un obiect sexual. I se cere aşadar acestuia să-i redea tronul sacru pe care ea nu ar fi trebuit să-l părăsească nicicând.

Biserica din Laodiceea este atribuită **plexului sexual**, care controlează instinctul de reproducere şi atracţia contrariilor, dar orientează spre plexul cardiac. În cele ce urmează iată munca de sublimare:

Defecte	*de transformat în*
Suflet întunecat, lipsă de încredere în Dumnezeu, neîncredere în calea aleasă, dualitate interioară, pierderea idealului, refuzul iertării, reacţii pătimaşe dualiste sau negative	Credinţă autentică, înţelegerea forţelor de atracţie sau de coeziune, o cale de mijloc sănătoasă, detaşare de plăceri şi dorinţe, lipsă de personalitate, puritate, linişte sufletească, creativitate artistică, aspiraţie spirituală, emoţie înălţătoare, detaşare, altruism, toleranţă, smerenie, bunătate, dăruire de sine sau chiar a propriei vieţi, simţul datoriei
Agitaţie, pornire violentă, mânie, ofensă nejustificată, gelozie, invidie, posesivitate, stare conflictuală	Eficacitate, pricepere, simţul armonios al schimbului, curtoazie, atracţie, simpatie, calm, armonie, iubire Indiferenţă, răceală, egoism, comunicare dificilă, respingerea anturajului, lipsă de încredere în sine şi în semeni, sadism sau masochism
Solitudine, defetism, angoasă, tristeţe, slăbiciune, frică, autoprotejare	Deschidere, bun-simţ, fraternitate selectivă, simpatie, încredere reciprocă, stimă faţă de sine şi de ceilalţi, bucurie, încredere, loialitate
Murdărie, neglijenţă, dezordine, refuzul îndatoririlor sau al responsabilităţilor, cupiditate, avariţie	Viaţă relaţională echilibrată, dragoste eliberată de pasiuni, fidelitate, energie sexuală transmutată în iubire părintească
Însuşirea de bunuri sau perpetuarea vieţii, devenite aspecte ale Totului	Grijă pentru amănunte, ordine, curăţenie
Încercare afectivă şi amoroasă, lipsă de pudoare, exhibiţionism, voierism, sexism, pornografie, sexualism, refuzul unor relaţii profunde	Tandreţe, stăpânirea pulsiunilor şi instinctelor, apărarea cuplului şi a familiei, energie sexuală transformată în creativitate

Unificarea venusiană generează unificarea braţelor sfeşnicului sacru:

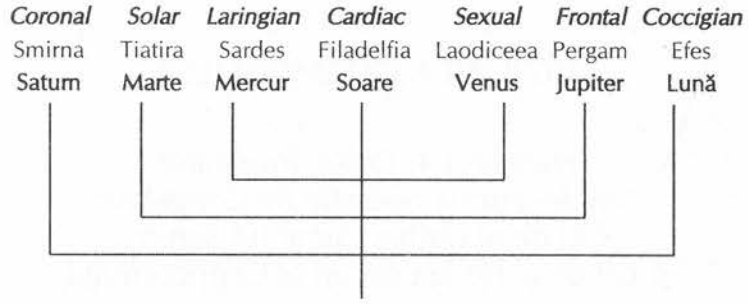

Purificarea fiecărei energii planetare odată recomandată, Revelaţia va conduce la o dimensiune mai înaltă.

VIZIUNEA COSMOSULUI

Numărul 4, Dalet, Împăratul
Cea de-a doua operaţie de Congelatio
Cel de-al doilea Cer al lui Saturn
şi cel de-al treilea decan al Capricornului

Numărul 4

Suport concret al manifestării, al Tetraktysului pitagoreic (1 + 2 + 3 + 4 = 10 = 1) şi al tetragramei, 4 simbolizează organizarea perfectă şi tangibilă, soliditatea, justiţia şi măsura, incorporând în lumea fizică ideea generată de 3. Bază a pietrei cubice sau chiar suprafaţă a acesteia, numărul 4 evocă toate formele acordate Materiei.

Dar el este totodată numărul celui sărac, ce nu poate avea acces la al doilea nivel al arborelui decât după ce a înţeles vanitatea falselor bogăţii. Sub puterea acestui număr, omul poate pierde absolut totul, rămânând fără cel mai mic capăt de aţă; poate trece prin încercări cumplite, care îl ţin prizonier; numărul 4 îl obligă pe individ să se desprindă de orice materialitate pentru a urca spre Lumină.

Număr al Sfinxului şi al celor patru elemente care îl compun, el îndeamnă aspirantul să-şi găsească nemurirea în propriul corp şi dubla polaritate psihică, provenită din scindarea androginului, pe care va trebui să-l refacă.

În fine, numărul 4 este înrudit cu crucea *zvasticei,* care generează alternanţa de viaţă şi moarte.

În cea de-a patra zi a Facerii, Dumnezeu a creat luminarul zilei – Soarele – şi luminarul nopţii – Luna –, instaurând simultan ciclurile terestre.

Litera Dalet ד

Ea simbolizează tot componentele Materiei în elaborare.

Simbolul ei este **poarta**, neutră din moment ce se poate deschide într-un sens sau în altul: ea permite trecerea spre Pământul dens, unde sufletul îşi găseşte amărăciunea suferinţei sub arborele dual al Binelui şi Răului. Poarta se deschide şi spre lumea subtilă: eliberat din închisoarea lui de carne, sufletul intră în această lume invizibilă, a cărei memorie a pierdut-o, dar, invitat să se întoarcă, găseşte lubirea totală a Tatălui-Mamă, pe care orice aspirant visează să o merite. Deschisă aşadar spre infinit, ca şi spre lumea finită, poarta sugerează o trecere, ideea de transformare şi separare, inclusiv cea dintre corp şi suflet: deschisă, dar îngustă, nu poate fi trecută decât după ce omul scapă de toate dorinţele materialiste şi emoţionale apăsătoare.

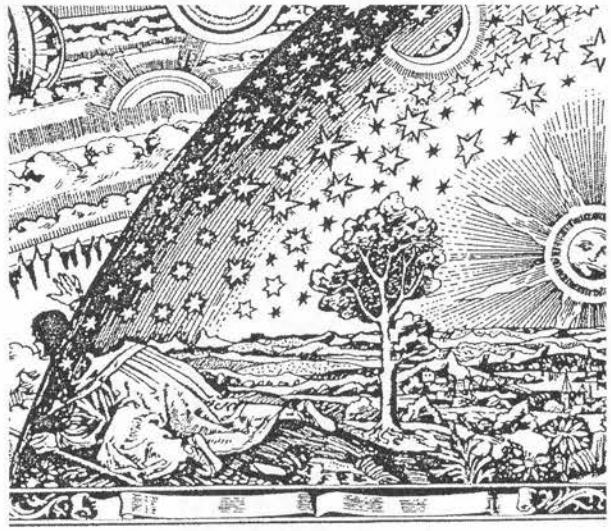

Poarta cosmică (după un desen de Hartmann Schedel, 1440-1514) în Liber chronicarum, *1493*

Sepher Yetsirah atribuie această literă dublă lui **Marte**: paznic al lumii astrale, opus semnelor lui Venus, el veghează

asupra smaraldului său, al cărui *symbolum** – rupt în două la plecarea spre incarnare – a fost oferit omenirii pentru a o invita să ia drumul Întoarcerii.

Responsabil de deschiderea zodiacului în Berbec, ca şi de închiderea lui în ultimul decan plutonian al Peştilor, Marte, planetă a curajului şi a acţiunii, ca şi a războiului şi a distrugerii, acţionează, prin energia sa puternică produsă de foc, joncţiunea dintre legea talionului a lui Moise, al cărei executor este, şi legea iertării a lui Iisus Hristos, căreia îi devine promotor odată rezolvată separarea eului. În acest caz, Marte devine paznicul Vieţii şi al Mielului divin; acest general al armatelor divine impune o acţiune bine orientată, nelăsându-i aspirantului posibilitatea să rătăcească sau să regreseze.

Împăratul

Organizator al Legii şi Stăpân al Pământului, pe care îl susţine în procesul său evolutiv, el protejează echilibrul ca intermediar al Sfântului Duh. O progresivă stăpânire de sine şi o bună adaptare la lumea înconjurătoare îi sunt indispensabile celui ce începe să se redreseze în pofida unei conştiinţe limitate încă.

* *Symbolum* sau *symbolus* este un cuvânt latin ce înseamnă „semn, marcă, piesă de identitate sau sigiliu".

Alchimie

Dragonul haosului primordial este vechiul şarpe al substanţei cu patru labe şi corn cvadruplu, hrănit de cele patru elemente prezente în *materia prima*: el zboară în Aer datorită aripilor, scuipă Foc din gâtlej, se scufundă în Apă mulţumită cozii de peşte şi poate merge pe cele patru labe.

Numărul 4 simbolizează şi cele 4 principii ale Operei: sulful, mercurul, sarea şi Azotul. Picioarele încrucişate ale Împăratului ilustrează simbolul **sulfului:** triunghiul Focului se află deasupra crucii terestre.

Având puncte comune cu **calea uscată**, arzătoare şi rapidă, numărul este într-adevăr legat în mod indirect de Soare sau sulful alchimic.

Conţinând germenele filosofal, piatra este pusă la foc şi înfierbântată; în timpul celei de-a patra faze – Congelatio –, cele patru elemente constitutive ale pietrei sunt puse în evidenţă şi în acţiune.

Momentul trecerii la faptă se apropie... Credinţa înflăcărată a operatorului şi ardoarea sa interioară aspiră să transforme cele patru sectoare ale eului său (mentalul, afectivul, emoţionalul şi fizicul). După conştientizarea Unităţii şi armonizarea lor, viaţa obişnuită îi va părea ternă şi insipidă.

Astrologie

În zodiacul alchimic, Capricornul (cel ce structurează) şi decanul inteligentului Mercur pregătesc organizarea alchimică şi pe aceea a crucilor zodiacale.

Lucrarea depusă pe cea de-a patra cale, de la Yesod-Lună la Hod-Marte

Această muncă se vădeşte a fi o poartă deschisă sau închisă de paznicul pragului, în funcţie de cât de sănătoasă a fost viaţa fizică şi psihică a aspirantului.

Ocultat precum cel al lui Marte 8, Focul acestui drum are în vedere energiile interne ale planetei, primele lupte ale civilizaţiei umane, conştiinţa gregară a grupurilor familiale sau sociale, superstiţiile şi tabuurile arhaice legate de spiritul Pământului, schimburile, instinctele corporale, nevoia de reproducere, factorii ereditari şi antropologici. Rasa umană este ajutată de cunoştinţele ghizilor sau Manus, care au învăţat-o premisele literelor şi numerelor. Cea de-a patra cale este atribuită aşadar Misterelor cabirice şi fierarilor divini, care elaborează lumea formală, corpurile şi psihismul.

Limitat de slaba deschidere a conştiinţei sale, aspirantul funcţionează mai întâi la nivel primar, apoi este interesat de civilizaţii şi de istoria lor, de propriile instincte şi comportamente atavice. Aspirând la o viziune mai mistică a naturii şi a unei noi creativităţi , el învaţă să-şi supravegheze corpul sau templul sufletului. În cele din urmă, îşi exprimă creativitatea şi dobândeşte smerenie. La capătul drumului, paznicul pragului va verifica dacă dorinţele inferioare au fost bine înlocuite de aspiraţia către înălţare.

În capitolul 4 al Apocalipsei

Sfântul Ioan dezvăluie apogeul periplului uman: atingerea Celui Veşnic, Iisus Hristos şi Ierusalimul ceresc într-un cosmos strălucitor şi vibrant. Viziunea lui arată pe cineva aşezat pe un tron ceresc, înconjurat de 24 de energii arhaice, de 4 fiinţe vii, de 7 lămpi arzătoare planetare şi de o mulţime de îngeri.

Acest capitol îl determină pe aspirant să atingă ultimul ţel al evoluţiei: să devină unul şi perfect precum Dumnezeu în plenitudinea Sa, să se unească din nou cu tetragrama, să redevină omul de la începutul Creaţiei originare, Adam Kadmon...

1. După acestea m-am uitat şi iată o uşă era deschisă în cer şi glasul cel dintâi – glasul ca de trâmbiţă, pe care l-am auzit vorbind cu mine – mi-a zis: „Suie-te aici şi îţi voi arăta cele ce trebuie să fie după acestea."

Alchimie: Sfântul Ioan îşi ia zborul în duh precum vulturul sublimării împins de Azot, spirit viu şi sublimat de mercur.

Astrologie: El urcă spre sfera celestă şi Demiurgul îi va arăta alesului său splendoarea organizării cosmice elaborate de Saturn pe axa celor două semne ale sale.

Iniţiere: „Suie-te aici" înseamnă că spiritul Sfântului Ioan trebuie să se mai înalţe încă. Deja în lumea astrală a planetelor, el trebuie să atingă planul gândirii divine sau mentalul superior.

2. Îndată am fost în duh; şi iată un tron era în cer şi pe tron şedea cineva.

Astrologie: Regele care veghează la ordinea cerului orchestrează simultan Creaţia şi zodiacul.

Iniţiere: „A fi în duh" deschide drumul spre o nouă stare de conştiinţă. Tronul este centrul originar, unde străluceşte Creatorul în toată slava Lui, evident informal; Sfântul Ioan nu poate numi ce este Nenumit şi Necunoscut, căci numai ierarhiile cele mai înalte sunt în contact nemijlocit cu El şi Îi cunosc intenţia.

3. Şi cel ce şedea semăna la vedere cu piatra de iasp şi de sardiu, iar de jur împrejurul tronului era un curcubeu, cu înfăţişarea smaragdului.

Alchimie: Iaspul şi sardoniul au culorile marii opere alchimice realizate: negru întunecat, alb şi roşu. Acest cineva a îmbrăcat culorile pietrei filosofale în toată perfecţiunea ei, al cărei grafism reprezintă un cub deasupra căruia se află un triunghi şi apoi un cerc.

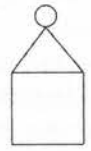

Astrologie: Sfântul Ioan atribuie sardonixul Fecioarei (capitolul 20). Axa Vărsător-Leu şi Fecioară-Peşti împarte zodiacul într-o parte terestră şi una celestă; Venus 7 guvernează de asemenea Taurul, a cărui culoare este verdele de smarald al primăverii eterne. Hemiciclul superior al zodiacului – unde tronează marii zei din mitologia greacă – îl aureolează deci pe regele divin cu curcubeul său.

Iniţiere: Iaspul protejează de orice influenţă negativă, iar sardoniul veghează la purificarea spirituală, care îi va permite aspirantului să se detaşeze de tentaţiile terestre. Aura imensă de lumină irizată sintetizează toate culorile Creaţiei, căci, în această lume subtilă, totul este vibraţie şi radiaţie. Ea este totodată Arca Alianţei (Chivotul Legii) între Dumnezeu şi oameni, între Cer şi Pământ.

Tabla de smarald a lui Hermes Trismegistul şi diamantul cu 144 de faţete din fruntea lui Lucifer sunt tot atâtea simboluri ale sufletului. Verdele este şi culoarea plexului cardiac, a speranţei, a tinereţii, a nemuririi şi a nădejdii de înviere şi mântuire. Uniunea verdelui şi a roşului – culoarea sa complementară – manifestă viaţa în universalitatea ei, de la aspectul imatur al vieţii vegetale, verdele crud, la cel al alchimiei experimentale coapte, digerate şi devenite diamant roşu după transmutaţie.

Piatră a clarviziunii şi a intuiţiei, smaraldul are menirea să respingă creaturile infernale. Acest giuvaier rar şi preţios permite cunoaşterea iniţiatică a zodiacului: precum *symbolum*-ul pitagoreic, placă de argilă gravată ruptă în două înainte de plecarea iniţiaţilor pentru a fi reconstituită după întoarcerea lor, smaraldul a fost şi el sfărâmat: o parte a rămas în lumea celestă, cealaltă a pătruns în viaţa terestră, ceea ce evocă cele două hemicicluri ale zodiacului scindat la mijloc: pentru a suda cele două jumătăţi, natura umană trebuie să se ridice din nou spre Spirit, să adopte cerul şi Pământul şi să reunească astfel cupa disociată de Daath...

Un smarald, piatră a iluminării, a reflecţiei şi a cunoaşterii, a fost oferit de înţeleptul rege Solomon nu mai puţin înţeleptei regine din Saba; el a fost cizelat în formă de caliciu; mai apoi, a intrat în posesia lui Nicodim, înainte de a ajunge

în Mâinile lui Iisus Hristos la Cina cea de taină. Iosif din Arimateea a adunat sângele lui pe când agoniza pe cruce. Această cupă devine Graalul sau receptaculul sângelui-lumină mântuitor şi vindecător.

4. Şi douăzeci şi patru de scaune înconjurau tronul şi pe scaune douăzeci şi patru de bătrâni, şezând, îmbrăcaţi în haine albe şi purtând pe capetele lor cununi de aur.

Alchimie: Numărul *sublimărilor* trebuie să fie douăzeci şi patru înainte ca Piatra să atingă perfecţiunea.

Astrologie: Saturn 11 Uranus reprezintă spaţiul galactic, iar Saturn 10, orchestrarea lui, timpul tot atât de vechi precum Creaţia, de unde menţionarea bătrânilor sau a demultiplicărilor duratei vieţii umane. În faţa semnelor de pe zodiac se găseşte Soarele, care reglează zilele şi nopţile, şi Luna, astrul nopţii: 12 ore diurne + 12 ore nocturne = o zi completă (24 de ore echivalează cu 1 440 minute, număr ce îl prefigurează pe cel al aleşilor). Şi cele 12 constelaţii atribuite zodiacului ceresc – timpul infinit – îşi găsesc echivalentul în semne – sau timpul finit –, ceea ce duce la 24.

De altfel, 360: 24 = 15, număr de bază, împreună cu 12, al parcursului marii roţi siderale.

12 × 15 = 180 de ani, 180 × 12 = 2 160 de ani şi 2 160 × 12 = 25 920 de ani, turul lui complet.

Cei 24 de bătrâni pot evoca de asemenea aspectele ezoterice şi exoterice ale fiecărui semn sau constelaţie.

Iniţiere: Ei pot fi puşi în relaţie cu cele 24 de litere puternice ale vechiului alfabet grec. În capitolul 21, Sfântul Ioan va destăinui că cele 12 semne zodiacale sunt porţile destinate celor 12 triburi ale lui Israel şi că numele celor 12 apostoli ai Mielului este gravat la baza lor. Zodiacul mai are încă două niveluri: unul pentru vechea lege a personalităţii, altul pentru cea nouă, cea a sufletului; suma pentru 12 semne este de 24 de atribuţii.

În lucrarea *La Science sacrée (Ştiinţa sacră)*, Swami Sri Yukteswar Giri îi descrie pe cei 24 de bătrâni ca fiind cele 24 de principii de bază ale creatului, compuse din **5** materii ale corpului fizic (eteric, gazos, produs de foc, lichid şi solid). Se adaugă **15** manifestări ale atomului spiritualizat, care dă

naştere la 5 electricităţi eterice sau cauze esenţiale, fiecare înmulţită cu 3 poli (pozitiv, neutru şi negativ). Totul constituie cele 5 organe de simţ (văz, auz, miros, gust şi pipăit), cele 5 organe de acţiune (vorbă, abilitate manuală, locomoţie, reproducere, excreţie) şi cele 5 obiecte de simţ, unirea celor două. Se adaugă cele **4** componente ale fiinţei (spirit, inteligenţă, inimă şi personalitate). Când se spiritualizează, atomul devine inteligenţă, unde trăiesc distinct Sinele şi Eul. Totul (5 materii fizice + 15 manifestări ale atomului + 4 componente) dă cele **24** de principii fundamentale ale creaţiei materiale – în realitate, fără existenţă – care nu este decât un joc de idei în sânul Substanţei universale. „Sub influenţa iubirii universale, Ignoranţa se spiritualizează ca pilitura de fier într-un câmp magnetic şi se impregnează de Conştiinţă... "

Oricum ar fi, venerabilii strămoşi transmit Gândirea divină. Veşmintele albe le revelează puritatea regăsită, cununile de aur, consacrarea Luminii şi deschiderea plexurilor superioare: începutul şi realizarea iniţiatică se unesc într-un singur şi unic Adevăr.

Dumnezeu nu este deci nici departe, nici inaccesibil... El prezidează un cer locuit şi vibrând de iubire, unde El este înconjurat şi venerat.

5. Şi din tron ieşeau fulgere şi glasuri şi tunete...

Astrologie: De cealaltă parte a axei saturniene, pe zodiacul alchimic, puternica Energie primordială deţine Focul electric al lui Saturn 11, ale cărui atribute sunt trăsnetul, fulgerul şi tunetul, ulterior retransmise lui Jupiter.

Iniţiere: Tronul trosneşte de Focul Spiritului-Lumină, revelând puterea divină.

Pentru iniţiat, fulgerul are puncte comune cu iluminarea şi fulguranţa inspiraţiei. Vocile îi acordă claraudientului cunoştinţele lor, iar tunetele manifestă mânia divină; ca şi în vremea lui Moise, numai ele sunt percepute de profani.

5. Şi şapte făclii de foc ardeau înaintea tronului, care sunt cele şapte duhuri ale lui Dumnezeu.

Astrologie: Valsul magnetic al celor şapte planete în jurul Soarelui este reglat de legea de atracţie a lui Venus, al cărei

număr este tot 7. Culorile lor compun curcubeul: Saturn cu indigo, Jupiter cu violet, Soarele cu galben, Mercur cu portocaliu şi Marte cu roşu. Situat pe axa zodiacală, Sfântul Ioan are viziunea perfectă.

Iniţiere: Desfăşurarea lor dezvăluie măreţia cosmică, cele şapte lumini iradiind viaţa şi iubirea. 4 (numărul Materiei) × 3 (numărul Treimii creatoare) = spiritele lui Dumnezeu, care guvernează Creaţia devenită autonomă după apariţia lui 7; ele se înrudesc cu cei 7 înţelepţi ai Ursei Mari sau punctele relee ale Voinţei divine şi cu ierarhia tronurilor sau Teoforele.

6. Şi înaintea tronului, ca o mare de sticlă, asemenea cu cristalul. Iar în mijlocul tronului şi împrejurul tronului patru fiinţe pline de ochi, dinainte şi dinapoi.

Alchimie: La terminarea Operei în alb, botezul Apei lustrale a lui Mi va fi purificat undele emoţionale ale lui Ma, care vor deveni pe viitor reflectorul curat al lumii spirituale.

Iniţiere: Tot atât de netedă ca o oglindă, această mare de sticlă îi va permite Demiurgului să Se refleteze în Creaţia Sa, care va ilustra fraza din Kybalion: „Ceea ce este sus este întocmai ca şi jos şi ceea ce este jos este la fel ca şi sus pentru a face miracolul lucrului unic." Cele două jumătăţi ale *symbolum*-ului sacru vor putea să se contemple.

În lumea superioară, tronul se opune infernului din străfundurile Materiei. Între ele, Pământul le reflectă într-un sens sau în altul, căci el este plămădit din lumină, ca şi din întuneric.

Ochii cei mulţi ai fiinţelor vii se învârt în toate direcţiile, având o viziune atât interioară, cât şi exterioară şi o cunoaştere universală şi terestră. Obligatoriu activi şi veşnic în mişcare, ei sunt puşi în relaţie cu cele patru elemente şi cu cele patru vânturi. Privirea acestor fiinţe dinamice nu părăseşte niciodată cele două lumi, în special cea superioară, pentru a transmite indicaţiile divine.

Foarte rar, pe vremuri, sticla evoca transcendenţa substanţei materiale, iniţial opacă, dar devenită la fel de limpede precum cristalul.

7. Şi fiinţa cea dintâi era asemenea leului, a doua fiinţă asemenea viţelului, a treia fiinţă avea faţă de om, iar a patra fiinţă era asemenea vulturului care zboară.

Astrologie: Sfântului Ioan i se arată crucea fixă a slujirii şi a dăruirii altruiste a sufletului. Cămin al lui Hristos, al Fiului şi al Slujitorului lumii, ea este generată în spaţiul lui Saturn 11 – reprezentantul Tatălui –, care, din înălţimea cerului său, dă naştere altor braţe ale crucii.

Cele patru fiinţe sunt ataşate la unghiuri; taurul şi leul, la semnele lor, omul, la Vărsător şi vulturul, la Scorpion. Totul revelează sfinxul sau misterul cosmic al celor patru elemente şi al celor patru vânturi ale spaţiului.

Iniţiere: Ele sunt în relaţie cu ierarhiile superioare: Leul, cu principatele active informate la sursele primordiale; Taurul, cu puterile heruvimilor sau ale învăţătorilor abilitaţi să se exprime în numele lui Dumnezeu, să manifeste Adevărul Său şi să îi inspire pe profeţi; Vărsătorul, cu forţele sau virtuţile, îngeri vindecători prin inteligenţa raţională, care fac posibile miracolele şi dezvoltă la terapeuţi forţa de viaţă; Scorpionul sau vulturul, cu dominaţiile, serafimi sau flăcări de iubire, care dezvoltă misterele şi inspiră iniţiaţii prin intuiţie.

8. Şi cele patru fiinţe, având fiecare din ele câte şase aripi, sunt pline de ochi, de jur împrejur şi pe dinăuntru, şi odihnă nu au, ziua şi noaptea zicând: „Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu, Atotţiitorul, Cel ce era şi Cel ce este şi Cel ce vine."

9. Iar când cele patru fiinţe dădeau slavă, cinste şi mulţumită Celui ce şade pe tron, Celui ce este viu în vecii vecilor.

10. Atunci cei douăzeci şi patru de bătrâni cădeau înaintea Celui ce şade pe scaun şi se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor, şi aruncând cununile lor înaintea tronului, ziceau:

11. „Vrednic eşti, Doamne şi Dumnezeul nostru, să primeşti slava şi cinstea şi puterea, căci Tu ai zidit toate lucrurile şi prin voinţa Ta ele erau şi s-au făcut."

Alchimie: 6 aripi × 4 = 24 de sublimări ale dragonului mercurial sau vulturi care vor realiza marea operă.

Astrologie: Precum *zvastika* în rotaţie şi mulţumită împingerii celor patru vânturi, crucea fixă cercetează alternativ fiecare spaţiu exterior infinit şi fiecare faţetă interioară finită.

Iniţiere: 6 este numărul hexagramei şi al sigiliului lui Solomon ce uneşte cerul şi pământul; serafimii pot de asemenea evolua în cele trei planuri ale manifestării, „pline de ochi" pe toate părţile, căci dubla lumină a lui Saturn 11 sau Soarele spiritual central şi a Soarelui fizic – în polul opus Leului – luminează Creaţia la toate nivelurile.

Aceşti serafimi aparţin celor mai înalte ierarhii; ochii lor manifestă zelul şi vigilenţa cu care contemplă, în interior, cunoaşterea ezoterică, la exterior, priceperea exoterică: ei integrează totalitatea Înţelepciunii pe lângă Unitatea divină.

Cele şase aripi sunt legate la zborul Spiritului şi la alianţa sa cu Materia. Fiinţele vii sunt 4 şi au fiecare câte 6 aripi, totalul fiind 24 de aripi, număr aflat în relaţie cu cei 24 de bătrâni. Aceasta poate revela că nici viaţa materială, nici timpul nu mai există pentru ei, iar laudele lor se înalţă spre eternitatea infinită.

Alchimie: După studierea a şapte planete, plexuri şi metale în capitolele 2 şi 3, a cosmosului şi a celor patru unghiuri ale crucii în capitolul 4, iată că apare o carte pecetluită sau materie ce trebuie deschisă de operator, care până în acest moment a acţionat numai la nivelul intenţiei.

CARTEA CU ŞAPTE PECEŢI ŞI MIELUL

Numărul 5, He, Papa
Urmarea operaţiei Congelatio
Cel de-al doilea Cer al lui Saturn şi
cel de-al doilea decan al Capricfornului

Numărul 5

Alcătuit din 2, care reflectă Divinitatea, şi din 3, al Treimii, numărul acesta este manifestarea conştiinţei şi a gândirii Celui Veşnic, al cărui suflu circulă de-a lungul Materiei şi al celor 5 elemente ale naturii (Eter, Aer, Foc, Apă şi Pământ).

Centru al crucii celor 4 elemente – a căror chintesenţă este – al celor 4 puncte cardinale şi al vârfului piramidei, 5 este numărul **microcosmosului** şi al pentagramei omului înălţat, ce speră să redevină omul divin al tetragramei. Această stea înflăcărată simbolizează Verbul care s-a incarnat. Stea în cinci colţuri de protecţie divină atunci când îşi înalţă vârful unic în sus, simbol diabolic când cele două vârfuri superioare imită coarnele diavolului, este tot atât de ambivalent ca fiinţa umană, căreia 5 îi administrează liberul arbitru şi simţurile: încredinţându-se numai lor, omului îi este imposibil să-l înţeleagă pe Dumnezeu.

În cea de-a cincea zi a Facerii, Dumnezeu creează peştii şi păsările: peştii în Apa lui Ma şi păsările în Mi sau Eterul de sus. Nedespărţite de Inspir-Expirul Său, ele ilustrează cele două polarităţi, Spiritul şi Materia, şi sufletul care se incarnează, apoi îşi regăseşte planul superior ca procesul să reînceapă.

Litera He ה

Cu mult anterior Manifestării, suflul său a circulat în Creaţie între toate planurile ei şi a creat marile ierarhii înainte de a pătrunde în umanitate; suflul a creat de asemenea magnetismul universal şi cele 5 elemente, de la cel mai subtil până la cel mai dens, căci el acţionează în conştiinţa reciprocă a creatorului şi a creaturii, în toată relaţia dintre vizibil şi invizibil şi chiar în corpul uman. Mulţumită lui He, omul terestru poate începe să-şi exprime aspiraţia sufletului şi să redevină omul celest: claritatea sa arată calea Legii, a simbolismului, a religiei sau a filosofiei. Litera este delegată de Verb, căruia îi este suport, catalizator şi respiraţie: primul He al Tetragramei –Iud He Vav He – este în legătură cu inspirul greu de înţeles al Spiritului, în timp ce expirul celui de-al doilea generează viaţa manifestată.

Litera este iniţiala **ferestrei**, deschizătură posibilă între Sufletul-Conştiinţă divină şi sufletul uman, care nu poate contempla încă decât o licărire. Forma lui He simbolizează de asemenea **templul** sau **casa**, la fel ca Bet, căci ea desenează două coloane susţinute de un buiandrug.

Această literă simplă este pusă de Sepher Yetsirah în relaţie cu **Berbecul.** În acest semn al începuturilor şi al unificării, 12 redevine 1 şi micul 1 uman merge să se întâlnească cu marele I divin într-o perpetuă respiraţie ciclică. De la berbecul lui Avraam la Mielul lui Dumnezeu, primul semn dă nota esenţială a Vechiului şi Noului Testament, indicând coborârea în incarnare şi Reîntoarcerea; Berbecul este deci omega propriului alfa, ceea ce face ca, învârtindu-se în jurul zodiacului, „cei din urmă să fie cei dintâi".

Conform derulării inverse a semnelor, He se referă la Apa primordială a **Peştilor** – cu care începe şi se termină zodiacul –, deasupra căreia plana Duhul lui Dumnezeu înaintea Manifestării.

Papa

El este atent la doi acoliţi: unul aureolat de har (calea umedă alchimică), celălalt operând cu mentalul (calea uscată);

el îi binecuvântează cu mâna dreaptă, în timp ce se uită la un alt personaj, pe jumătate ascuns (probabil calea regală) şi desemnează o inimă atentă la divina mesageră a intuiţiei.

Ghid plin de înţelepciune şi mediator divin, Papa deschide o fereastră spre o nouă respiraţie universală pentru a revela misterul cărţii încă mute a Papesei. El ţine o triplă cruce verticală căci, în Arborele sefirotic, Marile Arcane sunt formate de stâlpul central vertical şi de cele trei căi orizontale. Crucea triplă simbolizează iniţierea perfectă promovată de Hermes Trismegistul; nivelurile ei sunt puse în corespondenţă cu cele trei sectoare umane: capul-inteligenţă, inima-suflet şi vitalitatea-putere, totul animat de suflul lui He care, asemenea unui Papă, patriarh stimulator al spiritului universal, va genera, la un alt nivel, cele 7 planete, cele 7 sunete, cele 7 culori etc. Arcana integrează prin urmare totalitatea cărţii Creaţiei.

Alchimie

Suflul lui He va pune forţa lui 4 într-o mişcare de giraţie sau *rotatio*: în mediocritatea *compostului*, arcana Papei cheamă la deschiderea Spiritului; precum o carte, el aşteaptă să fie „deschis" şi demistificat pentru a i se desprinde metalele, ca şi cum s-ar rupe peceţile. Această fază constă în **a reduce substanţa solidă prin faza de clocire a materiei brute**: odată zdrobită şi cernută, ea este vărsată într-un balon, vas sau alambic închis ermetic ca să împiedice spiritul focului să evadeze; alambicul este plasat în athanor pentru o coacere puternică la o temperatură constantă cu focul elementar al lui Vulcan; flacăra trebuie să fie reglată bine ca aceea a focului central, care dinamizează giraţia aştrilor.

Fecioara neagră, sau pământ involutiv, trebuie să se cristalizeze şi mai mult. Sulful aspiră să unească cele trei componente pătrunse de spiritul volatil al mercurului, dar Soarele – sau sulful – nu poate da viaţă decât cu participarea celor patru elemente, vânturile subtile sau spiritele.

Simultan, operatorul conştientizează în el dubla putere a Spiritului-Foc şi a Sufletului-Apă, apoi aspiră să-şi înceapă lucrarea de transmutaţie în acelaşi timp cu aceea a celor şapte metale grosiere.

Astrologie

Zodiac alchimic: decan 5 (În primele patru capitole, Opera era în stadiul de pregătire. Ea se declanşează realmente odată cu capitolul 5, deci în paralel cu zodiacul alchimic.)

• Capricornul, regent Saturn 10, decan Venus 2

Capricornul propune o elevare spirituală riguroasă şi un respect asiduu al Legii. Cartea scrisă pe dinăuntru de scribul divin evocă roata umană; scrisă în afară, roata universală. Aspectul dublu al zodiacului orchestrat de Saturn este astfel conţinut în cartea sacră.

Saturn, planeta misterului, a erudiţiei, a secretului şi a tainei pecetluite reprezintă de asemenea chiar peceţile, căci el conţine totalitatea cărţii Creaţiei. Abilitat să includă toate celelalte energii planetare, pe care le va genera în acelaşi timp

cu zodiacul, el propune aspirantului concentrarea necesară pe parcursul studierii misterului vieţii, în acelaşi timp cu vigilenţa, care va filtra falsele valori. Greutatea acestei planete **a basculat zodiacul** – ca şi psihismul uman neşlefuit bine –, care se găseşte aşadar **inversat** la începutul operaţiei, semnele lui Saturn aflându-se la nivelul inferior.

Venus este planeta echilibrului şi a armoniei pe care năzuieşte să o restabilească; aspectul său negativ scoate în evidenţă indolenţa şi frivolitatea, care nu incită deloc la deschiderea cărţii, ale cărei 7 peceţi poartă numărul său.

• Opus Capricornului este Racul, regent Lună 4, decan Marte 8

Racul, semn de Apă, provoacă la o spălare cu leşie pentru o curăţare interioară.

Luna reflectă în oglinda ei negreala lui Saturn şi o face şi mai evidentă primind razele solare.

Marte, planetă a vieţii şi a luptei, amplifică în aspectul lui negativ pulsiunile emoţionale şi primare; opoziţia lui Venus odată resimţită, el va aspira la o activitate mai nobilă.

Lucrarea pe cea de-a cincea cale, de la Yesod-Lună la Netzah-Venus

Această cale activează lucrarea interioară. Yesod-Luna proiectându-şi lucirile şi mirajele, aspirantul începe să sufere tulburări psihice, care îl opun atât lui, cât şi semenilor; apoi durerea îl incită să respingă iluziile, să-şi reechilibreze dualităţile şi psihicul, să-şi clarifice judecata, să-şi înţeleagă mai bine experienţele şi să dobândească o maturitate profundă.

Un prim contact cu ghidul său interior sau Netzah îl face să aspire la o viaţă morală mai bună şi îl îndeamnă să se facă util patriei sau familiei – uneori cu o intenţie de sacrificiu apropiată de orgoliu. După ce a fost atins de iubire, învaţă să recunoască obiectiv binele şi răul; constată că, asemenea păsărilor şi peştilor din Facere, sufletele pot să fie înaripate spiritual sau să se împotmolească în apele abisale ale ignoranţei şi mâhnirii. Descoperind dubla putere a Spiritului şi a Sufletului, el introduce progresiv cunoaşterea şi înţelepciunea în

viaţa de zi cu zi, apoi transformă eşecurile în experienţe şi suferinţele în învăţăminte. După ce a înţeles că Spiritul se află pretutindeni, chiar şi în inima materiei sau a psihicului, încearcă să-şi armonizeze propriile dualităţi pentru a se reapropia de unitatea sa.

În capitolul 5 al Apocalipsei

După ce Sfântul Ioan a fost uluit de măreţia divină, Iisus Hristos îi arată o **carte cu şapte peceţi**, materializată prin etapele succesive ale pătrunderii Suflului. Acest receptacul al cunoaşterii aspiră să fie desigilat ca energiile plexurilor prin aspiraţia interioară, dar cartea este tot atât de închisă pe cât era cea a Papesei deschisă. Cine o poate deci deschide, dacă nu cel mai pur?

1. *Am văzut apoi în mâna dreaptă a Celui ce şedea pe tron, o carte scrisă înăuntru şi pe dos, pecetluită cu şapte peceţi.*

Alchimie: Este cartea materiei brute şi a tainei sale. Cele şapte metale sau căi spirituale bine sigilate va trebui să se dezvăluie pe rând mulţumită manifestării celor patru elemente; dar creuzetul închis refuză pe moment să elibereze mercurul.

În eul primar, cele patru potenţialităţi ale Aerului-inteligenţă, ale Focului-acţiune, ale Apei-emoţie şi ale Pământului-realizare sunt încă cufundate în beznă. Ulterior, este conştientizată valoarea spiritelor sau corpurilor volatile, înrudită cu cele şapte virtuţi incluse în fiinţa umană.

Astrologie: Cele şapte peceţi sunt cele şapte ceruri planetare ce trebuie traversate simultan, cele şapte grade ale evoluţiei umane şi cele şapte patimi ale planetelor sfeşnicului. 7 este unul din numerele celei de-a şaptea planete apărute după Soare, Saturn, dar şi al lui Venus, a cărei Balanţă cântăreşte cele două hemicicluri zodiacale şi cele două feţe ale cărţii.

Iniţiere: Cartea „scrisă înăuntru" evocă munca interioară a sufletului, care aspiră la cucerirea nemuririi Arborelui Vieţii; scrisă „pe dos" sau în afară, ea reprezintă celălalt arbore – al binelui şi al răului – în care dualităţile personalităţii ajung

cu dificultate. Ea integrează aşadar o energie sacră şi o energie profană: rămâne ca aspirantul să aleagă între acestea două.

Scrisă pe ambele feţe şi sigilată, întrucât conţine Cuvântul sacru rezervat celor ce caută cu sinceritate, ea se referă şi la aspectul ezoteric şi exoteric al învăţăturii şi va fi pusă în legătură cu cartea cea mică din capitolul 10, ce va putea fi înghiţită. Pentru a-i pătrunde secretele, efortul este indispensabil, căci este ţinută în mâna dreaptă de puterea activă.

2. *Şi am văzut un înger puternic, care striga cu glas mare: „Cine este vrednic să deschidă cartea şi să desfacă peceţile ei?"*
3. *Dar nimeni în cer, nici pe pământ, nici sub pământ nu putea să deschidă cartea, nici să se uite la ea.*
4. *Şi plângeam cu amar că nimeni nu a fost găsit vrednic să deschidă cartea, nici să se uite în ea.*

Alchimie: Deschiderea corpul mineral prin foc oferă posibilitatea înfloririi arborelui înţelepţilor. Dar nimic nu poate declanşa începutul operaţiei, cu excepţia mercurului, care va interveni ulterior.

Astrologie: „A deschide cartea" constă în a deschide şi cercul zodiacal; dar nimeni nu poate să decodeze încă misterul spaţiu-timp şi al celor şapte planete, pentru că Uroboros cu dinţii încleştaţi continuă să-l încercuiască.

Iniţiere: Deschiderea celor şapte peceţi corespunde deschiderii celor şapte plexuri. Dar nimeni nu a realizat încă această iniţiere perfectă pe Pământ.

5. *Şi unul dintre bătrâni mi-a zis: „Nu plânge. Că iată a biruit leul din seminţia lui Iuda, rădăcina lui David, ca să deschidă cartea şi cele şapte peceţi ale ei."*

Astrologie: Lacrimile ţâşnesc de sub puterea dominatoare a lui Saturn 10, dar Saturn 11 lansează speranţa unei regenerări în faţa soarelui Leului, al cărui moştenitor îi vine în ajutor; *leul lui Iuda* îl evocă într-adevăr pe Iisus Hristos, descendent direct din acest trib, al cărui animal consacrat este leul.

Mielul îl reprezintă pe omul Iisus, care s-a sacrificat de bunăvoie pentru a le arăta oamenilor calea învierii: trebuie traversată mai întâi crucea mutabilă, apoi cea fixă şi în cele

din urmă cea cardinală. Acest Fiu solar al Leului se opune negrelii lui Saturn.

Iniţiere: Chezaşul Sufletului lumii înţelege mesajul şi poate deschide drumul către viaţa spirituală. Leul trebuie să devină miel, stăpânindu-şi pulsiunile şi acceptând cu smerenie sacrificiul eului său. Aici, eul superior sau sufletul este ilustrat de Iisus care, învingând moartea prin propria înviere, este singurul abilitat să arate calea transcendenţei. Nimeni altul decât el – care l-a văzut pe Dumnezeu faţă în faţă – nu poate să descifreze misterele: urcând toate treptele iniţiatice ale roţii înainte de a se desprinde definitiv, el este prezentat ca iniţiatorul major.

6. *Atunci, am văzut la mijloc – între tron şi cele patru fiinţe şi bătrâni – stând un Miel, ca înjunghiat, şi care avea şapte coarne şi şapte ochi, care sunt cele şapte duhuri ale lui Dumnezeu, trimise în tot pământul.*

Alchimie: Sol divin, mielul este pus în legătură cu **mercurul**, al cărui spirit subtil poate spăla cea mai neagră materie.

Iniţiere: Pur şi inocent, mielul îl simbolizează pe copilul Iisus. Înjungherea lui liber consimţită reprezintă de asemenea deschiderea plexului său laringian, ce eliberează Verbul pentru întreaga omenire. Sângele său lumină transmite viaţa eternă: deşi supus supliciului, el este viu, în picioare, însufleţit de Spirit şi de o intenţie frumoasă şi pură. Cele şapte coarne sunt cele şapte încoronări ale planetelor şi plexurilor odată purificate şi iluminate. Cei şapte ochi sunt cele şapte lumini sau raze planetare şi fiecare face parte integrantă din privirea omniprezentă a Mielului, din clarviziunea lui polivalentă şi atotputernicia sa asupra tuturor planurilor Creaţiei. Asociat cu viaţa universală, numărul 7 indică o cunoaştere perfect holistică: în opoziţie cu închiderea celor şapte peceţi, cei şapte ochi ai mielului sunt larg deschişi.

7. *Şi a venit şi a luat cartea din dreapta Celui ce şedea pe tron.*
8. *Şi când a luat cartea, cele patru fiinţe şi cei douăzeci şi patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului, având fiecare*

alăută şi cupe de aur, pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinţilor.

Alchimie: Cele patru fiinţe vii şi cele patru elemente sunt raportate la cele patru vânturi. Cei 24 de bătrâni reprezintă cele 24 de sublimări care vor transmuta opacitatea în lumină eficientă, subdiviziunile timpului necesar elaborării Operei sau puterile arhaice care au purces la cea a materiei brute.

Astrologie: Harpa şi aurul îi aparţin lui Apollo, după cum lira este a lui Mercur. Cupa şi parfumurile sunt atribuite lui Venus, rugăciunile şi sfinţii, lui Jupiter.

Iniţiere: Adorarea implică extazul sufletului, a cărui harpă sensibilă vibrează sub suflul armonic. Cupele care au cules achiziţiile spirituale şi ofrandele de dragoste sunt simboluri feminine receptive, fertile, multiple şi lunare, pe când cupa Graalului este unică, solară şi activă. Parfumurile sunt virtuţile animate de Dumnezeu în timpul înmiresmării purificării, în timp ce rugăciunile sfinţilor unesc Cerul şi Pământul.

9. Şi cântau o cântare nouă zicând: „Vrednic eşti să iei cartea şi să deschizi peceţile ei, căci ai fost înjunghiat şi ai răscumpărat lui Dumnezeu, cu sângele Tău, oamenii din toată seminţia şi limba şi poporul şi neamul;
10. Şi i-ai făcut Dumnezeului nostru împărăţie şi preoţi şi vor împărăţi pe pământ."

Alchimie: Aurul Soarelui se sacrifică pătrunzând în opacitatea vieţii fizice; odată regenerat, el va domni în univers, după ce i-a luminat întunericul. În acest timp, operatorul trebuie să-şi răscumpere greşelile prin suferinţele fazelor sale de epurare.

Dizolvant al sulfului, mercurul va trebui să-l degaje din întunecatul lui bulgăre de pământ, îl va deschide realmente ca o apă vie căzută din cer şi o chintesenţă subtilă a atmosferei; spiritul lui clar va fi vărsat peste cele patru elemente şi peste metalele grosiere într-un vas de cristal închis ermetic.

Astrologie: Saturn guvernează Materia, crima, sângele şi sacrificiul, în timp ce Venus, în decanul ei, veghează la înfăptuirea dreptăţii şi încearcă să răscumpere sufletele din Racul aflat în opoziţie.

Iniţiere: Noua cântare cheamă la apropierea de lumea divină prin purificare interioară şi nu prin nu ştiu ce fel de ritualuri. Corurile se unesc pentru a-i aduce omagiu Mântuitorului, care revelează calea oferindu-şi propria viaţă. Sufletele deschise au acceptat sacrificiile cerute de munca de căutare a Luminii şi vor servi ca exemplu tuturor naţiunilor lumii.

11. Şi am văzut şi am auzit glas de îngeri mulţi, de jur împrejurul tronului şi al fiinţelor şi al bătrânilor, şi era numărul lor zeci de mii de zeci de mii şi mii de mii.
12. Zicând cu glas mare: „Vrednic este Mielul cel înjunghiat ca să ia puterea şi bogăţia, şi înţelepciunea şi tăria, şi cinstea şi slava şi binecuvântarea".
13. Şi toată făptura care este în cer şi pe pământ, şi sub pământ şi în mare, şi toate câte sunt în acestea – le-am auzit zicând: „Celui ce şade pe tron şi Mielului fie binecuvântarea şi cinstea şi slava şi puterea în vecii vecilor!"
14. Şi cele patru fiinţe ziceau: „Amin!" Iar bătrânii căzură şi se închinară.

Alchimie: Toate elementele se unesc pentru a aduce omagiu Creatorului Cerului şi Pământului.

Albeaţa Mielului provoacă Opera la alb, iar sângele din gura lui deschisă, Opera la roşu; puritatea lui este recomandată tuturor celor ce caută [Lumina şi Adevărul] şi el însuşi încarnează piatra filosofală.

Astrologie: Se face referire la elementele regente ale semnelor aflate în opoziţie: Luna, pentru dăruirea de viaţă şi tandreţe, Saturn, pentru moarte şi renaştere. Aceste laude îi încurajează pe oameni să depăşească roata zodiacală...

Iniţiere: ... şi Arborele Vieţii. *Amin* sau *Aum* sunt Cuvântul divin şi Verbul creator reluat aici de cei ce cântă. Creaturile celeste venerează, admiră şi aplaudă măreţia Tatălui-Spirit şi a Fiului-Suflet. O singură voce pentru o mulţime de îngeri pune în evidenţă unitatea lor şi clamează că numai prin har sufletul se hrăneşte şi străluceşte.

CEI PATRU CĂLĂREŢI, SUFLETELE SUB ALTAR PRIMUL CUTREMUR

Numărul 6, Vav, Îndrăgostitul Sfârşitul operaţiei de Congelatio Cel de-al doilea Cer al lui Saturn şi primul decan al Capricornului

Numărul 6

Ca mediator între forţe opuse, el îşi exercită rolul asupra Luminii care, la rândul ei, are puterea de a fertiliza Materia; este numărul perfect după Unitate, căci decurge dintr-un 2 par şi un 3 impar; el uneşte Cerul şi Pământul în pecetea lui Solomon, care confirmă promisiunea de Reîntoarcere mulţumită deciziei libere a sufletului. Chiar dacă pentagrama reprezintă fiinţa umană, hexagrama sau pecetea lui Solomon incorporează în ansamblul ei grafismul a patru elemente care produc mai întâi o atracţie, apoi o întrepătrundere între energiile celeste şi terestre. Aşadar 6 este un număr deosebit de important.

Hexagrama, pecetea lui Solomon sau scutul lui David, cele două trinităţi

În cea de-a şasea zi a Facerii, Dumnezeu a creat animalele terestre, apoi Androginul. Numit microcosmos sau cosmosul cel mic, el a fost creat din pulbere sau partea subtilă a celor patru elemente constitutive ale Materiei, în centrul crucii lor simbolice şi după chipul Elohimilor sau al oamenilor lui Mi. El a căpătat libertatea de a alege: să rămână în Eden şi să vibreze la unison cu energiile înalte sau să se răstignească în suferinţele vieţii fizice pentru a dobândi conştiinţă individuală.

Litera Vav ו

Deopotrivă androgină, ea se referă la tot ce se leagă şi se uneşte prin dorinţă: faza de fecundare, ceea ce uneşte sau opune fiinţa originilor ei, justeţea legii de la cauză la efect sau confruntarea dintre fatalitate şi liberul arbitru. În tetragrama supremă – Iud, He, Vav, He –, Vav echilibrează Suflul de viaţă al lui He cu principiul suprem al lui Iud şi luminează coeziunea oricărei complementarităţi.

Vav singură înseamnă **şi**, atunci când ea este iniţiala cuvântului **cârlig**; termenul **şi** leagă cuvinte, elemente, idei sau concepte, iar Vav le reţine prin croşetul divin precum omul tetragramei, în poziţie verticală între Cer şi Pământ.

Cuiul care îmbină strâns două materiale este un alt simbol al său: creatura ar trebui să dorească să rămână strâns unită de Creatorul ei, dar ea îşi favorizează dorinţele inferioare şi se ţintuieşte singură în chinurile terestre; un cui îl străpunge pe Iisus pe cruce, îl fixează pe Prometeu de stânca Materiei, racordează cele două emisfere ale arborelui, zodiacul cosmic şi zodiacul uman, totul până la eliberarea lor de către iniţiat; el reuneşte de asemenea cele patru elemente şi metalele impure în piatra brută alchimică.

Vav mai reprezintă **sfoara** orizontală sau **firul cu plumb** vertical; amândouă creează o cruce, pe care cei doi He ai tetragramei – poli duali, dar complementari ai Creaţiei – acţionează de comun acord; firul cu plumb se va găsi pe arborele lui Zain. Forţă de unire sau de dualitate, Vav manifestă aşadar toate combinaţiile vieţii: capabilă să îmbrăţişeze sau să separe, ea confirmă libertatea de a alege în orice situaţie.

Literă simplă, ea este atribuită de Sepher Yetsirah semnului **Taurului**, emblemă a puterii şi fertilităţii, sau mai degrabă vacii sacre ce hrăneşte Substanţa matricială care încadrează giuvaerul pur al Spiritului. În mod paradoxal de esenţă feminină, Taurul este un semn dublu: legându-şi forţa virilă de fecunditatea feminină, el îi cere umanităţii să regăsească ambele principii în alcătuirea sa cea mai nealterată. Separat într-o parte masculină şi o parte feminină, Androginul primordial îi pretinde aspirantului să-şi orienteze focul interior, Kundalini – şi Marte 8 opus Taurului – până la a-l transforma în Focul de atracţie şi de dragoste al lui Venus, mesagera Gândirii divine, care va preface dorinţa pasională în dorinţă de evoluţie. Într-adevăr, semnul Taurului este cel al dorinţei: fie dorinţa de a se incarna, de a deveni *fiară* şi de a avea un corp animal, fie dorinţa sacră de a-l regăsi pe Dumnezeu, respingând tot ce îi poate dăuna. Poluată după instaurarea patriarhatului, dorinţa masculină ar fi trebuit să vadă femeia ca receptacul al iubirii şi al germenelui de viaţă, căci Venus guvernează dorinţa în aspectul cel mai elevat; opus semnului dizolvant, dar iniţiatic al Scorpionului, Taurul permite deschiderea celui de-al treilea ochi al cunoaşterii şi înţelepciunii... După ce a trudit pe brazda vieţii terestre – culoarea sa verde de smarald –, el devine semnul de deschidere a conştiinţei în calitate de paznic al Cornupiei sau al cupei Graalului; de aceea, este legat la cealaltă cupă a constelaţiei releu a Pleiadelor, care primeşte instrucţiunile divine destinate Pământului.

În sensul inversat al literelor şi al zodiacului, Vav este atribuit **Vărsătorului.** Venus domneşte în decanul ei spiritualizat şi cupa abundenţei cereşti se revarsă.

Îndrăgostitul

Arcana pune în lumină seducţia aparentă a vieţii eului faţă de virtutea sufletului şi de valoarea autentică a dragostei, care aşteaptă cuminţi să fie recunoscute şi alese.

Puritatea interioară a tânărului aspirant este testată, căci nicio ameliorare nu este posibilă fără o selecţie corectă şi el este incitat să se autodepăşească. După ce a trăit atracţia carnală, pasiunile egoiste, posesivitatea, suferinţele şi frustrările, înţelege că trebuie să se dăruiască întrutotul unei iubiri pure, ceea ce îi este confirmat de săgeata-cârlig-cui a îngerului-intuiţie. El trebuie să respingă deziluziile vieţii materiale şi să aspire la mai multă spiritualitate pentru ca existenţa sa divină şi cea umană să conviețuiască. Atunci când va avea un singur ţel – să descopere în sine lumina sufletului sau iubirea ce unifică – el se va reorienta spre ochiul luminat şi binevoitor al ghidului atent la felul în care îşi foloseşte liberul-arbitru. Înţelepciunea de care va fi de acum înainte *îndrăgostit* îl va fecunda şi îi va armoniza propriile dualităţi.

Alchimie

Practica alchimică converteşte cele patru elemente, le dizolvă şi le coagulează rând pe rând, transformând volatilul în

fix şi fixul în volatil. Această cristalizare, sau Congelatio, scoate umiditatea din materie.

Operatorul acceptă deziluziile materialiste ale duplicităţii-dualităţii, întrucât cunoaşte că *compostul* trebuie să se cristalizeze şi să explodeze pentru a-şi elibera energia subtilă. Vizând la propria-i unitate, el alege liber consimţit să continue opera, care îl va pulveriza totuşi asemenea pietrei, îşi acceptă eşecurile ca învăţăminte ale experienţelor şi păstrează în memorie un singur scop: calea de mijloc a adevărului pentru a deveni parte integrantă din el însuşi.

Astrologie

Zodiac alchimic: decan 6

• Capricornul, regent Saturn 10, decan Saturn 10

Capricornul marchează axa verticală a zodiacului înainte de a o împărţi în patru cuadrante. Stăpân al tuturor crucilor şi al crucii cardinale, el este totodată semnul elevării şi al rigorii, uneori al rigidităţii.

Saturn, de trei ori puternic în Cerul, semnul şi decanul său, supraveghează ca totul să fie echilibrat. Împărţind cu Luna din semnul opus gestiunea timpului şi a spaţiului, el este aşadar stăpânul călăreţilor zodiacului, al căror număr 4 este atribuit crucilor sale; atributele lui Saturn au ca primă misiune ordonarea haosului (care este şi al pietrei brute), unde domneşte obscuritatea pe care o zămisleşte încă.

• Semn opus Racului, regent Luna 4, decan Lună 4

În mod normal, Racul se află sub Capricorn, odată ce zodiacul este repus în sensul lui real; ca semn de Apă, Racul reprezintă umiditatea care trebuie scoasă din *compost*; în mod simbolic, el ilustrează marea cupă psihică a sufletelor incarnate.

Luna îi oferă calului culoarea ei albă. La fel de *arca* ca Soarele, este ca şi el un luminariu şi îl reflectă; ea domneşte peste simţuri şi emotivitate, pe care opoziţia lui Saturn îi cere să o purifice şi să o înalţe; sufletul uman, pe care îl guvernează, trebuie să-şi învingă negativitatea pentru a-şi dezvălui adevărata bogăţie.

Lucrarea pe cea de-a şasea cale, de la Hod-Marte la Netzah-Venus

Această lucrare marchează graniţa dintre sefiroţii manifestării şi ai lumii formării – unde entităţile sunt construite în plan eteric. În contact direct cu fulgerul violent, orizontal şi mai ales ermetic, munca aspirantului reprezintă garda primei săbii inferioare a arborelui şi poartă lancea verticală a lui Zain, care atacă mirajul celor cinci simţuri. Sufletul şi instinctele se înfruntă pe acest drum al Androginului în lumea inferioară şi el este suportul principal al dualităţilor eului.

Dacă aspirantul se ambiţionează să-şi transforme dorinţele pasionale în dorinţa de a evolua, trebuie să armonizeze şi să echilibreze iubirea autentică şi viaţa senzorială. I se cere să ştie cu exactitate dacă este numai un trup ori numai un suflet sau un spirit... Dacă răspunde corect că trupul îi este dirijat de suflet şi spirit, Forţele inferioare – care se hrănesc din greşelile lui – reacţionează violent; este posibil ca unele şocuri emoţionale sau fizice provocate de manifestări parapsihice să încerce să separe aspectele pe care el le unifica. Încercând să se rupă de vechile tendinţe, va trebui să urce din nou firul cu plumb pentru a-şi reîntâlni conştiinţa superioară, propria putere de înţelegere şi stăpânire de sine. Prin urmare, trebuie să se desprindă de viaţa pasională, chiar dacă şi mai ales dacă trebuie să sufere. Numai în acest caz suflul lui He îi ridică la suprafaţă bogăţia interioară şi îl incită să urmeze legea progresului, care însufleţeşte toată Creaţia.

Pe cea de-a şasea cale, el trăieşte **prima noapte întunecată**, cea **a simţurilor**, căci sufletul său nu i se va putea deschide Sufletului divin decât după respingerea seducţiilor senzoriale şi pasionale, până acum atât de agreabile şi atrăgătoare. Dezagreabil pentru senzualitate, acest întuneric al simţurilor luminate de valorile autentice ale iubirii eliberează în mod avantajos de o erotomanie dubioasă. Aspirantul este cufundat în ea o perioadă mai mare sau mai mică, ce depinde chiar de gradul lui de puritate, şi riscă să sufere, căci nu a apucat încă să guste din nectarul spiritual. Această noapte îi pune sufletul la încercare, apoi declanşează o profundă conştientizare;

el sfârşeşte prin a alege între plăcerile inferioare şi continuarea căutării.

Atunci se prezintă la examen în faţa paznicului pragului; dacă acesta refuză să ratifice puritatea intenţiilor, cărarea barează drumul ca o frontieră de netrecut; dar, dacă este lăsat să treacă, va putea să ridice vălul lui Queshet sau al Micilor Mistere.

În capitolul 6 al Apocalipsei

Cei patru cai care deschid primele peceţi reprezintă cele patru faze ale operaţiei alchimice, dar mai ales cele patru elemente puse în activitate în fiinţă şi în Operă.

Deschiderea celei de-a cincea peceţi pune în lumină sufletele martirilor care au făcut deja alegerea.

Cea de-a şasea pecete zguduie Pământul (şi magma în alambic): Dumnezeu Îşi foloseşte cataclismele în acelaşi mod ca revelaţiile: face ca Materia să explodeze, iar aspiranţii să realizeze că nu trebuie să mai rămână ţintuiţi în iluziile lor, ci să aspire la valori nemuritoare.

1. *Şi am văzut când Mielul a deschis pe cea dintâi dintre cele şapte peceţi şi am auzit pe una din cele patru fiinţe zicând cu glas ca de tunet: „Vino şi vezi".*
2. *Şi m-am uitat şi iată un cal alb şi cel care călărea pe el avea un arc; şi i s-a dat lui cunună şi a pornit ca un biruitor şi ca să biruiască.*

Alchimie: Partea solidă calcinată trebuie să piardă toată umezeala pentru ca piatra fetidă să se debaraseze de ganga ei de sulf şi salpetru; ea îşi va elibera treptat elementele sub forma a patru vânturi sau cai, ce declanşează fazele operaţiei.

Primul element scăpat indică dezumidificarea *compostului* sau a materiei brute. Culoarea calului indică scopul ce trebuie atins după acţiunea tenebrelor: Opera la alb a purificării pietrei şi sufletului.

Astrologie: Călăreţul ce pleacă să învingă întunericul are nevoie de strălucirea celor două luminarii, vânătorii arcaşi ai Celui Veşnic. Arcul lui simbolizează fiecare grad de arc zodiacal a cărui cunoaştere trebuie integrată.

Acest călăreţ este pus în relaţie cu Luna, cu elementul **Apă**, cu orizontul **Est** al crucii pe care o deschide şi cu **Opera la alb.**

Iniţiere: Arcul evocă prezenţa unei tolbe cu săgeţi care, menite să transmită mesajul Spiritului, simbolizează Aerul. Călăreţul porneşte să biruiască pe un cal la fel de imaculat ca puritatea intenţiilor sale şi primeşte o cunună. Dar nimic nu menţionează dacă el şi-o pune pe cap deja, întrucât aceasta va fi cucerită numai la sfârşitul Operei; în aşteptarea momentului, trebuie să dovedească multă smerenie, căci este legat la **plexul coccigian,** care trebuie să merite să se unească cu cel coronal.

3. *Când a deschis pecetea a doua am auzit zicând pe a doua fiinţă: „Vino şi vezi."*
4. *Şi a ieşit alt cal, roşu ca focul; şi celui ce călărea pe el i s-a dat să ia pacea de pe pământ, ca oamenii să se junghie între ei; şi o sabie mare i s-a dat.*

Alchimie: Acest al doilea călăreţ este legat de elementul **Foc**, de orizontul **Sud** şi de **Opera la roşu**. El indică începutul **eliberării fierului.**

Astrologie: Dintre cele şapte planete, el este pus în relaţie cu **Marte,** al cărui metal, fierul, are culoarea roşie; acest zeu al războiului şi al conflictelor instaurează dezbinarea şi îi determină pe cei care sunt victimele pulsiunilor lor instinctive să se ucidă între ei. În zodiac, el se opune lui Venus, care încearcă să instaureze echilibrul şi armonia.

Iniţiere: Călăreţul este în raport cu **plexul solar,** care poate da naştere la emoţii distructive, opoziţii, dualităţi, lupte şi conflicte; dar poate totodată să se deschidă şi către energii sublime, căci la nivelul său superior comunică cu centrul cardiac, sediul inimii.

Oferită de Spirit, sabia ilustrează o cruce şi lama ei trebuie să se ridice la verticală în Aerul purificator pentru a accede la crucea cosmică.

5. *Şi când a deschis pecetea a treia am auzit pe a treia fiinţă zicând: „Vino şi vezi". Şi m-am uitat şi iată un cal*

negru şi cel care călărea pe el avea un cântar în mâna lui.

6. *Şi am auzit în mijlocul celor patru fiinţe, ca un glas care zicea: „Măsura de grâu un dinar, şi trei măsuri de orz un dinar. Dar de untdelemn şi de vin să nu te atingi."*

Alchimie: Cel de-al treilea călăreţ este pus în relaţie cu elementul **Pământ**, cu orizontul **Vest** şi cu **Opera la negru,** care constă în purificarea materiei. **Arama** lui Venus se desprinde de materia brută.

Astrologie: Călăreţul este atribuit lui **Venus**, stăpâna echităţii în semnul Balanţei. Venus se referă de asemenea la pământul fertil şi hrănitor al Taurului, din a cărui glie mănoasă şi neagră răsar splendorile vegetale. În zodiacul alchimic, unde Capricornul se opune Racului, Luna se raportează la alimentaţie, iar Saturn, la frustrare.

Exaltată în Balanţă, rigoarea lui Saturn măsoară şi negociază judicios alimentele indispensabile supravieţuirii; uleiul şi vinul sunt cele mai apreciate, unul îmbinând alimentele între ele, precum croşetul lui Vav, celălalt permiţând euforia necesară progresului, precum vertijul provocat de firul cu plumb.

Dinarul era salariul unei zile de muncă, din punct de vedere astrologic în relaţie cu un an, sau recolta unei învăţături iniţiatice după trecerea Soarelui prin fiecare semn.

Iniţiere: Atribuit **plexului sexual,** care guvernează plăcerea şi supravieţuirea prin reproducere, acest călăreţ pretinde transformarea dorinţelor în iubire şi valori autentice.

7. *Şi când a deschis pecetea a patra, am auzit glasul fiinţei a patra zicând: „Vino şi vezi."*
8. *Şi m-am uitat şi iată un cal galben-vânăt şi numele celui ce călărea pe el era Moartea; şi iadul se ţinea după ea.*

Alchimie: Odată cu soarele verde sau vitriolul înţelepţilor, plumbul lui Saturn a îngurgitat cele şapte metale, printre care aurul solar; devorându-şi copiii, el lasă să se coacă amestecul în opacitatea cloacăi sau părţii fixe şi sulfuroase a materiei.

Leul verde alchimic are o natură complexă: uneori, reprezintă chiar piatra, alteori mercurul, care devorează totul

ca un leu şi care este verde şi crud pentru a-l diferenţia de ceea ce este copt sau digerat. Culoarea pal-verzuie stârneşte ideea că până şi piatra se teme pentru viaţa ei.

Cel de-al patrulea călăreţ este legat de elementul **Aer,** la punctul cardinal **Nord** al crucilor şi la **Opera la galben,** care trebuie să reuşească înainte de a avea acces la roşu. La rândul lui, **plumbul** se eliberează din *compost.*

Astrologie: El îl reprezintă pe **Saturn**, planeta timpului, a bătrâneţii şi a morţii; se opune Racului, căruia Lună îi marchează începutul şi sfârşitul vieţii.

Iniţiere: Călăreţul ţâşneşte din Infern, unde, lipsită de lumina soarelui, montura lui tristă şi-a pierdut culoarea. Este pus în legătură cu **plexul coronal,** care se orientează spre cel coccigian şi face ca Spiritul să moară provizoriu în Materie. Aspirantul, odată sacralizat, îi va oferi nemurirea.

8. *Şi li s-a dat lor putere peste a patra parte a pământului, ca să ucidă cu sabia şi cu foamete, şi cu moarte şi cu fiarele de pe pământ.*

Alchimie: Cavalerii celor patru faze ale Operei pleacă deci în cele patru direcţii ale crucilor, în funcţie de elementul lor, pentru a activa începutul eliberării pietrei: negrul ia cu el materia brută a eului, pe care cavalerul alb o va purifica prin dragoste, culoarea verzuie ratifică perenitatea Spiritului în Materie, iar roşul va cuceri altruismul, ultimul ţel al aspirantului.

Astrologie: Decanul material al Capricornului a pus în evidenţă patru metale: aurul solar, fierul marţian, arama venusiană şi plumbul saturnian.

Cele patru sferturi în care este împărţit Pământul şi cei patru călăreţi se mai pot raporta, prin numărul lor, la cele patru faze ale lunii, care nu încetează să moară şi să renască; cavalerul alb, la Luna plină, cel roşu, la Luna în creştere, cel negru, la Luna nouă şi cel pal-vânăt, la Luna în descreştere. Aşadar, ei reprezintă totalitatea operaţiilor alchimice care transformă bezna cea mai opacă într-o aurora strălucitoare.

Iniţiere: Călăreţii lasă impresia că au obligaţia să prăpădească întreaga omenire, dar ei nu ucid decât falsele valori ale eului şi le răstignesc, ţintuindu-le în unghiurile crucii,

tocmai pentru a-l elibera şi a-l face să aspire la viaţa spirituală prin care va învinge moartea şi ura.

Având culorile Operei, toţi patru depăşesc încercările provenite din viciile majore ale separării, materialismului, emotivităţii şi aviditătii: ei vor ajuta materialismul să devină aspiraţie spirituală, vor transforma orgoliul în smerenie, aviditatea în altruism şi agresivitatea în bunătate. Se află în opoziţie doi câte doi: primul se raportează la victorie (protecţie), al doilea la război (pericol); cel de-al treilea priveşte repartizarea corectă a elementelor necesare vieţii (protecţie), cel de-al patrulea, moartea (pericol).

În acelaşi timp, aspirantul are libertatea să aleagă între ceea ce îi poate dăuna şi ceea ce îl poate face să se împlinească: numai de el vor depinde evoluţia sau regresul, elaborarea sau distrugerea lui.

9. Şi când a deschis pecetea a cincea, am văzut, sub jertfelnic, sufletele celor înjunghiaţi pentru cuvântul lui Dumnezeu şi pentru mărturia pe care au dat-o.

10. Şi strigau cu glas mare şi ziceau: „Până când, Stăpâne sfinte şi adevărate, nu vei judeca şi nu vei răzbuna sângele nostru, faţă de cei ce locuiesc pe pământ?"

Alchimie: Sufletele martirilor reprezintă spiritele închise în piatra brută, care năzuiesc la eliberare. Locuitorii Terrei sunt metalele compostului.

Astrologie: Deschiderea celei de-a cincea peceţi se referă la aspectele ucigătoare ale lui Saturn 10 şi ale Lunii; sufletele se află sub altarul Racului şi Saturn instigă la răzbunare justiţiară, în timp ce le cântăreşte în semnul Balanţei, unde este exaltat. Sângele este guvernat de Lună, care supervizează toate lichidele corporale.

Iniţiere: Precum spiritele alchimice, martirii se află în inima templului, consacraţi şi gata de înviere, dar încă prizonieri: ei se află *sub* altar şi nu în faţă pentru a aduce laudă, căci încă nu se pot înălţa mult. Cer dreptatea dincolo de sfera emotivă a lui Yesod, aflată sub prăpastia arborelui.

11. Şi fiecăruia dintre ei i s-a dat câte un veşmânt alb şi li s-a spus ca să stea în tihnă, încă puţină vreme, până când vor împlini numărul şi cei împreună slujitori cu ei şi fraţii lor, cei ce aveau să fie omorâţi ca ei.

Alchimie: Metalele scoase deja sunt pregătite pentru Opera la alb. Trebuie aşteptat sfârşitul operaţiei pentru ca puritatea să fie totală şi toate spiritele să fie fixate.

Astrologie: În acest al şaselea decan, veşmântul ţesut din culoarea lunară şi răbdarea saturniană este garanţia purificării promise de cei doi aştri. Dar aspectul vătămător al lui Saturn aşteaptă ca numărul cadavrelor să se înmulţească.

Iniţiere: Veşmântul alb purifică emoţiile sufletelor devotate slujirii divine, dar tributare încă emotivităţii lui Yesod, care trebuie să fie luminată de dragostea solară; *moartea* eului le cheamă spre o sferă mai înaltă, dar trebuie să aştepte completarea numărului de 144 000. Această a cincea pecete este atribuită **plexului laringian,** care permite exprimarea sufletului şi spiritului.

12. Şi m-am uitat când a deschis pecetea a şasea şi s-a făcut cutremur mare, soarele s-a făcut negru ca un sac de păr şi luna întreagă s-a făcut ca sângele,

13. Şi stelele cerului au căzut pe pământ, precum smochinul îşi leapădă smochinele sale verzi, când este zguduit de vijelie,

14. Iar cerul s-a dat în lături, ca o carte de piele pe care o faci sul şi toţi munţii şi toate insulele s-au mişcat din locurile lor.

Alchimie: Debarasată din ganga ei, piatra este zdrobită fără apă până când este prefăcută în pulbere; rămăşiţele cernute sunt încălzite şi balonul ermetic este agitat energic. După zece zile de coacere, elementele materiei prime sunt dispersate şi fumul lor întunecat se depune pe pereţi. Se descoperă acum sulful – aliat cu Soarele vopsit în negrul cristalizării – şi mercurul – în relaţie cu Luna, care se colorează în roşul mării mercuriale. Stelele cad în ploaie precum spiritele sau elementele subtile.

Astrologie: În zodiacul alchimic, graniţa Cerului lui Saturn îngăduie cutremurul, căci el este de trei ori mai puternic. „Cerul care se dă în lături ca o carte făcută sul" va lăsa locul celui al lui Jupiter, nu mai puţin virulent în ceea ce priveşte

perturbaţiile atmosferice. Elemente specifice lui Saturn, munţii şi insulele se retrag: întunecatul Cer al lui Saturn va fi înlocuit de lumina în devenire a lui Jupiter.

În faţa acestui decan întunecat, Luna este ocultată de cel al Soarelui, în semnul vecin al Săgetătorului.

Printre cele şapte planete, cea de-a şasea pecete este **Jupiter,** regentul **plexului frontal**; în ordinea vitezei planetelor raportate la Pământ, el este într-adevăr de rangul şase.

Trecerea de la un Cer la altul al zodiacului nu se face fără durere: cel implicat îşi pierde vechile repere, dar ştie că, în schimb, va câştiga.

Iniţiere: Evident, cutremurul îl face să tremure pe Malkuth-Pământ, ale cărui munţi şi insule sunt deplasate; dacă cerul s-ar retrage, pedeapsa cea mai teribilă ar fi retragerea Prezenţei divine. Dumnezeu pare să-şi abandoneze în întunecimi provizorii mica logodnică, în continuare ingrată şi pervertită, dar care a ales mereu Lumina. El ar putea să înlocuiască Soarele diurn cu soarele negru al Satanei şi Luna argintie cu ochiul întunecat al Hecatei, dar El îi deschide totuşi o împărăţie şi mai fermecătoare.

Stelele cad, căci lumea astrală este prima poartă spre sferele superioare şi nu ultimul scop. Profanul se simte trădat de jaloanele cosmice, care se eclipsează, dar cel care are o lumină interioară este mereu în contact cu ghizii invizibili.

Primul cataclism este deosebit de virulent, căci el face să pârâie ganga densă a materialităţii pentru a-i permite sufletului să-şi găsească fereastra şi spaţiul; el îi pedepseşte astfel pe rebeli pentru refuzul şi fuga lor, căci lumina ar fi trebuit să-i ilumineze dacă ar fi fost treziţi.

La nivel psihic, munţii sunt emoţiile îngroşate excesiv, iar insulele, indicii de separatism. Nu este de mirare deci că, după trecerea acestui ultim decan al Capricornului – semn deopotrivă mental şi terestru –, toate conceptele umane sunt perturbate în acelaşi timp cu scoarţa terestră.

15. Atunci împăraţii pământului şi domnii, şi căpeteniile, şi bogaţii, şi cei puternici, şi toţi robii şi toţi slobozii s-au ascuns în peşteri şi în stâncile munţilor.

Alchimie: „Împăraţii pământului" simbolizează elementele; „cei puternici" sunt metalele şi „robii", sărurile. În materia efervescentă, amestecul negru este zgâlţâit de furia pietrei, care îşi vede componentele şi metalele eliberându-se, şi de energia operatorului, care agită balonul pentru a activa Opera.

16. Strigând munţilor şi stâncilor: „Căderi peste noi şi ne ascundeţi pe noi de faţa Celui ce şade pe tron şi de mânia Mielului;

17. Că a venit ziua cea mare a mâniei lor, şi cine are putere ca să stea pe loc?"

Alchimie: Restul materiei brute îşi pierde umiditatea şi se densifică; elemente, metale şi săruri se ascund, aşteptând încă eliberarea definitivă. Sfântul Ioan le face să se exprime ca şi cum ar fi dotate cu inteligenţă, căci efectele mercurului pot genera în operator confuzie sau otrăvire.

Astrologie: Saturn pedepseşte dur puterea egocentrică, pândindu-şi sclavii, fuga regilor pe care îi încoronase, supraveghiindu-şi munţii, întunericul şi profunzimea peşterilor. Stăpân al legii cauzei şi efectului, îşi vede mânia demultuplicată de tripla oglindă a decanului opus, unde Luna reprezintă şi mulţimea.

Iniţiere: *Mânia* divină este de cu totul altă calitate: Dumnezeu zdruncină eurile terorizate în faţa puterii Sale: împăraţi, oameni cu putere şi bani, oameni liberi de alegeri rele sau sclavi inconştienţi şi resemnaţi, toţi sunt zguduiţi, căci aceşti regi ai pământului, în loc să-l pacifice şi să-l sacralizeze, l-au poluat şi l-au distrus prin venalitate. Toate cele sunt repuse în discuţie, căci „Spiritul suflă unde vrea", fără deosebire de clasă socială. Asemenea lui Cain după ce l-a ucis pe Abel, refractarii se ascund, dar niciun om nu scapă de Ochiul divin, oricât de puternic ar fi el.

În calitate de cel mai tare şi solid pământ, stâncile simbolizează lipsa de sensibilitate a inimii acestora şi opacitatea spirituală; după ce au refuzat să trăiască în iubirea lui Dumnezeu, ei s-au întemniţat în duritatea infernului lor şi fiecare nouă propunere de ajutor divin nu obţine decât o reacţie de refuz din partea celor mai mulţi; teama şi ruşinea lor provin din punerea în evidenţă a slăbiciunilor, pe care le întreţin în loc să le transforme.

PECETEA DIVINĂ, CEI 144 000 DE ALEŞI

Numărul 7, Zain, Carul triumfal
Cea de-a treia operaţie de Fixatio
Primul Cer al lui Jupiter şi Săgetătorul

Numărul 7

Alcătuit din 3, numărul Treimii creatoare, şi din cele 4 elemente ale manifestării, 7 evocă „miracolul unicului lucru" al tablei de smarald. Număr plenar al Creaţiei şi singurul care nu poate fi creat prin înmulţire, el este cuvenit lucrurilor sacre şi socotit de drept ca numărul Atenei, zeiţa virgină a Înţelepciunii sau *Sophia*. El este în relaţie cu cele 7 planete iniţiale, cele 7 litere duble ale alfabetului ebraic, cele 7 note ale gamei muzicale, cele 7 culori ale curcubeului, cele 7 braţe ale sfeşnicului sfânt, lira cu 7 corzi a lui Apollo, cele 7 plexuri importante, cele 7 peceţi ale lor, cele 7 nuanţe ale heraldicii etc. El corespunde de asemenea odihnei divine.

În cea de-a şaptea zi a Facerii, programul divin funcţionează, cele patru elemente sunt puse în mişcare prin crucea *zvasticei* şi fiecare embrion creat îşi este sieşi suficient pentru a creşte şi a se înmulţi: Androginul păzeşte şi cultivă în acelaşi timp grădina Raiului.

Litera Zain ז

Ea este responsabilă de pătrunderea Gândirii divine în materie, după ce Vav a dat roade. Zain este viaţa triumfătoare activată de cicluri, care inspiră generarea fertilă a lui Netzah-Venus şi a lui Marte-Hod, dar şi inevitabila moarte fizică ce

rezultă. În acelaşi fel, sufletul trebuie să treacă prin nenumărate morţi şi renaşteri înainte de a ajunge la ultima înviere.

Zain este iniţiala cuvintelor **sabie**, **săgeată** sau **topor**, care au tăiat Androginul în două pentru a-i face pe Adam şi Eva sau Bărbatul şi Femeia. Aceste arme ale cunoaşterii străpung ignoranţa, îndrumând spre valorile Spiritului. Sub arbore, Marte-Hod a primit sabia vieţii manifestate pentru a intra în cupa lui Venus-Netzah; garda lui Vav îi leagă pe cei doi şi evocă mai jos pătrunderea, în caliciul de dragoste al lui Daath a Spiritului tot atât de vertical ca lama lui Zain: tăind mai întâi cordonul ombilical, care îl leagă pe aspirant de Tatăl-Mama sa, această sabie învinge dragonul, taie tot ce este de prisos pentru ca energiile sacre să pătrundă şi îl ajută să supravieţuiască în lumea inferioară, unde ea îşi manifestă liberul-arbitru. Dacă el a devenit stăpân pe sine, ea se va preface în sceptru de magie albă pentru a aboli nenorocirile sau păcatele, pentru a transforma legea talionului în legea iertării şi a mântuirii; sabia înflăcărată a heruvimului va tăia atunci cordonul de argint care leagă sufletul de „tunica de piele" pentru a-l elibera din închisoarea carnală.

Literă simplă, Zain este atribuită de Sepher Yetsirah semnului **Gemeni,** care deschide relaţia autentică dintre personalitate şi suflet sau dintre suflet şi spirit. Deşi asemănători şi contopiţi, gemenii trebuie să fie mai întâi separaţi pentru a iubi, a se iubi şi în final a se retopi unul în celălalt. Gemenii Castor – castorul pământului sau personalitatea – şi Pollux – polul luminii sau sufletul – fac din acest semn paznicul amândurora pe Pământ, ca şi al sufletului şi spiritului în Cer, căci el poartă mesajul Unităţii, ce trebuie recucerită: trei vizează să redevină unu trecând prin doi, dar separarea este deocamdată dureroasă, căci fiecare jumătate îşi caută complementul; în acelaşi fel, Mercur îşi are partea terestră în Fecioară şi partea celestă în Gemeni. Daath, hermafroditul divin provenit din Hermes-Logos şi Afrodita-Urania, va fi separat de secera lui Binah-Saturn, apoi reconstruit după reîntoarcerea Sufletului unificat al întregii omeniri.

În sensul invers al literelor şi zodiacului, Zain este legat chiar de semnul **Capricornului,** care priveşte atât separarea, cât şi unificarea.

Carul triumfal

Acest vehicul al Spiritului în lumea manifestată ilustrează viaţa spirituală – prinţul – ce pune în mişcare lumea fizică – carul.

Mediator între Lumina divină şi lumina interioară, aspirantul pătrunde misterele, trecând dincolo de aparenţe: odată hipnotizat de adevărul ei, el va depăşi toate obstacolele.

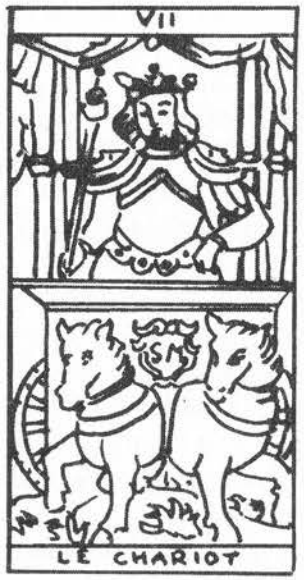

Alchimie

Timp de 10 zile (sau 10° dintr-un decan), iubirile cuplului alchimic provoacă un prim efect purificator, care separă sulful arsenical de materia brută. Arseniconul este o materie corozivă sau aspectul masculin şi dinamic al materiei, care atacă celelalte substanţe ca un acid (actualmente, cuvântul

desemnează chiar arsenicul). Car triumfal al antimoniului, arcana Carului este în relaţie cu cea de-a treia operaţie a Operei la negru. Lupul-Marte-fier şi leul-Soare-sulf se vor bate pentru a da naştere sulfului şi mercurului înţelepţilor (Jupiter, regent al Săgetătorului, ilustrează înţelepciunea ce trebuie dobândită).

În negrul fluid virgin al umidităţii mercuriale, sublimările sunt simbolizate de păsări – aici îngeri sau Mercur –, de vulturi sau acvile, atribuite lui Jupiter. Aceşti mesageri ai lumii celeste s-au opus dintotdeauna şerpilor cătărători, iar anticii îi aleseseră chiar pentru a călăuzi sufletele.

Sublimările sau vulturii continuă până la stropirea cu apa mercurială sau apa efebului: vulturii se luptă cu leul verde sau cu materia grosieră şi vor fi necesare zece-douăsprezece sublimări până la sfârşitul operaţiei; ele sunt obţinute vărsând într-un alambic zece până la douăsprezece părţi de apă mercurială ieşită din leul verde – aurul încă impur – şi din lupul cenuşiu – sau antimoniul. Vulturii fac aluzie la fixarea volatilului şi vulturul cu aripile întinse se referă la volatizarea fixului.

Este cea de-a treia fază de solidificare sau Fixatio, care învinge lichidul.

Ritul de agregare se împlineşte după cele şase grade de încercări precedente: în acelaşi fel, alchimistul – al cărui corp este vehiculul sufletului – îşi continuă călătoria iniţiatică, călăuzit de Focul Spiritului. În fiinţa sa interioară, se dă o luptă între refuzul de a merge mai departe şi continuarea purificării. Când cea din urmă iese victorioasă, el se propulsează spre ţelul său, îşi stăpâneşte dualităţile interioare, emoţiile şi contradicţiile şi îşi arată noile aptitudini.

Astrologie

Centaur cu crupă de cal şi tors de om, **Săgetătorul** îndreaptă o săgeată spre cer şi spre vârful muntelui capricornian. În acelaşi timp umbră şi lumină, el îl îndeamnă pe aspirant să-şi transforme starea interioară prin puterea aspiraţiei, săgeata-spirit vizând sferele înalte; tot aşa, odată rezolvate

pulsiunile eului, sufletul se va colora cu vibraţiile irizate ale curcubeului sau alianţei cosmice: Iubirea divină va regăsi iubirea umană.

Lucrarea pe cea de-a şaptea cale, de la Yesod-Lună la Tiphereth-Soare

Acest drum vertical duce de la emotivitatea psihică la dragostea universală, apoi la Sufletul divin. Focul solar guvernează din punct de vedere astrologic semnul Leului, unde el ilustrează focul central sau credinţa interioară. Sufletul astfel stimulat poate ridica vălul lui Queshet cu vârful sabiei spirituale, traversează abisul şi se proiectează în Briah, lumea Creaţiei, care îi consacră triumful. Desigur, sufletul are încă de ales între Focul subteran şi Focul celest... Dar odată abisul depăşit, el nu va mai putea alege regresul decât dând dovadă de o mare slăbiciune, ştiind că îl aşteaptă mari încercări şi rezistenţe.

Această cale îi permite aspirantului să mediteze asupra Luminii divine şi asupra celei interioare; dornic să cunoască sensul ascuns al lucrurilor, el se va elibera de tentaţiile greoaie şi de amintirile trecutului; se lansează pe calea verticală, unde va primi cele dintâi licăriri de conştiinţă hristică: Lumina dragostei lui Tiphereth.

Dar o mulţime de elemente grosiere aşteaptă încă în el să devină mai subtile...

În capitolul 7 al Apocalipsei

Se operează selecţia între cei ce caută cu asiduitate şi cei „călduţi", aleşii şi profanii, cei puri şi cei vicioşi. Mulţimea este şi ea chemată de Dumnezeu, căci, în pofida faptului că respectă diverse convingeri, este însufleţită de credinţă. Pecetea binecuvântării solare este aplicată asupra celor 144 000 de aleşi, de acum înainte protejaţi.

Îngerii din cele patru vânturi reamintesc cubul, care este în legătură cu numărul 4; desfăşurat, el oferă cele şase feţe ale crucii hristice.

1. După aceasta, văzut-am patru îngeri, stând la cele patru unghiuri ale pământului şi ţinând cele patru vânturi ale lui, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac.

Alchimie: Cele patru vânturi sunt spiritele sau aspectele subtile ale elementelor.

Zodiac alchimic: decan 7

• Săgetătorul, regent Jupiter 9, decan Soare 5

În aspectul său cel mai frumos, Săgetătorul reprezintă căutarea absolutului. Prolificul Jupiter dispune de o incomensurabilă descendenţă răspândită în cele patru colţuri ale lumii. El guvernează cosmosul, respectarea legilor universale şi expansiunea lor, scopurile elevate, măreţia sufletului, spiritualitatea şi religia. Stăpân al justiţiei divine, el va ataca viciile, ce trebuie purificate.

Lumina Soarelui le pune în evidenţă. După obscuritatea lui Saturn, ea luminează Cerul lui Jupiter.

• Semn opus celui al Gemenilor, regent Mercur 3, decan Saturn 11

Gemenii sunt semnul frăţiei şi al schimburilor mutuale dintre suflet şi personalitate, mai ales în compania Suflului divin al lui Saturn 11.

Mercur 3 stimulează prin inteligenţa lui nevoia unei conştiinţe mai clare. În acest decan, zodiacul este tăiat pe verticală în două de axele Capricorn-Rac şi Săgetător-Gemeni: de o parte aleşii, de cealaltă profanii...

Îngerii distribuiţi celor patru vânturi par să treacă fără încetare de la un semn la altul pentru a scoate în evidenţă crucile, îndeosebi pe cea mutabilă, care se referă la dezacordurile eului. În Cerul jupiterian, vânturile suflă pe unde vor şi sunt capabile de violenţă. 360°: 4 reprezintă cele 90 de grade, sau cadrane, în care este responsabil câte unul.

Iniţiere: Îngerii reţin vânturile sau emanaţiile Spiritului care ating cele patru orizonturi, emanând energia pură a Suflului pe cele patru stări ale corpului, personalităţii, sufletului şi spiritului.

2. Am văzut, apoi, alt înger care se ridica de la Răsăritul Soarelui şi avea pecetea viului Dumnezeu. Îngerul a

strigat cu glas puternic către cei patru îngeri, cărora li s-a dat să vatăme pământul şi marea.

3. *Zicând: „Nu vătămaţi pământul, nici marea, nici copacii, până ce nu vom pecetlui, pe frunte, pe robii Dumnezeului nostru."*

Alchimie: Sulful arde şi dă naştere sării*, care regrupează şi fixează spiritele celor şapte metale; ea mai este numită foc secret, foc natural, apă uscată care nu udă mâinile, foc arzător sau dizolvant universal al Operei.

Balonul destupat scoate la iveală o mocirlă neagră, din care trebuie extras sângele dragonului, marea roşie, sângele inocenţilor, mercurul filosofic, un lichid de un roşu aprins apărut la suprafaţa compostului.

Fiul lui Saturn sau lupul cenuşiu devorator se bate cu leul verde sau antimoniul cu sulful; această luptă a naturilor contrare se desfăşoară la un foc foarte puternic.

După ce au zburat de colo-colo sub influenţa Jupiterului filosofic sau a cositorului, la zece zile după prima pătrundere a mercurului în materie, picăturile spiritelor se concentrează pe fundul vasului. Prima reducere a substanţei fixe permite mercurului să ucidă regele – sau sulful – făcând fixul volatil. În timpul cursei lui Phaeton care începe, apa mercurială, fluviul Eridan sau sângele ce curge din inima dragonului coagulat devine la rândul ei substanţă fixă pentru a se transforma în una auriferă; ea este numită uneori apă la alb (datorită ei, corbul de la sfârşitul Operei la negru va putea să aibă un penaj imaculat în timpul distilării).

Astrologie: Steaua în cinci colţuri de protecţie divină provine de la alianţa lui Jupiter – ce îl reprezintă pe Tatăl – cu Soarele – Fiul –, regentul celui de-al cincilea semn zodiacal în relaţie cu pentagrama.

Îngerii, care se presupune că fac rău, „îi răstignesc" pe refractari şi dorinţele lor egocentrice. Stăpân al tuturor crucilor, Saturn administrează timpul, care trebuie să amâne judecata până la alegerea discipolilor autentici.

Primul Soare al zodiacului alchimic îşi vede Focul glorificat prin cel al Săgetătorului şi, în acest nou Cer, manifestă speranţa unei lumini totale.

*În franceză *sel, scel* sau *sceau*, ultimul termen omonim cu pecete.

Iniţiere: Pecetea pentagramei este acordată celor aleşi; talismanul divin trezeşte pe fruntea lor cel de-al treilea ochi al clarviziunii şi al înţelepciunii, care îi va păstra în contact cu lumea superioară.

4. *Şi am auzit numărul celor pecetluiţi: o sută patruzeci şi patru de mii de pecetluiţi, din toate seminţiile fiilor lui Israel;*
5. *Din seminţia lui Iuda, douăsprezece mii de pecetluiţi; din seminţia lui Ruben, douăsprezece mii; din seminţia lui Gad, douăsprezece mii;*
6. *Din seminţia lui Aşer, douăsprezece mii; din seminţia lui Neftali, douăsprezece mii, din seminţia lui Manase, douăsprezece mii;*
7. *Din seminţia lui Simeon, douăsprezece mii, din seminţia lui Levi, douăsprezece mii, din seminţia lui Isahar douăsprezece mii;*
8. *Din seminţia lui Zabulon, douăsprezece mii, din seminţia lui Iosif douăsprezece mii, din seminţia lui Veniamin, douăsprezece mii de pecetluiţi.*

Zodiac alchimic: decan 8

• Săgetătorul, regent Jupiter 9, decan Marte1

Jupiter, regent vizibil al Cerului şi al zodiacului, îl împarte în 144 de faze iniţiatice şi desfăşoară tot evantaiul cosmosului.

Marte 1 enunţă şi execută alegerea divină; fertilitatea lui va genera o mulţime imensă.

• Este opus Gemenilor, regent Mercur 3, decan Venus 7.

Mercur îi reprezintă pe copiii lui Dumnezeu, iar Venus 7, justiţia imanentă.

Aici supraînmulţit prin descendenţele umane, 12 este numărul semnelor în totalitatea lor – a căror dispunere se apropie de perfecţiunea cercului, iar $12^2 = 144$. Cele 360° ale zodiacului împărţite la 2°50′ =144 de paliere evolutive ce trebuie depăşite, înmulţite cu 1 000 de probe.

Iar 144: 4 = 36, numărul decanilor cercului zodiacal.

Cele 12 triburi ale lui Israel atribuite celor 12 semne şi apostolilor lui Iisus Hristos sunt protejate de pecetea divină, gata să-şi îndeplinească dificilul periplu pentru a-i sluji lui Dumnezeu. Sfântul Ioan începe cu aceea a crucii fixe şi cu

tribul lui Iuda (Leul), a cărui descendenţă îi va da naştere lui Iisus (instaurând cele 12 triburi, Iacob a creat simultan crucile zodiacale). Triburile lui Israel au constituit poporul ales, „cel mai puţin rău" din timpurile biblice, menit să transmită tradiţia sacră şi să-i dea naştere Mântuitorului.

Iniţiere: Cele 144 de paliere trebuie reparcurse de 1 000 de ori în întregime până la perfecţiunea iniţierii.

9. După aceasta m-am uitat şi iată o mulţime multă, pe care nimeni nu putea să o numere, din tot neamul şi seminţiile şi popoarele şi limbile, stând înaintea tronului şi înaintea Mielului, îmbrăcată în veşminte albe şi având în mână ramuri de finic.

Alchimie: Jupiter conţine focul central sau sarea secretă a naturii, asimilată credinţei operatorului. O mulţime de elemente grosiere se găsesc încă în materie şi aşteaptă să fie metamorfozate în elemente subtile.

Zodiac alchimic: decan 9

• Săgetătorul, regent Jupiter 9, decan Jupiter 9

Săgetătorul este raportat la credinţă.

Tripla prezenţă a expansivului Jupiter în Cerul, semnul şi decanul său amplifică proporţiile masei umane şi ale calităţii ei spirituale; i se vor decerna ramuri de finic.

• Este opus Gemenilor, regent Mercur 3, decan Mercur 3.

Gemenii sunt un semn mental, care este triplul cumulativ. Mercur 3 transmite informaţiile divine cu multă înţelepciune.

Spiritul sintetic al lui Mercur şi al lui Jupiter reuneşte mulţimea într-o singură entitate.

Iniţiere: Întreaga omenire este luată în calcul, cu condiţia să se angajeze pe calea evoluţiei spirituale. Ramurile de finic sacralizează mulţimea de credincioşi de toate rasele şi religiile; este o confirmare a muncii de căutare, indiferent de originea ei, iar recompensa este nu numai fericirea, ci şi nemurirea. Veşmintele albe sugerează puritatea intenţiilor aspiranţilor.

10. Şi mulţimea striga cu glas mare, zicând: „Mântuirea este de la Dumnezeul nostru, care şade pe tron, şi de la Mielul."

11. Şi toţi îngerii stăteau împrejurul tronului, bătrânilor şi celor patru fiinţe şi au căzut înaintea tronului pe feţele lor şi s-au închinat lui Dumnezeu,

12. Zicând: „Amin! Binecuvântarea şi slava, şi înţelepciunea, şi mulţumirea, şi cinstea, şi puterea, şi tăria – Dumnezeului nostru, în vecii vecilor. Amin!"

Alchimie: Cristalizarea degajă vapori în culorile principale (negru, alb, roşu) şi intermediare ale Operei. Reflexele lor indică apariţia **cositorului** în acelaşi timp cu a mercurului, unde se găsesc elementele solide ale sulfului; Latona este numele mitologic al cositorului, ca şi al pietrei.

Astrologie: Laudele celor chemaţi – sau mulţimea înaripată a lui Mercur – şi a îngerilor – cea a Cerului jupiterian – aduc slavă stăpânului divin.

Iniţiere: Ierarhiile celeste, fiinţele trezite şi înţelepţii iniţiatori îl adoră împreună pe Dumnezeul unic, ştiind că viaţa sub toate aspectele ei emană de la El.

13. Iar unul dintre bătrâni a deschis gura şi mi-a zis: „Aceştia care sunt îmbrăcaţi în veşminte albe, cine sunt şi de unde au venit?"

14. Zis-am către el: „Doamne, Tu ştii." El mi-a răspuns: „Aceştia sunt cei ce vin din strâmtoarea cea mare şi şi-au spălat veşmintele lor şi le-au făcut albe în sângele Mielului."

Alchimie: Martirii aceştia pun în evidenţă suferinţele materiei. Focul lui Cupidon – înarmat cu săgeţi precum Săgetătorul şi Marte – sau focul exterior trebuie să fie blând pentru a realiza metamorfozele cuplului alchimic. Dragonul mercurial nu va putea fi stăpânit decât prin influenţa Soarelui şi a Lunii, din care sulful şi umiditatea pe care le conţin trebuie să fie extrase.

Datorită mercurului încă material, copilul ermetic sau fiul lui Hermes apare la ieşirea din tenebre ca un ulei vâscos gata să genereze culoarea. În opinia lui Basile Valentin, „Carul este înrudit cu arca mercurială ce duce soarele" şi cu fixarea mercurului: elementul subtil poate în sfârşit să se manifeste după faza cristalizantă a capitolului 6.

Astrologie: În semnul opus al Gemenilor, Mercur 3 este cel care reprezintă dragonul mercurial şi transmiterea credinţei. Jupiter impune înţelepciunea, proslăvirea şi gloria.

Iniţiere: Aceşti martiri au suferit pentru a-şi apăra credinţa. Albirea hainelor în sângele roşu pare paradoxală, dacă nu ar fi vorba de sângele-Lumină sau de suferinţa-cunoaştere a lui Iisus Hristos, al cărui sacrificiu de bunăvoie oferă propria substanţă vitală.

15. *„Pentru aceea sunt înaintea tronului şi slujesc în el lui Dumnezeu ziua şi noaptea, şi Cel ce şade pe tron înălţa-va cortul Lui asupra lor;*
16. *Nu vor mai flămânzi, nici nu vor mai înseta, nu va mai cădea soarele peste ei şi nici o arşiţă;*
17. *Căci Mielul, cel ce stă la mijlocul tronului, îi va paşte pe ei şi-i va duce la izvoarele apelor vieţii şi Dumnezeu va şterge orice lacrimă din ochii lor."*

Alchimie: Odată transmutate, metalele nu vor mai fi niciodată vulgare, având în ele lumina şi vibraţia aurului solar.

Astrologie: Tatăl este reprezentat de Saturn sau Jupiter, iar Fiul, de Mercur sau Soare, care îi evocă pe copiii cei dragi apăraţi şi consolaţi de Iisus-Hristos.

În zodiac, sursele de apă vie, odată transmutate, sunt promise de Marte 8 în Peşti, alt Cer al lui Jupiter.

Iniţiere: Trecând din sublimare în sublimare interioară, mulţimea martirilor merită un păstor duios, care oferă apa lustrală a Sufletului şi abolirea oricărei suferinţe. Odată reveniţi la sursă, ei vor fi satisfăcuţi din plin şi nu vor mai suferi de nicio lipsă sau persecuţie.

FOCUL REVĂRSAT PE PĂMÂNT
ÎNGERII CU CELE ŞAPTE TRÂMBIŢE
CEL DE-AL DOILEA CUTREMUR

Numărul 8, Het, Justiţia
A patra operaţie Solutio
Cel de-al doilea Cer al lui Jupiter şi Peştii

Numărul 8

Evocă perfecţiunea manifestată a Legii divine şi a echilibrului cosmic: numărul rozei vânturilor îşi vede punctul central ilustrând Unitatea imuabilă, ce trebuie reîntâlnită de-a lungul celor opt direcţii. Dumnezeu îi inspiră şi îi expiră suflul Său generator (8 este totodată numărul chimic al oxigenului, care permite respiraţia).

În poziţie verticală, 8 reprezintă clepsidra vieţii terestre şi învierea la alte niveluri, alianţa sacră fiind ilustrată prin două cercuri aşezate faţă în faţă.

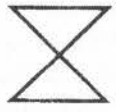

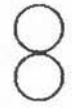

Totodată, el ilustrează lumea intermediară a astralului legată de emotivitatea umană, lumea armoniei sau antagonismului celor două lumi. Cel care vrea „să-şi găsească centrul"

trebuie să coboare în propriul subconştient înainte să urce spre buclele superioare ale lui 8, cu conştiinţa luminată, după ce a ispăşit încercările karmice ale acestui număr.

În poziţie orizontală sau *lemniscata,* simbolizează mişcarea infinită, linia timpului închisă, dubla roată a vieţii spirituale şi materiale sau Uroboros întors asupra lui însuşi; punctul său central trebuie să se înalţe în spaţiu pentru a accede la transcendenţă, putând fi comparat cu tija balanţei care echilibrează două polarităţi, dar la nivel vertical.

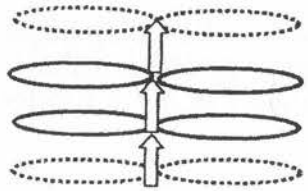

În cea de-a opta zi a Facerii, Dumnezeu hotărăşte că nu este bine ca Androginul să fie singur; El îi creează un ajutor potrivit, ce seamănă cu el, punând alături – şi nu extrăgând-o din coasta lui – partea sa feminină. Cu sabia sau toporul lui Zain, El îl separă aşadar în două părţi tot atât de distincte ca cele două bucle ale lui 8.

Eva – Feminitatea – instaurează prima noţiune de dualitate terestră şi dublul aspect al naturii umane. Dumnezeu plantează Arborele Nemuririi-Unităţii sau Arborele Vieţii în centrul grădinii Raiului, apoi Arborele Cunoaşterii Binelui şi Răului – al Dualităţii.

Adam este avertizat să nu mănânce din roadele celui de al doilea arbore, sub pedeapsa de a muri în lumea subtilă şi de a pătrunde în suferinţele Materiei, dar interdicţia este mai degrabă o stimulare: el va trebui să-şi recucerească nemurirea şi unitatea prin ondulările serpentine ale vieţii duale şi să cunoască efectele celor cinci simţuri fizice muşcând din mărul unde pentagrama este miniaturizată când este tăiat transversal (dar mărul conţine şi sâmburi...).

Cum 8 este numărul şarpelui, omenirea acceptă prin intermediul lui dorinţa de incarnare, care o va duce din lumea

de sus în lumea de jos. Îmbrăcată în corpul ei carnal şi înzestrată cu recomandări divine, omenirea coboară pe Pământul fizic după ce a făcut jurământul Întoarcerii. Pe măsura acestei căderi, mentalul ei devenit intelect se detaşează de Dumnezeu, se face barieră şi interminabilele circumvoluţiuni nu mai reuşesc să se desprindă din noroiul cleios al materialismului... Incarnarea nu este impusă de Dumnezeu, ci aleasă de o ierarhie umană fecundă. Plămădită din praf terestru, ea are totodată praf de Lumină, pentru că orice materie este de fapt Spirit condensat; amândouă sunt subtile, căci materia densă redusă la pulbere înfloreşte în aer şi la lumină, devenind uşoară.

Acest cuplu variat este aşadar delegat să sacralizeze Pământul şi să le permită înaltelor entităţi să instaureze Adevărul într-o lume iluzorie şi Lumina în bezna ei. Dar omenirea uită misiunea ce i-a fost încredinţată şi alunecă în seducţia şi frivolitatea buclei inferioare a lui 8...

Vine atunci Iisus Hristos, noul Adam, noul Şarpe, care realizează pefecta uniune a umanului şi divinului, ce fac din El Cel Înviat, 8 în poziţie verticală. El îi arată omenirii că drumul pe care a mers poate fi stăbătut, dacă nu dă dovadă de slăbiciune, „şi alte lucruri mai admirabile încă". Întreaga ierarhie umană poate degaja o asemenea energie, încât s-ar putea propulsa dincolo de cerul astral, eliberându-se de pe roata stupidă a incarnărilor materialiste, căci o aşteaptă sarcini cosmice.

Într-adevăr, există trei feluri de şerpi.

• Şarpele sacru al Facerii, înzestrat cu cunoaştere şi înţelepciune, îndeamnă omenirea să culeagă roadele Vieţii: cele ale Răului sunt refuzul Reîntoarcerii la Sursă, dar cele ale Binelui îl conduc; omul alege liber una dintre cele două opţiuni. Purtător de Lumină, acest şarpe-Lucifer luminează coborârea şi înălţarea conştiinţelor umane. În arborele sefiroţilor, el ilustrează măreţia căderii de-a lungul tuturor sferelor Manifestării până la Pământ, mica logodnică a lui Dumnezeu. Iar calea deschiderii este şi cea a înălţării.

• Şarpele Uroboros, care îşi muşcă coada în cicluri de incarnare perpetue, legat de zodiac, unde alfa întâlneşte omega:

ferecând karma personală pentru conştiinţele închise, el integrează toţi monştrii subconştientului, pe care nu îi va da afară decât eliberându-se el însuşi şi înălţându-se; cercul său se va putea deschide în spirală.

• Şarpele Satana se târăşte pe burtă pe orizontală ca o larvă dezolantă în opacitatea mocirlei terestre şi acţiunea lui este sortită în mod inevitabil morţii. Focul lui este cel al lui Marte 8 şi al lui Kundalini sufocat şi adormit la baza coccisului neputând urca din nou coloana sa de viaţă. Această reptilă i se opune lui Dumnezeu, oricărei aspiraţii spirituale, şi nu se hrăneşte decât cu mentalul inferior, cu materialism, pulsiuni carnale şi emotivitatea încleiată în propriile greşeli.

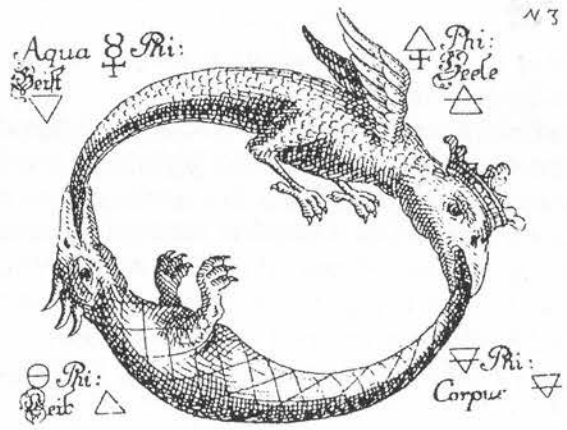

Dragonul celest şi şarpele terestru

Litera Het ח

La fel ca Marte 8 Vulcan, ea revelează ce este ascuns, cere adaptarea la viaţă, ratifică necesitatea armonizării contrariilor şi ilustrează cele două dimensiuni ale Şarpelui: lumină în partea superioară – şarpele-Cunoaştere-Înţelepciune –, întuneric în partea inferioară – şarpele-Satana-Praf, care aspiră să domine lumea.

Het guvernează legea schimburilor indispensabile vieţii, uneşte sau separă polarităţile şi acţionează asupra comunicării sufletului cu spiritul sau a sufletului cu corpul; ea incită la progres „pe calea de mijloc" înainte de a deschide definitiv accesul la armonia desăvârşită.

Simbolul ei este **bariera, demarcaţia, împrejmuirea,** ceea ce înconjoară şi limitează, interzicerea care împiedică progresul, dar pretinde să fie depăşită; idee de moarte prin renunţare sau stare de slăbiciune, litera este totodată şi cea a învierii prin trezirea conştiinţei şi deschiderea către progres. Ca orice opoziţie, această barieră educativă şi iniţiatoare permite dovedirea perseverenţei; ea este atentă la bâlbâielile şi rătăcirile copilului spiritual, care trebuie să înţeleagă cum să înainteze, să se orienteze, apoi să-şi ia zborul... Depăşirea barierei îl învaţă că orice excludere este de ordin intelectual şi emoţional, dar că o credinţă tenace poate învinge totul, în special forţele negative, a căror raţiune de a fi este tocmai să-l tragă înapoi.

Het este şi **câmpul** muncii, actul de **a clădi, a ridica, a coase** sau **a ţese** – precum Atena, zeiţa Înţelepciunii. Şi universul îşi ţese propriile cicluri dus-întors, iar a opta cale părăseşte orizontalitatea celei de-a şasea pentru a ţese Lumina.

Sepher Yetsirah consideră că Het, literă simplă, este în relaţie cu semnul **Racului**, a cărui pictogramă ilustrează embrionii gemeni ai Androginului disociat devenit mascul şi femelă (sufletele se incarnează în masă în timpul erei Racului). Tulburi sau limpezi, apele sale sunt cele ale generării şi fertilităţii Matricei-Mamă acvatice. Racul este guvernat de Lună şi prin aceasta chiar de astral, lume intermediară a mirajelor, dorinţelor şi dualităţii. Racul mai este cunoscut sub numele de Cancer. Traducerea latină de rac sau crab evocă, datorită carapacei întărite, corpul fizic sau închisoarea de unde sufletul trebuie să se desprindă. Faţă de Capricorn, semnul aridităţii şi uscăciunii, el oferă o Apă care infectează uneori, dar care va deveni Apa lustrală, care potoleşte setea călătorului în pustiul saturnian.

În zodiacul şi literele inversate, Het este legată de semnul **Săgetătorului,** care arată câmpul celest şi îşi ţese calea spre culme.

Dreptatea

Arcana prezintă o femeie impozantă aşezată, surprinsă din faţă, cu privirea pătrunzătoare, ce ţine balanţa lui Venus în mâna stângă şi sabia lui Marte în dreapta, având pe cap o bonetă în formă de *lemniscată* şi pe frunte semnul soarelui. Tronul din aur este împodobit cu doi stâlpi, simbol al tuturor dualităţilor.

Cele două talere ale balanţei cântăresc influenţa Forţelor de lumină şi a forţelor de întuneric; conform legii talionului, fiecare faptă declanşează o reacţie. Dincolo de suferinţe şi decepţii, justeţea raţiunii va şti să facă alegerea corectă.

Această carte de joc a karmei neutre şi corecte permite trecerea între două sfere; pentru a pătrunde în sfera superioară, aspirantul trebuie să demonstreze perseverenţă şi un echilibru pe cât posibil perfect, căci incarnarea integrează

toate complexităţile şi toate contrastele cântărite pe fiecare taler: atracţia şi repulsia, atracţia şi ameninţarea, pofta de viaţă şi temerile ei...

Pe calea Luminii, dacă tija balanţei nu echilibrează talerele, spada va răni sufletele mult prea greoaie încă şi le va face să dea înapoi.

Alchimie

Este începutul fazei Solve: materia îşi va elibera spiritele; operatorul a învăţat să ţină seama de legile timpului şi de ordinea universală şi cunoaşte cele mai bune momente pentru a coordona în mojar elementele opuse şi complementare. Sulful – sabia arcanei VIII – şi mercurul – balanţa sa – se găsesc în echilibru. În această noapte filosofică sau noapte neagră, misterul continuă să se împlinească, deoarece nimic nu se vede în alambic.

Este cea de-a patra fază de dizolvare sau Solutio.

Eul va muri în starea lui separatistă şi va fi dizolvat când partea spirituală va domina.

Astrologie

În Cerul lui Jupiter, **Peştii** iau în prezent conducerea. Acest semn de fuziune, ca şi de disoluţie, se raportează cu deosebire la această fază, care începe cu primul decan al lui Jupiter 12 şi într-o linişte desăvârşită, căci stăpânul înţelepciunii se exprimă cu bună ştiinţă.

Lucrarea pe cea de-a opta cale, de la Hod-Marte la Tiphereth-Soare

Munca aspirantului constă în nimicirea separării materialismului şi agresivităţii personalităţii, în rectificarea cu luciditate a conceptelor, în pedepsirea oricărei deviaţii şi pretinderea unei dăruiri de sine totale. Numai în felul acesta el poate angaja şi traversa cea de-a opta cale. Numărul ei o leagă de karmă şi de legea cauzei şi efectului, căci Hod-Marte guvernează

emoţiile şi reacţiile plexului solar, capabile să blocheze evoluţia sufletului; aspirantul doreşte totuşi să părăsească lumea inferioară a dualităţii pentru a accede la cel de-al doilea Cer luminos şi plăcut al arborelui. Dragostea universală şi magnetică a lui Tiphereth îi conferă treptat putere de înţelegere şi luciditate, supunându-l la o probă de înţelepciune. Mai întâi, el îl defineşte pe Dumnezeu prin ceea ce simte, emoţional sau mental. Înţelegând în cele din urmă că Dumnezeu nu este nimic de tipul acesta, el alege Adevărul şi Lumina, cinstea sa devenind infailibilă, discernământul, perfect, voinţa, fermă şi incoruptibilă: el este de acum înainte apărat de credinţa pe care o nutreşte, căci sufletul-Tiphereth spiritualizează eul-Hod şi naşte noi virtuţi spirituale.

Corpul magic pozitiv pe care l-a creat de-a lungul mai multor vieţi îi permite în acest caz trecerea liberă peste Hăul prăpastiei şi îl eliberează de sechelele karmice; spiritul va şti să urce iar pe scara timpului şi să lumineze cauzele anterioare. Devenit nepărtinitor atât în faţa sa, cât şi a semenilor, el învaţă să accepte viaţa cotidiană, deschizându-se către ceilalţi, admiţându-le misterul şi diferenţa.

La fel ca în capitolul 8 al Cărţii, trecând de la lumea Formaţiei-Yetsirah la cea a Creaţiei-Briah, aspirantul poate rămâne mut de admiraţie: cele două bucle despărţite ale lui 8 se contemplă, cea de jos conştientizându-şi erorile în faţa luminii solare, cea de sus oferind strălucirea luminoasă a lui Apollo-Soare-Tiphereth. În Apocalipsă, un cataclism... celest se datorează puternicei iradiaţii a Focului-Spirit al Tatălui transmis de Tiphereth, care confirmă trecerea spre cel de al doilea nivel al arborelui, după ce Hăul a fost traversat: tunetul este cel al Verbului, fulgerele, ale revelaţiei.

Aspirantul trăieşte o clipă gravă, plină de solemnitate, căci, de acum, lumina trebuie să pătrundă atât în viaţa sa exterioară, cât şi în cea interioară.

În capitolul 8 al Apocalipsei

Etapă finală a trezirii sufletului, deschiderea celei de-a şaptea peceţi are loc în liniştea impresionantă a unei omeniri

devenite atentă la Lumină; un înger revarsă peste ea Focul-Iluminare şi emanaţiile sale mirositoare ca tot atâţia curenţi magnetici.

Alţi îngeri trezesc conştiinţele care distrug simbolic o treime din materialism (Pământul), o treime din emotivitate (Marea) şi o treime din visele utopice (Cerul). Ei stimulează energia celor şapte planete şi le cer oamenilor o golire şi purificare emoţională pentru a abandona – în acelaşi timp cu Cerul precedent – orgolioasele şi futilele lor erori.

1. *Şi când Mielul a deschis pecetea a şaptea, s-a făcut tăcere în cer, ca la o jumătate de ceas.*

Alchimie: Materia brută nu se mai poate exprima ca atare, se sufocă în balon şi rămâne liniştită; ea se repliază asupra ei înseşi cu germenele celor şapte metale – care vor da naştere regelui – şi se supune transmutaţiei. Cele două componente, sulful şi mercurul, se află în echilibru precum tija orizontală a balanţei stabilizate.

Exortaţia pentru linişte a lui Mercur

Zodiac alchimic: decan 10

• Peştii, regent Jupiter 12, decan Neptun-Jupiter 12

Semnul Peştilor reprezintă la nivel superior consumarea Operei şi naşterea fiinţei noi; el se referă în acelaşi timp la destrămarea universală a morţii, a cărei incubaţie fertilă pregăteşte o renaştere.

Jupiter 12 guvernează psihismul şi pregăteşte fuziunea sufletelor care vor primi o primă iniţiere. Aici el are putere energetică triplă în Cerul, semnul şi decanul său.

• Semn opus Fecioarei, regent Mercur 6, decan Mercur 6

Fecioara domneşte asupra Pământului pe care Mercur – tot atât de puternic – îl va conduce spre o nouă distilare.

Liniştea menţionată în versetul 1 marchează **deschiderea Cerului lui Jupiter 12** după cel al lui Jupiter 9; numai în Apocalipsă, el se explică prin introducerea Focului Săgetătorului în Apa Peştilor, unde aburul lui cosmic are nevoie de un anumit timp să se resoarbă. Tot aşa, aspirantul plonjează din Cerul produs de focul lui Jupiter 9 în Apa dizolvantă a lui Jupiter 12. Liniştea mai poate proveni şi din conjuncţia cu semnul saturnian şi mut al Vărsătorului.

Printre cele şapte planete, deschiderea celei de-a şaptea peceţi îl consacră chiar pe **Saturn** cu acelaşi număr, planeta liniştii, ce cuprinde în sine toate zgomotele precum albul rezumă toate culorile. Axa lui Saturn în Capricorn şi a Lunii în Rac împarte zodiacul în două părţi verticale şi poate evoca de asemenea acest calm bine cumpănit...

În fine, dacă 1 oră = 60 de minute, ½ de oră = 30 de minute sau 30°, adică traversarea unei iniţieri specifice. 30′ = 3600″, al cărui număr evocă, tot pe căi deturnate, cele 360° ale zodiacului.

La fel ca ziua, anul sau oricare altă diviziune a timpului, o oră este indirect legată la cele 360° ale cercului zodiacal, iar 360 × 60 = 21 600, care, conform matematicii particulare a Sfântului Ioan, evocă cei 2 160 de ani ai unei ere zodiacale sau traversarea unui semn sideral de Soare, poate era creştină a Peştilor.

În sfârşit, 360°: 2 (*jumătatea de oră*) = 180°, opoziţia ca aspect astrologic şi câtul împărţirii 2 160: 12.

Iniţiere: Dumnezeu aşteaptă în linişte sosirea aspirantului în cel de al doilea Cer al arborelui şi al zodiacului; după explozia clocotitoare de mânie care nu respinge decât viciile, se instalează liniştea..., dar care nu va dura decât până la apropiatul sunet de trâmbiţă.

2. Şi am văzut pe cei şapte îngeri care stau înaintea lui Dumnezeu şi li s-a dat lor şapte trâmbiţe.

Astrologie: Energia celor şapte aştri se va manifesta iarăşi prin instrumentele muzicale guvernate de Jupiter 12: suflul divin va face să ţâşnească şapte note, fiecare în legătură cu o planetă, toate conţinute în Jupiter, regentul cosmosului. În semnul Peştilor, care sintetizează zodiacul complet, toate cele şapte vor cânta muzica sferelor sau musica mundana. În aşteptarea semnalului divin, este posibil ca orchestra lor magistrală să fi lăsat să se aştearnă o linişte respectuoasă înainte de primul acord.

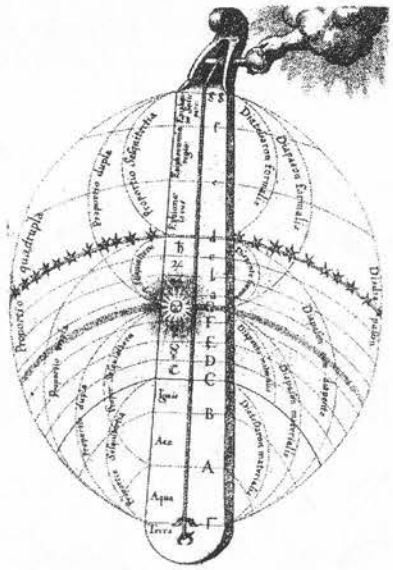

Muzica sferelor (după Robert Fludd, 1617)

Notele sunt calculate pe scara muzicală a timpului în funcţie de parcurgerea orbitei de planete; distanţele sunt apoi

raportate la tonuri şi intervaluri, iar cele şapte trepte ale octavei înglobează lumea, întrucât numărul 7 uneşte Trinitatea şi cele patru elemente, în timp ce Dumnezeu este marele organist, iar Apollo-Soare prezidează armonia lor.

Iniţiere: Energiile puternice ale sunetului vor vibra de asemenea pe gama celor şapte centri energetici umani.

Cele mai minunate melodii ale lumii provin din cele şapte note, după cum cele mai frumoase poeme au ieşit dintr-un simplu alfabet. Sunetul trompetelor demultiplică Verbul divin şi sufletele adormite vor fi trezite cu mare vacarm.

3. *Şi a venit alt înger şi a stat la altar, având cădelniţă de aur şi i s-a dat lui tămâie multă, ca s-o aducă împreună cu rugăciunile tuturor sfinţilor, pe jertfelnicul de aur dinaintea tronului*
4. *Şi fumul tămâiei s-a suit, din mâna îngerului, înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinţilor.*

Alchimie: Putrefacţia a împuţit totul, dar a fost un lucru bun şi necesar pentru evoluţia Operei şi pentru satisfacţia operatorului, care cinsteşte munca pietrei.

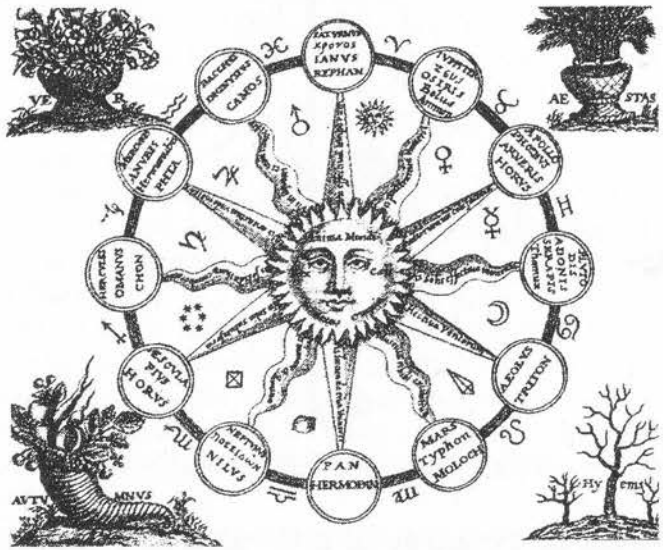

Focul divin în centrul roţii zodiacale

Astrologie: Jupiter 12 ilustrează devoţiunea, sfinţenia, rugăciunile şi cădelniţa cu tămâie; îngerul este reprezentat de Mercur, aflat în semnul opus al Fecioarei.

Iniţiere: Mirosul tămâiei reprezintă virtuţile, rugăciunile, dragostea de Dumnezeu şi altarul, Tiphereth-Soare, a cărei culoare este aurul şi Focul Sufletului.

5. *Apoi îngerul a luat cădelniţa şi a umplut-o din focul jertfelnicului şi a aruncat pe pământ; şi s-au pornit tunete şi glasuri şi fulgere şi pământul s-a cutremurat.*

Alchimie: Cataclismul marchează începutul celei de-a patra faze a Operei la negru: după ce a fost supraîncălzit, compostul este răcit. Leul îşi pierde forma şi sângele lui curge în marea disoluţiei. Această fontă a metalelor corespunde mixajului emoţiilor umane, unite în creuzet pentru extragerea chintesenţei.

Astrologie: Nu mai este vorba aici de un cutremur al Pământului, ci mai degrabă al Cerului!

Tripla energie a lui Jupiter se manifestă prin glasuri, tunetul Verbului şi fulgerele revelaţiei.

Iniţiere: Focul penetrează Pământul cu lumina sa fulgerătoare pentru a trezi conştiinţele, iar Cerul se electrizează prin Prezenţa divină – precum discipolul prin credinţa sa; El pare să-şi pedepsească copiii cu o înţelepciune paternă ca să provoace în ei reacţii salutare şi nu panică viscerală: ei primesc primele lumini sau revelaţii, dar sunt încă incapabili să practice virtuţile.

Cel de-al doilea cataclism se datorează puternicei iradieri a Focului-Spirit al Tatălui, transmis de Tiphereth deasupra arborelui; el consfinţeşte trecerea aspirantului spre cel de-al doilea nivel, după ce a traversat Abisul.

6. *Iar cei şapte îngeri, care aveau cele şapte trâmbiţe, s-au gătit ca să trâmbiţeze.*
7. *Şi a trâmbiţat întâiul înger, şi s-a pornit grindină şi foc amestecat cu sânge şi au căzut pe pământ; şi a ars din pământ a treia parte, şi a ars din copaci a treia parte, iar iarba verde a ars de tot.*

Alchimie: Sângele roşu este culoarea apei mercuriale; este faza putrefacţiei corpurilor: după cincizeci de zile, ele sunt absorbite de negreala descompunerii, ce penetrează celulele unde sunt deţinute spiritele subtile.

Când întregul vas este reacoperit de o umoare aurie, copulaţia, conjuncţia sau uniunea cuplului are loc timp de zece zile în timpul coacerii (ca aceea a lui Jupiter 12 cu propriul decan): Neptun îşi conduce copiii în fiolă pentru celebrarea nunţii alchimice.

Astrologie: Printre cele şapte planete, îngerul dintâi este cel al **Soarelui**, astrul Focului; Cerul acvatic al lui Jupiter 12 produce grindină sau ploaie, ce devine violentă prin densitatea Pământului (Fecioara şi Venus 2 în opoziţie), care coagulează apa în piatră. Grindină şi foc sunt revărsate de Jupiter: în mitologia greacă, Poseidon-Neptun era renumit pentru mâniile sale teribile, care declanşau tot atâtea fulgere cât şi Zeus-Jupiter. Neptun guvernează şi lichidele corporale – printre care sângele – cu complicitatea lui Marte. O treime din Terra corespunde unui decan.

Iniţiere: Versetul anterior lasă să se presupună că grindina sângeroasă şi arzătoare provoacă suferinţe atroce şi că o treime din lucrurile create de oameni devin cenuşă, dar el revelează de asemenea acţiunea eficace a lumii superioare opuse toleranţei umane. Grindina provine în acelaşi timp de la Hochmah-Neptun (Apa) şi de la Binah-Saturn (densificarea), cei mai înalţi sefiroţi; aşadar, este vorba de intervenţia unei divinităţi cu rang înalt.

Îngerul revarsă totul peste aspiranţii care tocmai au trecut peste Hăul Abisului, din care a treia parte este atinsă de această revelaţie; materialismul (elementul Pământ) este redus la cenuşă; această primă iniţiere îi învaţă să se desprindă, chiar cu preţul durerii, de orice ataşament excesiv.

8. *A trâmbiţat apoi al doilea înger, şi ca un munte mare încins de flăcări s-a prăbuşit în mare şi s-a prefăcut în sânge;*
9. *Şi a murit a treia parte din făpturile cu viaţă în ele, care sunt în mare, şi a treia parte din corăbii s-a sfărâmat.*

Alchimie: Sângele este întotdeauna mercurul roşu ce udă materia care se precipită, căci reziduurile şi sulful trebuie să fie curăţate: o treime din materie zdrobită, sau porfirat, iodul, sarea şi vitriolul sunt vărsate în alambicul întunecat.

Sulful şi mercurul filosofal se unesc într-un fluid omogen. Sulful, sau Soarele, şi mercurul, sau Luna, sunt gata pentru primele nunţi chimice sau nunţi simple: corpul lor grosier este dizolvat şi purificat de apa mercurială în timpul îmbăierii regelui şi reginei.

Zodiac alchimic: decan 11

• Peştii, regent Jupiter 12, decan Luna 4

Peştii sunt semnul mării.

Luna stăpâneşte morţii, renaşterile şi lichidele corpului, dar şi suprafeţele acvatice.

• În semn opus este Fecioara, regent Mercur 6, decan Saturn 10.

Mercur reprezintă îngerul şi sunetul de trâmbiţă.

Saturn guvernează înălţimile şi muntele mare cuprins de focul lui Jupiter.

Printre cele şapte planete, cea de-a doua care se manifestă este **Saturn**; marea este cea a decanului Lunii în Peşti, dar şi cea a Racului, semn opus Capricornului, în care el este dominant. În zodiacul global, Jupiter 9 reprezintă muntele şi Jupiter 12, marea.

Raportat la cercul de 360°, o treime corespunde cu 120°, aspectul benefic al trigonului, care deţine o potenţialitate dobândită.

Iniţiere: Muntele evocă lipsa de măsură a fantasmelor mitomane: o mulţime de false idei sunt dărâmate.

Sub arbore, marea de sânge este Apa lui Hod-Marte 8, a cărei culoare este roşie şi lichidul, atribuit sângelui. Făpturile de la suprafaţa mării sunt navigatorii care îşi învinge emoţiile mulţumită inteligenţei. Cele ale profunzimilor sunt animalele marine sau cei nesupuşi înălţării.

Muntele lui Hesed-Jupiter îşi trimite revelaţia: trecerea de la agresivitatea emoţională a lui Marte-Hod la dragostea senină universală a lui Tiphereth: o treime din emotivitate este

distrusă, iar aspirantul conştientizează că combativitatea nu mai trebuie utilizată decât pentru a construi.

10. Şi a trâmbiţat al treilea înger, şi a căzut din cer o stea uriaşă, arzând ca o făclie, şi a căzut peste a treia parte din râuri şi peste izvoarele apelor.

11. Şi numele stelei se cheamă Absintos. Şi a treia parte din ape s-a făcut ca pelinul şi mulţi dintre oameni au murit din pricina apelor, pentru că se făcuseră amare.

Alchimie: Apele amare simbolizează amărăciunea, resentimentul operatorului faţă de dificultăţile pe care Opera le ridică.

Zodiac alchimic: decan 12

• Peştii, regent Jupiter 12, decan Marte 8

Marte 8 descoperă splendoarea lui Venus din faţa lui; datorită ei, apa lui, odată purificată, va deveni sursă de viaţă.

• În semnul opus, Fecioara, regent Mercur 6, decan Venus 2

Mercur 6 simbolizează îngerul şi sunetul său.

Venus 2, care îşi aşteaptă sublimarea în Venus 7, este încă amară.

Trâmbiţa celui de-al treilea înger este cea a lui Venus-Lucifer odată ce pătrunde în Pământul Fecioarei. Numită Absintos sau Algol, steaua dimineţii sau flamura aurorii, ea îşi vede lumina sufocată în tribulaţiile materiei; amărăciunea se datorează necesităţii de a muri în faţa lui Marte 8 pentru a renaşte mărită.

Iniţiere: Deasupra arborelui, Netzah-Venus-Lucifer, jumătatea-manifestare inferioară a lui Daath, călăuzeşte sufletele oamenilor cu torţa sa aprinsă la Focul celest; ea este orientată spre Pământ pentru a ilumina calea involuţiei. Apa lui Ma devine amară din pricina existenţelor terestre, deosebit de neplăcute fără pătrunderea Spiritului, căci refuzul Divinului poate otrăvi sufletul. Apa simbolizează dragostea şi credinţa, dar ea este poluată prin false credinţe şi ura răspândită în numele religiilor. Negativitatea emoţiilor duce la amărăciune, care riscă să ucidă aspiraţia spirituală.

Cea de-a treia iniţiere cere să se reabiliteze conceptul de Lucifer coborât din dragoste pentru oameni şi să nu mai fie

asociat cu Satana; să se folosească ofranda inteligenţei sale cu bună ştiinţă şi bună credinţă, căci fără ea nimeni nu poate pricepe nimic; să nu fie confundată cu intelectul care – adesea satanic – împarte şi induce în eroare, ci să fie acceptată ca un dar al cerului, din moment ce ea este glorificată chiar de Iisus Hristos: „Ca cel care are inteligenţă să înţeleagă"... Venus-Lucifer îşi va putea regăsi titurile de nobleţe când iubirea va include adevărul, dreptatea, discernământul, respectul pentru semeni şi responsabilizarea, toate aceste virtuţi fiind legate la această inteligenţă, care a fost creată de Dumnezeu chiar cu ajutorul numărului 3. Mentalul inferior, un palier necesar în dezvoltarea mentalului sintetic, conduce apoi la mentalul superior, intuiţia deschisă spre mesajele divine; aşadar, intelectul nu trebuie distrus, ci utilizat şi depăşit.

Ca şi el, pelinul folosit în doze mici posedă virtuţi curative şi se numeşte, în acest caz, iarbă sfântă sau zână verde; dar el conţine alcoolul toxic al thuyolului, care otrăveşte sistemul nervos şi poate genera crize de epilepsie sau de *delirium tremens*: folosirea lui trebuie dozată la fel de bine ca şi aceea mentalului inferior.

Oamenii au vrut să se incarneze, de aici suferinţele lor şi moartea fizică, dar amărăciunea pe care o resimt este de înţeles, pentru că au uitat programul sufletului.

Râurile şi izvoarele reprezintă trecerea necesară dintre cele două planuri pentru regăsirea purităţii vieţii originare.

12. Şi a trâmbiţat al patrulea înger; atunci a treia parte din soare a fost lovită şi a treia parte din lună şi a treia parte din stele, ca să fie întunecată a treia parte a lor şi ziua să-şi piardă din lumină a treia parte şi noaptea tot aşa.

Alchimie: Cerul întunecat... al patului căsătoriei regelui şi reginei ascunde lunga răbdare a alchimistului, care trebuie să aştepte: regele intră în baia sa, îşi scoate veşmintele pe care i le dă lui Saturn, de la care primeşte în schimb o cămaşă neagră, pe care o păstrează timp de patruzeci şi două de zile.

Aceasta semnifică de fapt că sulful – sau regele – purifică plumbul – Saturn – în acest răstimp. Apoi, aripa corbului, corb negru (sau corp negru frumos), apare în retortă.

Balonul (vasul de sticlă închis ermetic) se numeşte şi casa puiului, în analogie cu Oul, cameră nupţială sau mormânt, căci cei doi soţi mor după căsătoria lor, iar fiul nu se naşte decât după decesul acestora (mormânt, cadavru şi negreală sunt atributele lui Saturn în aspectul lui cel mai negativ şi dens). Închisoarea – guvernată de asemenea de Saturn – este unul din numele vasului, căci suveranii – metalele – sunt închişi până la sfârşitul Operei la negru, iar dragostea lor se termină cu moarte.

Astrologie: Printre cei şapte îngeri-planete, acesta este **Jupiter**, care domneşte în cerul unde se află luminariile; îi este uşor să le întunece, mai ales după căderea lui Lucifer-Venus şi a flamurii sale. Stelele captează lumina solară în timpul zilei cu Jupiter diurn, pentru a o redistribui în timpul nopţii cu Jupiter nocturn; în plus, Cerul său va fi în curând ocultat de cel al lui Marte.

Iniţiere: Odată mentalul superior involuat în materia densă, flamura Spiritului se asfixiază şi omenirea trebuie să o regenereze prin propria-i aspiraţie. În acest verset, îi este retrasă provizoriu, căci Verbul divin i-a devenit de neînţeles din pricina unui blocaj.

Întunericul are menirea să o facă să înţeleagă că nu trebuie să adore aştrii, care nu sunt decât creaturi supuse lui Dumnezeu, dar Creatorul lor; îi mai recomandă să *nu fie cu capul în stele,* nici *în lună,* fără să-şi păstreze *picioarele pe pământ,* ci conştientă şi ancorată în prezent pentru a echilibra Spiritul şi Materia. Ea trebuie de asemenea să-şi conştientizeze fragilitatea şi slăbiciunea în faţa puterii divine, care ar putea să o distrugă, pur şi simplu, retrăgându-i lumina şi căldura.

13. Şi am văzut şi am auzit un vultur care zbura spre înaltul cerului şi striga cu glas mare: „Vai, vai, vai celor ce locuiesc pe pământ, din pricina celorlalte glasuri ale trâmbiţei celor trei îngeri care sunt gata să trâmbiţeze!"

Alchimie: Vulturul anunţă o sublimare şi sfârşitul intervenţiei cositorului (staniului). Nenorocirile anunţate sunt încercările viitoarelor trei intervenţii ale lui Marte – fierul –, care aşteaptă faza de macerare.

Vulturul cu aripile desfăşurate anunţă volatizarea substanţei fixe sau a sulfului.

Astrologie: Jupiter îşi trimite vulturul să avertizeze despre dificultăţile ce trebuie rezolvate în alte Ceruri, dar pasărea regală poate fi delegată şi de Saturn, care guvernează Mijlocul Cerului. El revelează aici sfârşitul Cerului lui Jupiter, prezent atât în Săgetător, cât şi în Peşti.

Iniţiere: Omenirea conştientă, dar dezorientată, nu ştie ce o aşteaptă. Pasăre solară şi simbol al intuiţiei, vulturul apare deci ca să o încurajeze să urmeze calea verticală, dar ea trebuie să elimine mai întâi tulburările ce provin din opoziţia dintre Hod-Marte şi Netzah-Venus.

Nenorocirile sunt purificările dure ale corpului, sufletului şi spiritului: corpul nu trebuie să mai accepte nimic din ceea ce îi poluează materia sacră, sufletul să se deschidă la dragostea universală, spiritul să-şi regăsească Adevărul pierdut şi să pornească în căutarea Unităţii.

Şi iată că încercarea înspăimântătorului semn al Scorpionului îl aşteaptă perfid pe aspirant...

DESCHIDEREA ABISULUI INTERIOR

Numărul 9, Tet, Pustnicul
Cea de-a cincea operaţie Digestio
Primul Cer al lui Marte şi Scorpionul

Numărul 9

În calitatea lui de pătrat al lui 3, acest număr al universalităţii şi al coeziunii interstelare şi umane manifestă puterea cosmică, cunoaşterea absolutului şi căutarea înţelegerii spirituale sau personale. Multiplicarea, odată efectuată, anunţă reîntoarcerea la Unitate, căci el marchează sfârşitul numerelor sacre ale primei decade, ale cărei energii o concretizează ca realizare şi sinteză. 9 este şi numărul gestaţiei unui nou ciclu, sfârşitul precedentului ducând la misterul celui următor, cu o transpunere pe un alt plan. Valoarea lui iniţiatică duce la armonie şi lumină: el suprimă bucla inferioară a lui 8, al cărui aspect superior este, sau lumea cauzală, abilitată să depăşească emotivitatea astrală. El se regăseşte adesea în tradiţia iudeo-creştină, unde îngerii sunt ierarhizaţi în 9 coruri sau 3 triade.

În aritmetică, el este un număr suicidar, căci aspectul lui sacrificial îl anulează în adunarea teosofică.

Cea de a noua zi a Facerii este martora naşterii lui Abel şi a lui Cain, care îşi ucide fratele şi rătăceşte pe planetă, păstrând totuşi contactul cu Dumnezeu, de care este protejat; el asasinează simbolic Spiritul incarnat în Abel şi porneşte – ca suflet individual – epopeea regăsirilor divine, odată integrate noţiunea de Bine şi de Rău.

Litera Tet ט

Ea se referă la perfecţiune, înţelepciune, coerenţă, interioritate, maturaţie şi protecţia energiilor universului. Simbolul lui Tet este **şarpele**, dar de data aceasta şarpele sacru al Facerii ce incită la evoluţie.

Tet mai este legată de arma defensivă a **scutului,** ce respinge Răul printr-o etică sănătoasă, o barieră precum Het, dar ridicată împotriva pulsiunilor inferioare agresive; se mai poate înălţa ca influxul divin, ceea ce uneori este indispensabil pentru evoluţie. Transformată în final în cupă sacră, va putea să primească sabia Focului lui Zain sau, ca în epocile primitive, să consacre victoria aspirantului, înălţându-l pe un piedestal.

Tet mai semnifică **acoperişul, refugiul, protecţia şi azilul**, ceea ce este agreabil, sigur şi autentic, ca perfecţiunea divină, soliditatea universului şi repartiţia ei judicioasă sau geniile protectoare ale căminului.

Literă simplă, este atribuită de Sepher Yetsirah **Leului,** semn al personalităţii, mai întâi egocentrică şi orgolioasă, pe care Soarele, garant al altruismului şi iluminării, sfârşeşte prin a o străpunge cu razele sale: *fortăreaţa* sa va vedea meterezele devenite lumină pură. Semn al heruvimilor şi al Focului divin, Leul deţine într-adevăr flacăra interioară împodobită cu raze a lui Daniel... chiar în groapa cu lei. Steaua sa majoră este Regulus, regenta inimii şi legată de mitul lui Mithra, zeul solar sacrificial, care a generat universul dându-şi viaţa.

În zodiacul şi literele inversate, Tet este pusă în relaţie cu **Scorpionul,** care se referă atât la şarpe, cât şi la scut şi incită la găsirea unui refugiu în Pământul confortabil al Taurului opus, care va linişti stările pasionale.

Pustnicul

El este ermetistul experimentat – alt delegat al Tatălui – ce ridică o lampă acoperită în mâna dreaptă, în timp ce cu stânga se sprijină într-un toiag ondulat ca un şarpe vertical. Integrând protecţia fără cusur a Spiritului, el se concentrează pe liniştea, prudenţa şi perspicacitatea indispensabilă în efortul de spiritualizare.

Pentru a se înălţa, el ştie că trebuie să se scufunde în propriile profunzimi, iar toiagul caută o cale printre obstacolele ascensiunii; cercetând monştrii care urcă în el, îi incită la transmutaţie prin lumina sa interioară încă voalată şi testează în el însuşi şi în altul manifestările Conştiinţei superioare. Eliminând mirajele emoţionale, devine deţinătorul şi portdrapelul Adevărului.

Alchimie

Alchimistul pune în practică formula V. I. T. R. I. O. L. *Visita interiora terrae, rectificando invenies occultum lapidem,* ceea ce înseamnă „Vizitează măruntaiele pământului transformându-te şi vei găsi piatra ascunsă. "

Cea de-a cincea fază este cea a dezagregării sau Digestio, căci alchimistul are în străfundurile sale o lumină ce năzuieşte să cureţe subconştientul folosind în mod judicios timpul. Dar mai multe nenorociri sau dificultăţi îl pândesc în

timpul acestei coborâri în propriul infern încărcat de reziduuri arhaice. Maestrul său îl învaţă să se izoleze de lume pentru a-şi găsi propriul adevăr şi nu îşi transmite învăţătura decât celui care este gata să practice această chirurgie interioară, în mod inevitabil dezagreabilă. Operatorul acceptă aşadar propria dezagregare şi îşi suportă greşelile anterioare ca parte integrantă a evoluţiei. În ciuda suferinţelor, priveşte cu obiectivitate trezirea conştiinţei şi caută răspunsurile spirituale. Focul secret al credinţei îl împinge spre adevărul care îi va restaura forţele. Luciditatea spirituală odată implantată, îl va supune prudent la focul exterior al lumii pentru a-i verifica corectitudinea bilanţului eului.

Astrologie

După Cerul lui Jupiter, se deschide cel al lui Marte, începând cu semnul **Scorpionului,** unde se ascund minunile iniţierii după suferinţă.

Misiunea axei Taur-Scorpion este să pătrundă în străfundurile fiinţei pentru a curăţa pulsiunile inferioare. Puţul reprezintă chiar această axă, care poate tot atât de bine să-l facă să plonjeze în suferinţele psihice ale lui Marte 8, ca şi să se înalţe spre dragostea lui Venus.

Aluzia la Scorpion este perfect transparentă în acest capitol: fără să ucidă, el operează atroce şi fără anestezie. După ce şi-a reinjectat prin acul său vechile spaime, va deveni vulturul regal care va ţâşni din mâzga abisală pentru a atinge cerul.

Lucrarea pe cea de-a noua cale, de la Hod-Marte la Geburah-Mercur

Munca aspirantului porneşte de la Focul interior al străfundurilor pentru a ajunge la intuiţia lui Mercur – mesagerul Mentalului superior –, permiţând expulzarea reziduurilor psihice, aceşti monştri ţâşniţi din profunzimile subconştientului, pentru a lasă să apară giuvaierul spiritual transmutat prin lumina solară.

Ariditatea celei de-a noua căi este atentă într-adevăr la expulzarea dureroasă a miasmelor trecutului: odată deschis, abisul lasă să ţâşnească hibrizii înspăimântători, violenţi în lupte şi înzăuaţi în cele mai negre iluzii; aceste demultiplicări ale şarpelui-Satana sunt „legiune", dar aspirantul trebuie să aleagă între calea propriei distrugeri sau cea a Luminii, care îl va face să respingă temerile, ezitările, perturbările, despre care va înţelege că nu sunt decât propriile recăderi karmice: ele nu există pentru cel care merge spre Lumină şi nu se întoarce niciodată... Ciclurile destinului pot fi deci eliberate din lanţuri: devenind responsabil, va lua contact cu eternitatea. Vechiul om va muri şi şarpele se va preschimba.

Aspirantul trebuie să scape de tendinţa de a-şi rumega vechile probleme, să trăiască în prezent şi să-şi construiască viitorul, fără să se întoarcă şi să se culpabilizeze. El trebuie să respingă orice atracţie retroactivă nesănătoasă şi să meargă înainte, să nu mai exprime în mod excesiv ceea ce îl perturbă, căci cuvântul dă o realitate lucrului, îl concretizează. Întrucât intelectul îl face să regreseze prin transmiterea în mod fals a tradiţiilor şi informaţiilor, trebuie să stimuleze discernământul şi intuiţia, dar mai ales aspiraţia spirituală, fără de care nu va şti nici să înţeleagă lecţiile trecutului, nici să se orienteze spre viitor, învârtindu-se în cerc în jurul ignoranţei şi inconştienţei sale, fără să profite de prezent.

În loc să-şi transforme modul de a vedea şi de a gândi, fiinţa încă puţin trezită riscă să-şi perpetueze vechile greşeli, să se complacă în negativitate şi să nu înţeleagă încercările vieţii; dacă le refuză sau nu face niciun efort să le clarifice, va rămâne singură şi nenorocită... dar acul scorpionului îl va împinge înainte, căci autodistrugerea nu rezolvă nimic: oricât ar costa, evoluţia trebuie să continue.

Inteligenţa şarpelui – fie ea mercuriană, saturniană sau marţiană – pretinde purificarea prin limpezimea unei conştiinţe ce respinge vagul, mirajul, minciuna. Aspirantul luptă să cucerească adevărul, frumuseţea şi autenticitatea, să-şi lumineze conştiinţa şi să acceadă la un nivel superior al arborelui, în loc să se lase ţintuit sub Abis de false valori sau demoni.

În capitolul 9 al Apocalipsei

Precum cea a arborelui, falia, odată deschisă, pune în evidenţă lăcuste compozite ciudate şi înspăimântătoare, care creează suferinţe atroce pentru a goli şi a elibera iadul plin de patimi al subconştientului: odată ejectate, aceste forme-gânduri negative îl torturează încă pe aspirant timp de cinci luni.

După aceea, aspirantul poate să conştientizeze că ghearele acestor vietăţi sunt de fapt cele ale propriilor angoase. Acest capitol va insista mult pe poluările psihice care le generează pe cele mai multe dintre ele.

Muşcăturile-înţepături ale reacţiilor emoţionale şi ale perturbărilor trebuie suportate, indiferent că vin din vieţi anterioare, din astralul de jos sau din emotivitate; toate trebuie transcense, în caz contrar, orice progres este imposibil.

1. *Şi a trâmbiţat al cincilea înger şi am văzut o stea căzută din cer pe pământ şi i s-a dat cheia fântânii adâncului.*
2. *Şi a deschis fântâna adâncului şi fum s-a ridicat din fântână, ca fumul unui cuptor mare şi soarele şi văzduhul s-au întunecat de fumul fântânii.*

Alchimie: Odată deschis, creuzetul degajă un fum opac; operatorul pune turta sau brânza pe grătarul supraîncălzit pentru a o degaja de elementele ei volatile. După încălzirea retortei, partea ei superioară este opacificată de vapori, comparaţi adesea cu norii – *nebula* – sau cu fumul.

Prima cheie alchimică deschide temniţe întunecate, unde este închis mercurul.

Pentru operator, fumul se înrudeşte cu ignoranţa şi inconştienţa care voalează realitatea; Dumnezeu va fi descoperit în această ceaţă, dar mai întâi trebuie întâlnit diavolul...

Zodiac alchimic: decan 13

• Scorpionul, regent Marte 8, decan Lună 4

Scorpionul reprezintă străfundurile subconştientului, dificultăţile, angoasele, autoritatea exercitată asupra altuia, orgoliul, dramatizarea, perversitatea, reaua-voinţă sinistră, nevoia de dominaţie distrugătoare şi excesul de importanţă a plăcerilor terestre sau carnale. Reprezentând moartea, el deschide şi drumul spre renaştere.

Marte 8 dezvăluie aici tenebrele interioare, distrugerea, complexitatea, dorinţele, pasiunile şi frica de necunoscut. El mai poate fi un fals iniţiator, revelând ceea ce este ascuns fără să îl transmute prin Lumină.

Luna deţine cheia operaţiei în primul decan al Scorpionului: ea domneşte peste noapte, utopiile, mirajele ei înşelătoare şi reflectările inversate ale realităţii.

• Este opus semnului Taurului, regent Venus 2, decan Saturn 10

Taurul este semnul regenerării, fertilităţii, vieţii care reîncepe primăvara şi a muncii perseverente.

Venus îşi vede aici dragostea suferind din pricina perturbărilor emoţionale şi pasionale ale celui de vizavi.

Saturn 10, astru al timpului şi al ciclurilor, este totodată cel al melancoliei, posomorelii, tristeţii, refulării şi profunzimilor.

Cel de-al cincilea astru apărut este **Luna,** care are cheia fântânii abisului interior, unde mişună iluziile.

Iniţiere: Infestate de fumul sulfuros, conştiinţele sunt invadate de negativitatea subconştientului lor, care colcăie de ură, mânie şi pasiuni nimicitoare refulate. Ca dintr-o cutie a Pandorei, ele ţâşnesc din acest abis pasional săpat din vremurile cele mai îndepărtate, a cărui dogoare evocă simultan suferinţa şi flacăra purificatoare.

3. Şi din fum au ieşit lăcuste pe pământ şi li s-a dat lor putere precum au putere scorpiile pământului.

Alchimie: Materia însetată absoarbe în mai multe reprize apa mercurială, al cărei excedent rămâne la suprafaţă, între sarea şi mercurul suprapuse; această transmisie o face să elibereze spiritele sau elementele volatile.

Astrologie: Forţa psihică este unul din atributele lui Marte 8 şi ale Scorpionului.

Iniţiere: Lăcustele sar dintr-un loc în altul, indiferent unde, asemenea instinctelor necugetate, incoerente şi invadatoare sau stărilor pasionale otrăvitoare, precum acul scorpionului.

4. Şi li s-a poruncit să nu vatăme iarba pământului, şi nicio verdeaţă şi niciun copac, fără numai pe oamenii care nu au pecetea lui Dumnezeu pe frunţile lor.

Alchimie: Rebelii nepocăiţi sunt asimilaţi cu spiritele grosiere, refractare încă la transmutaţie.

Astrologie: Marte 8 execută legea, dar nu îi atacă pe aleşii protejaţi de blânda opoziţie a lui Venus, care îi încurajează la iubire şi puritate. Răutatea viscerală a Scorpionului nu poate genera decât suferinţe şi conflicte, în timp ce arborii, florile şi fructele cresc de bunăvoie în pământul roditor al Taurului.

Nici planeta nu trebuie să aibă de suferit, ci numai refractarii la adevăr sunt persecutaţi.

Iniţiere: Li se cere acestor monştri agitaţi să nu facă ravagii în natură – sacră din moment ce a fost creată de Dumnezeu –, nici împotriva oamenilor cu discernământ spiritual. Numai cei orbi de-al treilea ochi sunt condamnaţi, căci funcţionarea defectuoasă a plexurilor inferioare le obstruează conştiinţa.

Pecetea divină ratifică alianţa cu Spiritul-Dragoste-Inteligenţă, singura protecţie posibilă împotriva lipsei de înţelegere şi sentimentului iniţial de ură.

5. Şi nu li s-a dat ca să-i omoare, ci ca să fie chinuiţi cinci luni; şi chinul lor este la fel cu chinul scorpiei, când a înţepat pe om.

Alchimie: Cinci luni reprezintă timpul necesar viitoarei purificări a metalelor.

Iniţiere: Scorpionul face parte din creaturile diavolului din pricina veninului, care este mortal uneori; căutând întunericul, el loveşte cu coada, ceea ce evocă în mod inevitabil trădarea. Dar asemenea celui care l-a înţepat pe Orion, este uneori asimilat cu un justiţiar, iar suliţa sa este acul care împinge turma umană spre evoluţie.

Dumnezeu însuşi defineşte aici limita suferinţelor umane: 5 luni = 30 de zile × 5 (+ 3 zile pentru fiecare lună de 31 de zile), adică **153 de zile**, numărul triunghiular al lui **17**, în relaţie cu peştii pescuitului miraculos al pescarilor de oameni. Steaua tarotului o reprezintă pe Venus, astrul aurorei şi al speranţei.

Dar 17=8, numărul Scorpionului, al cărui venin declanşează teribile inflamaţii interne şi uneori moartea.

6. Şi în zilele acelea vor căuta oamenii moartea şi nu o vor afla şi vor pofti să moară; moartea însă va fugi de ei.

Alchimie: Trebuie să aibă loc mai multe distilări înainte ca toate spiritele volatile să se degaje din materie, fiecare fiind pentru ea o mică moarte.

Astrologie: Planetă ucigătoare şi sadică, Marte 8 refuză să însoţească sufletele în lumea lunară, căci munca de transformare trebuie să se desfăşoare „pe terenul" lui Venus 2.

Decesul poate uşura suferinţele şi simbolizează descătuşarea, dar rebelii trebuie să-şi accepte mai întâi moartea interioară, provocată de acul lui Marte 8, care îi va face să treacă dintr-un plan al conştiinţei în altul, după multe înţepături. Lumina dragostei lui Venus îi apără, în pofida decanului saturnian în opoziţie, căci ea are aceeaşi putere ca flacăra unei lumânări de seu care, deşi micuţă, respinge metri cubi de obscuritate...

Iniţiere: Rănile cauzate de monştrii psihici sunt teribile. Chiar disperat, aspirantul trebuie să-şi continue viaţa şi să accepte iniţierea cerută: să treacă printr-o moarte interioară şi să-şi vadă pasiunile egocentrice consumate.

7. Iar înfăţişarea lăcustelor era asemenea unor cai pregătiţi de război. Pe capete aveau cununi ca de aur şi feţele lor erau ca feţele omeneşti.

8. Aveau păr ca femeile şi dinţii lor erau ca dinţii leilor.

9. Aveau, apoi, platoşe ca platoşele de fier, iar vuietul aripilor lor era la fel ca vuietul unei mulţimi de care şi de cai, care aleargă la luptă.

Alchimie: Corpurile se luptă încă fără să se întrepătrundă, dar spiritele *compostului* încep să recadă.

Zodiac alchimic: decan 14

• Scorpionul, regent Marte 8, decan Jupiter 12

Lăcustele sunt transformate prin puterea iluzorie a lui Jupiter 12, care oferă alegerea între reurcarea spre lumea spirituală – aspectul frumos al lui Mercur 6 – sau coborârea spre lumea infernală, aspectul său vătămător.

Jupiter 12 devine negativ sub tirania lui Marte 8 şi, refuzând orice devoţiune autentică, devine stăpânul înlănţuirilor şi farmecelor. Energia galopantă a valurilor sale guvernează caii, cu spiritul războinic al lui Marte. Chipurile de oameni, ferocitatea, încleştarea, platoşele, carele de luptă şi caii se află sub dominaţia lui Marte.

• Semn opus Taurului, regent Venus 2, decan Mercur 6

Venus îşi împrumută părul lung lăcustelor-cai-scorpioni războinici.

Mercur, faţă de acest Jupiter otrăvit, activează minciunile şi iluziile. Şarpele simbolizează inteligenţa – în alchimie, el corespunde cu mercurul –, care s-a opacificat în viaţa materialistă până a nu mai fi decât intelectul uman ce tot împarte şi analizează, ocultând spiritul de sinteză şi intuiţia.

Stăpân al dorinţelor pulsionale care cauzează regresul, Marte duce o luptă specific spirituală împotriva lui Mercur, care încearcă să liniştească emoţiile violente prin puterea mentalului superior şi a dragostei venusiene.

Aceste versete par să ilustreze poluarea care pândeşte crucea fixă: Taurul (respectul pentru produsele Pământului), Leul (dinţii leului), Scorpionul (distrugerea prin coada sa), Vărsătorul (chipurile de oameni).

Iniţiere: Comparaţia cu caii de luptă sugerează mărimea gigantică a insectelor; chipul lor uman denunţă o inteligenţă perfidă, părul de femeie, aspectul lor seducător şi dinţii de leu, ferocitatea. Lăcustele reprezintă pulsiuni negative, galopante şi necugetate, cu zale de prejudecăţi tot atât de oţelite ca fierul lui Marte. Hoarda urlătoare a acestor invadatori psihici îl agresează pe aspirant ca tot atâţia războinici nemiloşi, cu platoşe de duritate, de închidere şi blocaj; coroana reprezintă orgoliul şi omul, liberul-arbitru fiind rău orientat de emoţii.

Aceste fiinţe pe jumătate oameni, pe jumătate animale sunt ieşite din astralul de jos, al cărui vacarm a reprimat muzica dulce a sferelor şi caricaturizează îngerii care sălăşluiesc în senina linişte celestă; îngrozitor de agresive şi distrugătoare, ele sunt totuşi încoronate cu o cunună aurită, căci le aşteaptă iluminarea.

10. Şi aveau cozi şi bolduri asemenea scorpiilor; şi puterea lor e în cozile lor, ca să vatăme pe oameni cinci luni.

11. Şi aveau ca împărat al lor pe îngerul adâncului, al cărui nume, în evreieşte, este Abaddon, iar în elineşte are numele Apollion.

Alchimie: Coada reprezintă sfârşitul acestei părţi a Operei după 153 de zile de răbdare, adică 5 luni, dintre care 3 de 31 de zile.

Astrologie: Alianţa lui Marte 8 cu Jupiter 12 evocă riscul unei distrugeri totale şi dureroase prin puterea de dizolvare a Apei lor, transformată în acid.

Iniţiere: Lăcustele-scorpioni îşi folosesc coada pentru a mutila – apendice fesier libidinos şi inferior –, prin analogie, trecutul, ale cărui rumegări ce fermentează în abisul-pubelă sunt cele mai redutabile.

Apollyon semnifică în limba greacă „distrugătorul" (probabil al tendinţelor morbide), putând fi înrudit cu Marte, care distruge viaţa, ca şi moartea, dar al cărui omonim, Apollo, este zeul solar al iluminării.

Abaddon semnifică în ebraică „abis"; şeful acestei armate sălbatice nu este decât un pântece de căpcăun, hrănit exclusiv cu negativitate. Cozile înălţate dezvăluie puterea distructivă a animalităţii umane, care nu poate vătăma decât partea sa inferioară.

Totuşi, ţepuşele de îmboldit vitele ale păstorului interior stimulează turma pentru a-i favoriza înţelegerea cu ajutorul greşelilor.

12. Întâiul „vai" a trecut; iată vine încă un „vai" şi încă unul după acesta.

Alchimie: Această nenorocire – sau încercare deosebit de supărătoare – constă în curăţirea reziduurilor pentru a descoperi giuvaierul ascuns. Două dificultăţi importante îl aşteaptă mai apoi pe operator: mercurul şi sulful trebuie să fie împărţite în trei părţi şi, ulterior, să fuzioneze din nou.

13. Şi a trâmbiţat al şaselea înger. Atunci am auzit un glas, din cele patru cornuri ale jertfelnicului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu.

14. Zicând către îngerul al şaselea, cel ce avea trâmbiţa: „Dezleagă pe cei patru îngeri care sunt legaţi la râul cel mare, Eufratul."

15. Şi au fost dezlegaţi cei patru îngeri, care erau gătiţi spre ceasul şi ziua şi anul acela, ca să omoare a treia parte din oameni.

16. Şi numărul oştirilor era de douăzeci de mii de ori câte zece mii de călăreţi, căci aşa am auzit numărul lor.

Alchimie: Cele patru elemente sunt iarăşi disociate şi operatorul trebuie să-şi administreze bine timpul, ceea ce este fundamental pentru realizarea acestei operaţii. Se formează un râu odată cu căderea spiritelor pe fundul vasului.

Zodiac alchimic: decan 15

• Scorpionul, regent Marte 8, decan Marte 8

Marte este de trei ori ucigător în Cerul, semnul şi decanul său.

• Opus Taurului, regent Venus 2, decan Venus 2

Venus de trei ori fertilă... generează împreună cu Marte miriade de călăreţi.

Cel de-al şaselea înger-planetă este **Marte,** care descătuşează moartea.

Eufratul, unul din cele patru fluvii ale Facerii, reprezintă cursul vieţii, precum axa zodiacului împărţită în patru cuadrante ce pleacă de la 0° ale Scorpionului; numărul 4 este cel al crucii lui Saturn şi a Lunii, regenta celui de-al patrulea semn şi a timpului terestru; amândoi sunt aşadar generatori de viaţă şi de moarte, iar Marte 8 nu se abţine să le exalte.

A treia parte din oameni reprezintă un decan de 10°; încă minoritar, acesta este suficient să avertizeze că energia sa este superioară.

Iniţiere: Armata Timpului este tot atât de numeroasă ca orele sterile pierdute din pricina suferinţei. Dar timpul nu are importanţă în sferele superioare: numai viaţa contează şi renaşte veşnic. Cei patru îngeri ai timpului se află pe axa verticală a crucii, a cărei axă orizontală reprezintă spaţiul; ei sunt ataşaţi la experienţa prin care se dobândeşte înţelegere şi înţelepciune prin intermediul încercărilor din fiecare clipă.

Călăreţii sunt într-un număr infinit şi fabuloşi: dualitatea negativă a lui doi este multiplicată de 100 000 000. La fel ca Satana, Marte 8 a devenit „legiune".

17. Şi aşa am văzut, în vedenie, caii şi pe cei ce şedeau pe ei: călăreţii aveau platoşe ca faţa focului şi a iachintului şi a pucioasei, iar capetele cailor semănau cu capetele leilor şi din gurile lor ieşea foc şi fum de pucioasă.

Alchimie: Focul, ce continuă să ardă puternic în athanor, începe să degaje sulful şi mercurul. Dar materia luptă încă cu ferocitate împotriva eliberării lor.

Astrologie: Călăreţii timpului au scuturi, ca şi demonii îmbrăcaţi în fierul lui Marte; ei ilustrează tot hemiciclul inferior al zodiacului, care se luptă din toate puterile ca să reţină sufletele şi să le împiedice să se unească cu Cerul lui Venus.

Iniţiere: De data aceasta, tot capul seamănă cu cel al leului, fiară care sugerează voracitatea devoratoare a ciclurilor iremediabil pierdute ce conduc direct la moartea fizică (în Antichitate, îi era atribuită floarea de zambilă, cunoscută şi sub numele de hiacint).

Flăcările ce ies din botul cailor sunt cele ale iezerului de foc devenit sulfuros în măruntaiele lor, iar propria poluare se manifestă printr-un fum ce scuipă ură. Focul este răutatea arzătoare, fumul minciunii, sulful blestemului, damnarea şi distrugerea. Această exalare împuţită se opune miresmei de pe altarul sfinţilor purificaţi de iluzii.

18. De aceste trei plăgi: de focul şi de fumul şi de pucioasa care ieşea din gurile lor a fost ucisă a treia parte din oameni.

19. Pentru că puterea cailor este în gura lor şi în cozile lor; căci cozile lor sunt asemenea şerpilor, având capete, şi cu acestea, vatămă.

Alchimie: O treime din săruri sau din sclavi este distrusă de sulf.

Astrologie: Gura şi coada reprezintă cele două extremităţi ale lui Uroboros, a cărui falcă – deşi descleştată – refuză încă să se deschidă. Ele evocă de asemenea axa Taurului (gura) şi a Scorpionului (coada, abdomenul şi trenul inferior). Decanul lui Marte 8 confirmă trecerea morţilor în astralul de jos, iar şerpii sunt cei ai iadului de foc şi de pucioasă.

Iniţiere: Cozile cailor sunt precum şerpii, având capete; Sfântul Ioan insistă asupra unui aspect particular: deşi aşezate la capul cozilor, aceste capete revelează o inteligenţă, dar rău orientată şi cu puterea de a distruge total valorile corecte: posteriorul a devenit inteligent, iar inteligenţa a coborât jos de tot... Dacă scorpionul îşi ejectează veninul prin coadă, şerpii o fac prin gură. Această inversare înseamnă că ceea ce este superior este devalorizat printr-o bestialitate ignobilă, reflectată în Apa deformantă a Scorpionului.

Măreţia Spiritului se străduieşte din greu să fie detectată de aspirant în negreala propriilor lui dereglări; în acelaşi fel, dragostea deturnată de la sursă nu se mai regăseşte în această ură, al cărei foc distruge, fumul asfixiază şi sulful otrăveşte. Cele trei plăgi demonstrează de asemenea că ceea ce iese din gură – guvernată de Venus – poate nimici dacă verbul devine prădalnic: cum scria Esop, cuvântul este „deopotrivă cel mai bun şi cel mai rău dintre lucruri"!

Călăreţii timpului nu au decât valoare subiectivă, dar acesta trebuie folosit cu aceeaşi inteligenţă ca aceea a şerpilor de pe caduceul lui Hermes, înălţaţi la verticală. Imediat ce stau la orizontală, îşi pierd aspectul sacru şi îşi muşcă coada, în timp ce Venus, Mercur şi Saturn numără inexorabil timpul care s-a scurs şi cel care mai rămâne de trăit. Puterea acestei cavalcade demonice se află în ciclurile veşnic reîncepute, care se reînchid odată încastrare în Materie.

20. Dar ceilalţi oameni, care nu au murit de plăgile acestea, nu s-au pocăit deloc de faptele mâinilor lor, ca să nu se mai închine demonilor şi idolilor de aur şi de argint şi de aramă şi de piatră şi de lemn, care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble.

21. Şi nu s-au pocăit de uciderile lor, nici de fermecătoriile lor, nici de desfrânarea lor, nici de furtişagurile lor.

Alchimie: După multe distilări, corbul – sau materia devenită neagră – nu mai găseşte loc unde să se aşeze şi planează în balon. Pentru el, pocăinţa înseamnă să se poată opri.

Astrologie: Cei refractari rămân în partea inferioară a zodiacului, unde îşi perpetuează greşelile, condiţionate de aspectele negative ale lui Marte 8 (pulsiunile distrugătoare şi idolatria) şi ale lui Venus 2 (dorinţele şi plăcerile fizice).

Iniţiere: Dacă nu reuşeşte să treacă de această graniţă, aspirantul rămâne înlănţuit pe roata angoasei alchimice sau a lui Uroboros închis, continuă să-şi trăiască viciile (idolatrie, magie, prostie, lubricitate, necinste, violenţă, mânie, lene, gelozie...), rămâne în purgatoriul său timpul necesar să înţeleagă alegerile greşite şi să se elibereze de trecutul său.

Adevărata fiinţă spirituală îşi trăieşte plenar prezentul fără culpabilizare sterilă, nici întoarcere; prin aceasta chiar, el se îndreaptă spre evoluţie, în timp ce masa se complace în aberaţii compulsive.

Să te pocăieşti înseamnă să nu mai repeţi greşelile, căci iertarea nu poate fi acordată decât după o pocăinţă autentică. Dar câte intenţii bune nu sunt nicicând realizate...

III
OPERA LA ALB SAU ALBEDO

Apocalipsa de la 10 la 13

CARTEA CEA MICĂ DESCHISĂ

Numărul 10, Iud, Roata norocului
Cea de-a şasea operaţie Distilatio
Cel de-al doilea cer al lui Marte şi Berbecul

Numărul 10

El marchează începutul celei de-a doua decade: 0 îl înmulţeşte pe 1 într-o manieră umană şi nu îl mai adaugă prin somaţia divină. Plenitudinea Unităţii odată realizată în ciclul său creator, 10 perpetuează generarea la un alt nivel, într-o primă situaţie de faţă în faţă: umanul percepe Prezenţa divină şi se recunoaşte în ea.

În primele secole ale creştinismului, 10 era reprezentat prin I şi X, iniţialele lui *Iesu-Xristos* care, înscrise într-un cerc, ilustrează cercul cu şase raze al simbolului cosmic şi solar, căci era numit „Soare neînvins": litera × exprimă cel mai bine impalpabilul punct central de origine divină.

Cea de-a zecea zi presupusă a Manifestării este martora generării ciclurilor de viaţă şi, în consecinţă, multiplicarea karmei... dar şi posibilitatea de a scăpa din lanţul ei.

Litera Iud

Ea marchează primul pas înspre uniunea dintre Creator şi creatura Sa, în acelaşi timp cu manifestarea concretă a lumii; ea manifestă Principiul, stabileşte realizările şi permite naşterea germenelui spiritual sau a Copilului sacru. Iud provoacă prima întâlnire cu măreţia divină, proiectând atemporalul în temporal, la armonizarea căruia nădăjduieşte: aspirantul descoperă scânteia de lumină sau intuiţie în propriul suflet.

El aspiră la înălţare pentru a încerca să semene cu perfecţiunea modelului său.

Viaţa omului începe în grădina Raiului şi se termină în vârful Arborelui nemuririi; între timp, ea se învârte pe roata destinului, fiecare giraţie oferindu-i dragoste, înţelepciune şi adevăr.

Iud semnifică **mână**, degetele ei fiind zece, unele completându-le pe altele; ea deţine acelaşi dinamism creator – toate proporţiile fiind păstrate – ca Artistul divin care a modelat universul, unind armonios Principiul infinit şi opera finită, înainte de a fecunda Materia şi de a-i stabili evoluţia. Mâna divină călăuzeşte sufletul în timpul căutării, îi arată calea verticală, aşteaptă ca el să accepte să se facă mic, propune, revelează, pedepseşte uneori, dar rămâne mereu deschisă cu căldură.

Un alt simbol al lui Iud este **germenele,** ce inseminează universul sau **sperma** umană, care generează descendenţa prin fecunditate virilă. În materie – şi în femeie – este ascuns germenele de lumină de unde tâşneşte dorinţa de a fi şi tot ce presupune viaţă fizică.

Sepher Yetsirah leagă litera simplă Iud de semnul **Fecioarei**, semnul Materiei pure, dar reînnoite constant, a cărei mulţime de seminţe izbucnesc precum experienţele umane. Semn al Sufletului sau al Mamei divine, ea poartă în sânul ei germenele iubirii universale, Hristosul interior, Fiul, Mesagerul divin sau conştiinţa voinţei Tatălui. Ea va transmite acest germene spiritual sufletului uman, ca el să-şi conştientizeze noblеţea, apoi divinitatea.

Alcătuită din energie şi substanţă, Fecioara este aşadar un semn dublu; ea este numită zeiţa celor două căi, căci aspirantul alege între viciu sau virtute; viciul îl face să coboare spre viaţa materialistă şi a animalelor – de care este legat numărul său 6 –, ca şi spre hemiciclul inferior al zodiacului; virtutea îi permite să câştige viaţa spirituală, inclusiv în timpul vieţii terestre, căci starea divină se amplifică în el. Pe crucea mutabilă, Fecioara este Materia hrănitoare puternică, ce fecundează viaţa spirituală aflată încă în stare embrionară; odată

sufletul pacificat, ea îl va proteja pe crucea fixă, căci permite cunoaşterea şi integrarea la nivel spiritual.

Totodată triplă, Fecioara comportă trei energii pozitive (triunghiul cu vârful în sus al peceţii lui Solomon) şi trei negative (cel cu vârful în jos), forţa creatoare găsindu-se în centru; într-adevăr, ea indică misiunea umană în lumea fizică, apoi eliberarea ei. Ea ascunde de asemenea încercările Scorpionului, semn karmic prin excelenţă, căci maestrul tibetan spune că „Fecioara şi Scorpionul nu au format decât un singur semn", înainte ca Balanţa să le separe...

Indicând o activitate în planul fizic, numărul său 6 este cel al naturii omeneşti incarnate, al cărei germene – Iud – s-a copt în măruntaiele sale. Cele şase energii sunt ordonate astfel: inteligenţa cosmică ascunsă, intuiţia (reprezentată de caduceul lui Hermes), creativitatea umană (verbul, sunetul, cuvântul), mentalul realizator, intelectul, sistemul nervos.

Aşadar, ele sunt de ordine cosmică, intelectuală, nervoasă, mentală, intuitivă, creatoare. Materia îşi desăvârşeşte gestaţia pe trei niveluri de conştiinţă: 6 pentru corp, 6 pentru suflet şi 6 pentru spirit, adică 6.6.6. (şi nu 666), numărul fiarei sau al fiinţei incarnate.

În semnul Fecioarei se găsesc de asemenea cele trei feluri de slujiri: pe sine, pe cei de alături şi, în fine, pe Dumnezeu, ceea ce îl evocă pe 6. 6. 6. ca reflectare inversată a lui 9. 9. 9. (este numărul ierarhiilor divine, iar fiinţa *căzută* de cealaltă parte a oglinzii trebuie să-l redescopere). Cât timp era în măruntaiele Materiei, 6. 6. 6. îşi reamintea embrionul trinitar închis şi sufocat în interiorul oului său, incapabil să se elibereze şi învârtindu-se în jurul lui; atât timp cât nu îşi sparge cochilia, se învârte mereu cu roata celestă...

În sensul invers al zodiacului şi al literelor, Iud este legat nla semnul **Balanţei,** care desparte Fecioara de Scorpion; Venus deţine şi ea germenele mentalului superior; în sensul universal al roţii, ea pregăteşte astfel germenele, care îşi va găsi izvorul în Fecioară.

Roata norocului

Arcana înfăţişează o vârtelniţă verticală aşezată pe un soclu şi purtând trei fiinţe hibride: una se caţără, cealaltă este cocoţată în vârf, iar a treia coboară de-a lungul roţii învârtite de o manivelă. Precum un zodiac redresat, arcana evocă mişcarea alternativă a coborârilor şi urcărilor între cele trei planuri traversate de Mercur: Cerul, Pământul şi Infernul.

Mâna divină sau mâna lui Mercur pune în giraţie această roată solară, în aparenţă infernală, cu liberul-arbitru al aspirantului, care se învârte cu ea; după ce a înţeles învăţămintele civilizatoare şi pacifiste, el îşi va deschide cercul în spirală ascendentă pe calea de întoarcere. Lecţia acestei arcane îl învaţă să se elibereze treptat de sechelele karmice mai degrabă în viaţa actuală, decât să le amâne în vieţile viitoare. Sufletul său trebuie să se deschidă la Lumină şi să se pună de acord cu

intenţia divină, acord care este punctul culminant al întregii existenţe pătrunse de dragoste şi inteligenţă.

Roata norocului este ataşată prin urmare la mişcarea giratorie de viaţă ca la o cunoaştere devenită abordabilă.

Alchimie

Cele patru elemente [sulf, mercur, sare, azot], odată restructurate, trebuie prefăcute în sulful filosofal, iar această perioadă regeneratoare şi activă îi permite sulfului – sau materiei ce trebuie purificată – să ardă. Numai focul produs prin frecare – sau foc produs de roată – este folosit în această fază: operatorul agită balonul de sus în jos ca să îl încălzească, până când nu îl mai poate ţine. Focul sacru sau filosofic se declanşează atunci în turbioanele dinăuntru.

Cea de-a şasea fază reprezintă extragerea corpului solid în afara lichidului sau Distilatio.

Astrologie

Un alt Cer al lui Marte din zodiacul alchimic, **Berbecul** este cel al unificării: 12 redevine 1 şi micul 1 uman se îndreaptă spre marele I divin, care integrează cele şapte planuri ale manifestării perfecte, după cum Balanţa se opune Berbecului. Acest semn începe şi termină periplul sufletului prin intervenţia Focului vital, care activează evoluţia spre Lumină şi nu mai este refulat în străfundurile Materiei. El este totodată germenele celorlalte semne căci, asemenea unui spermatozoid gigant, dă naştere întregului zodiac, în care numai mielul – sau Berbecul purificat – poate deschide drumul spre ascensiune.

Numărul său 1 este pus în relaţie atât cu prima scrisoare ce trebuie trimisă celor şapte Biserici, cât şi cu o scrisoare cu şapte peceţi. O altă scrisoare mică se va deschide, reprezentând circuitul zodiacal început de primul semn.

Lucrarea pe cea de-a zecea cale, de la Tiphereth-Soare la Geburah-Mercur

Are numele cabalistic de Profetul Celui Veşnic, capabil să vadă viitorul până când timpul redevine eternitate în Kether.

Lucrarea aceasta evocă Inteligenţa şi Dragostea supremă, care deschid calea Intuiţiei divine, ca aspirantul să capteze vibraţii din ce în ce mai subtile. În mitologia greacă, Apollo şi delegatul său, Hermes, deţineau darul profeţiei din pricina veşnicelor drumuri dus-întors, unul între est şi vest, celălalt între Cer şi Pământ. Ca reprezentant al sufletului, Soarele conţine într-adevăr germenele conştiinţei şi al iniţierii, în timp ce Mercur îl călăuzeşte spre viaţă sau moarte prin incarnări succesive. Amândoi fac în aşa fel încât fiinţa să se deschidă spre energii superioare, să primească scânteia hristică şi să înceapă să înţeleagă planul divin; Tiphereth-Soare întăreşte şi manifestă dragostea ca punct median între Dumnezeu şi eul uman, iar cunoaşterea voinţei divine acţionează prin intermediul lui Geburah-Mercur.

Dacă nu traversează corect această cale, aspirantul se închide la vibraţiile Intuiţiei şi Dragostei, îşi creează false modele prin admirarea iluziilor, riscă să devină un fals proroc sau un ocultist nepriceput şi să-şi pregătească noi cicluri karmice. Deschizându-şi însă inima către ele, discipolul va înţelege înţelepciunea Creaţiei şi a legilor naturii, le va admira echilibrul, va fi uimit de orchestraţia universului, a ciclurilor zodiacale şi a existenţei terestre; va urmări să-şi atingă idealul, va fi devotat progresului şi îşi va ajuta anturajul cu o permanentă imaginaţie creatoare, urmând mişcarea spiralată a sursei de viaţă. În sfârşit, va integra cartea cea mică a existenţei.

În capitolul 10 al Apocalipsei

Sfântul Ioan – care reprezintă aici aspirantul – trebuie să înghită această *carte* a experienţei şi înţelepciunii dobândite în urma încercărilor prin care a trecut. Ea este în acelaşi timp dulce în gura sa – idealul pe care îl aduce – şi amară în măruntaie – dificultăţile provocate de plexurile inferioare.

1. *Şi am văzut un înger puternic, pogorându-se din cer, învăluit într-un nor şi pe capul lui era curcubeul, iar faţa lui strălucea ca soarele şi picioarele lui erau ca stâlpi de foc.*
2. *Şi în mână avea o carte mică, deschisă. Şi a pus piciorul lui cel drept pe mare, iar pe cel stâng pe pământ,*
3. *Şi a strigat cu glas puternic, precum răcneşte leul. Iar când a strigat, cele şapte tunete au slobozit glasurile lor.*

Alchimie: După ce a devorat timpul şi prin urmare raportul dintre cauză şi efect, aşa cum materia sa a înghiţit aurul, Saturn-Cronos îşi dezleagă în sfârşit, după nesfârşite tribulaţii, inelele.

Simultan, eul operatorului dă viaţă germenelui sufletului său.

Zodiac alchimic: decan 16

• Berbecul, regent Marte 1, decan Marte 1

Pe această axă orizontală a roţii, îngerul Berbecului pune un picior pe Pământul Taurului şi celălalt pe marea Peştilor pentru a avea viziunea celor şapte planete, care îşi lansează puternica lor notă muzicală ca tot atâtea tunete.

Berbecul, semn de Foc şi regent al capului, este singurul care este înconjurat de semne de Pământ şi de Apă şi primul care este menit să deţină cartea evoluţiei individuale. De trei ori prezent în Cerul, semnul şi decanul său, Marte 1 reprezintă aici „partea luminoasă" a Scorpionului, aspectul său renăscut.

Planetă dinamizantă a zodiacului, el este atent la tot ce înseamnă generare sau regenerare, după cum sfârşitul Cerului său va începe Opera la alb.

• Este opus Balanţei, regent Venus 7, decan Venus 7

Balanţa se îngrijeşte de echilibrul de armonia cosmică şi de respectarea Legii divine.

Reuşita operaţiei alchimice a lui Venus va desfăşura curcubeul cozii de păun, aici al întregului hemiciclu inferior al zodiacului.

Cartea mică se referă la cupola inferioară, deschisă şi revelată la 30° în Berbec şi la 0° în Balanţă, care integrează învăţămintele trecutului.

Mercur îşi realizează misiunea de mesager al zeilor propunând această lucrare de dimensiunea microcosmosului

pentru ca omul să poată descoperi măreţia macrocosmosului; el reaminteşte o dată în plus că „ceea ce este sus este întocmai ca şi jos şi ceea ce este jos este întocmai ca şi sus pentru a face miracolul lucrului unic".

Iniţiere: Înţelepciunea este recunoscută şi sunetul celor şapte planete demultiplică Verbul divin într-un acord magistral, de data aceasta mai puţin mânios, căci ratifică trezirea spirituală.

Ca un mesaj de speranţă, prezenţa curcubeului deasupra capului îngerului confirmă alianţa dintre lumea de sus şi cea de jos şi propune accesul la o cunoaştere adaptată dimensiunii umane (prin intermediul lui Mercur): cartea – mică, întrucât este dedicată individului – este de acum înainte deschisă şi va permite într-o zi înscrisul în Cartea Mare a Vieţii.

4. Şi când au vorbit cele şapte tunete, voiam să scriu, dar am auzit o voce care zicea din cer: „Pecetluieşte cele ce au spus cele şapte tunete şi nu le scrie."

Alchimie: Materia dată ca nutreţ leului sau focului nu şi-a revelat încă tot ce conţine. Elementele sunt restructurate prin efectul căldurii, dar cele şapte metale atribuite planetelor nu sunt încă unificate.

5. Iar îngerul pe care l-am văzut stând pe mare şi pe pământ, şi-a ridicat mâna dreaptă către cer,
6. Şi s-a jurat pe Cel ce este Viu în vecii vecilor, Care a făcut cerul şi cele ce sunt în cer şi pământul şi cele ce sunt pe pământ şi marea şi cele sunt în mare, că timp nu va mai fi,
7. Ci în zilele când va grăi al şaptelea înger – când va fi să trâmbiţeze – atunci săvârşită este taina lui Dumnezeu precum bine a vestit robilor Săi, proorocilor.

Alchimie: Materia îşi vede sulful activându-se din ce în ce mai mult pentru a transmuta metalele.

Trâmbiţa celui de-al şaptelea înger anunţă debutul Operei la alb sau Albedo, care va face să apară arama lui Venus, ce atestă reuşita acestei faze, cu concursul fierului lui Marte.

Zodiac alchimic: decan 17

• Berbecul, regent Marte1, decan Soare 5

Soarele, pivotul central al aştrilor, este punctul focal al luminii celeste care va pătrunde în conştiinţe; fiind universal, el guvernează naţiunile, regii, popoarele lumii şi limbajul lor.

Jurământul îngerului este în relaţie cu aspectul său nemuritor şi cu darul profetic.

• Opus Balanţei, regentă Venus 7, decan Saturn 11

Balanţa reprezintă graniţa cupolei superioare a zodiacului, ce include prezenţa divină.

Saturn, planeta secretului, aplică pecetea liniştii pe cele şapte note ale lui Venus; el reprezintă organizarea cosmică şi măreţia ei perfectă, ca şi coroana regilor şi multiplicitatea lor. El anunţă de asemenea în decanul său uniunea mistică dintre magnetismul lui Venus şi dorinţa lui Marte, care poate transforma pulsiunile dorinţei în aspiraţie spirituală.

Cunoaşterea celor şapte energii planetare nu trebuie revelată total, căci omenirea nu este încă pregătită să descopere misterul divin şi nu va putea să aibă acces decât după ce va fi stăpânit cei trei decani ai Berbecului.

Iniţiere: El nu poate fi abordat atât timp cât oamenii nu au ridicat vălul de peste Prăpastiile care închid cel de-al treilea Cer al arhetipurilor supreme.

Bubuitul celor şapte tunete sau manifestarea Verbului face să vibreze plexurile corpului eteric, dar deschiderea lor prematură poate fi periculoasă şi ele trebuie să se dezvolte în acelaşi timp cu conştiinţa; tot aşa, ezoterismul trebuie judicios revelat, iar misterul, dezvăluit la timpul cuvenit. Momentan, numai tunetul este perceput de o masă de oameni incapabilă încă să descifreze alte manifestări celeste: trăsnetul-revelaţie şi fulgerul-iluminare.

8. Iar glasul din cer, pe care-l auzisem, iarăşi a vorbit cu mine şi a zis: „Mergi de ia cartea cea deschisă din mâna îngerului care stă pe mare şi pe pământ."
9. Şi m-am dus la înger şi i-am zis să-mi dea cartea. Şi îmi răspunse: „Ia-o şi mănânc-o şi va amărî pântecele tău, dar în gura ta va fi dulce ca mierea."
10. Atunci am luat cartea din mâna îngerului şi am mâncat-o; şi era în gura mea, dulce ca mierea, dar după ce am mâncat-o, pântecele meu s-a amărât.

11. Şi apoi mi-a zis: „Tu trebuie să proorocești, încă o dată, la popoare şi la neamuri şi la limbi şi la mulţi împăraţi."

Alchimie: Cartea cea mică deschisă simbolizează Opera la alb, care se anunţă operatorului.

Zodiac alchimic: decan 18

• Berbecul, regent Marte 1, decan Jupiter 9

Marte generează adesea amărăciune din pricina încercărilor dure ale karmei.

Jupiter, regent al regilor, naţiunilor şi străinilor, este totodată judecătorul care oferă sau retrage darul profeţiei.

• Opus Balanţei, regentă Venus 7, decan Mercur 3

Balanţa guvernează pacea, dreptatea şi respectul faţă de lege, ca şi blândeţea şi compasiunea.

Regentă a gurii şi a gâtului, Venus este responsabilă de înghiţirea cărţii, făcută amară de Marte în Scorpion – semnul măruntaielor –, în timp ce dragostea ei propune blândeţea mielului.

Mercur 3, scrib al cărţii mici a roţii inferioare de acum deschisă, acordă darul profeţiei, căci leagă toate planurile universului şi cunoaşte legea jupiteriană a progresului. Pe această axă orizontală a zodiacului, Berbecul şi Balanţa îi oferă Sfântului Ioan o viziune universală; el este gata să devină profet căci, ciclurile reînnoindu-se pe acelaşi model, poate prevedea desfăşurarea lor cu toată înţelepciunea prudenţei regentului cosmic, Jupiter.

Uroboros încetează să-şi muşte coada, după cum axa centrală a zodiacului se pregăteşte să se deschidă: inelul său inferior păstrează un gust stătut de amărăciune, dar cel superior îi copleşeşte pe aspiranţi cu bunătatea divină.

Iniţiere: Se produce o inversare între cele două niveluri digestive, căci gustul este atribuit gurii şi nu intestinelor... În primul rând, ceea ce trebuie asimilat pare facil, dulce şi uşor, dar dificultatea începe atunci când este vorba de aplicarea învăţăturii în practica de toate zilele, de digerarea ei. Mierea corespunde cunoaşterii şi stării de fericire, iar fierea, corpului muritor care trăieşte în teroarea de a nu i se lua plăcerile terestre. Paracelsus compară mierea cu „dulceaţa pământului". Există deci o legătură subtilă între ingestie şi excreţie, ca şi

între plexul capului şi cel al abdomenului, ce trebuie să se reîntâlnească.

Pe de altă parte, revelaţia iniţiatică se dilată de bunătatea sufletului aspirantului; el le doreşte celor din preajma sa să o împărtăşească împreună, dar aceştia pot refuza efortul sau respinge ajutorul propus, ceea ce motivează decepţiile. La un alt nivel, preceptele spirituale sunt digerate cu uşurinţă de intelect, dar încercările îl pândesc pe cel care pretinde că îl iubeşte pe Dumnezeu fără să o demonstreze: susţinute de perseverenţă şi sinceritate, învăţătura pare blândă, dar deviaţiile şi recularile provoacă amărăciune.

Cartea cea mică conţine programul condensat al vieţii, elaborat de fiinţă înainte de coborâre. După ce şi-a acceptat promisiunea de Reîntoarcere, trebuie să integreze valorile autentice, să le apere, să sacrifice voinţa personală, automatismele mentale, obişnuinţele terestre şi să nu mai asculte decât de preceptele divine care, încetul cu încetul, vor lua locul celorlalte.

Intestinele evocă de asemenea străfundurile subconştientului, care trebuie curăţa, ceea ce presupune obligatoriu durere; de aceea gustă ele amăreala.

Sfântul Ioan devine clarvăzător, căci ultima pagină a cărţuliei cunoaşterii umane conduce la prima pagină a Cărţii Mari a nemuririi din capitolul 21 sau cunoaşterea ultimului Mister. A înghiţi şi a integra învăţătura delegaţilor cosmici nu este simplu... dar intuiţia este cea care îl face intermediar al Spiritului.

CEI DOI MARTORI ŞI CELE DOUĂ CATACLISME

Numărul 11, Forţa
Uniunea lui Marte şi a lui Venus
Graniţa zodiacului şi arborele

Numărul 11

Poate fi considerat ca 7 (ierarhiile şi planurile succesive ale manifestării) + 4 (elaborarea terestră). Dacă 10 a declanşat un ciclu evolutiv independent, 11 reînnoieşte manifestarea la o treaptă superioară, conştiinţa fiind trezită total.

Această schimbare de plan manifestă o formă de **transcendenţă**, dar şi de **transgresiune**, căci puţin obişnuitul număr 11 transmite mesajul zeilor, deranjează prin distrugerea structurilor perimate şi creează o altă dimensiune pentru a încuraja reîntoarcerea. Atât de puternic încât anticii îl considerau malefic, el pare să conteste decada sau ciclul perfect, când de fapt nu reprezintă decât responsabilizarea sufletului ieşit din Infern îndreptându-se spre Creatorul – marele I – care îl contemplă în sfârşit pe micul 1 uman, pe care forţa sa îl pătrunde, deşi de multe ori lasă impresia că se ridică împotriva lui.

11 răspândeşte cunoaşterea sacră dacă reflectă Adevărul divin, căci misiunea lui este să experimenteze cel mai dens dintre planurile manifestate pentru a-i da posibilitate Spiritului să-l pătrundă. 1 + 1 devine în acest caz echilibrul armonios al celor două talere ale Spiritului şi materiei; dar cei doi 1, înfruntându-se sau depărtându-se, provoacă instabilitatea şi dualitatea. În sfârşit, reproducând de două ori Unitatea, 11 îl exaltă pe 2, care îi acordă propria putere în lumea existenţială.

Punct central al joncţiunii dintre curba involutivă şi curba evolutivă, 11 demonstrează dualitatea, ca şi complementaritatea şi marchează mai multe feluri de separări: cea a celor două serii de câte 11 cărţi ale tarotului, a celor douăzeci şi două de litere ebraice, a celor două polarităţi umane (spirituală şi animală), a celor două hemicicluri ale zodiacului, a axei mediane a Arborelui Vieţii, a celor două Testamente divine cu Moise, pentru cel Vechi, şi cu Iisus, pentru cel Nou.

Numărul 20 atribuit lui Kaf indică manifestarea perfectă a lui 2, adică reflexul lui Dumnezeu în propria oglindă. 20 este receptaculul sufletului uman, cupa carnală a trupului, dar sufletul riscă să îl uite pe Dumnezeu şi propria lui existenţă, într-atât Materia confortabilă îl incită să nu se ocupe decât de ea...

Litera Kaf כ

Puterea lui Iud nu poate acţiona decât dacă este acceptată de Kaf, care uneşte forţele celeste şi terestre într-una singură şi permite receptarea vibraţiilor înalte; ea le cufundă în templul care este corpul uman – materia sa – pentru a încuraja progresul şi a conduce aspirantul la împlinirea lucrării. Trambulină viguroasă a sufletului şi canal al energiei cosmice, ea îi cere materiei să fie solidă ca o stâncă pentru a nu se prăbuşi.

Ataşată de litera K, Kaf este atribuită de asemenea noţiunii egiptene Ka, a cărei semn hieroglific este alcătuit din două braţe desfăcute, ce simbolizează dublul astral al fiinţei dezincarnate, oglinda calităţilor şi defectelor sale, identitatea sa spirituală, sufletul său – pasărea sau steaua reprezentate în apropiere de mumie – pentru care Ba este corpul fizic.

Datorită lui Kaf, psihismul purificat se poate deschide spre transmutaţie, distrugând omul vechi şi resuscitându-l în om nou, căci ea domină materialitatea şi instaurează o selecţie corectă între valorile sufletului şi cele ale eului; ea îl învaţă să distingă Focul-Spirit de Focul-Materie, acesta din urmă neducând decât la dezbinare, egocentrism şi revoltă. Ea distruge formele inferioare pentru a deschide o nouă transcendenţă şi încearcă să unească fiinţa de esenţa ei primordială

luptând împotriva atitudinii statice, căci inerţia este cel mai mare pericol şi cel mai dăunător. Îi cere celui care progresează un bilanţ interior, riguros atunci când lipsa de evoluţie sau refuzul său nu sunt încă atinse de graţia Luminii.

Kaf reprezintă **inteligenţa,** care guvernează cosmosul până la atomul din lumea formală. Considerabila ei energie poate să zguduie violent armonia plăcută a formelor fizice; aspirând la o evoluţie mai lentă, materia nu poate să protesteze decât prin cataclisme.

Un alt simbol al lui Kaf este **palma, scobitura mâinii**, care dă sau ia. Depozitară a misterului Creaţiei, palma lui Dumnezeu deţine toate programele vieţii atunci când este închisă; deschisă, ea oferă bijuteria mântuirii, revelează sublimul magnetism universal, armonizează legea de atragere-respingere şi ciclurile planetelor în jurul Soarelui. Mâna manifestă admirabila coordonare a forţelor cereşti şi terestre, acordă putere sau îndurare şi, la fel ca aceea a Olarului Divin ce frământă lutul lui Adam, creează tiparul formelor fizice. Micuţa mână a omului trebuie să-şi desfacă pumnul, până în acest moment strâns, să-şi deschidă palma sub formă de cupă pentru Focul divin şi să-l lase să strălucească. Obligată să se agaţe pe crăcile arborelui, ea va primi fructul Veşniciei sau Forţa divină. Cele două palme unite pentru rugăciune îl apropie pe Dumnezeu de creatura Sa, pentru că puterea mâinii este pe cât de divină, pe atât de umană.

Kaf semnifică şi **talpa piciorului, şoldul** pe care Iacov şi-l luxează în lupta cu îngerul, înainte de a fi consacrat de acesta, **cupela** femurului, în fine **paharul amărăciunilor,** care cere să fie golit până la fund; ea mai poate fi sfântul Graal al lui Daath străpuns de Spada divină. Totodată **greşeală** bătătorită de cel păcătos, ea este în contrapartidă **şeful, capul, forţa, puterea creatoare şi stânca**, cel mai dens mineral care sfidează timpul şi permite construirea edificiilor durabile. Emblema fiabilităţii şi a fidelităţii la aspirant – două virtuţi de care are mare nevoie – blocul de piatră mai poate reprezenta duritatea obstacolului de netrecut... pe care va trebui totuşi să-l depăşească; în fine, roca evocă Pământul şi asprimea ciclurilor sale de viaţă.

Sepher Yetsirah atribuie această literă dublă **Soarelui**, care luminează orologiul timpului. Fiul lui Zeus-Jupiter şi al lui Leto-Latone, Soarele-Apollo – Phoebusul grec – s-a născut după sora sa, Phoebe, Luna, şi, hrănit numai cu nectar şi ambrozie, a atins dimensiunea unui adult în doar câteva zile. Protector al clarviziunii, el îl va străpunge cu săgeţile-raze pe şarpele Python – stăpânul întunericului –, va acoperi cu pielea lui trepiedul templului său şi o va numi pe preoteasa sa Pythonisa sau Pitia.

Soarele este reprezentat prin cercul perfecţiunii divine, având în centru un punct, scânteia originară a Monadei. Acest imaterial şi gigantic rezervor de forţă electrică magnetizează planetele al căror pivot el este. Din punct de vedere ezoteric, există trei feluri de soare: Soarele spiritual central, atribuit Tatălui în Trinitate, scânteii Spiritului şi Monadei în umanitate; inima Soarelui, atribuită Fiului, sufletului şi conştiinţei în umanitate; Soarele fizic, atribuit Inteligenţei în Materie sau Duh Sfânt şi personalităţii.

Posedând un triplu Foc, de căldură, de magnetism şi de energie vitală, el simbolizează strălucirea, gloria, voinţa divină şi Spiritul-Lumină; dragostea sa care iradiază îl transformă în substitutul Sufletului lumii, dar el poate calcina în sânul sufletului uman tot ceea ce refuză Lumina.

Soarele –Viaţa – este polul opus al lui Saturn – Moartea –, dar şi sublimarea sa alchimică, transcendenţa şi regenerarea după distrugere. Opus lui Saturn 11 în Vărsător – sau Soarele spiritual central –, Soarele fizic al Leului îşi poate regăsi şi slăvi unitatea iniţială. Acest paharnic ce toarnă în cupe dragoste şi viaţă iluminează şi glorifică zodiacul constelaţiilor şi al planetelor al cărui centru este. Demersul alchimic nu vizează nimic altceva decât iluminarea prin aurul său cel mai pur.

Forţa

O femeie tânără – şi nu un Hercule! –, având pe cap o pălărie asemănătoare *lemniscatei* infinitului, deschide calmă botul leului. Pe deplin încrezătoare în propria putere spirituală, nu are nicio teamă în faţa fiarei, despre care se crede că

este feroce. Ea ilustrează corecta administrare a agresivităţii şi victoria asupra instinctelor mulţumită disciplinei interioare. Asceza cerută de acest ideal înălţător şi perseverent îi va permite să contacteze Prezenţa care o aureolează. Arcana aceasta este numită în Cabală Fiica Sabiei înflăcărate.

Aspirantul mai poate încă să aleagă între pulsiunile emoţionale, inerţia, fantasmele, temerile, evadările şi ignoranţa ori curajul, loialitatea, discernământul şi dinamismul cerute de ceea ce caută. Stăpânirea eului reaminteşte mitul Bestiei, leul sau energia primară a personalităţii, îmblânzită de Frumoasă, ce reprezintă sufletul.

Alchimie

După răcirea vasului, operatorul scoate dopul: piatra brută sau botul leului verde este deschis. În mijlocul vasului sau al balonului se află oul alchimic sau embrionul filosofic în formare; alchimistul spală reziduurile în apă de ploaie şi o varsă într-un flacon ermetic, pe care îl păstrează la rece şi la întuneric.

După purificarea ultimelor reziduuri şi a încărcăturilor excesive ale eului, plexul său cardiac se deschide şi va străluci, deoarece a înţeles că puterea trebuie folosită numai asupra propriei persoane şi într-un total respect faţă de semeni.

Operaţia alchimică se desfăşoară de asemenea în două etape: Opera la negru a fost guvernată de Saturn (plumbul), Jupiter (cositorul) şi Marte (fierul).

Următoarele operaţii vor fi guvernate de Venus (arama), Mercur (mercurul), apoi Luna (argintul) şi Soarele (aurul).

Astrologie

Acest capitol marchează **graniţa dintre două planuri**: trecerea Cerului lui Marte „deschide" zodiacul, aşa cum Forţa se găseşte în centrul arcanelor majore ale tarotului, iar litera Kaf în centrul literelor ebraice. Jumătatea inferioară a roţii se oferă cupolei superioare, creând prima legătură dintre cele două cupe inversate spate în spate ale Androginului lui Daath.

În centrul roţii şi al planetelor, luminozitatea Soarelui – atribuită lui Kaf – îi luminează pe cei ce sunt admişi în acest templu cosmic.

Lucrarea pe cea de-a unsprezecea cale, de la Geburah-Mercur la Hesed-Mercur

Graniţa Arborelui sefirotic ce trebuie depăşită este vălul lui Paroketh, Abisul căruia îngerul Prezenţei îi va ceda trecerea. Numărul lui Kaf o leagă la invizibilul **Daath,** abandonat de o omenire ghidată de flacăra sacră a lui Venus-Lucifer, Lumina divină penetrând Pământul din ce în ce mai adânc până la a deveni Focul său teluric. Şarpele sau dragonul înaripat este atributul său, raportat la mercurul alchimic şi la Şarpele Facerii. Pentru unii, Lucifer este un arhanghel căzut care a acceptat totuşi penibila restrângere a vibraţiilor sale ca să coboare până la ultima sferă a manifestării pentru a călăuzi o mulţime de suflete încă inconştiente. În mod paradoxal înrudit cu Venus sau cu Satana, Lucifer incorporează cele două polarităţi ale numărului 11 şi ale Şarpelui, în acelaşi timp generator

şi distrugător, în funcţie de nivelul de informaţie şi de deschidere. Atribuită căderii – sau mai degrabă coborârii –, sefira Daath ocultată a devenit pentru cabalişti misterioasă, dar, de fapt, ea nu este încă repopulată de o omenire evoluată revenită la sursa ei, posedând de data aceasta cunoaşterea Binelui şi Răului. Situată chiar deasupra triunghiului superior al arborelui, ea are o importanţă fundamentală: programul uman era deja în gândirea lui Dumnezeu încă de la începutul timpurilor...

Cea de-a unsprezecea cale îi uneşte pe cei doi martori superiori ai arborelui: Geburah-Mercur determină urcarea Focului lui Kundalini, pe care Hesed-Jupiter îl va transforma în Dragoste-Înţelepciune în claritatea noului Cer. Totodată paznic al sufletelor incarnate, Mercur le propune Focul fervorii, al adorării şi iluminării, dar ele sunt în continuare libere să fie reţinute de seducţiile terestre sau de propriile blocaje şi pot fi trimise înapoi către paznicul pragului.

Influenţele acestor martori cosmici sunt suficient de puternice pentru a declanşa un nou cataclism. Suport principal al evoluţiei sufletului, acesta îi revelează ascetului purul Adevăr de pe calea verticală; deşi deschide calea spre viaţa spirituală autentică, el poate totuşi să se înalţe precum bariera lui Het dacă aspirantul se teme să înveţe că ucenicia lipsei de suferinţă presupune chiar trăirea suferinţei; acceptându-şi obligaţiile şi responsabilităţile, el va controla şi va canaliza puterea pe care o are asupra lui însuşi, va conştientiza cu curaj realităţile ce trebuie înfruntate, chiar dacă şi mai ales când lupta este dificilă. Victoria îi va acorda o nouă noblete dacă îşi va stăpâni teama de eşec şi îşi va găsi echilibrul între propriile energii mentale şi chemarea dragostei divine. El îşi va găsi liniştea sufletească şi îşi va descoperi propria veşnicie.

În capitolul 11 al Apocalipsei

Sfântul Ioan trebuie să măsoare templul, ca şi spiritualitatea celor care au acordat Reîntoarcerii o prioritate absolută; idolatrii falselor valori rămân în piaţa din faţa bisericii sau în

purgatoriul necesar unei mai bune înţelegeri, dar aleşii pătrund până la altar, sfântul sfinţilor.

Cei doi martori expuşi, împreună cu fiarele adâncului, pot sugera mai multe lucruri: pe de o parte, cele două cupe ale lui Marte şi Venus aflate încă spate în spate, pe de altă parte, mesagerii divini, care îi învaţă pe oameni să-şi administreze şi să-şi transforme iluziile şi pasiunile; ei sunt ucişi provizoriu, înainte de a învia ca să strălucească precum farurile asupra omenirii.

O a doua dificultate sau nenorocire constă în coborârea încă o dată în străfundurile subconştientului, mai puţin dureroasă şi durabilă ca prima – 3 zile 1/3 în loc de 5 luni – căci Venus propune aici dragostea divină.

Un al treilea cataclism-revelaţie face să tremure oraşul – sau zodiacul – distrugând a zecea parte din cetate şi această *dijmă* îi reaminteşte că riscă să-şi uite obligaţiile spirituale. Zidurile sau cristalizările materialiste cad iarăşi în Hăul abisal al arborelui sau în Cerul inferior al zodiacului.

Ancorarea în lumină (după Jacob Böhme, 1730)

Un al patrulea cataclism îi deschide în sfârşit aspirantului vederea spre nori, ca cel de-al treilea nivel al arborelui: Cerul lui Venus dezvăluie arca Alianţei, curcubeu şi punte de lumină a zodiacului superior. Pentru căutătorul perseverent, Împărăţia se deschide. Nu-i mai rămâne decât să atingă culmea.

1. *Apoi mi-au dat o trestie, asemenea unui toiag, zicând: „Scoală-te şi măsoară templul lui Dumnezeu şi jertfelnicul şi pe cei ce se închină în el.*
2. *Iar curtea cea dinafară, scoate-o din socoteală şi n-o măsura, pentru că a fost dată păgânilor, care vor călca în picioare cetatea sfântă patruzeci şi două de luni."*

Alchimie: Unii oameni renunţă la continuarea Operei, pe care o consideră prea dificilă. Patruzeci şi două de zile de aşteptare după operaţia lui Marte – fierul – şi înainte de cea a lui Venus – arama – le lasă un răgaz de gândire.

Astrologie: 42 de luni de câte 30 de zile fac 1 260 de zile, evocare inversă a celor 2 160 de ani ai unei ere zodiacale (aici, cea a Peştilor, închinată lui Iisus Hristos).

2 160 = (12 × 5) × 12 = 180 × 12.

1 260 = (12 × 15) × 7 = 180 × 7 şi 42 de luni înseamnă 3 ani şi jumătate, în analogie cu cele trei zile şi jumătate ale fazelor lunare; ele reprezintă aşadar durata cerută pentru a învinge mirajele.

3,5 este de asemenea egal cu 7:2, numărul sacru 7 fiind sfârtecat prin împărţire. În fine, 42 este numărul invers al celor 24 de ore ale zilei.

Trestia asemănătoare unei nuiele este cea a axei lui Marte, care înţelege să servească drept ac karmei... Graniţa Cerului său, care conduce la cel al lui Venus, o trasează simultan pe cea a templului divin – sau arcul superior al zodiacului – şi curtea din faţă – sau arcul inferior –, care priveşte eul şi emoţiile primare: Marte îi guvernează agresivitatea şi furia distructivă, Jupiter, aviditatea şi orgoliul, Saturn, teama, reculul şi refuzul.

Aspirantul trebuie să elimine total aceste tulburări înainte să acceadă la dragostea venusiană. Precum gâtul clepsidrei, sufletul se află la mijloc între cele două triunghiuri încă neîmplinite ale peceţii divine.

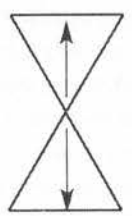

În plăcinta regilor Epifaniei se ascunde Phoebé – bobul –, care o simbolizează; romburile sau careurile sublimate marchează deopotrivă acest templu gastronomic.

Iniţiere: Măsurarea templului echivalează cu măsurarea propriilor virtuţi, căci sunt cântăriţi deopotrivă altarul şi credincioşii. Asociată de regulă cu supleţea mercuriană, trestia este în acest caz rigidă precum bastonul de comandant al lui Marte.

Numărul 40 indică timpul necesar unei purificări; adunat cu 2 al dualităţii, el simbolizează gestionarea dificilă a opoziţiilor inerente pământeanului, al cărui templu reprezintă corpul, credincioşii, sufletul şi altarul, spiritul.

3. *„Şi voi da putere celor doi martori ai mei şi vor prooroci, îmbrăcaţi în sac, o mie două sute şi şaizeci de zile.*
4. *Aceştia sunt cei doi măslini şi cele două sfeşnice care stau înaintea Domnului pământului."*

Alchimie: Cei doi subiecţi sau martori sunt aruncaţi pe pământul *compostului*; este vorba aici de sulful filosofic şi de mercur după ce au fost izolaţi.

Astrologie: Mesagerii păcii sunt reprezentaţi de măslinii Pământului venusian, iar sfeşnicele aprinse, de Focul lui Marte, a cărui mortificare a energiilor joase este revelată de saci, simbol al pedepsei.

Iniţiere: Cei doi martori trăiesc în smerenie, detaşaţi de cele materiale, dar primesc darul sacru al profeţiei. Între cele două sfeşnice se instaurează pacea (religiile iudaică şi creştină, altă formulare a celor doi martori).

5. *„Şi dacă voieşte cineva să-i vatăme, foc iese din gura lor; deci dacă ar voi cineva să-i vatăme, acela va trebui să fie ucis".*

Astrologie: Marte poate ucide Focul Verbului dacă se aliază cu Balanţa lui Venus pentru a înfăptui dreptatea divină, căci axa Berbec-Balanţă este a combativităţii şi a agresivităţii.

Iniţiere: Focul ce iese din gura martorilor este focul Spiritului, a cărui lumină nu poate decât să purifice, să consume sau să reveleze duşmanul-întuneric-obscurantism. El îi apără împotriva oricărei agresiuni, căci au misiunea să fie păstorii turmei umane.

Pe arbore, Marte şi Jupiter sunt paznicii Focului divin.

6. *„Aceştia au putere să închidă cerul, ca ploaia să nu plouă în zilele proorociei lor, şi putere au peste ape să le schimbe în sânge şi să bată pământul cu orice fel de bătaie, ori de câte ori vor voi."*

Astrologie: Această putere îi este cuvenită de drept lui Marte, al cărui Cer închide prima parte a cupolei zodiacale; el mai poate colora cu sânge apa lustrală a lui Venus, generând noi suferinţe. „Închiderea cerului" semnifică zăvorârea acestei axe, martorii selectând sufletele trezite sau adormite.

Iniţiere: Imediat ce este închis cel de sus, o parte a omenirii va uita încă o dată planul divin. Ceilalţi se pot aduna fără teamă: nimic nu va mai deranja transmiterea Verbului, nici măcar ploaia sau Apa lui Mi, această legătură cu cerul care ţese un văl subtil, dar cât se poate de concret, între lumea de sus şi cea de jos. Absenţa apei fertilizatoare condamnă inimile uscate să sufere de foame spirituală în pustiul Materiei. Vechii profeţi au anunţat aceleaşi încercări pentru idolatri.

7. *„Iar când vor isprăvi cu mărturia lor, fiara care se ridică din adânc va face război cu ei şi-i va birui şi-i va omorî."*

Alchimie: Cei doi subiecţi alchimici (sulful şi mercurul) vor fi atacaţi de focul lui Vulcan.

Iniţiere: Fiara din adânc este cea a pulsiunilor inferioare, mereu capabile să distrugă aspiraţiile sufletului.

8. *„Şi trupurile lor vor zăcea pe uliţele cetăţii celei mari, care se cheamă, duhovniceşte, Sodoma şi Egipt, unde a fost răstignit şi Domnul lor."*

Alchimie: Aluzia la Domn sugerează fixarea mercurului, sau şarpele răstignit, numit Hristos pe cruce, care îşi va manifesta puterea terapeutică în ultimul capitol.

Odată calcinaţi, cei doi subiecţi sunt reprezentaţi de schelete sau de *cadavre*.

Astrologie: Martorii sunt de asemenea cele două aspecte ale lui Marte în Berbec şi Scorpion.

Iniţiere: Supuşi provizoriu încercării morţii de fiara infernală, ei demonstrează că fiecare aspirant trece printr-o reorientare care omoară câte ceva în el. Distrugerea adevărului şi a luminii a fost – şi este mereu – obiectivul tuturor fiarelor care clocesc în întunericul ignoranţei şi orbirii.

Pe arbore, Kether-Saturn 11 – care ocupă locul craniului sau Golgota, locul de întâlnire a trei cruci – şi-a densificat vibraţiile ca să se răstignească în lumile mai greoaie. Aşadar, martorii divini sunt prezenţi pe acest stăpân-altar al iniţierii.

9. *„Şi din popoare, din seminţii, din limbi şi din neamuri vor privi la trupurile lor trei zile şi jumătate şi nu vor îngădui ca ele să fie puse în mormânt."*

Alchimie: În timpul fazei de Lună nouă – trei zile şi jumătate – sulful filosofal şi mercurul rămân în aşteptare pe compost.

Astrologie: Corpurile fără viaţă sunt expuse pe Pământul lui Venus, care nu poate să le apere de prădătorii lui Marte 8. Profanarea umană continuă, martorii nu au nici măcar dreptul la funeralii şi înmormântare; expuşi pe muntele sacrificiului – guvernat de Saturn ca indiciile precedente de moarte –, ei sunt insultaţi de profanii Cerului inferior.

3 zile ½ = 84 de ore. Or, Saturn 11 are cicluri de 84 de ani şi 84 este dublul lui 42 = o jumătate de săptămână sau fază lunară = jumătatea timpului 7.

3 zile ½ = 3° 30′ = 12 600″. Permutând 21 600″ sau 2 160 (o eră zodiacală) × 10.

360°: 3° 30′ = 109, 090 909 090... , depăşirea lui 108, care deschide poarta iniţiatică.

10. *„Iar locuitorii de pe pământ se vor bucura de moartea lor şi vor fi în veselie şi îşi vor trimite daruri unul altuia,*

pentru că aceşti doi prooroci au chinuit pe locuitorii de pe pământ."

Alchimie: Materia a suferit manipulările sulfului şi mercurului, dar locuitorii ei, sau metalele, se manifestă în fericire mare.

Astrologie: Bucuria şi darurile sunt oferite de Cerul lui Venus, iar supliciile, o dată în plus, de cel al lui Marte.

Iniţiere: Purtători ai Verbului, profeţii sunt puţin apreciaţi de profani: ei îi ocărăsc, încercând să-i facă să-şi conştientizeze greşelile şi cer o repunere în discuţie a situaţiei şi eforturi care le perturbă toleranţa. Odată scăpaţi de aceştia, cei slabi şi cei laşi se bucură să regăsească plăcerile vieţii uşoare, ignorând faptul că, în spatele lor, se ascund cele mai mari suferinţe.

11. Însă după cele trei zile şi jumătate, duh de viaţă de la Dumnezeu a intrat în ei şi au stătut pe picioarele lor şi frică mare a căzut peste cei ce se uitau la ei.

12. Şi din cer au auzit glas puternic, zicându-le: „Suiţi-vă aici!" Şi s-au suit la cer, în nori, şi au privit la ei duşmanii lor.

Alchimie: La Luna plină – trei zile şi jumătate mai târziu – energia solară îi resuscitează pe rege – sau sulf – şi pe regină – sau mercur –, indicând reuşita perfectă a operării fierului lui Marte, care guvernează semnul mortal al Scorpionului şi semnul vital al Berbecului.

În creuzet, fierul lui se amestecă cu arama lui Venus timp de patruzeci de zile. Cinabrul, sau drogul nemuririi, pe care ei îl generează, este numit sulfură roşie de mercur din pricina culorii sângerii; alternanţa dintre cinabru şi mercur provoacă moartea şi învierea sau renaştere.

Astrologie: Vocea divină îi cheamă pe mesagerii evoluaţi, paznici ai graniţei centrale a zodiacului. Cele trei zile şi jumătate sunt atribuite unei faze lunare de 84 de ore – sau unui ciclu de trezire a lui Saturn 11, adică 84 de ani; spiritul de viaţă provine din capacitatea sa de renaştere şi confirmă, împreună cu Marte 1, vivacitatea, măreţia şi verticalitatea

martorilor înviaţi. Dar acest justiţiar sever trezeşte, cu complicitatea lui Marte 8, groaza profanilor.

Iniţiere: Cu cât transmutaţia face ca un lucru să moară, cu atât ea face ca alt lucru mai bun să renască... Asemenea lui Iisus răstignit, martorii învie după trei zile şi renasc într-un Cer superior. După ce au îndurat suferinţele incarnării, ei se înalţă, purtaţi de norul divin, inaccesibili în viitor incarnaţilor din lumea inferioară.

13. Şi în ceasul acela s-a făcut cutremur mare şi a zecea parte din cetate s-a prăbuşit şi au pierit în cutremur şapte mii de oameni, iar ceilalţi s-au înfricoşat şi au dat slavă Dumnezeului cerului.

Alchimie: Mărindu-şi volumul, Oul a avut nevoie de creşterea temperaturii în athanor; în acest moment, s-a produs în balon un dialog exploziv; uniunea furtunoasă a cinabrului şi a mercurului a scos fluierături muzicale. Alchimia este numită şi arta muzicii, căci detonările se produc când spiritele volatile evadează, iar umiditatea urcă la suprafaţă.

A zecea parte din cetate este în legătură cu numărul lui Saturn, materie grosieră definitiv distrusă ca atare.

Astrologie: 7 este numărul lui Venus, al cărei Cer îi respinge pe cei refractari la iubire; această tulburare majoră îi desparte pe aspiranţii ce lucrează asiduu de profanii leneşi. Marcând graniţa centrală a zodiacului, ultimul decan de 10° al Berbecului cade. A zecea parte se referă la zeciuiala spirituală: pentru 70 000 de oameni care refuză puterea Spiritului, 7 000 sunt gata să-i aducă mulţumiri. 7000 = 7 (realizarea) × 1 000 (multitudinea).

Iniţiere: Cel Veşnic zgâlţâie totuşi limitările, lâncezeala sau refuzurile acestei mase indolente.

Deasupra Abisului arborelui, cel de-al treilea cataclism marchează demarcarea între cel de-al doilea şi cel de-al treilea nivel al său, înainte de a ridica vălul lui Paroketh.

14. Al doilea „vai" a trecut; al treilea „vai" iată, vine degrabă.

Alchimie: Cutremurul validează reuşita operaţiei lui Marte şi a fierului său, dar o nouă nenorocire nu va întârzia

să se arate: o trecere deosebit de delicată a Operei în timpul acţiunii lui Venus şi a aramei sale.

15. Şi a trâmbiţat al şaptelea înger şi s-au pornit în cer glasuri puternice care ziceau: „Împărăţia lumii a ajuns a Domnului nostru şi a Hristosului Său şi va împărăţi în vecii vecilor."

16. Şi cei douăzeci şi patru de bătrâni, care şed înaintea lui Dumnezeu, în scaunele lor, au căzut cu feţele la pământ şi s-au închinat lui Dumnezeu

17. Zicând: „Mulţumin Ţie, Doamne Dumnezeule, Atotţiitorule, Cel ce eşti şi Cel ce erai şi Cel ce vii, că ai luat puterea Ta cea mare şi ai început să împărăteşti."

18. Şi păgânii s-au mâniat, dar a venit mânia Ta şi vremea celor morţi, ca să fie judecaţi şi să răsplăteşti pe robii Tăi, pe prooroci şi pe sfinţi şi pe cei ce se tem de numele Tău, pe cei mici şi pe cei mari, şi să prăpădeşti pe cei ce prăpădesc pământul.

Alchimie: Spada şi lancea cu două tăişuri ale lui Marte simbolizează consimţământul prin focul dinăuntru sau dinafară. Coacerea este activată, fierul pătrunde în *compost* cu culoarea sa ruginie, care indică macerarea materiei. El urcă asaltând şi vine în ajutorul lui Vulcan – focul interior – spărgând Oul cu sabia sa: iese o pasăre care va stăpâni fierul şi focul...

Pentru alchimist, este momentul să rupă cărţile, să meargă spre cunoaşterea autentică şi să abandoneze orice cunoştinţe intelectuale.

Astrologie: Trâmbiţa celui de-al şaptelea înger, **Mercur,** mesagerul Verbului, le completează pe cele din capitolele 8 şi 9. Laudele Cerului superior binecuvântează acţiunea karmică a lui Marte, după temperarea mâniei şi iritabilităţii sale.

Iniţiere: Ca un şef de orchestră, îngerul invită vocile cerului şi pe cei douăzeci şi patru de bătrâni să-şi exprime veneraţia pentru cel Atotputernic; îngerul anunţă mântuirea în urma purificării. Mânia divină a zguduit în zadar naţiunile; prin urmare, a venit ora judecăţii.

19. Şi s-a deschis templul lui Dumnezeu, cel din cer, şi s-a văzut în templu chivotul legământului Său şi au fost fulgere, şi vuiete, şi tunete, şi cutremur, şi grindină mare.

Alchimie: Conjuncţia dintre fierul lui Marte şi arama lui Venus trosneşte în noi detonări muzicale; această fază anunţă că materia va trece de la umed la uscat.

Mulţumită sulfului şi mercurului, epurarea dezvăluie mai multe culori: pasărea sublimărilor se împodobeşte cu irizări, iar coada de păun sau rochia de Iris a lui Venus se desfăşoară la şaizeci de zile după moartea materiei brute.

Acidul sulfului se află la originea acestei lumini coagulate sau bază a corpurilor fizice. (După Paracelsus, culorile curcubeului îşi au originea în sarea arsă şi sunt generate de focul care trosneşte când se aruncă sarea.) Dragonii luminii şi ai tenebrelor se întâlnesc şi se devorează, evocând forma circulară a discului cromatic şi roata zodiacală.

Astrologie: Curcubeul manifestă transcendenţa lui Jupiter în decanul său din Berbec, ca şi strălucirea dragostei lui Venus.

Trâmbiţa Verbului anunţă revelaţia Misterului divin şi deschiderea cupolei superioare a roţii; stimulându-i pe cei aleşi, ea le propune rebelilor o ultimă alegere între viaţa interioară sau moartea spirituală.

În acest capitol, au loc două cataclisme, căci graniţa este capitală. Urmând imediat celui precedent, acesta deschide puntea celestă a chivotului legământului, curcubeul splendid al lumii superioare.

Iniţiere: Manifestarea puterii divine este recompensa sublimă oferită celor perseverenţi; ei pot să comtemple în sfârşit desfăşurarea somptuoasă a arcului său de lumină irizată şi sunt uluiţi de lumea imensă, cu reflexe sclipitoare, ce se etalează sub ochii lor.

Acordul dragostei este validat. Electricitatea Spiritului trosneşte şi îşi manifestă bucuria sub forma tunetelor şi fulgerelor iradiante.

Grindina este aspectul pietrificat încă al Apei de botez a Mamei, care se va topi peste puţin timp.

FEMEIA DIN CER ŞI BALAURUL ROŞU

Numărul 12, Lamed, Spânzuratul
Cerul lui Venus şi Balanţa
Începutul Operei la alb
şi cea de-a şaptea operaţie Separatio

Numărul 12

Constituit din cele 4 puncte cardinale ale crucii înmulţite cu cele 3 planuri ale lumii – eter, lichid şi solid –, 12 glorifică perfecţiunea organizării cosmice; raportul lui direct cu roata vieţii ratifică încheierea ciclului involutiv.

Numărul 30 atribuit lui Lamed este cel al puterii creatoare, dinamizată să deschidă accesul la o altă transcendenţă.

Litera Lamed ל

Ea îi oferă postulantului posibilitatea să aleagă între aspiraţiile spirituale transmutate şi liberul arbitru inconsecvent; dacă rămâne ataşat de vechile seducţii, existenţa lui nu va fi decât una obişnuită; lipsa de discernământ îl va face să se înşele sau să fie înşelat de false puteri magice confundate cu autenticitatea căutării, căci sufletul său va părăsi coconul crisalidei după încercările lichefiante ale metamorfozei lui. Lamed îi arată în acest caz cum să-şi găsească echilibrul între activitate şi contemplare.

Ea înseamnă **a instrui, a revela, a da un exemplu** sau **a învăţa, a studia, a primi o învăţătură** de calitate.

Simbolul său este **ţepuşa de îmboldit vitele** cu care ciobanul îşi împunge turma – umană uneori – ca să o facă să înainteze spre soluţionarea suferinţelor şi realizarea ei; ea ajută

aspirantul să-şi asume încercările karmice şi îl învaţă să se accepte în întregime acceptându-i pe alţii, înainte de a-l conduce la descoperirea identităţii interioare şi a aspiraţiei sale spirituale. Astfel stimulată, turma acestor presupuse vite – cât de rumegătoare! – poate lua calea întoarcerii, prevăzută cu *coarne* ce vor deveni într-o zi *coroane*; în plus, Lamed este numită şi Coroana Numerelor...

Tepuşa incită aşadar la progres masele cele mai inerte şi greoaie şi, la început infimă, lumina Spiritului începe să fie recunoscută de aspirant înainte de a-l pătrunde în întregime; a doua Lege vie a universului şi delegată de Suflet, iubirea îşi va aţâţa flacăra interioară pentru ca el să treacă într-o altă dimensiune, să-şi transforme viciile în virtuţi, să atingă un plan al conştiinţei mai elevat şi să devină demn de moştenirea divină. Aşadar, Lamed este cea care îl eliberează de teamă, de moliciune sau de stagnare. Ea angajează de asemenea ghizii divini să se incarneze ca să călăuzească comunitatea spre sublimare, chiar cu preţul vieţii lor (în acelaşi fel, Domnii Flăcării sau Pitris solari întăresc sufletele oamenilor cu propria lor substanţă, Domnii Umbrei sau Pitris lunari creând corpul fizic şi psihic).

Aripa care se desface şi permite zborul spre sferele înalte o simbolizează şi ea pe Lamed, ca şi **braţul care se întinde**: el se deschide către dragostea solară ca să îmbrăţişeze totul.

Literă simplă, Lamed este atribuită de Sepher Yetsirah semnului **Balanţei**, care instaurează echilibrul şi armonia între lumea arhetipală a zodiacului superior şi lumea experimentală a bolţii lui inferioare. Balanţa a despărţit Fecioara şi Scorpionul, construind o punte simbolică între cele două lumi şi în acelaşi timp, aspiraţia la reîntoarcerea sufletului. Venus, regenta legii atracţiei universale, a traversat apoi fiecare sferă a manifestării până a pătruns în străfundurile umane, unde guvernează magnetismul dintre sexele opuse. Cel de-al şaptelea semn al zodiacului şi garant al justiţiei interioare, ea cântăreşte relaţiile karmice şi îi permite aspirantului să urce în timp ca să modifice cauzele şi să mediteze asupra efectelor. Inepuizabila ei energie reînnoieşte viaţa matricială şi creşte

de fiecare dată când se merge la sursă, fără să rupă echilibrul instabil, care este varietatea şi bogăţia vieţii.

În zodiacul inversat, acest al şaselea semn – Peştii la Berbec – pregăteşte germenele divin care va pătrunde în materia sacră a **Fecioarei,** care îi este atribuită prin inversarea roţii şi a literelor, şi va da naştere Fiului.

Spânzuratul

Aparent, un om este suspendat cu călcâiul stâng de o funie de argint, gamba dreaptă încrucişată sub cealaltă, braţele la spate, între două trunchiuri de copac cu câte şase ramuri curăţate de crengi, care sunt în total douăsprezece, la fel ca semnele zodiacale.

La nivelul său cel mai înalt, Spânzuratul ilustrează sacrificiul Spiritului, ce îşi oferă propria substanţă ca viaţa să se manifeste.

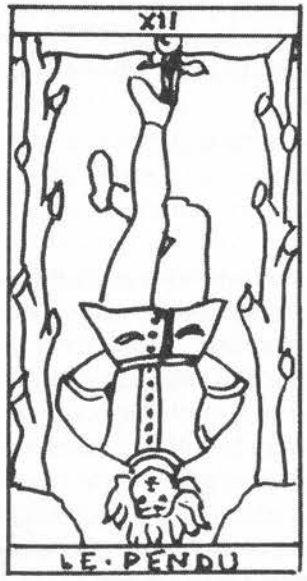

El mai exprimă abnegaţia, dăruirea totală, necondiţionată şi permanentă a aspirantului care nu aşteaptă nicio recompensă.

După ce a respins orgoliul, puterea, falsele modele şi iluzii terestre, el se pregăteşte pentru o iniţiere majoră şi se oferă întrutotul Forţelor de lumină. Aspectul său pasiv şi receptiv de polaritate feminină – dar nelipsit de forţă interioară – îl conduce spre renunţare, începutul operaţiei de purificare autentică; mărit în el, germenele spiritual îi conferă o încredere infinită în rezultatul final.

Alchimie

Picioarele Spânzuratului ilustrează coborârea numărului 3 al Spiritului în numărul 4 al materiei, simbolul inversat al sulfului şi al realizării parţiale a Operei. Acest sulf al înţelepţilor sau filosofic, foarte diferit de sulful grosier, acţionează la un nivel subtil; într-adevăr, Theion semnifică sulf sau divin.

Cea de-a şaptea fază este cea a separării principiilor sau Separatio.

Cele două principii, al lui Marte-fier şi al lui Venus-aramă, trebuie separate. La cea de-a zecea distilare cu Azot, roua care cade permite **o dedublare a elementelor** ce duce la **separarea principiilor,** care începe cu aceea a elementului solid. Semnătura lui Venus sau **citrin** apare după o bună reglare a focului şi persistă patruzeci şi două de zile. După o nouă sublimare, subiecţii – sulful şi mercurul – vor depăşi faza lui Marte-fier pentru a accede la cea a lui Venus-aramă.

Eliberat de emotivitatea anterioară, alchimistul se pune la dispoziţia Energiilor înalte şi se dedică încrezător căutării.

Astrologie

Venus, zeiţa sufletului, şi-a făcut Cerul accesibil. În zodiacul alchimic, **Balanţa** începe prin a propune armonia şi echilibrul ce trebuie să îl caracterizeze pe cel ce caută să se purifice.

Tradiţia citează mai multe zeiţe mame: Eva, Maria, care îi va da naştere Fiului, Isis şi Maia Shakti, cea care procreează prin Spirit – şi poate reprezenta mentalul superior al lui Venus-Urania –, ambele alter ego al femeii din acest capitol şi înfăţişate în acelaşi decor.

Lucrarea pe cea de-a douăsprezecea cale, de la Netzah-Venus la Tiphereth-Soare

Ea ridică Materia la înălţimea Luminii şi duce la transcendenţă; munca aceasta conduce de la cel de-al doilea Cer la minunăţia celui de-al treilea ce vibrează de dragoste. Aspirantul trebuie să vizeze mult mai sus decât propria stare de bine şi să se detaşeze de dorinţele sale ca să i le ofere lui Dumnezeu, să accepte sacrificiul – *care ţine de sacru* – şi să nu se teamă să se regăsească spânzurat între Hăul prăpastiei şi Abis, întrucât primeşte Lumina lui Tiphereth. Noile şi autenticile sale valori spirituale îl vor face infinit mai fericit ca cele dinainte; el va înţelege în sfârşit că „ceea ce este sus este ca şi jos", convins că va fi purtat pe aripile vulturului cel mare. Totuşi, chiar ajuns la acest nivel înalt, nimeni nu este la adăpost de orgoliul solar, care poate întinde o nouă capcană.

Legată de mitul lui Odin, care a fost şi el spânzurat şi a acceptat nenumărate sacrificii înainte de a avea acces la ştiinţa sacră a Runelor, această cale oferă posibilităţi superbe de transformare: eliberarea de orice pasiune, părăsirea sau respingerea posesiunilor excesive, a credinţelor perimate şi a mirajelor terestre. După o profundă meditaţie, drumul îl pregăteşte pe aspirant să devină înţelept, să primească iniţierea, să aleagă calea verticală şi să dorească din tot sufletul adevărul. Incitând la devotament şi dăruire de sine până la sacrificiu, la apostolat sau martiriu, drumul acesta creează legătura dintre începutul şi sfârşitul lucrurilor, ca şi pe aceea a sufletului şi personalităţii cu influenţele lumii superioare.

În capitolul 12 al Apocalipsei

O femeie naşte în Cer, aureolată de virtuţi şi însărcinată cu copilul sacru care, încă de la naştere, se uneşte cu Tatăl;

mama fuge în deşert sub protecţie divină şi amândoi sunt apăraţi pentru a da naştere unei omeniri mai spiritualizate.

Această puritate este urmărită de şarpele pasiunilor, încarnate în timpul hemiciclului zodiacal precedent; soră şi ajutor binevoitor, Pământul-Mamă înghite apa otrăvită pe care el o scuipă şi pândeşte valurile emoţiilor umane ca să le polueze.

Provenită din marea Daath, Netzah-Venus = Lucifer cântăreşte cu balanţa lupta dintre viciu şi virtute, dintre murdărie şi inocenţă.

1. *Şi s-a arătat în cer un semn mare: o femeie înveşmântată cu soarele; şi luna era sub picioarele ei şi pe cap purta cunună din douăsprezece stele.*
2. *Şi era însărcinată şi striga, chinuindu-se şi muncindu-se ca să nască.*

Alchimie: Materia fecundată de rege îi va da naştere germenelui, oului alchimic sau embrionului filosofic care şi-a terminat gestaţia.

3. *Şi alt semn s-a arătat în cer: iată un balaur mare, roşu, având şapte capete şi zece coarne şi pe capete şapte cununi împărăteşti.*

Alchimie: Balaurul roşu este apa mercurială care, după distilare, cade în formă de rouă de mai, de apele potopului, de vitriolul înţelepţilor sau de ploaie. Trimisă de cerul vasului, roua este recoltată în aprilie şi în mai pe lună plină, mişcând pe iarbă o pânză albă, căci spiritul pământului este aici puternic. Vehiculând spiritul subtil universal, ea simbolizează binecuvântarea divină şi uniunea armonioasă a Cerului şi a Pământului. „Această rouă este mana cu care se hrănesc spiritele celor drepţi. Cei care sunt chemaţi sunt însetaţi şi îşi umplu mâinile în câmpul cerului." (Zohar)

După a şaptea distilare, piatra devine arsă.

Zodiac alchimic: decan 19

• Balanţa, regentă Venus, decan Mercur

Balanţa echilibrează polarităţile materiei, precum cele ale materiei şi ale sufletului sau ale sufletului şi ale spiritului.

Venus reprezintă, în aspectul său pozitiv, frumuseţea perfectă şi iubirea absolută; ea slăveşte legea atracţiei şi a armoniei şi îi oferă aspirantului speranţa unei vieţi noi, în care energiile eului se armonizează cu cele ale sufletului. Ea ilustrează matricea vieţii universale şi fecunditatea ei, femeia încununată cu constelaţiile pe această axă centrală a zodiacului: lumea psihică a Lunii este de acum înainte la picioarele ei. Cele şapte capete ale dragonului ceresc sunt potenţialităţile planetare iniţiale încă pervertite, dar numărul lui Venus controlează lucirea lor.

Mercur, mesagerul sufletului, reprezintă fiul-germene care iluminează conştiinţele.

• Opusă Berbecului, regent Marte 1, decan Jupiter 9

Berbecul îi dă naştere balaurului, care îşi poartă culorile într-o ultimă luptă împotriva evoluţiei, de data aceasta în cer, căci a devenit inteligent şi intuitiv.

Distrugătorul roşu are zece coarne sau coroane, acelaşi număr ca şi cele zece porunci.

Jupiter 9, care guvernează viaţa spirituală, înălţarea şi mântuirea, îşi deschide cosmosul energiei vitale marţiene.

Iniţiere: Femeia este înveşmântată cu soarele, căci ea naşte în Tiphereth, manifestare pură a Luminii. Materia autogeneratoare este permanent fecioară şi fecundată, soarele este dragostea care emană din ea; cele douăsprezece stele sunt speranţele iniţiatice ale omenirii, planetele servind de releu cu lumea divină; ele mai pot simboliza triburile lui Israel, profeţii sau apostolii, în jurul unicei religii cosmice.

În loc de capete, balaurul se vede împopoţonat cu cele 7 păcate capitale (mândria, lenea, minciuna, desfrâul, mânia, lăcomia şi zgârcenia), care se opun celor 7 calităţi pe care femeia le-a integrat (compasiune, forţă, adevăr, speranţă, dreptate, altruism şi caritate). El ilustrează aici ultimele tulburări din întunericul subconştientului; dacă capetele sale sunt „ale numărului 7", imparul virgin, el are mai multe coarne decât capete, ceea ce poate ilustra cele 10 *klipoths* sau aspecte negative ale conştiinţei: 1 şarpe + 7 capete + 10 coarne = 18 = 6 + 6 + 6... Pe de altă parte, valoarea ebraică a cuvântului balaur/şarpe este de 360, adică cele 360° ale roţii, şarpele

închis al lui Uroboros. Dar balaurul apter şi-a regăsit aripile, maxilarul este descleştat şi el începe să se înalţe în spaţiu pentru că în prezent locuieşte în cupola superioară a zodiacului.

4. Iar coada lui târa a treia parte din stelele cerului şi le-a aruncat pe pământ. Şi balaurul stătu înaintea femeii, care era să nască, pentru ca să înghită copilul, când îl va naşte.

Alchimie: Balaurul este Marte-fier avid să înghită oul filosofic al lui Venus-aramă (stelele vor rezulta din contopirea lor într-un metal dur, neductil, crăpat în formă de stea). Cele două metale se luptă, sulful şi mercurul se scurg peste *compostul* care se agită şi balaurul Marte îşi mişcă furios coada.

Astrologie: Coada balaurului indică Nodul-sud al Lunii, sau psihismul anterior; el este opus capului balaurului, Nodul-Nord, sau proiecţia spre viitor.

O treime din stele reprezintă aici decanul lui Mercur, opus celui al lui Jupiter, sau a treia parte a semnului.

În faţa Balanţei, Marte aspiră – poate – să integreze aspectul sacru al lui Venus, dar încearcă de fapt să-i devoreze puritatea, căci el este ultima izbucnire a forţelor negative. Balaurul lui rămâne vigilent: odată depăşit însă Cerul său, el nu va mai putea să se hrănească cu egocentrism, pe viitor absent din viaţa aspirantului.

Pe de altă parte, o treime din stele sau din cele 12 constelaţii înseamnă 4 constelaţii, care se leagă în crucea astrologică; în fine, cele 4 semne ale lui Marte şi Venus totalizează 120°, adică o treime din cercul zodiacal.

Iniţiere: O treime este partea eului, în raport cu celelalte două treimi, care sunt sufletul şi spiritul uman.

Stelele reflectă lumina cerului, iar coada balaurului – partea sa inferioară – încearcă să le îngroape sub pământ, ca diamantele cunoaşterii sub o mâzgă opacă de ignoranţă. Omul nou care se va naşte riscă de asemenea să fie devorat încă de la venirea lui pe lume, ca să nu trăiască, nici să strălucească.

Odată operată alegerea fermă a vieţii spirituale, Dumnezeu pare să îi spună discipolului: „Dacă mă iubeşti, dovedeşte; du-te şi te luptă cu balaurul şi fiarele care sunt încă în

tine şi adă-mi capul lor" (în cazul de faţă, coada lor!) ca, odinioară, în *dragostea curtenitoare,* care îi punea la încercare pe cavaleri, dar acum proba nu li se mai pare de nedepăşit: ei au devenit capabili „să înfrunte balaurul..."

5. Şi a născut un copil de parte bărbătească şi el avea să păstorească toate neamurile cu toiag de fier. Şi copilul ei fu răpit la Dumnezeu şi la tronul Lui.

Alchimie: Copilul-Rege născut în oul filosofic va creşte ca să domnească. Provenit din căsătoria lui Marte şi a lui Venus, el este cheia marii opere, manifestând afinitate alchimică sub egida sulfului şi a mercurului vărsat peste *compost.*

Zodiac alchimic: decan 20

• Balanţa, regentă Venus 7, decan Saturn 11

Venus dă naştere Fiului şi Tatăl-Saturn îl ridică imediat până la el.

• Opusă Berbecului, regent Marte 1, decan Soare 5

Marte guvernează fierul alchimic.

Soarele reprezintă Fiul sau Sufletul lumii.

Iniţiere: Abilitat să instaureze domnia sufletului care se naşte, Copilul sfânt este înălţat dincolo de ghearele balaurului şi atras spre Cerul superior, unde primeşte învăţătura Tatălui; va trebui să dea dovadă de o morală şi o spiritualitate riguroasă. Devenit puternic şi rege al neamurilor, el va veghea ca turma umană să nu se rătăcească: toiagul lui de fier citat de alte două ori (capitolele 2, 27 şi 19, 15) confirmă fermitatea necesară.

6. Iar femeia a fugit în pustie, unde are loc gătit de Dumnezeu, ca să o hrănească pe ea, acolo, o mie două sute şi şaizeci de zile.

Alchimie: Mercurul este *digerat* timp de 42 de zile, în relaţie cu cele 42 de luni, care totalizează 1 260 de zile. Apoi, materia redusă la stadiul de pulbere seamănă cu nisipul deşertului.

Zodiac alchimic: decan 21

• Balanţa, regentă Venus 7, decan Venus 7

Venus reprezintă binele, frumosul şi ceea ce este bun, ca şi hrana celestă sau terestră şi femeia sacră.

• Opusă Berbecului, regent Marte 1, decan Marte 1

Marte luptă încă împotriva lui Venus pe această axă centrală a zodiacului. Loc de pace şi de meditaţie, *deşertul/pustia* este decanul precedent guvernat de Saturn 11 (şi al treilea decan al Vărsătorului este cel al lui Venus 7).

1 260 de zile (42 × 30° = 1260°) reprezintă mereu anagrama celor 2 160 de ani ai unei ere zodiacale. De altfel, (1260) – (360 × 3) = 180°, axă mediană a zodiacului ca semnul Balanţei.

Iniţiere: Fuga în deşert reaminteşte fuga Mariei în Egipt; monstrul distrugător era atunci Irod, iar Iisus, copilul salvat de la masacru.

7. Şi s-a făcut război în cer: Mihail şi îngerii lui au pornit război cu balaurul. Iar balaurul şi îngerii lui au stat în luptă,

8. Dar aceştia n-au izbutit, nici nu s-a mai găsit pentru ei loc în cer.

Alchimie: În timpul acestei faze, două păsări se luptă înainte de volatilizarea fixului, una înaripată – mercurul –, cealaltă fără aripi – sulful.

Astrologie: Îngerii lui Mihail sunt cei ai cerului superior al lui Venus, cei ai dragonului, demonii Cerului inferior ai lui Marte, iar cele două cupole zodiacale luptă prin intermediul semnelor lor.

Iniţiere: Înfruntarea dintre Lumină şi Întuneric este inevitabilă căci, imediat ce apare o forţă spirituală, una negativă îi pune puritatea la încercare; lupta dintre Forţele întunericului sau ale Răului şi Forţele luminii sau ale Binelui a început în sferele cele mai înalte, a continuat milenii de-a rândul, categoric nu s-a încheiat şi va continua până când fiecare om îşi va integra dimensiunea divină.

9. Şi aruncat a fost balaurul cel mare, şarpele cel de demult, care se cheamă diavol şi satana, cel ce înşală toată lumea, aruncat a fost pe pământ şi îngerii lui aruncaţi au fost cu el.

Astrologie: Satana este Focul marţian în aspectul său telluric şi viciat. Amândoi se vor regăsi, după bătălia pierdută, pe

un Pământ infectat odinioară de veninul Scorpionului, dar pe care în prezent îl resping.

Iniţiere: Răul nu este decât întunericul infernului interior; odată luminat, el nu mai poate decât să se autodistrugă. Balaurul reprezintă chiar derularea vieţii (creierul reptilian este responsabil de plăcerile existenţei), iar culoarea roşie denunţă activitatea sa intensă.

Satana şi demonii săi sunt aruncaţi din Cerul superior, unde totul este numai armonie şi unitate: energiile lor joase nu pot să facă ravagii decât pe sau sub Pământ, şi ei nu îşi găsesc locul într-un demers spiritual autentic. Vag asemănătoare cu aceea a lui Lucifer, căderea lor este însoţită de umbra torţei sale, înspre o omenire încă frământată de dualităţi, dar care va trebui, cu timpul, să înveţe să şi le echilibreze. Diavolul este „cel care rezistă" prin egoism, separare, ură sau exces de intelectualism, totul astupând canalul sufletului şi al intuiţiei. Inclus în planul divin, el se opune Binelui, se face barieră pentru a fi depăşit prin folosirea corectă a liberului arbitru al aspirantului şi concentrează toate pulsiunile inferioare încă agitate.

10. Şi am auzit glas mare în cer, zicând: „Acum s-a făcut mântuirea şi puterea şi împărăţia Dumnezeului nostru şi stăpânirea Hristosului Său, căci aruncat a fost pârâşul fraţilor noştri, cel ce îi pâra pe ei înaintea Dumnezeului nostru, ziua şi noaptea."

Alchimie: Acuzatorul este vechea greutate a materiei saturniene, şarpele de demult.

Astrologie: Marte este nemilos, este cel al legii talionului, care denunţă aspectul negativ al actelor sub dominaţia lui Saturn.

Iniţiere: El instaurează discordia, care îi montează pe oameni unii împotriva altora.

11. Şi ei l-au biruit prin sângele Mielului şi prin cuvântul mărturiei lor şi nu şi-au iubit viaţa lor, până la moarte.

Alchimie: Sângele mielului este apa mercurială roşie şi subtilă.

Astrologie: Cuvântul este apanajul lui Venus, moartea, cel al lui Marte (al Lunii şi al lui Saturn, alte planete vătămătoare), care guvernează loialitatea în aspectul ei pozitiv.

Iniţiere: Moartea nu îl face să dea înapoi pe cel care preferă să-şi piardă corpul perisabil în loc de sufletul nemuritor. Puritatea triumfă, lumina sufletului străluceşte mai mult decât tentaţiile terestre: odată Răul alungat, locul său este disponibil pentru Bine. Sângele-lumină al mielului sacrificat îi învaţă pe oameni că suferinţa conduce la înţelepciune şi că orice moarte este urmată de renaştere.

12. Pentru aceasta, bucuraţi-vă ceruri şi cei ce locuiţi în acestea. Vai însă, pământule şi mare, fiindcă diavolul a coborât la voi, având mânie mare, căci ştie că timpul lui e scurt.

Alchimie: Cerurile sunt spiritele subtile, pământul, *compostul*, marea, lichidul şi diavolul, Saturn, vechea tărie a pietrei care atacă o nouă distilare.

Astrologie: Pământul este al Taurului, marea este a Scorpionului, alte semne ale lui Venus şi Marte; în domeniul precedent, acesta a vărsat sângele mielului şi l-a vampirizat pe cel al martirilor, după cum a inspirat mânii diabolice, în prezent temperate de Venus. Marte atacă pentru ultima oară.

Iniţiere: Materialismul Pământului şi emotivitatea mării sunt locurile predilecte ale Satanei, dar cei aleşi aspiră la purificare şi nu cedează în faţa viciilor. Timpul e scurt, căci omenirea îşi conştientizează din ce în ce mai mult adevărata misiune, dar ea ştie că diavolul o aşteaptă în străfundurile dorinţelor. El a prigonit puritatea şi frumuseţea, vizând în special Mama, care mai poate încă să dea naştere, şi copilul de parte bărbătească, ce trebuie să perpetueze rasa celor aleşi.

13. Iar când a văzut balaurul că a fost aruncat pe pământ, a prigonit pe femeia care născuse pruncul.

14. Dar femeii i s-au dat cele două aripi ale marelui vultur, ca să zboare în pustie, la locul ei, unde e hrănită acolo o vreme şi vremuri şi jumătate de vreme, departe de faţa şarpelui.

Alchimie: Materia nu mai este supusă influenţelor negative şi arama lui Venus o favorizează pe virgina înaripată. Datorită sevelor lunare şi solare, laptele virginal sau laptele fecioarei capătă volum şi se coagulează. Fecioara Operei este materia sau corpul care şi-a revelat sufletul. Vulturul cel mare reprezintă faza de Sublimatio care se anunţă în Taur sau afinajul prin evaporare.

Astrologie: Imediat ajunsă la sfârşitul Balanţei, Venus va zbura spre celălalt Cer al ei, Pământul hrănitor al Taurului; în aşteptare, ea îşi regăseşte domiciliul celest în Vărsător, unde este protejată de acum înainte de Tatăl, reprezentat de Saturn 11.

Dacă o vreme este egală cu 360° (un tur complet al zodiacului), două vremuri sunt egale cu 720° şi o jumătate de vreme, 180°, totalul dă încă o dată 1 260, anagrama lui 2 160. Femeia este aşadar protejată pe parcursul unei întregi ere zodiacale.

Iniţiere: Aripile sunt ale intuiţiei şi înţelepciunii. Pentru a fi ocrotită prin puritatea şi ascetismul deşertului, femeia sacră este ajutată de Spirit, care îi oferă aripile lui şi înalta lor capacitate de înălţare. Această Mamă care asigură subzistenţa este hrănită (cu mana cerească?) pentru a educa mai bine omul nou şi a-l ţine departe de perversiunile terestre.

15. Atunci şarpele a aruncat din gura lui, după femeie, apă ca un râu ca să o ia râul.

Alchimie: Pe piatră, distilările mercurului sunt încălzite în „bain-marie"; umiditatea urcă la suprafaţă la începutul celei de-a noua distilări.

Astrologie: Marte îşi scuipă încă Apa viciată ca să antreneze femeia spre tentaţii nesănătoase; devenită sacră, Venus nu se lasă ispitită.

16. Şi pământul i-a venit femeii într-ajutor, căci pământul şi-a deschis gura lui şi a înghiţit râul pe care-l aruncase balaurul, din gură.

Alchimie: Cele patru părţi coagulate care rezultă din distilări îi sunt remise Vulcanului lunar, focul secret născut din sarea picăturilor de rouă. Piatra absoarbe cu aviditate fluidul mercurial vărsat peste ea.

Astrologie: Pământul Taurului înghite ultima apă nocivă a Scorpionului ca să o neutralizeze şi să o transmute în Apă lustrală de dragoste; Saturn îi va atribui în Taur un pământ dens şi viguros.

Iniţiere: Fluviul arată o traversare sau o trecere, aici spre perversiune, recul sau tentaţii; sinuozităţile plate şi orizontale atrag spre inerţia şi refuzul de a evolua, cele mai rele şi perverse aspecte ale Răului.

Femeia-Materie incorporează Focul sacru al Spiritului – chiar planeta însăşi vine în ajutorul femeii – Lumina şi elementele o ascultă. Mama Copilului sfânt îl va ajuta astfel încât mai târziu sufletul în devenire să înflorească.

17. Şi balaurul s-a aprins de mânie asupra femeii şi a pornit să facă război cu ceilalţi din seminţia ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu şi ţin mărturia lui Iisus.

Alchimie: Mercurul se va lupta în continuare cu alte elemente mai puţin rafinate.

Iniţiere: Incapabil să murdărească puritatea, Marte se răzbună pe sufletele simple, pure şi virtuoase pătrunse de credinţă, dar lipsite încă de putere. Cei care respectă Poruncile sunt evreii atenţi la Tablele Legii şi creştinii care îl mărturisesc pe Iisus Hristos.

Pentru a învinge şi a echilibra perturbările, moştenitorii Femeii-Materie trebuie să le cerceteze cu o credinţă lucidă: încarnările pe care ea le cere pot face ravagii numai dacă ei refuză transmutaţia şi persistă să împingă în continuare roata care îi trage.

18. Şi au stat pe fundul mării.

Alchimie: În retortă, materia uscată şi redusă la pulbere seamănă cu nisipul.

Astrologie: Marea este a lui Venus-Afrodita şi a lui Mem, care se anunţă în capitolul următor; balaurul se menţine între cele două cupole ale zodiacului, în decanul lunar al Scorpionului, a cărui Apă este oglinda sa de supraveghere din moment ce nu poate face nimic împotriva Apei lustrale.

Marea mărginită de nisip este înrudită cu aceea a Peştilor, semn unde Marte 8 îşi are domiciliul în ultimul decan; el o pândeşte pe Venus, care va fi şi mai frumoasă în semnul fertil al Taurului.

Iniţiere: Diavolul ironic supraveghează în acelaşi timp Pământul-materialitate şi Marea-emotivitate pentru a se hrăni cu cele mai slabe victime ale ispitelor inferioare.

Nisipul indică evanescenţa şi mişcarea teritoriului ales de Satana: alunecos şi steril, el nu va genera florile şi fructele Taurului sau ale iniţierii. Ca hoardele Satanei, grânele sale sunt legiuni şi experienţele se depun ca tot atâtea aluviuni. Dar ele pot fi luate de vânt...

FIARELE DIN MARE ŞI DIN PĂMÂNT, 666

Numărul 13, Mem, Apa, Arcana fără nume
Cea de-a opta operaţie Sublimatio
Cel de-al doilea Cer al lui Venus
şi opoziţia cu Scorpionul

Numărul 13

Incită la o trecere, un sfârşit, o mutaţie sau un nou ciclu, căci este acela care deschide zodiacul în spirala evolutivă. Având o intenţie regeneratoare şi constatând perfecţiunea numărului 12, el rupe ordinea imuabilă până în acest moment a ciclurilor cosmice.

Valoarea numerică 40 atribuită lui Mem este a matricei care aspiră la evoluţie şi la noi oportunităţi după o maturaţie. *Carantina* evocă în acelaşi fel o purificare sau o asceză, ce permite o nouă stare de conştiinţă ori de sănătate.

Litera Mem ם

Cea de-a doua literă-mamă este pusă în legătură cu elementul **Apă** indispensabil oricărei creaţii, cu Maim sau oceanul primordial, dar este şi iniţiala cuvântului Mareth, moartea inevitabilă în corpul carnal. Ea este ilustrată prin cea dintâi undă a vieţii care, pasivă şi receptivă, manifestă polaritatea feminină. Odată împărţit, Maim vede Apa lui Ma poluată de omenire; ea devine oceanul astralului de jos, care o tulbură cu furtunile falselor dorinţe viciate şi declanşează actele de violenţă ale talionului, tocmai ca aspirantul să repornească să-l cucerească pe Mi, aspectul său divin. Aşadar, Mem este în acelaşi

timp Ma-întuneric şi Mi-lumină, creaţia şi distrugerea, totalitatea substanţei şi viaţa ei veşnică.

Dacă apa liniştită este asemenea unei oglinzi, apa agitată poate să erodeze materia cea mai dură, să dizolve şi să conducă apoi la renaştere organică. Vocaţia Apei este să purifice neîncetat tot ceea ce trăieşte mulţumită fecundităţii sale; ea este Shekina, eternul feminin, Sufletul universal, a cărui Apă lustrală de dragoste spală şi respală propriile creaturi după fiecare decădere: botezul progresiv şi blând cu Apa acestei Mame este indispensabil înainte de cel exploziv al tatălui; dizolvând tot ce se opune Unităţii, el îl fecundează pe acela care acceptă să-i devină canal al celui mai limpede adevăr.

Mem simbolizează **refugiul, aşteptarea, schimbarea, fecunditatea, forma** dată Spiritului incarnat, fertilizarea Fecioarei negre. Odată turnată în Apele astrale, ea modelează corpurile ca receptacule ale Spiritului; în acelaşi timp origine, naştere, moarte şi renaştere, litera evocă raportul de dependenţă dintre formele tranzitorii şi aparenţe. Dar ea ştie să realizeze potenţialităţile şi să facă trecerea de la un plan la altul prin puterea ei de trasmutaţie şi propria nemurire: distrugând pentru a recrea, ea îl trece pe aspirant prin toate stadiile ciclului viaţă-moarte-renaştere şi îl purifică pe calea de reîntoarcere. Fecunditatea ei mărturiseşte că numai moartea trebuie să moară, în timp ce viaţa este veşnică: bobul trebuie să moară în pământ ca să dea naştere germenelui, care va genera la rândul lui o infinitate de alte boabe.

Arcana XIII sau arcana fără nume

Considerată ca lipsită de nume, ea se degajă dintr-o inutilitate ce maschează realitatea, cere o coborâre în necunoscut şi incită la trezirea care este însoţită de conştientizarea că roata spaimei poate fi deschisă. Generatoare a propriei mişcări ciclice, karma nu mai este ineluctabilă: coasa ei poate desface fălcile acestui Uroboros.

Cei mai puternici sunt cosiţi ca nişte fire de iarbă oarecare. Timorat, aspirantul poate fi înspăimântat de fatalitate, poate evita această nouă plecare spre o moarte simbolică şi

uita că ea se termină cu o stare superioară, dar dorinţa lui de schimbare trebuie să fie extrem de puternică. Nici groaza de moartea fizică, nici de intrarea în putrefacţie nu l-ar putea opri pe acela care crede în renaşterea sa cosmică: el ştie că omul nou şi nemuritor va renaşte din cadavru.

Arcana pune în evidenţă momentul critic în care naşterea şi moartea se confundă, una ducând în mod ineluctabil la alta printr-o trecere obligatorie. Frunzişurile renasc totuşi la viaţă pe Pământul fertil al lui Venus.

Litera Mem aliată arcanei XIII uimeşte la prima vedere: cum se poate ca Apa să se raporteze la o fiinţă atât de uscată şi scheletică, în care lichidul este complet absent? Mi va trebui să spele, să impregneze şi să regenereze acest Ma terestru uscat până când va fi pătruns de esenţa înaltei sale sfere originale; densitatea şi duritatea scheletului său trebuie să primească această stare de linişte şi blândeţe. Dar pe moment – încă viu – este ocupat să cosească mai ales ceea ce nu se află la locul lui sau este deja împlinit.

Alchimie

Alchimiştii fac analogie între acest cosaş şi corpul volatil sau om cu picioarele tăiate: Mercur îşi frânge picioarele, numai aşa capul îşi poate lua zborul. Înăbuşit de materie, sulful îşi provoacă distrugerea, apoi regenerarea, ceea ce va permite înflorirea *compostului*, unde roşul dinamic al coasei sale eliberează ultimele reziduuri ale eului.

În ritmul ciclurilor alternative, operatorul oscilează pentru ultima oară între viaţa spirituală şi cea fizică; apoi, el se desprinde de tentaţii, această turbă neagră a eului inferior dominată de fiinţa descărnată; cum a dat la o parte până la os tot ce este de prisos, cum a devenit la fel de uşor ca un schelet, el acceptă să treacă prin moartea interioară, care îl va face să renunţe la orice urmă de negativitate pentru a deschide poarta Marilor Mistere, a căror iniţiere superioară o va primi.

Prima parte a fazei Sublimatio anunţă apropierea de încheierea Operei la alb.

Astrologie

Mem guvernează toate semnele de Apă ale zodiacului: apele emoţionale sclipitoare ale Racului, apele abisale arzătoare ale Scorpionului şi clara apă lustrală a Peştilor. În strânsă relaţie cu trecutul, aceste semne, menite purificării prin încercări, sunt deopotrivă legate de legea karmică: Racul se referă la trecutul familial, Scorpionul, la trecutul pasional, Peştii, la trecutul spiritual.

În zodiacul alchimic, semnele guvernate de Marte vor primi botezul Mamei: Taurul se dovedeşte extrem de util, Venus încercând să îl amelioreze pe Marte 8, dar şi Balanţa, care trebuie să echilibreze elanul Berbecului. Această axă centrală, cea mai importantă pentru evoluţie, va pune în evidenţă cele două tendinţe ce trebuie eliminate radical.

Lucrarea pe cea de-a XIII-a cale, de la Netzah-Venus la Hesed-Jupiter

Claritatea divină revelează lumea iluzorie a vieţii terestre şi Venus se pregăteşte să îi însoţească pe iniţiaţi până la Abis.

Traversarea acestui drum permite suprimarea rămăşiţelor dureroase ale trecutului şi ale pasiunilor, luminându-le prin discernământ şi luciditate. Aspirantul conştientizează că eliberarea din lanţul karmei nu este un scop în sine: un obiectiv specific spiritual va trebui să umple vidul interior, odată ce masca a căzut în praf. El întâlneşte aici un punct critic căci, dacă această moarte interioară era indispensabilă noii naşteri, va trebui acum să înfrunte necunoscutul. Ceea ce a învăţat şi a înţeles este pus deja la încercare cu o rigoare totală şi trebuie să accepte suferinţa ca pe o lecţie a înţelepciunii.

Dacă reuşeşte, Mama îi va oferi **iniţierea botezului cu Apă,** ceea ce îi va permite să depăşească Abisul pentru a merge spre vârful arborelui.

În capitolul 13 al Apocalipsei

Chinurile morţii psihice pun în evidenţă două fiare arhaice sau părţi încă animalice ale fiinţei incarnate, mirajele provenite din Mama-Apă şi din condensarea sa în Mama-Pământ. Aceste fiice ale Şarpelui târâtor şi ale Femeii-şarpe – sau aspectul feminin al lui Uroboros – sunt puse în relaţie cu **viaţa emoţională** şi cu **viaţă materialistă.**

1. *Şi am văzut ridicându-se din mare o fiară, care avea zece coarne şi şapte capete şi pe coarnele ei zece steme şi pe capetele ei: nume de hulă.*

Alchimie: Odată pământul umidificat prin cea de-a noua distilare, alchimistul a creat două noi materii: una lichidă – fiara din mare – şi una solidă – sau fiara care se ridică din pământ – ce rezultă din Solve şi Coagula.

Zodiac alchimic: decan 22

• Taurul, regentă Venus 2, decan Venus 2

Taurul vede ieşind din Apa Scorpionului ultima sa poluare.

Venus 2 încearcă să unifice dualităţile, căci opoziţia cu Marte 8 cere la modul absolut o purificare şi o revelaţie. Tripla prezenţă în Cerul, semnul şi decanul ei o face atotputernică.

• Opus Scorpionului, regent Marte 8, decan Marte 8

Dar tot atât de puternic, Marte 8 cufundă acest decan în forţa oarbă, distrugerea, dominaţia şi agitaţia Apei sale pestilenţiale.

Deasupra axei Marte-Venus, care împarte zodiacul în două, fiara din mare este Scorpionul sau astralul de jos, care lasă să urce ultimele reziduuri pasionale pândite de Satana. Cele şapte capete reunesc viciile celor şapte planete într-o singură fiară cu zece coarne şi tot atâtea steme pe care ea şi le atribuie singură (datorită opoziţiei cu Saturn 10 în Taur şi Saturn 11 în Balanţă).

Iniţiere: În sfera inferioară a arborelui – Assiah, lumea Acţiunii – sunt ascunse aspecte demonice, sau *klipoth*, al căror prinţ, Samael sau Satana, o are ca soţie pe Ismeth Zenumim, Prostituata; uniunea lor a dat naştere fiarei, Chioa, şi toţi trei maimuţăresc ironic Treimea divină.

Furtunoasa mare emoţională a lui Ma o scuipă deasupra valurilor pe această fiară cât se poate de concretă. Pentru a se purifica, aspirantul trebuie să se dezbare total de iluziile şi minciunile sale, căci ea le sintetizează pe toate cele ale abisului din capitolul 9 care este momentul să fie văzute ca una singură: ea activează legea talionului, care deschide sau închide şarpele Uroboros. Pe cap, are zece coarne sau *klipoth*, precum balaur, a cărui primă moştenitoare este. Dar numărul 7 al capetelor defăimătoare incorporează un aspect sacru. Ea reprezintă aşadar Apa de sus, Maim în aspectul lui pervertit în Ma sau astralul de jos al Pământului.

2. *Şi fiara pe care am văzut-o era asemenea leopardului, picioarele ei erau ca ale ursului, iar gura ca a leilor. Şi balaurul îi dădu fiarei puterea lui şi scaunul lui şi stăpânire mare.*

Alchimie: Leopardul reprezintă mercurul; ursul, sarea; şi leul, sulful; cele trei componente ale Operei sunt unificate într-un singur element lichid ale cărui „blasfemii" sunt impurităţile ce persistă. Balaurul mercurial le propune puterea lui.

Astrologie: Marte îşi atribuie calităţile acestei fiare alcătuite din propria lui substanţă. Cu toate că provine din Apa lui, ea este formată din trei animale terestre: opus fiecărui semn de Apă se găseşte un semn de Pământ, primul manifestându-l pe celălalt. În Taur, decanul lui Saturn îi dă greutatea, cel al lui Mercur, supleţea şi cel al lui Venus, lumina.

Iniţiere: Fabricată în totalitate prin negativitate, această imagine compozită şi de coşmar primeşte puterea materialistă a şarpelui târâtor. Concentrarea fiarelor prădătoare într-una singură ilustrează ferocitatea ei polivalentă: deşi una, ea este şi legiune. Aspirantul uită că el însuşi a plămădit-o din propriile angoase... şi că prin urmare o poate anula.

3. *Şi unul din capetele fiarei era ca înjunghiat de moarte, dar rana ei cea de moarte fu vindecată şi tot pământul, minunat, se uita după fiară.*
4. *Şi s-au închinat balaurului, fiindcă i-a dat fiarei stăpânirea; apoi s-au închinat fiarei zicând: „Cine este asemenea fiarei şi cine poate să se lupte cu ea!"*

Alchimie: Odată decapitat, corbul negru al primei Opere dăduse naştere unei păsări albe care, purificată, a generat o falsă regină provenită din Marte-fier şi din Venus-aramă şi nu din Luna-argint şi Soarele-aur; o nouă intervenţie a cinabrului, sau a sulfurii roşii de mercur, resuscită pasărea.

Astrologie: Acest cap este probabil **al dorinţei,** care renaşte din cenuşă la fiecare incarnare. Marte 8 o răneşte de moarte, dar Marte 1, care guvernează capul, o face să renască, şi ea nu va putea deveni aspiraţie decât atunci când îşi transcende energia purificată.

Iniţiere: Capul sau mentalul pare că este rănit de moarte, dar renaşte cu fiecare fiinţă mai mult sau mai puţin credincioasă, miraj care îndobitoceşte mulţimile naive... .

Adorând-o pe această primă fiică a Satanei, aspiranţii slabi de înger adoră falsele valori ale eului; venerându-i rana, se complac în propriile suferinţe; adorând Şarpele, dau prioritate aparenţelor şi resping orice discernământ – prima virtute spirituală –, venerând Materia ca pe o divinitate.

5. *Şi i s-a dat ei gură să grăiască semeţii şi hule şi i s-a dat putere să lucreze timp de patruzeci şi două de luni.*
6. *Şi şi-a deschis gura sa spre hule asupra lui Dumnezeu, ca să hulească numele Lui şi cortul Lui şi pe cei ce locuiesc în cer.*

Alchimie: Ritmul uzual al fazelor alchimice este de patruzeci şi două de zile – în analogie cu cele patruzeci şi două de luni –, interval între operaţia fierului lui Marte şi cea a aramei lui Venus (care o va transforma treptat pe regina cea falsă în autentica regină pură a argintului lunar).

Zodiac alchimic: decan 23

• Taurul, regentă Venus 2, decan Mercur 6

Gura este atribuită lui Venus 2. Influenţată de Marte 8, ea enunţă cuvinte insultătoare şi verbul lui Mercur 6 devine profanator.

• Opus Scorpionului, regent Marte 8, decan Jupiter 12

Această fiară domneşte ca stăpână absolută asupra orbirii umane; atribuită lui Jupiter 12, influenţa ei revelează că, în timpul erei Peştilor, mesajul lui Iisus Hristos este deja poluat.

Iniţiere: Mută până în acest moment, fiara primeşte puterea verbului, pe care o foloseşte numai pentru exercitarea răului. Blasfemiile ei manifestă rezistenţele inconştiente care sunt siguranţa înşelătoare a automatismelor, puterea dobândită prin bani, luxul, prisosinţa şi inerţia spirituală pe care ele le provoacă. Conceput ca ceva bun la început, comerţul poate fi pervertit prin venalitate şi nu dezvăluie deloc legea iubirii, care înseamnă dăruire şi împărtăşire; a cumpăra şi a vinde sunt totuşi acţiuni indispensabile existenţei...

Îi este dificil celui ce lucrează în vederea spiritualizării sale să iasă din această dilemă; el poate cel puţin să se mulţumească cu strictul necesar şi să practice asceza.

7. Şi i s-a dat să facă război cu sfinţii şi să-i biruiască şi i s-a dat ei stăpânire peste toată seminţia şi poporul şi limba şi neamul.

Alchimie: Sfinţii sunt spirite subtile, dar forţa involutivă a pietrei poate fi încă victorioasă, timpul pentru operator să găsească chintesenţa superioară aramei lui Venus cu o nouă sublimare.

Astrologie: Puterea lui Marte 8 este ridicată în slăvi în faţa celor puri şi drepţi ai lui Venus.

Iniţiere: Cei cucernici se află şi ei sub tirania Satanei, care îi seduce pe creduli. Credinţele deviate sunt tot atâtea blasfemii împotriva Adevărului divin, iar mulţimea este victima

falselor precepte, căci această fiară acţionează la toate nivelurile. Sufletele bătrâne şi avertizate evită această capcană grosolană, dar fiara care se ridică din mare le poate coroda puritatea printr-o poluare psihică perfidă.

8. Şi i se vor închina ei toţi cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise, de la întemeierea lumii, în cartea vieţii Mielului celui înjunghiat.

Alchimie: Locuitorii pământului sunt metale sau stări ale materiei în curs de transmutaţie; ei „adoră" distilările succesive, care îi debarasează de reziduurile sau de viciile lor.

Astrologie: Pe această axă mediană a zodiacului, masa neevoluată nu venerează ca divinitate decât partea sa inferioară sau viaţa materială. Mai luminaţi, aleşii se îndreaptă spre valorile sufletului propuse de Cerul lui Venus.

Iniţiere: Cei ale căror nume nu au fost reţinute sunt cei care se complac cu încăpăţânare în mirajele vieţii de zi cu zi, dar cei spiritualizaţi au identitatea gravată în memoria lumii.

9. Dacă are cineva urechi – să audă!

10. Cine ia pe alţii robi, de robie are parte; cine cu sabia va ucide, trebuie să fie ucis de sabie. Aici este răbdarea şi credinţa sfinţilor.

Alchimie: Pentru că transportă încă impurităţi, elementul umed trebuie spălat şi respălat printr-o altă rectificare.

Astrologie: Marte 8, regentul unui sector cu precădere karmic, înţelege să facă respectată legea talionului sau revanşa lipsită de dragoste, care se reflectă în oglinda încă tulbure a lui Jupiter 12. Această lege a fost – şi este întotdeauna – necesară pentru a instaura teama de pedeapsă la fiinţele încă primare.

Iniţiere: Enunţată încă din timpul lui Moise, legea talionului a fost transformată de psihicul uman în putere de răzbunare, pe când ea formula de fapt un avertisment destinat unei înţelegeri şi evoluţii. Este oferită fiarei umane, căreia îi place să îi modifice corectitudinea în pedeapsă şi neutralitatea în opoziţie, deoarece ea nici nu trebuie, nici nu ştie să aplice justiţia divină din pricina falselor valori ale eului şi energiilor sale joase. Îi este de ajuns să conştientizeze că va suferi ea însăşi într-o zi de ceea ce a făcut altuia... Această

întoarcere la vechea lege confirmă că fiara aţâţă vechile erori pentru a-i manipula pe creduli.

Vocea lui Iisus Hristos lasă să planeze o îndoială în ceea ce priveşte capacitatea de înţelegere a refractarilor: toţi ascultă, puţini înţeleg – cei cu sufletul surd – şi sunt victimele acestei legi, care se opune celei a iubirii sfinţilor. Iisus deplânge faptul că oamenii nu se îndreaptă spre el decât din teama de Satana.

11. Am văzut apoi altă fiară ridicându-se din pământ, şi avea două coarne asemenea Mielului, dar grăia ca un balaur.

12. Şi toată stăpânirea celei dintâi fiare o are în mână, în faţa ei. Şi face pământul şi pe locuitorii de pe el să se închine fiarei celei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

Alchimie: Separarea principiilor continuă prin aceea a elementului lichid, cu cea de-a zecea distilare a picăturilor de rouă, ilustrată prin lupta a două păsări, una albă şi cealaltă roşie. Această fiară care se ridică din pământ este materia solidă ce rezultă din acţiunea apei mercuriale. Produsul distilărilor mercurului peste Latona – piatra – este extras cu focul lunar secret sau Luna plină. Sublimarea sau *vulturul* elimină printr-unul din cele trei capete ale sale un lichid alb, ardoarea vulturului sau fluidul aglutinant, distilat, apă astrală electrică sau apă la alb.

Zodiac alchimic: decan 24

• Taurul, regentă Venus 2, palier Saturn 10

Semnele de Pământ fiind opuse semnelor de Apă, această fiară a Pământului îl înfruntă pe Scorpion, din care extrage mirajul emoţional.

Saturn – care are două coarne sau coroane în zodiac – îi atribuie autoritatea şi limbajul lui de şarpe bătrân ce trece printr-o gură guvernată de Venus.

• Opus Scorpionului, regent Marte 8, palier Luna 4

Mereu infectat de otrava poluantă a lui Marte 8, Scorpionul deschide o prăpastie în infernul lui pentru a permite trecerea unei a doua fiare, care nu incomodează nici mirajele, nici mistificările.

Luna îi împrumută falsa puritate a unui miel generat probabil în Berbec şi oglinda ei imitatoare, de care nu trebuie să ne mirăm deloc, întrucât reproduce cu exactitate gesturile primei fiare, a cărei importanţă o demultiplică.

Iniţiere: A părea asemenea Divinului este una din mistificările favorite ale Forţelor negative, al căror intelect de maimuţă nu se dă înapoi de la nicio profanare. Cele două coarne ale acestei fiare seamănă cu cele ale mielului – dar mielul nu are coarne, exceptând situaţia când începe să devină berbec!: plămădită din blândeţe ipocrită, ea simulează candoarea şi inocenţa pentru a aservi mai bine mulţimea, dar se exprimă ca şarpele-Satana, care împinge masa umană pe roata infernală; cele mai bune arme ale ei sunt puterea psihicului şi vibraţiile joase sub toate formele lor emoţionale.

13. Şi face semne mari! Chiar şi foc face să se pogoare din cer, pe pământ înaintea oamenilor,

14. Şi aminteşte pe cei ce locuiesc pe pământ prin semnele ce i s-a dat să facă înaintea fiarei, zicând celor ce locuiesc pe pământ să facă chip fiarei care a fost rănită cu sabia şi a rămas în viaţă.

15. Şi i s-a dat ei să insufle duh chipului fiarei, aşa încât chipul fiarei să şi grăiască. Iar pe câţi nu se vor închina chipului fiarei, putere avea ca să-i ucidă.

Alchimie: Falsa regină ce îl poate păcăli pe operator cu aparenţa ei este încă transmutată prin coacere.

Astrologie: Minunea Focului din cer provine din decanul lui Jupiter 9 în Berbec, seducţia şi minciuna, de la cel al Lunii în Scorpion. Creată din fanatismul lui Marte şi înşelătoriile Lunii, fiara îi întreţine pe creduli în eroare, căci magia ei ştie să farmece mulţimile, ca şi aceea a Scorpionului: această caricatură dă iluzia de viaţă pe care Marte o atribuie în cel mai bun aspect al său, pe când, în cel mai rău, poate ucide.

Iniţiere: Cea de-a două fiică a şarpelui realizează minuni şi fabrică un idol după chipul idealurilor amăgitoare; ea îl face să vorbească precum o maşină realizată de oameni, dar lipsită de suflet; falsa comunicare unilaterală împiedică exprimarea şi face să lipsească gândirea autonomă. Influenţa fiarei idolatre îi forţează pe unii să acumuleze bunuri în toată existenţa

lor în detrimentul vieţii spirituale. Ea ilustrează mirajele demersului exclusiv formal şi completează perfect defectele primei fiare, a cărei reflectare este în viaţa practică. Într-adevăr, trăieşte în adâncul Pământului, ale cărui tentaţii le incorporează în totalitate: materialismul, puterea de influenţare, bogăţia, manipulările subtil perfide ale modelor şi seducţiilor... Aspiră să conducă mulţimea spre viciile orgoliului, vanităţii, desfrâului, mercantilismului, risipei, necinstei sau venalităţii. Folosind tunetul lui Marte 8, care bubuie în vulcanii subterani, terorizează masele cu acest vacarm de neînţeles, pe care popoarele primitive îl asimilau mâniei unei divinităţi misterioase... Dispreţuieşte într-atât fiinţele încă netrezite încât face chiar să coboare asupra lor fulgerele-intuiţii, fără niciun efect asupra conştiinţei lor, căci nu sunt deloc pregătite să le recunoască. Trăsnetul-iluminare nu are nici el mai mult succes, căci nu a sosit încă vremea şi materialismul astupă căile Luminii. Ignoranţa minţii – capul ei atins de revelaţia Spiritului – a transformat-o în viziune emoţională falsă şi în concepte eronate; dacă prima fiară foloseşte iluzia, credulitatea şi angoasa, aceasta se transformă în idol – obiect de adorare proscris de Dumnezeu – care pare viu, vorbeşte şi se mişcă, ca şi cum ar fi manipulat de vrăjitori.

Sunt condamnaţi la moarte toţi cei a căror luciditate este periculoasă pentru inerţia şi credulitatea mulţimii hipnotizate.

16. Şi-i sileşte pe toţi, pe cei mici şi pe cei mari, şi pe cei bogaţi şi pe cei săraci, şi pe cei slobozi şi pe cei robi, ca să-şi pună semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte.

17. Încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât numai cel ce are semnul, adică numele fiarei, sau numărul numelui fiarei.

Astrologie: Pentagrama inversată, unde domină cele două coarne ale lui *baphomet,* este pecetea infamă care zgârie mâna şi fruntea guvernate de Mercur şi Jupiter; posibil ca el să fie înconjurat de Uroboros, a cărui formă o aminteşte pe cea a monedelor!

Iniţiere: Cele două fiare influenţează gândurile – fruntea – şi faptele – mâna dreaptă – celor care nu funcţionează la nivelul lor. Amprenta diabolică încearcă să eclipseze pecetea divină şi confirmă un intelect retrograd sau inapt să se înalţe spre mentalul superior; ea arde locul sensibil al celui deal treilea ochi, pe care îl astupă, însemnându-şi emulii ca pe vite. Semnul de pe frunte exista în unele ritualuri magice sau religioase, dar în cazul acesta este o vrăjitorie malefică.

Aici şi acum, Cea cu coasa reaminteşte că tentaţiile terestre sunt menite unei morţi sigure; prin aceasta, chiar Moartea îl eliberează pe postulantul care trece frontiera Cerului superior şi primeşte cu bucurie miruirea...

Apa lui Mem îi filtrează pe cei care aspiră să se înalţe pentru a primi botezul Apei lustrale a lui Mi de cei care aleg întotdeauna să locuiască în apele inferioare ale lui Ma.

18. Aici este înţelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei; căci este număr de om. Şi numărul ei este şase sute şaizeci şi şase.

Alchimie: Tripla sublimare a mercurului revelează 6.6.6., numărul materiei virgine purificate pe cele trei niveluri.

Vitriolul, a cărui putere de dizolvare este cunoscută, îi permite Latonei-piatră să se transforme în sulf alb sau sulf filosofic, care se albeşte timp de douăzeci şi două de zile conform aceluiaşi principiu de circulaţie şi reacţie. Într-adevăr, conjuncţia naturilor specifice face ca pământul să devină apă (mercur), apa să devină vapori (foc), ce recad peste piatra pe care o albesc. Penele vulturului sunt curăţate de negreala corbului prin şapte sublimări: apa mercurială a spălat piatra: corbul negru – în legătură cu Saturn şi materia – este decapitat de negreala sa pentru a îmbrăca culoarea imaculată a argintului lunar, creta virgină a filosofilor: corbul, corbul negru – sau frumosul corp negru – devine alb.

Iniţiere: În hemiciclul superior al zodiacului şi ale apelor lui Mi, numărul 9. 9. 9. al ierarhiilor divine se înalţă ca un şarpe vertical; Apa inferioară a lui Ma îl reflectă inversându-l: 6.6.6. (vezi capitolul 6). Cei trei de 9 şi trei de 6 se unesc într-o perfectă armonie şi complementaritate odată ce Coasa arcanei îi agaţă; totul ilustrează cele trei croşete ale lui Vav, triplul cârlig care leagă cele trei planuri prin numărul Treimii divine: punându-le pe amândouă spate în spate ca Androginul originar, se obţine triplul lui trei, pentru care fiecare buclă

posedă apendicele generator al unui nou germene, pe propriul plan de manifestare: 3.3.3., germinaţia perfectă pe cele trei planuri.

Omul de sus reprezintă macrocosmosul (9), în timp ce omul de jos este încă incapabil să-şi exalte cei trei parametri ai corpului, sufletului şi spiritului: ca şi Uroboros rănit de propriii dinţi, el se abţine să se deschidă şi rămâne mult timp fiara cu inima adormită.

Nu din întâmplare numărul fiarei Fecioarei este revelat pe axa dorinţei Taur-Scorpion: aici se pune capăt karmei şi fălcile şarpelui pot da drumul cozii ca să frângă circuitul infernal. Iar aici 6.6.6. acceptă să-l reflecte pe 9.9.9.

O altă indicaţie a lui 666 provine de la constelaţia Hidrei, aflată dedesubtul Racului, Leului şi Fecioarei, care – având 60 de stele – exaltă numărul 6 al celei de-a şasea zi a Creaţiei, înmulţit cu 10, ciclul perfect al manifestării. El indică limitările naturii corporale şi ale personalităţii: Hidra reprezintă aspectul materie atât cât ocultează sufletul, precum şarpele femelă al prostituatei, Ismeth Zenunim, regina vibraţiilor joase ale *klipoth*.

„Fermitatea curajului moral, odată atinsă, elimină toate obstacolele pe drumul mântuirii. Aceste obstacole sau josnicii ale inimii sunt în număr de 8: ura, ruşinea, frica, mâhnirea, spiritul critic, prejudecăţile rasiale, trufia genealogiei şi înfumurarea ce atrage suficienţa."*

„Când Eul, fiul omului, ajunge la această poartă, înţelege lumina spirituală şi este botezat. Trecând dincolo, se înalţă deasupra creaţiei-idee a Tenebrelor, Maya. Intră atunci în lumea spirituală, primeşte Lumina adevărată şi devine fiu al lui Dumnezeu... Înţelege că Spiritul Veşnic, Tatăl, singura substanţă veritabilă este Unitatea, Întregul Perfect, şi că Sinele său nu este decât o simplă idee ce se odihneşte pe acest fragment de Lumină Spirituală... Abandonează complet ideea zadarnică a existenţei separate de propriul Sine."*

În plus, 666 este numărul magiei ce serveşte Materia: lumea astrală reflectă în oglinda sa sferele superioare evident inversate... şi îl deformează pe 999 al lumilor divine (care

*Cele două citate sunt din Swami Sri Yukteswar Giri.

funcţionează pe baza 9: 9 coruri angelice, 9 ştiinţe ezoterice etc.).

666 = 6 × 111 (în legătură cu pătratul magic al Soarelui).

Dar 666 = 306 + 360 (echivalent al Răului, al intelectualismului deplasat, al păcatului trufiei creaturii care s-a considerat Creator, căci inversarea numerelor continuă).

Ca pentru a confirma această aserţiune, maestrul Kryeon adăugă: „Numărul 666 este fantoma (reflectarea sau deghizarea) lui 9. Cifra 9 se ascunde în triplul 6 al fiecărei ramificaţii şi reprezintă energia timpului vostru prezent. El este legat de vibraţia echilibrului, puterii şi dragostei. El indică de asemenea sfârşitul, desăvârşirea. Dacă îi adunaţi pe cei trei de 6, se obţine 18 sau un 9. Dacă doriţi să îl înmulţiţi pe 9 cu 3, veţi obţine 27, care este de asemenea un multiplu al lui 9. Dacă îl veţi înmulţi pe 6 de trei ori cu el însuşi (6^3), veţi obţine 216, care este tot multiplul lui 9. Vibraţia lui 9 este vibraţia acelora care sunt echilibraţi şi vor putea rămâne pe acest plan. 666 nu este un număr de temut... Semnificaţia celor trei de 6 reuniţi este următoarea: fiecare 6 reprezintă unul din cele trei calcule matematice ale pământului în baza 6.

1. Primul 6 reprezintă **timpul.** Acest sistem de calcul în baza 6 provine din rotaţia Pământului.

2. Al doilea 6 reprezintă busola magnetică de 360°, desfăşurată o dată în plus în funcţie de proprietăţile fizice ale Pământului, care este circular... Busola este un cerc de 9. Fiecare din cele 8 vârfuri de 45° sunt multiplii ai lui 9. În plus, vârfurile opuse fiecăruia din punctele de 45°, adunate unul cu altul, sunt tot multiplii lui 9 (360 + 180 + 45 + 225 + 90 + 270 etc.)...

3. Ultima bază 6 este **gravitaţia.$**

Noţiunea de Anticrist vine din faptul că oamenii rău echilibraţi transportă o energie lipsită de lumină, contrară mesajelor pline de iubire ale lui Iisus. "

666 nu are deci nimic de-a face cu un număr răufăcător... cum se repetă cu plăcere de mai bine de două mii de ani, întrucât el provine din 6, număr sacru, după cum se ştie!

În numerologia sacră, 3:2 (numărul dualităţii) dă iraţionalul 0,6666666, ale cărui zecimale sunt interminabile.

În schimb, „lumea în 9" sau lumea divină este ilustrată cu ajutorul a 9 numere aşezate în pătrat eneadic, ce reprezintă din punct de vedere numeric cosmosul: fiecare din numerele opuse totalizează divina Tetraktys.

Precum buricul lumii, 5 (numărul omenirii) ocupă caseta centrală a reprezentării „lumii în 9. "

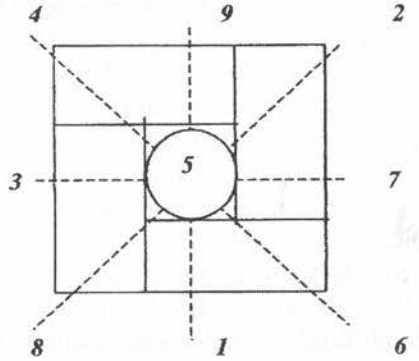

Totalul axelor = 10

Chinezul Yu cel Mare adaugă o altă lume în 9, avându-l pe 6 în centru.

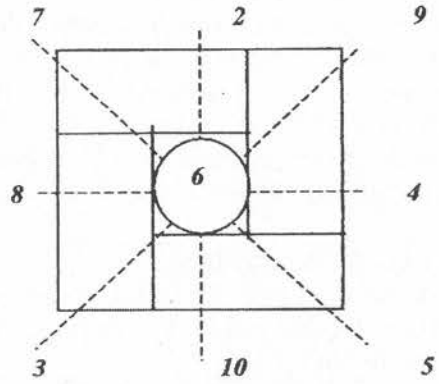

Totalul axelor = 12

În tradiţia arabă, grafismele se exprimă în piramide unitare însoţite de „lumea în 9" şi de suita numerelor.

Cifre	*Numere*	*Cifre*		*Numere*
9 x	1	1	=	1
9 x	1 2	1+1	=	1 1
9 x	1 2 3	1+1+1	=	1 1 1
9 x	1 2 3 4	1+1+1+1	=	1 1 1 1
9 x	1 2 3 4 5	1+1+1+1+1	=	1 1 1 1 1
9 x	1 2 3 4 5 6	1+1+1+1+1+1	=	1 1 1 1 1 1
9 x	1 2 3 4 5 6 7	1+1+1+1+1+1+1	=	1 1 1 1 1 1 1
9 x	1 2 3 4 5 6 7 8	1+1+1+1+1+1+1+1	=	1 1 1 1 1 1 1 1
9 x	1 2 3 4 5 6 7 8 9	1+1+1+1+1+1+1+1+1	=	1 1 1 1 1 1 1 1 1

Simbolul ascensiunii lui Dumnezeu în vârful triunghiurilor
(Exemple extrase din cartea lui G. Jouven, *Les Nombres cachés*)

O structură triunghiulară a pitagoreicilor a fost utilizată de Sfântul Ioan pentru a defini Ierusalimul celest.

Dubla Tetraktys a pitagoreicilor însumează toate numerele primei decade, căci este constituită din suma primelor patru numere impare şi a sumei primelor patru numere pare:

1 + 3 + 5 + 7 = 16 (pătratul lui 4)
2 + 4 + 6 + 8 = 20 (dublul lui 10)
= **36**, număr triunghiular al lui **666** = 6^2, 6 fiind un număr perfect şi unic.

666* nu este deci decât reflectarea inversă a lui 999, numărul ierarhiilor divine pe care omenirea trebuie să încerce să le regăsească de cealaltă parte a oglinzii.

Mem sau Maim deleagă Apa lui Mi să dea ultimul botez al Mamei şi să deşăvârsească purificarea Cerurilor mediane ale zodiacului; litera este capabilă să realizeze perfect şi definitiv curăţarea lui Marte – în special Apa Scorpionului – şi a Pământului Taurului ceva mai puţin bine, căci depinde de semnul opus. Nimic nu mai supravieţuieşte din omul vechi, radical transfigurat prin acest rit de trecere.

În capitolul 10 al Apocalipsei (verset 7), îngerul Berbecului a anunţat că, atunci când va suna trâmbiţa celui de-al şaptelea înger, „taina lui Dumnezeu va fi săvârşită". Acest

*666 mai poate fi înţeles ca 6 fără 66, adică 66 – 6 = 60, numărul gradelor sextilului astrologic sau 360: 6.

lucru se întâmplă odată cu închiderea Cerului lui Marte şi apariţia chivotului legământului din capitolul 11; acest simbol al speranţei mereu prezent i-a devenit în fine vizibil noului discipol al Luminii.

Astfel, Mem a spălat cu leşie ultimele frământări ale eului; stând tot atât de bine în Mi, cât şi în Ma, ea îşi oferă oglinda şi **liberul arbitru** aspirantului ajuns să se elibereze de dominaţia lighioanelor interioare: sensibilitatea, puterea şi bogăţia sunt în acest caz folosite pentru binele tuturor.

Mem încheie deci Opera la alb prin absoluta purificare a sufletului, dar acesta trebuie să mai demonstreze veracitatea muncii depuse şi să ofere roadele obţinute tot pe axa mediană a lui Marte şi a lui Venus.

IV
OPERA LA GALBEN

Apocalipsa de la 14 la 17

NOUA CÂNTARE
SECERIŞUL ŞI CULESUL
VIILOR PĂMÂNTULUI

Numărul 14, Litera Nun, Cumpătarea
Sfârşitul celei de-a opta operaţii Sublimatio
Ultima întoarcere pe axa Marte-Venus

Numărul 14

Alcătuit din 2 × 7, el transmută energiile lumii cereşti în lumea terestră după realizarea Creaţiei sau viceversa.

Lui Nun i se atribuie valoarea numerică 50, cea a dinamismului care reînnoieşte un ciclu de viaţă umană şi indică oportunităţile zămislite de cele cinci stări ale Materiei: eterică, gazoasă, produsă de foc, lichidă şi solidă.

Litera Nun נ

Ea coordonează schimburile în perpetuă mişcare care pătrund în fiecare sferă a Creaţiei, armonizează opoziţiile, obligă tot ce are viaţă să treacă de la starea de involuţie la evoluţie şi invers. Şarpele-Satana a muşcat-o rău pe femeia-Materie de călcâi – sau de talion? – dar intervenţia lui Nun va transmuta fiarele lui infernale şi va reorienta torţa lui Lucifer spre calea de reîntoarcere; discipolul acceptat îşi va aminti promisiunea de nemurire a Tatălui-Mamă şi va învinge moartea mulţumită energiei transfuzate de Nun, care calmează cu blândeţe durerea încercărilor şi îi va deschide accesul la cunoaştere şi lumină.

Simbolul lui Nun este **peştele**, născut din Mem. Peştele trăieşte şi evoluează în mai multe tipuri de curente, precum în

Mem, în astral sau în Apele superioare; simbolul ilustrează era Peştilor şi pe Iisus Hristos, ce arată trecerea de la moarte la regenerare – amândouă ilustrate de Nun – şi face din apostolii săi pescari de suflete. Înmulţirea pâinilor şi a peştilor hrăneşte corpul şi sufletul oamenilor ca ei să renunţe la iluzii, egoism, excludere şi separare, orientându-se către altruism, participare şi slujire.

Forma lui Nun o evocă pe cea a spermatozoidului, căci ilustrează deopotrivă moartea şi renaşterea, proliferarea şi fecunditatea.

Nun are şi sensul de **germene**, cel născut în matricea lui Mem sau a femeii pentru a perpetua rasa umană, ori cel al bobului de grâu, care va produce o infinitate de alte boabe. Odată maturizat în sânul mamei (Fecioara), el va creşte în semnul Peştilor pentru a susţine omenirea.

Această literă simplă este atribuită de Sepher Yetsirah **Scorpionului,** semn iniţiatic după cum se ştie. Discipolul se scufundă în propriile străfunduri, se otrăveşte cu durerile trecutului – coada aniumalului şi redutabilul său venin – şi nu atinge la început decât propriile niveluri inferioare. Dar răscolită, această Apă abisală intrată în putrefacţie permite ca învăţătura să crească, să devină podoaba ascunsă a sufletului, iar negativitatea, îndoielile şi angoasele să fie transmutate prin Lumina strălucitoare; înviere care începe printr-o naştere spirituală înainte de a deveni cosmică. Plexurile inferioare sunt calmate cu prioritate, căci Scorpionul intervine cu forţă în lumea emoţională şi sexuală. După ce şi-a eliminat toate spaimele, el va deveni vulturul regal şi va ţâşni din tină pentru a se înălţa spre Soare. Iată de ce semnul şi cei trei decani ai lui – sau nenorociri alchimice – ilustrează depăşirea plexului solar pus în relaţie cu Marte. Nun organizează astfel trecerea la Opera la galben, unde spiritele subtile sunt unite prin fluidul vital.

În zodiacul şi literele inversate, Nun aparţine **Leului**; acesta spală eul cu o lumină solară care face ca inima pe care o guvernează să se deschidă.

Cumpătarea

Arcana reprezintă mişcarea alternativă ce scaldă sufletele pentru a le duce la capătul căutării; ca şi Spânzuratul, ea arată că „ceea ce este sus este ca şi jos... ", dar aripile acestui înger le eliberează spre planul superior; în pustiul materiei, el trece neîncetat fluidele vitale ale Apei vieţii dintr-un plan într-altul, demonstrează că stânca cea mai dură poate fi roasă de infime picături regulate şi că răbdarea şi perseverenţă îi sunt inseparabile: în acelaşi fel, discipolul trebuie să-şi armonizeze sufletul şi personalitatea. Aceste două virtuţi îi vor deschide definitiv împărăţia Spiritului şi a Adevărului.

Alchimie

Substanţa este curăţată cu rouă sau cu fântâna de Tinereţe şi spălată în trei reprize. Două vase separă principiile imediat ce Spiritul se manifestă dublu. Fluidul vital al Operei le animă, apoi le uneşte. Licoarea este adăugată sării volatile a noii ape de rouă, distilată pe un foc moderat pentru a se obţine

dizolvantul. Înaintea conjuncţiei, impurul – putrezirea sau dualitatea – trebuie purificat prin foc, ceea ce face elementele „conştiente". Această operaţie care pregăteşte viitoarea materie a filosofilor este numită şi calea lui Venus şi este ilustrată printr-o fântână unde se scaldă regele şi regina.

Cea de-a opta fază de Sublimatio va scoate la iveală cele mai frumoase roade.

Astrologie

În zodiacul alchimic, semnele lui Venus îndeplinesc secerişul şi culesul viilor în axa mediană, odată ce măreţia sufletului s-a manifestat.

Balanţa instaurează armonia între lumea arhetipală a cupolei superioare a roţii şi lumea experimentală inferioară. Ea s-a fofilat între Fecioară şi Scorpion ca să construiască puntea de lumină şi să favorizeze Întoarcerea sufletului pentru că Venus guvernează, în sferele înalte, legea atracţiei. Cel de-al şaselea semn al zodiacului universal a pregătit germenele divin, care a penetrat materia sacră a Fecioarei şi a dat naştere Fiului.

În Taur, dragostea lui Venus coboară până în străfundurile pământului său precum în cele ale fiinţei, în acelaşi timp cu intuiţia, cunoaşterea şi înţelepciunea, ce se pot împlini în largul lor în fertilitatea sa. Aici se deschide cel de-al treilea ochi: văzând clar în el şi împrejur, discipolul, luminat în sfârşit, părăseşte definitiv lumea întunericului.

Lucrarea pe cea de-a XIV-a cale, de la Tiphereth-Soare la Hesed-Jupiter

Lucrarea aceasta este orientată înspre cel de-al treilea cer al arborelui, unde vibraţiile subtile ale iubirii se pot dezvolta. Lansat de Hochmah spre Hesed, botezul în Apa Mamei a permis dobândirea cu greu a lucidităţii şi a altruismului, preţul ce trebuie plătit pentru traversarea Abisului. Tiphereth-Soare, reprezentând plexul inimii, iar Hesed-Jupiter, pe cel frontal, această cale îi permite sufletului să perceapă Spiritul.

Discipolul este uneori tentat să abandoneze totul, să-şi reprime aspiraţiile sau să le disperseze; poate suferi nevroze obsesive provocate de puterile rău folosite ale incarnărilor precedente, care îi demonstrează cât a putut fi de distrugător, şi riscă chiar să le folosească din nou dacă regresează spre planurile inferioare. În fine, numai pentru a se întâlni din nou cu Dumnezeu, el îşi poate dori moartea...

Dacă evoluţia spirituală îl ajută să traverseze acest drum, el manifestă interes pentru metafizică, fără să cadă în demersul fenomenal (vedere emoţională, magie, spiritism, necromanţie etc.), ci, dimpotrivă, folosindu-şi credinţa, discernământul intuiţiei şi voinţa de a face bine; ajutat de Seniorii karmei sau ai Adevărului, înţelege că răspunsurile se găsesc în mântuire şi îşi orânduieşte aspiraţia spirituală în funcţie de cauzele şi efectele intervenite în propria viaţă. În acest caz, trebuie să renunţe la vechile concepte: a crezut că eul şi corpul său erau condamnabile, dar înţelege că nu sunt decât automate conduse de energia vitală şi de suflet, ce nu trebuie distruse, ci penetrate de mentalul superior.

Noua lor transmutaţie îi permite să-şi reorienteze conştiinţa, să respingă Răul din inimă şi să-şi educe emoţiile şi reacţiile ca pe nişte copii prost crescuţi. În ilustraţiile alchimice, un grădinar smulge buruienile sau influenţele, care cresc în planurile inferioare. Discipolul îşi simte energiile eliberate de vibraţiile joase – chiar în corpul carnal, ce începe să moară încă de la naştere –, căci este însufleţit de energiile celeste ca de o fântână a Tinereţii. Propria sa bogăţia interioară se revarsă apoi ca o rouă asupra anturajului: el se simte în armonie cu universul, căci germenele Intuiţiei-Cunoaşterii- Înţelepciunii tot creşte în el.

Dezvoltându-şi aceste virtuţi, va putea contacta Sufletul Lumii, unit cu Jupiter, ca pe ghidul propriului suflet, pus în relaţie cu Soarele; dualităţile sale vor fi armonizate, el va dărui şi va primi înapoi, îşi va exalta sensibilitatea superioară prin filantropie, solidaritate sau creativitate inspirată, va dezvolta şi mai mult idealurile personale şi va încerca el însuşi să se înalţe cât mai sus.

În această ultimă fază de degajare între Hăul prăpastiei şi Abis, el poate lovi, asemenea unui scufundător, fundul apei cu piciorul, ca să urce din nou spre Lumina supremă.

Între sufletul şi eul său, încă distincte, **se stabileşte armonia.**

În capitolul 14 al Apocalipsei

La fel ca în ilustraţia arcanei Cumpătării care separă principiile, aici sunt evocate mai multe extreme unite două câte două: Cerul şi Infernul, cei 144 000 de aleşi ce intonează o nouă cântare şi rebelii, frumuseţea Evangheliei eterne şi lipsa de evoluţie a masei umane, poruncile lui Dumnezeu şi idolatria, Fiul omului înviat şi morţii.

Intervin şase îngeri, ca pentru a reabilita triplul 6 al fiarei.

Profanii îşi confirmă alegerea pentru întuneric, iar acţiunea lor negativă sau lipsa lor de acţiune dă naştere mâniei divine, care nu este decât un apel la înălţare.

1. Şi m-am uitat şi iată Mielul stătea pe muntele Sionului şi cu El o sută patruzeci şi patru de mii, care aveau numele Lui şi numele Tatălui Lui, scris pe frunţile lor.

Alchimie: Lebăda sau culoarea lunară a elixirului alb reprezintă arsenicul filosofilor. În marea de argint, ea aruncă un fluid lăptos sau un fluid mercurial, ce unifică culorile şi arată că mercurul şi-a pierdut orice urmă de materialitate.

După cea de-a zecea distilare, roua care cade din nou împarte în două elementele; sulful filosofal se aliază cu mercurul pentru a da naştere mercurului filosofal sau Azotului, care spală reziduurile prin dizolvantul său universal sau apa mercurială a filosofilor, apa de rouă capabilă să topească materia.

Când acuplarea fierului lui Marte cu arama lui Venus are loc în retortă, Azotul este în pământ. Eminentul alchimist şi filosof Dorn scrie: „Trebuie amestecat iarăşi ce s-a purificat cu ceea ce este pur, substanţa densă cu ce este uşor şi, după ce au fost sublimate, veţi putea face volatil ceea ce este fix şi ceea ce este fizic, spiritual." Spiritele sau elemente subtile sunt puse în relaţie cu fluidul vital.

Zodiac alchimic: decan 24

• Taurul, regentă Venus 2, decan Saturn 10

Saturn întruchipează muntele Sionului, Venus îi adună pe cei aleşi, iar Taurul este semnul deschiderii celui de-al treilea ochi.

Justiţiara zodiacului, Venus 7, a cântărit virtuţile pe Balanţa ei şi aleşii pot însoţi Mielul.

• Opus Scorpionului, regent Marte 8, decan Lună 4

Scorpionul va primi Apa lui Mi, Marte 8 îşi va oferi frumoasele roade experimentale şi Luna îşi va vedea Apa purificată.

Numărul 144 este cel al palierelor zodiacale de 2° 50'; înmulţit cu 1 000, el evocă comunitatea spirituală care i-a suit până la acest Cer liniştitor.

Iniţiere: Sion sau Ierusalim având în ebraică sensul de „pace", muntele acesta este cel al dragostei universale şi simbolizează înălţarea spre locurile superioare ale sferelor cauzale şi mentale.

144 000 = 12 × 12 000, adică o cantitate impresionantă de aleşi, nemarcaţi precum vitele de coarnele Satanei, ci care afişează glorioşi, ca oameni ce stau în picioare, semnul divin de pe frunte, confirmându-şi astfel profesiunea de credinţă şi consacrare. Contrar celor care sunt marcaţi cu pecetea fiarei, ei nu-l poartă pe mâna abilă, ci la nivelul limpezimii lor mentale şi spirituale, cel de-al treilea ochi fiind larg deschis.

2. Atunci am auzit sunet din cer, ca vuiet de ape multe şi ca bubuitul unui tunet puternic, iar glasul pe care l-am auzit ca glasul celor ce cântă cu alăutele lor.

Astrologie: Venus 7 este protectoarea îngerilor şi a muzicii, a celor şapte note ale gamei şi a lirei cu şapte corzi, pusă în relaţie cu muzica celor şapte sfere planetare. Vocea divină unifică notele într-una singură prin puterea armonizatoare a zeiţei Balanţei, al cărei Aer freamătă pe harpele cereşti.

Iniţiere: Evident, apele multe sunt ale lui Mi; vibrând toate, ele rezonează la Suflul divin şi iubirea îngerilor pătrunde în sufletele aleşilor; cascadele lustrale, atât de pure şi armonizate încât par să fie o singură voce, au unificat pe Ma şi Mi.

3. Şi cântau o cântare nouă, înaintea tronului şi înaintea celor patru fiinţe şi înaintea bătrânilor; şi nimeni nu putea să înveţe cântarea decât numai cei 144 000, care fuseseră răscumpăraţi de pe pământ.

Astrologie: Cântarea este cea a Cerului lui Venus, ce va fi depăşit de cei 144 000 de aleşi, care au ascultat vocea îngerilor şi nu pe aceea a sirenelor din astralul inferior al lui Marte 8. Numai cei care vor să parcurgă cele 144 de faze iniţiatice ale zodiacului pot să-i întâlnească, să-i îmbrăţişeze şi să se pună de acord prin aceeaşi credinţă.

Iniţiere: Omul de jos l-a regăsit şi l-a recunoscut pe omul de sus, care se recunoaşte de asemenea în el. Această nouă cântare este a Sufletului, ale cărui aripi palpită la unison cu cele ale îngerilor; chiar dacă aleşii cântă împreună, ea nu este auzită şi nici înţeleasă de cei care au rămas dedesubt, căci emoţia speologului care se cufundă în întunecatele taine subterane nu poate vibra la unison cu aceea a astronautului, care descoperă luminoasele splendori galactice...

4. Aceştia sunt care nu s-au întinat cu femei, care sunt fecioreInici. Aceştia sunt care merg după Miel oriunde se va duce. Aceştia au fost răscumpăraţi dintre oameni, pârgă lui Dumnezeu şi Mielului.

5. Iar în gura lor nu s-a aflat minciună, fiindcă sunt fără prihană.

Alchimie: Cei puri sunt comparaţi cu lebăda Operei, a cărei albeaţă ireproşabilă îi succede cozii de păun.

Zodiac alchimic: decan 23

• Taurul, regentă Venus 2, decan Mercur 6

Venus nu ar şti cum să se exprime la nivel inferior, deoarece verbul ei este insuflat de dragoste. În calitate de genitor al mielului în Berbec, Marte 1 a pregătit de asemenea renaşterea sufletelor: purificaţi prin botezul Mamei, aleşii Cerului lui Venus au abandonat dedesubt cele două fiare ale materialismului şi vibraţiilor emoţionale joase.

Mercur 6 guvernează semnul Fecioarei, care este puritate sau murdărie; în calitate de zeu al comerţului, el reglează de asemenea răscumpărarea sufletelor.

• Opus Scorpionului, regent Marte 8, decan Jupiter 12

Faţă de Mercur, Jupiter 12 poate face ca mesajul său să fie mincinos, dar acest lucru este respins definitiv de cei puri.

Iniţiere: Ei ştiu de acum înainte că orice relaţie fizică bazată pe dragoste reciprocă este sacră; cei care au putut aştepta uniunea privilegiată a corpului, a sufletului şi a spiritului nu sunt vizaţi, dar o sexualitate destrăbălată este operă diabolică ce separă dăruirea corpului de cea a inimii. Sfântul Ioan îi evocă pe cei care s-au murdărit, s-au dezonorat şi s-au devalorizat la rang de animale lubrice cu femei uşoare sau cu prostituate venale, considerându-şi corpul numai obiect de plăcere şi uitând că este templul sufletului, ignorând chiar că ei *sunt* un suflet. Răscumpărarea spirituală este deopotrivă ofranda purităţii corporale, căci adevărata castitate nu acceptă să unească două fiinţe decât într-o dragoste autentică: ea nu este nici frustrare, nici solitudine, nici refulare.

Iisus Hristos nu condamnă o relaţie de cuplu sănătoasă, ci numai adulterul şi desfrâul; actul sexual ca atare nu îi tentează deloc pe cei aleşi, care au înţeles esenţa învăţăturii sale: o armonie perfectă în toate cele. Virginitatea despre care este vorba aici este cea a sufletului, care rămâne curat inclusiv în relaţia sexuală, căci Dumnezeu – care este pretutindeni – este şi el poftit, şi iubirea profundă a uneia din creaturile Sale Îi aduce în mod indirect omagiu; contactul cu El trebuie să fie permanent, inclusiv în aceste momente de fericire pură şi contopire carnală, când două fiinţe pe deplin fericite Îi pot mulţumi pentru această stare de graţie.

Autenticitatea, puritatea şi sinceritatea sunt deci virtuţi majore. În schimb, minciuna este considerată viciu capital, înţeleasă ca lipsă de respect faţă de celălalt. Diferită de mărturia falsă menţionată în cele Zece Porunci (jurământul strâmb), ea merge de la bârfă la distrugere psihică, de la deghizare sau omiterea adevărului la mitomanie patologică; poate cauza pagube teribile, urmate de reacţii violente sau dureroase.

Totuşi, chiar confruntaţi cu desfrâul sau minciuna, cei aleşi trec dincolo: pe calea Luminii, ei sunt copleşiţi de dragoste, într-o plenitudine totală...

6. Şi am văzut apoi alt înger care zbura prin mijlocul cerului având să binevestească Evanghelia veşnică celor ce locuiesc pe pământ şi la tot neamul şi seminţia şi limba şi poporul.

Alchimie: Acest înger este cel al unei noi sublimări, care anunţă reuşita operaţiei.

Zodiac alchimic: decan 22

• Taurul, regentă Venus 2, decan Venus 2

Tripla Venus îşi strigă în gura mare evanghelia ei de dragoste pentru fiecare fiinţă şi fiecare naţiune. Ea marchează astfel graniţa dintre cele două cupole ale zodiacului.

• Semn opus Scorpionului, regent Marte 8, decan Marte 8

Marte 8 îi oferă în prezent tripla sa energie pentru a-şi transmite mesajul.

Mijlocul cerului este evident cel al axei zodiacale, pe care îngerul anunţă trecerea în lumea superioară.

Iniţiere: Valabilă pentru toţi şi de-a pururi, această Evanghelie sintetizează marile adevăruri morale şi spirituale; de esenţă pur divină, ea concentrează cel de-al treilea Cer al arborelui şi al zodiacul superior.

Încă de la începutul omenirii, puţine religii îşi pot face un titlu de glorie din a fi construit această punte de dragoste şi lumină, căci puritatea marii Tradiţii primordiale a fost mânjită de cucerirea puterii materiale sau psihice. Războaiele, genocidele şi masacrele comise „în numele Domnului" nu lipsesc după venirea la putere a noilor idolatri... Instrucţiunile autentic spirituale şi cheile cunoaşterii nu sunt transmise, ci păstrate cu gelozie sau deformate, ceea ce permite mai bine manipularea enoriaşilor creduli.

Din fericire, apar din timp în timp, în lumea fizică, nişte îndrumători, dar sunt masacraţi sau renegaţi de o masă îndobitocită şi ignorantă, deşi mesajul lor a fost la fel de simplu şi de clar ca acela al lui Iisus Hristos. În aceste condiţii, mulţimilor le este greu să găsească o cale spirituală şi numai cel ce caută în mod independent poate încerca să regăsească cuvântul pierdut.

Îngerul venusian pregăteşte comunitatea celor curaţi cu inima să primească învăţătura sufletului aşa cum învăţătorul

lui a pus bazele; în afara templelor, care nu sunt decât lăcaşuri de cult, mesajul divin trebuie răspândit fără să fie murdărit, nici deviat de la sursă, nici recuperat de falşi instructori. (Din fericire, era Vărsătorului începe să deschidă sufletele către Lumină ca tot atâtea canale, pentru a primi în mod direct mesajele ghizilor, căci Dumnezeu îşi iubeşte creaturile şi aspiră la evoluţia lor.)

7. Şi striga cu glas puternic: „Temeţi-vă de Dumnezeu şi daţi Lui slavă, că a venit ceasul judecăţii Lui şi vă închinaţi Celui ce a făcut cerul şi pământul şi marea şi izvoarele apelor. "

Alchimie: Judecata divină marchează momentul unei noi separări a principiilor: spiritele pure vor fi retrase din elementele dense.

Zodiac alchimic: decan 21 (întoarcerea în celălalt semn al lui Venus)

• Balanţa, regentă Venus 7, decan Venus 7

Venus ţine balanţa judecăţii cu putere triplă, căci ea este regenta Legii.

• În opoziţie cu Berbecul, regent Marte 1, decan Marte 1

Marte 1, planeta tuturor începuturilor, îl priveşte aici chiar pe cel al Creaţiei.

Echitatea irefutabilă a lui Venus 7 este în acelaşi timp cea a axei centrale a roţii. Cerul aparţine Aerului Balanţei, Pământul, Taurului, marea, Apei Scorpionului şi izvoarele, Berbecului, cu care începe zodiacul. Această axă sintetizează ea singură totalitatea Creaţiei; indiferent dacă te uiţi într-un sens sau altul, toate cele patru elemente ale Manifestării sunt prezente.

Iniţiere: Precum această frontieră zodiacală, Abisul arborelui îi impune sufletului o examinare severă a contractului acceptat de partea sa divină: A realizat el misiunea cuvenită influenţei fiecărei Sefire? A rămas în urmă sau a luat-o înainte? Şi-a împlinit el lucrarea evolutivă sau s-a bălăcit în inerţie şi superficialitate?

La fel ca păgânilor, care preferau multiplicitatea Unităţii şi nu îi venerau decât pe idolii inerţi şi imbecili, îngerul

recomandă mai ales să nu se venereze creaturile, ci în mod direct Atotcreatorul.

8. Şi alt înger a venit după cel dintâi zicând: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul pătimaş al desfătării sale."

Alchimie: Babilonul reprezintă materia ordinară, care nu a fost încă transmutată de vin sau Azot.

Astrologie: Sufletul ce sălăşlueşte în materia Taurului nu mai este poluat de influenţa lui Marte 8, căci Venus de Aer i-a deschis fereastra cerului. Teama de Dumnezeu provine de la judecata Balanţei.

Iniţiere: Babilonul ilustrează ansamblul cetăţilor pervertite, preocupate numai de satisfacţii imediate, demonul-şarpe – alter ego al şarpelui-Satana – care a dat naştere fiarelor. Bălăcindu-se în eşecul Operei lor la negru, ele se îmbată cu propriile vicii şi se umflă în pene cu imoralităţile şi seducerile lor, în timp ce smerenia, simplitatea, respectul faţă de cel de alături şi generozitatea sunt virtuţi spirituale; dar chiar excesele îi duc spre pierzanie, ca toată materia prea condensată care sfârşeşte prin a exploda...

9. Şi al treilea înger a venit după ei, strigând cu glas puternic: „Cine se închină fiarei şi chipului ei şi primeşte semnul ei pe fruntea sau pe mâna lui,

10. Va bea şi el din vinul aprinderii lui Dumnezeu, turnat neamestecat, în potirul mâniei sale, şi se va chinui în foc şi în pucioasă, înaintea sfinţilor îngeri şi înaintea Mielului. "

Alchimie: Focul, sulful şi mercurul pot să tulbure încă materia atât timp cât ea nu va fi riguros pură.

Astrologie: Numărul celui de-al treilea înger îl evocă pe cel al lui Mercur: 3.3.3. este submultiplul lui 6.6.6. şi 9.9.9.

Fiara şi idolul ei reamintesc vechile perversiuni ale Scorpionului şi Taurului, dar Berbecul regenerator poate reduce la neant focul teluric şi sulful satanic al lui Marte 8, după cum Venus 7 a sanctificat relaţiile carnale ale lui Venus 2.

Iniţiere: Splendida cupă de dragoste şi lumină mântuitoare a Graalului se opune celei a mâniei divine, în care viciile

umane degajă o duhoare respingătoare, ce contrastează violent cu tămâia angelică.

Îngerul îi avertizează pe oameni că Dumnezeu nu va mai tolera materialismul iluzoriu şi perisabil adorat ca o divinitate: ei trebuie să respingă această mască de maimuţă a realităţii, să-şi regăsească luciditatea şi să-şi deschidă conştiinţa. El este, de milenii, numai iubire şi inteligenţă, dar ei Îi răspund prin lipsa lor de credinţă, perfidie, slăbiciune, toleranţă şi credulitate, căci nici nu conştientizează esenţa lor divină. Aşa cum cu tristeţe spunea învăţătorul: „Ei nu vor să iubească, ei nu vor să se iubească, ei nu vor să mă iubească, ei nu vor ca eu să-i iubesc..." Ce să faci altceva, decât să-i laşi să se împotmolească în suferinţe pe care şi le generează singuri până când cer să iasă din mocirlă?

11. Şi fumul chinului lor se suie în vecii vecilor. Şi nu au odihnă nici ziua, nici noaptea cei ce se închină fiarei şi chipului ei şi oricine primeşte semnul numelui ei.

12. Aici este răbdarea sfinţilor, care păzesc poruncile lui Dumnezeu şi credinţa lui Iisus.

Alchimie: Opera trebuie să fie continuată de operatorul perseverent; purificat în sfârşit, fierul lui Marte se uneşte cu arama lui Venus; amestecându-şi rugina, el devine iubitul ei pentru patruzeci şi două de zile şi efectuează o nuntă dublă: după distilările cu apă permanentă a mercurului, piatra devine efervescentă şi se încinge.

Zodiac alchimic: decan 20

• Balanţa, regentă Venus 7, decan Saturn 11

Saturn 11 confirmă cu toată rigoarea sa justiţia lui Venus, aspectul ei mântuitor şi armonia pe care o instaurează.

• În opoziţie cu Berbecul, regent Marte 1, decan Soare 5

Soarele pune în evidenţă lucrarea sufletului, sprijinită cu vigoare de energia marţiană.

Iniţiere: Materialiştii şi emotivii se agită total inutil ca nişte ucenici vrăjitori; pedeapsa lor este direct proporţională cu durata ignoranţei, a cărei fum opac nu are nimic comun cu norul divin. Cei credincioşi, care au înţeles mesajul Tatălui, supraveghează atent graniţa Abisului, practicând numai virtuţile.

13. Şi am auzit un glas din cer zicând: „Scrie: Fericiţi cei morţi, cei ce de acum mor întru Domnul!" Da, grăieşte Duhul, odihnească-se de ostenelile lor, căci faptele lor vin cu ei."

Alchimie: Morţii sunt spiritele sau elementele subtile ale Operei; moartea întru Domnul le glorifică prin acţiunea focului.

Astrologie: Saturn 11 guvernează învierea – contrar lui Saturn 10 şi lui Marte 8 – şi permite părăsirea Pământului trăind în continuare aici mulţumită renaşterii spirituale, iar Soarele opus transmite iubirea sufletului. Deopotrivă planetă de viaţă şi de moarte, Venus transmite o dragoste care va propulsa spre sferele cele mai înalte. Cele două planete opuse îi vor face să moară – pe cele trei planuri –, iluminând traversarea prin verticalitatea obiectivelor lor.

Iniţiere: Sufletul trebuie să fie permanent deschis către Dumnezeu, chiar şi în momentul morţii. „A muri întru Domnul" înseamnă că, până în ultima secundă, cei aleşi nu s-au abătut din drum, şi-au păstrat morala şi credinţa intacte şi părăsesc lumea fizică în acord cu Legea divină: luminozitatea aurei le serveşte de împărtăşanie înainte de moarte şi sufletul îşi regăseşte recompensa într-unul din Cerurile superioare ale Arborelui sau ale zodiacului: ei sunt apreciaţi pentru munca lor şi nu numai pentru intenţii – cu care iadul este pavat, deşi nu sunt niciodată realizate!

14. Şi am privit şi iată un nor alb şi cel ce şedea pe nor era asemenea Fiului Omului, având pe cap cunună de aur şi în mână seceră ascuţită.

Alchimie: Pe norul balonului de sticlă apare porumbelul, simbolul Sfântului Duh şi al Azotului; zborul lui nu va înceta decât atunci când piatra va fi definitiv transmutată.

Astrologie: Saturn ţine secera în decanul său, iar Soarele din semnul opus îi oferă coroana aurită.

Iniţiere: Materia devenită subtilă, norul este emanaţia pură a lui Dumnezeu însuşi, a cărui albeaţă este antiteza fumului negru al frământărilor umane.

Fiul omului nou a ajuns la transmutaţie şi înviere după sacrificiu; el este încoronat cu aur, căci sufletul îi străluceşte ca un soare.

15. Şi alt înger a ieşit din templu şi a strigat cu glas mare celui ce şedea pe nor: „Trimite secera şi seceră că a venit ceasul de secerat, fiindcă s-a copt secerişul pământului."

16. Atunci cel ce şedea pe nor a aruncat pe pământ secera lui şi pământul a fost secerat.

Zodiac alchimic: decan 19

• Balanţa, regentă Venus 7, decan Mercur 3

Vocea puternică este a verbului lui Mercur în faţa puterii lui Jupiter. Are şi el autoritate asupra Aerului-Spirit care se referă la puritatea gândirii şi intenţiei.

• Opusă Berbecului, regent Marte 1, decan Jupiter 9

Templul este guvernat de Jupiter.

Secerişul este cel al faptelor guvernate de Marte, care elimină odată pentru totdeauna emoţiile joase ale Scorpionului; dar grânele Pământului fertil al Taurului, odată făcute făină, măcinate şi sfinţite, vor da pâinea euharistiei sau a corpului lui Iisus. Venus 7 ţine balanţa judecăţii şi separă bobul bun de neghină.

Iniţiere: Grâul semănat pe Pământ este comparat cu Verbul divin, care moare în lumea fizică înainte de a rodi. Acest seceriş al pământului reprezintă rezultatele operelor oamenilor, căci sufletul, pentru a-şi dovedi autenticitatea, trebuie să fie eficient pe teren. Iată de ce îngerul cere să vadă rezultatele tangibile ale iniţierii.

17. Apoi alt înger a ieşit din templul ceresc, având şi el seceră ascuţită.

18. Şi încă un înger a ieşit din altar, având putere asupra focului, şi a strigat cu glas mare celui care avea secera ascuţită şi a grăit: „Trimite secera ta ascuţită la cules strugurii viei pământului, căci boabele ei s-au copt."

Astrologie: Aceste versete concentrează eforturile celor două semne, ale lui Venus şi ale lui Saturn 10 al Taurului; gata să dovedească rezultatele muncii sale, Marte 8 va efectua culegerea viilor din propriile Ape infernale ale Scorpionului.

Marte 1 – care are autoritate asupra Focului – va tăia cu putere greşelile omonimului său cu sabia justiţiară a Balanţei şi cu secera lui Saturn.

Iniţiere: Bilanţul interior culege via rezultatelor spirituale, care se opun stărilor pasionale. Cel de-al şaselea înger anunţă, după botezul cu Apa Mamei, botezul cu Focul Tatălui.

19. Atunci îngerul a aruncat pe pământ secera lui şi a cules via pământului şi ciorchinii i-a aruncat în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu.

20. Şi teascul a fost călcat afară din cetate şi a ieşit sânge din teasc, până la zăbalele cailor, în depărtare de o mie şase sute de stadii.

Alchimie: Via de aur reprezintă vitriolul filosofic, care face să apară aurul solar. Eclipsa de soare are loc când plonjează în marea mercurială unde este vărsat elixirul. Este indicele solidificării: pâinea şi vinul devin concrete, iar vinul trebuie să ude pământul sau pâinea. Cele două principii odată separate, materia readusă la viaţă a fost distilată de douăsprezece ori cu apa permanentă a mercurului. Roua se condensează în salpetru sau în acid tartric foarte subtil; el poate îmbunătăţi sărurile (de natură masculină) în sare de argal sau sare volatilă alcalină (de natură feminină) şi în amoniac, aşa-zisa sare armoniac sau sarea armoniei universale, care o conferă ca mediator al artei muzicale sau ca sare a înţelepţilor.

Iniţiere: După recoltarea grânelor şi a strugurilor, deci a calităţilor sufleteşti, mesagerul Spiritului va desăvârşi transmutaţia interioară, aducând eul şi sufletul să fuzioneze cu el: Mercur îşi deschide Cerul.

Un stadiu – măsură utilizată în Grecia antică – era egal cu 600 de picioare, fiecare având circa 162 m. Iar 162 × 1600 = 259 200, un alt mod de a evoca cei 25 920 de ani ai unui mare an zodiacal.

CÂNTĂRILE DE LAUDĂ ALE CELOR ALEŞI, DESCHIDEREA TEMPLULUI CORTULUI (A TABERNACOLULUI)

Numărul 15, Sameh, Diavolul
Cea de-a noua operaţie Ceratio
Primul cer al lui Mercur şi semnul Fecioarei

Numărul 15

El lasă să se întrevadă numărul 5 al microcosmosului uman înmulţit cu cele 3 planuri ale Manifestării pentru a trăi plenar; 15 reprezintă şi suma lui 10 (ciclul Creaţiei) + 5 (fiinţa umană) sau 11 (independenţa sa) + 4 (organizarea substanţei). Aşadar, el se raportează la puterea materiei, de data aceasta insuflată de duhul lui Dumnezeu.

Valoarea numerică 60, atribuită lui Sameh, manifestă în realitate calităţile lui 6, numărul peceţii lui Solomon, mulţumită ciclurilor generatoare ale lui 10. El consfinţeşte legământul Creatorului cu creatura, după cum protejează dinafară sau chiar din inconştienţa fiinţei. El se raportează, aşadar, la acte de violenţă sau la recompense ale încercărilor pe care incarnarea le presupune.

Litera Sameh ס

Ea evocă, din punct de vedere fonetic, şuierul a doi şerpi. Şarpele-Lumină al Facerii arată, prin ondulările lui pe Arbore, calea de coborâre şi de urcare; el şuieră precum săgeata Spiritului, când este lansată. Folosind inteligenţa umană, Sameh conduce la descoperirea magiei ştiinţelor oculte şi a misterelor naturii. În acest timp, şarpele-Satana impune pasiuni

nesănătoase şi scrâşneşte ca un lanţ vechi aruncat în străfundurile materiei; focul său inferior activează desfrâul, ispitele carnale, orgoliul, emotivitatea, agresivitatea sau mânia, ca să provoace cicluri karmice în astralul inferior, unde domneşte; Sameh este în acest caz *fatum* sau rotaţia lui Uroboros, care leagă creatura pe roată şuierând ca biciul; o posibilitate de mântuire îi este totuşi oferită prin amintirea durerilor trecute, ce poate să îndemne către gestionarea sănătoasă a stărilor pasionale.

Un alt simbol al lui Sameh este **propteaua, reazămul, sprijinul, densitatea**, care amintesc „coloana vertebrală" a Creaţiei, pe care se construieşte omul de sus sau macrocosmosul, cu concursul lui Binah-Saturn, care guvernează osatura. Prin analogie, Sameh este atribuit şirei spinării umane, canalul lui Kundalini, al cărui foc urcă de la plexul coccigian spre craniu pentru a primi ultima coroană. El întăreşte încrederea discipolului care se pune din nou în discuţie, iar fiecare progres pe această scară simbolică a lui Iacob îi oferă un câştig spiritual regenerator. El are de asemenea nevoie de sprijinul speranţei, credinţei şi dragostei divine pentru a-şi descoperi forţa morală şi virtuţile cu care a fost înzestrat; Sameh îl învaţă să se hrănească cu propriile resurse şi să respingă falsa securitate a reazămului din afară: el trebuie să ceară ajutor numai luminii sale interioare, care este cel mai bun ghid. Mulţumită musculaturii, ce se dezvoltă progresiv, el sfârşeşte prin a-şi fi suficient însuşi, devine propriul sprijin şi înţelege că numai o spiritualitate nedezrădăcinată poate rezolva încercările. Sameh îi mai poate susţine pe cei care au o postură verticală prea slabă pentru a face din ei oameni ce stau în picioare; ea le transfuzează curaj căci, din ce în ce mai sensibil, sufletul lor are mare nevoie să atingă vârful Arborelui.

Ca inteligenţă, observând şi înţelegând sensul ascuns al lucrurilor, Sameh are şi sensul de **a lua contact** sau **a uni**.

Această literă simplă este atribuită de Sepher Yetsirah semnului compozit al **Săgetătorului,** cu crupă de cal şi tors uman, ale cărui braţe întind un arc spre cer. O parte de întuneric fizic şi o parte de lumină spirituală, acest centaur îi demonstrează discipolului că starea lui inferioară trebuie

transmutată prin puterea aspiraţiei sale: săgeata-spirit care vizează sferele înalte. Ca şi anticul zeu Pan cu corp uman şi picioare de ţap (în legătură cu forţa vitală terestră şi cu arcana Diavolului), Centaurul merge la început în patru labe, dar va atinge iniţierea dacă se ridică, purificând şi divinizând partea animală. Discipolul nu va putea să încalece Centaurul şi să trimită săgeata decât odată ajuns la marginea crucii cardinale.

În zodiacul inversat, Sameh este atribuit semnului **Racului,** care a ajutat omenirea să se incarneze cu partea divină a sensibilităţii sale; semnul opus – Capricornul – sprijină şi uneşte densitatea unuia cu materna tandreţe a celuilalt.

Diavolul

În aspectul său negativ, incorporează toate forţele primare instinctive şi vanitoase care sunt reţinute în incarnare, dar mai ales sufocantul intelect analitic şi materialist; discipolul acceptat îl poate depăşi folosindu-şi spiritul de sinteză şi intuiţia, oferite de un mental superior disponibil în viitor. Dacă este integrat în mod pozitiv, Diavolul îi va da putere asupra amândurora.

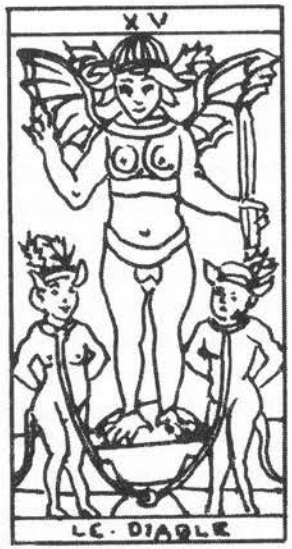

Alchimie

Copilul-rege filosofic a crescut în foc precum o salamandră, după ce a fost născut, ca Iisus Hristos, în noaptea cea mai lungă a Operei la negru. Focul lui Vulcan coboară şi urcă fără încetare cu o forţă reînnoită, dizolvă substanţa grosieră în faza Solve, spiritualizează natura materială şi redistribuie energia prin mâna dreaptă a Diavolului, a cărui mână stângă coagulează subtilul (faza Coagula), captând şi concentrând energia Spiritului ca ea să se exprime în viaţa terestră. În mijlocul rămăşiţelor apare o piatră cristalizată, lipită de balonul de sticlă, dar care nu este încă filosofală: este falsul profet.

Este faza de solidificare în stare de cerumen sau Ceratio.

Alchimistul a folosit mai întâi Focul teluric al şarpelui-Satana în timpul coborârii în infernul fiinţei sale interioare, în viciul întunecat de unde au fost scoşi cei inocenţi sau elementele pure. Progresiv integrat încă de când îşi stăpâneşte propriile lighioane, acesta îi conferă putere asupra lui însuşi, ca şi asupra celorlalţi. Puternica energie interioară a alchimistului trebuie manipulată cu justeţe şi discernământ, fără să accepte deloc influenţa lui: puterea credinţei sau Focul interior a ştiut să învingă soarta (*fatum*).

Astrologie

În zodiacul alchimic, euharistia din capitolul 14, ale cărei elemente sunt pâinea – sau grâul Fecioarei – şi vinul – sau sângele divin al Peştilor –, se realizează în semnul **Fecioarei,** căci Spiritul se sacrifică coborând în materie. Învăţătorii spirituali sunt cu toţii „Fiii Fecioarei" după ce şi-au realizat androgenia polarităţii mascul/femelă.

Înainte de involuţia umană, Mentalul-Afrodita era încă unit cu Intuiţia-Hermes, pentru a pregăti, în Fecioară, Hermafroditul sau Androginul originar. Într-adevăr, intelectul Fecioarei se poate deschide către revelaţie şi iluminare, căci este abilitată să-şi concretizeze idealurile. Guvernată de aspectul terestru al lui Mercur, ea reprezintă grădina Raiului din timpul vârstei de aur a omenirii, înainte de involuţie. (În faza evolutivă,

Gemenii, semnul aerian al lui Mercur, vor reconstitui Hermafroditul divin.)

Lucrarea pe cea de-a cincisprezecea cale de la Geburah-Mercur la Binah-Saturn

Ea se află pe Arbore între cele două cataclisme-graniţe-revelaţii ale lui Kaf şi Ain.

Încă de la începutul vieţii sale terestre şi până la infinitul ciclurilor saturniene, discipolul îşi dezamorsează timpul finit, luând contact cu infinitul: credinţa sa luminează misterele cu o lumină nouă şi intelectul său transmutat în intuiţie îi iluminează conştiinţa. Revelaţia Tatălui îl va incita să includă bogăţia şi calitatea Spiritului în viaţa sa materială. Dacă nu vrea să rămână înlănţuit ca un sclav pe nicovala carnală a Diavolului, el trebuie să se întoarcă la Unitate, reunificând ce a fost disociat, şi să-şi realizeze destinul, orientându-se spre viitor, sub pedeapsa de a genera o nouă karmă. Nu trebuie să se rătăcească în căutări oculte tulburi, ci să caute în toate lucrurile Adevărul unic. În final, conştient că nu poate percepe nici splendoarea, nici grandoarea, el nu îi mai permite mentalului să-l definească pe Dumnezeu cu concepte iluzorii, înţelege mai bine viaţa, acceptă Materia în realitatea ei şi o foloseşte cu bună ştiinţă, lăsând Spiritul să o pătrundă. Conştientizându-şi propria putere, îşi cucereşte autoritatea şi propria originalitate, are în vedere Lumina, cu răbdare şi perseverenţă, şi sfârşeşte prin a vieţui în armonie cu toate lucrurile, inclusiv cu cele din anturajul său. Aşadar, el îi redă Materiei esenţa divină, ca şi lui însuşi.

Cu deosebire iniţiatică, străbaterea acestui drum îi va atribui corpul său de glorie sau veşmântul de foc (legat de cea de-a treia iniţiere a transfiguraţiei în Capricorn).

În capitolul 15 al Apocalipsei

Şapte îngeri poartă şapte cupe pline ochi cu mânia lui Dumnezeu, iscată de **viciile** majore ale celor şapte planete şi şapte plexuri, ce reprezintă tot atâtea lanţuri de care omenirea

trebuie să se elibereze: orgoliul Soarelui, lenea Lunii, minciuna lui Mercur, desfrâul lui Venus, mânia lui Marte, aviditatea lui Jupiter şi avariţia lui Saturn. Respinse de Creatorul a toată veşnicia, ele trebuie „golite" cu inteligenţă şi luciditate trează, căci numai din înţelegere ţâşneşte claritatea. Aleşii exemplari Îl slăvesc pe Domnul prin cântece, stând drepţi pe Apele limpezi ale lui Mi reîncălzite de dragostea divină. După traversarea Abisului, ei sosesc în faţa porţii tabernaculului, care le oferă viziunea impresionantă a măreţiei Tatălui-Mamă, revelată pentru a doua oară după ofranda Chivotului Legii (Arca Legământului).

1. *Am văzut, apoi, în cer, alt semn, mare şi minunat: şapte îngeri având şapte pedepse – cele de pe urmă – căci cu ele s-a sfârşit mânia lui Dumnezeu.*
2. *Am văzut ca o mare de cleştar, amestecată cu foc şi pe biruitorii din ispita cu fiara şi cu chipul fiarei şi cu numărul numelui ei, stând lângă marea de cleştar şi având alăutele lui Dumnezeu.*

Alchimie: Mânia lui Dumnezeu provine din Focul central sau Focul spiritual. Ultimele flageluri au menirea să elimine radical şi definitiv viciile celor şapte metale.

Devenită vibrantă sub influenţa salpetrului pur sau a spiritului de nitrat, roua este absorbită de mercur pentru a cristaliza sulfuroasa sămânţă a aurului spiritual.

Marea de cleştar amestecată cu foc este pusă în legătură cu disoluţia aurului – focul solar – şi a argintului – apa lunară –, în timpul căreia leii devorează Soarele şi Luna.

Pe vremea Sfântului Ioan, cleştarul era tot atât de rar ca şi sufletele pure; materia lui densă devenită transparentă – simbolic spiritualizată – evocă piatra ce s-a debarasat odată pentru totdeauna de reziduuri. Cei care au învins fiara materialităţii sunt spiritele sau părţile subtile ale elementelor.

Zodiac alchimic: decan 25

• Fecioara, regent Mercur 6, decan Venus 2

În mod special, Fecioara are în vedere puritatea sau murdăria.

Adesea, Mercur este reprezentat cu o harpă sau o liră; coborând în Materie, el a devenit *chtonios* sau subteran, dar

aduce la suprafaţă fecunditatea inalterabilă şi imaculată a Mamei-Natură în Fecioară. De asemenea, mesagerul Spiritului va purifica sufletul.

Venus supervizează viciile pasive, care sunt lenea, minciuna, desfrâul şi zgârcenia.

• Opusă Peştilor, regent Jupiter 12, decan Marte 8

Jupiter 12 şi Peştii termină bucla roţii; ea va deveni perfect imaculată graţie opoziţiei Fecioarei. Marea de cleştar este cea a Apei sale lustrale, ce iradiază flacăra spirituală şi este insuflată de Focul marţian.

Marte supervizează viciile energice, care sunt orgoliul, mânia şi aviditatea.

Iniţiere: Muzica dulce şi liniştitoare a harpelor este în antiteză cu puternica cântare a îngerilor şi cu mânia lui Dumnezeu. Cele şapte calamităţi sunt părţile umane de întuneric ce trebuie transformate printr-o muncă simplă totuşi: exaltarea calităţilor care le sunt opuse.

Flacăra a intervenit în prepararea mării de cleştar: Dumnezeu „îi aruncă pe cei călduţi", iar credinţa autentică este mereu incandescentă. Este vorba de întreaga suprafaţă a unei mări, căci numeroşii aleşi stau în picioare pe această oglindă a încercărilor depăşite, precum Iisus Hristos, ce merge pe apele emoţiilor agitate de teamă. Şi ei pot merge ferm pe această lume astrală devenită tot atât de stabilă şi netedă ca o oglindă sau pe ispitele pe care le calcă în picioare.

3. *Şi ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu şi cântarea Mielului, zicând: „Mari şi minunate sunt lucrurile Tale, Doamne Dumnezeule, Atotţiitorule! Drepte şi adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor!*
4. *Cine nu se va teme de Tine, Doamne, şi nu va slăvi numele Tău? Că Tu singur eşti sfânt şi toate neamurile vor veni şi se vor închina înaintea Ta, pentru că judecăţile Tale s-au făcut cunoscute."*

Alchimie: Inocenţii sau elementele pure extrase din marea de cleştar îl slăvesc pe salvatorul lor (în ocurenţă, operatorul).

Astrologie: Jupiter 12, justiţiar şi regent al muzicii şi dragostei universale, intonează noua cantică a mielului; Mercur, agent de legătură care orchestrează vocile pure, compune

cântarea Spiritului şi veghează asupra sfinţeniei lor din semnul opus al Fecioarei.

Iniţiere: Oamenii îi aduc laude Creatorului însuşi, nu numai celor create de El: noul discernământ al celui de-al treilea ochi recunoaşte autenticitatea vocilor care se îndreaptă către măreţia şi echitatea divină.

5. *Şi după aceasta, m-am uitat şi s-a deschis templul cortului mărturiei din cer.*
6. *Şi au ieşit din templu cei şapte îngeri cu cele şapte pedepse, îmbrăcaţi în veşmânt de in curat, luminos, şi încinşi, pe sub sâni, cu cingători de aur.*

Alchimie: O parte importantă a Operei va începe să unifice elementele; o nouă sublimare fecundează lapisul cu mercurul înţelepţilor, reprezentat de un balaur verde, pe care numai cei puri îl pot contempla. Nimic nu va mai exista din vechiul caracter grosolan al metalelor, care au îmbrăcat veşmânt splendid, iar regina falsă continuă să se transmute graţie sublimării mercurului.

Zodiac alchimic: decan 26

• Fecioara, regent Mercur 6, decan Saturn 10

Puritatea Fecioarei este pătrunsă de noua rigoare a lui Saturn, maestru al înălţării.

Cortul mărturiei (templul tabernaculului) este cel al Lui Dumnezeu, al cărui mesager este Mercur. Opusă Peştilor, Fecioara absoarbe Spiritul pentru a-l restitui şi a aduce pe Pământ mărturia divină: naşterea Hristosului interior.

Privit din punct de vedere negativ, Saturn este planeta specifică timpului, încetinelii, frânării, blocajului, lentorii, îmbătrânirii, rigidităţii, angoasei, pesimismului şi culpabilizării. Toate aceste turpitudini vor fi înlăturate pentru a face loc măreţiei reale a Organizatorului divin. Aspect punitiv al lui Dumnezeu şi planetă karmică prin excelenţă, el revendică pedepsele şi mânia, care vor declanşa represaliile inclusiv împotriva fostei lui negreli.

Deschiderea Cerului lui Mercur, ca şi aceea a templului salută în mod glorios celelalte trei cataclisme, care au atacat materialismul, au proiectat Focul ceresc pe Pământ şi au descoperit Arca Legământului.

• Opusă semnului Peştilor, regent Jupiter 12, decan Lună 4

Jupiter 12 guvernează în aspectul său negativ iresponsabilitatea, înfăţişarea vagă, destructurarea, disoluţia şi căutarea paradisurilor artificiale. Mulţumită culorii albe a Lunii şi opoziţiei cu vigilentul Saturn, el îşi deschide Apele pentru a le purifica prin dragostea sa universală necondiţionată.

De polaritate feminină, Luna reprezintă vasele şi receptaculul vieţii. Ea amplifică astfel slăbiciunile lui Jupiter 12: nehotărârea, lenea, moliciunea, indolenţa şi viaţa vegetativă. Amândoi vor spăla cupa psihică ce trebuie să primească puritatea regăsită a Apei lui Mi.

Iniţiere: Tunica de in era ţesută într-o singură bucată fără să fi fost atinsă de fier, când era menită unui sacerdot. Inul curat şi strălucitor – la început întunecat, apoi din ce în ce mai clar – simbolizează aura sau veşmântul de lumină al îngerilor; ei au îmbrăcat aceeaşi centură aurită sub sâni ca Iisus Hristos în prima viziune a Sfântului Ioan (capitolul 1, 13). Prin definiţie imateriali şi informali, ei capătă aparenţă umană pentru a deveni inteligibili şi abordabili.

Trosnind cu toată electricitatea sa, acest templu al Prezenţei divine dezvăluite celor aleşi lansează un mesaj de speranţă şi o invitaţie ca omenirea să se înalţe spre el. Odată sufletul uman deschis şi stabilizat, Dumnezeu poate pătrunde prin intermediul cortului mărturiei, ca pe vremea când Moise vorbea direct cu El.

7. *Şi una din cele patru făpturi dădu celor şapte îngeri şapte cupe de aur, pline de mânia lui Dumnezeu, Celui ce este viu în vecii vecilor.*

Alchimie: Provenit din sevele lunare şi solare, laptele virginal sau laptele fecioarei lui Venus a căpătat volum, s-a coagulat şi cere o nouă purificare: piatra trebuie să devină perfect transparentă: devenită vibrantă sub influenţa salpetrului pur sau a spiritului de nitrat, roua este absorbită de mercur ca să cristalizeze sămânţa sulfuroasă a aurului spiritual.

Zodiac alchimic: decan 27

• Fecioara, regent Mercur 6, decan Mercur 6

Cu triplă eficienţă în Cerul, semnul şi decanul său, Mercur dezvoltă inteligenţa, comunicarea, înţelepciunea, inspiraţia,

clarviziunea şi darul profeţiei în calitatea lui de mesager al lui Dumnezeu. În aspectul său negativ, el instaurează instabilitatea, lipsa de regularitate, slăbiciunea cerebrală, dispersarea, trişarea, calcularea, falsitatea, escrocheria şi duplicitatea, care trebuie învinse.

• În opoziţie cu Peştii, regent Jupiter 12, decan jupiter 12

Ei pregătesc viaţa în oceanul simbolic, unde sufletele îşi aşteaptă incarnarea, dar indică şi judecata greşită, respingerea autorităţii şi constrângerile, rebeliunea şi hiperemotivitatea.

Aspectul negativ al lui Jupiter 12 duce la iresponsabilitate, la fantasme, iluzii, nebunie, halucinaţii, himere şi angoase. Odată transmutat, el se va deschide spre transcendenţă, comuniune, fuziune, dezvoltarea conştiinţei, mediumnitate şi misticism.

Iniţiere: Receptaculele sensibile ale cupelor nu conţin aici decât mânia sau Focul dragostei divine, care are nevoie să fie revărsat; în mod constant respins de oameni, el a sfârşit prin a clocoti, pe drept cuvânt iritat.

8. Iar templul se umplu de fum, din slava lui Dumnezeu şi din puterea Lui şi nimeni nu putea să intre în templu până ce se vor sfârşi cele şapte pedepse ale celor şapte îngeri.

Alchimie: Trebuie aşteptată desfacerea pietrei după sublimări repetate. Operatorul va putea mai apoi să deschidă vasul sau templul Operei. Apa gazoasă se transformă în nori, reprezentaţi de pasărea cu trei capete a triplei sublimări.

Iniţiere: Sulful divin ocultează intrarea templului atât timp cât sufletul omului nu l-a integrat. În Vechiul Testament, norul se coboară pe cortul mărturiei, provenit probabil din vaporii degajaţi din uniunea Tatălui-Foc cu Mama-Apă. Atât timp cât Focul electric trosneşte în templu, nimeni nu poate să pătrundă dacă nu a devenit el însuşi Foc, după ce a fost trecut prin botezul cu Apă.

CELE ŞAPTE CUPE ALE MÂNIEI LUI DUMNEZEU CEL DE-AL ŞASELEA CATACLISM

Numărul 16, Ain, Casa Domnului Cea de-a zecea operaţie de Fermentatio Cel de-al doilea Cer al lui Mercur şi Gemenii

Numărul 16

El indică perfecta organizare a Materiei şi exaltarea ei optimă, dar focul intern o poate nimici: dacă 4 construieşte, 4 × 4 cristalizează, ceea ce e prea mult, ajungându-se chiar la explodarea propriei perfecţiuni; 16 este prin urmare numărul Materiei aduse la paroxism înainte de spiritualizare. Capabil să transforme în mod radical, el ilustrează totuşi puterea umană excesivă, care riscă să nu ducă la nimic durabil, iar 8 × 2 implică armonia penetrată de dualitate, ceea ce conduce la un rezultat identic. 16 este egal şi cu 8 + 8, echilibrul cosmic reprodus de două ori într-o periculoasă stabilitate. În fine, 10 + 6 adaugă la ciclul de manifestare autonomă liberul-arbitru, alegerea care o va exalta sau distruge.

Valoarea numerică 70, atribuită lui Ain, se bazează pe cifra spirituală 7 înmulţită cu ciclul umanist al lui 10: acest număr ilustrează atât lumina, cât şi întunericul în universalitatea Manifestării.

Litera Ain ע

Ea zugrăveşte trăsnetul-iluminare divină, revelaţia mistică, schimbarea rapidă sau noua putere dobândită pe merit în urma unei încercări depăşite. Dumnezeu Îşi adaptează intenţiile

privind înflorirea sufletului pentru ca acesta să aspire la eliberarea definitivă din apăsătoarele legături terestre şi să zboare cu uşurinţă spre sublimarea sa.

Simbolul lui Ain este **ochiul,** care vede toate stadiile evoluţiei şi pleacă din adâncimile cele mai întunecate ca să ajungă la iluminare. El este cel al intuiţiei, care deschide ochiul interior al cunoaşterii şi înţelepciunii. Pentru a-şi merita nemurirea, discipolul trebuie să-şi regăsească ochiul sacru la punctul terminus al căutării Graalului, căci cupa conţine Apa-Lumină, singura capabilă să potolească setea sufletului prin emanaţia Spiritului nemuritor. Deschiderea privirii sale spirituale este totuşi condiţionată de necesitatea absolută a unei noi coborâri în cele mai insondabile adâncimi ale subconştientului: el va reveni la suprafaţă sporit şi ochiul sufletului său *va vedea* Lumina divină. Odată atinsă culmea conştiinţei, el poate contempla întreaga Creaţie: aspirantul posedă în sfârşit ochiul înaripat al egiptenilor, ochiul lui Shiva al hinduşilor, al treilea ochi spiritual deschis prin iluminare interioară. Această viziune universală transformă contemplaţia în revelaţie; el are viziunea lui Daath, Împărăţia cerurilor binecuvântată de Dumnezeu, prima reflectare a gândirii Sale, Lumina din prima Sa zi, prima Sa soţie, cupa-oglindă. Acest ochi este şi acela al lui Dumnezeu, căruia nimic nu îi scapă şi care supraveghează calea iniţiatică pentru ca discipolul să învie la calitatea lui de om care stă drept; mulţumită lui, Cain-Suflet se împacă cu Abel-Spirit.

O altă semnificaţie a lui Ain este **neantul,** distrugerea care pândeşte fiinţa, victimă a propriei revolte sau a propriei slăbiciuni; într-adevăr, calea aceasta duce de la Binah-Saturn, organizatorul universului şi al ciclurilor de viaţă, la Hochmah-Neptun, oceanul sufletelor şi haosul sau potenţialitatea originară în care fiinţa trebuie să se reîntoarcă neîncetat. Spiritul a căzut şi el în lumea formală.

În fine, Ain semnifică **sursa oricărui lucru,** inclusiv interioară. Acest izvor ţâşneşte din densitatea unui eu la început dur ca o stâncă – dar slab şi tulburat – înainte de a fi pătruns de Monada divină. Aşadar, Ain este aceea care îi permite lui Moise să facă să ţâşnească apa din stâncă, lui Ioan Botezătorul

să boteze cu apa Iordanului sau lui Iisus să transforme apa în vin, la nunta din Caana.

Literă simplă, Ain este atribuită de Sepher Yetsirah semnului **Capricornului** sau semnătura lui Dumnezeu. Guvernat de Saturn, fostul stăpân al vârstei de aur şi al reînnoirii vieţii, el are în vedere eliberarea ciclurilor temporale şi a naşterilor, morţilor şi renaşterilor. Fiind semnul cel mai elevat al crucii cardinale, Capricornul îşi înalţă scara spre vârful cel mai înalt.

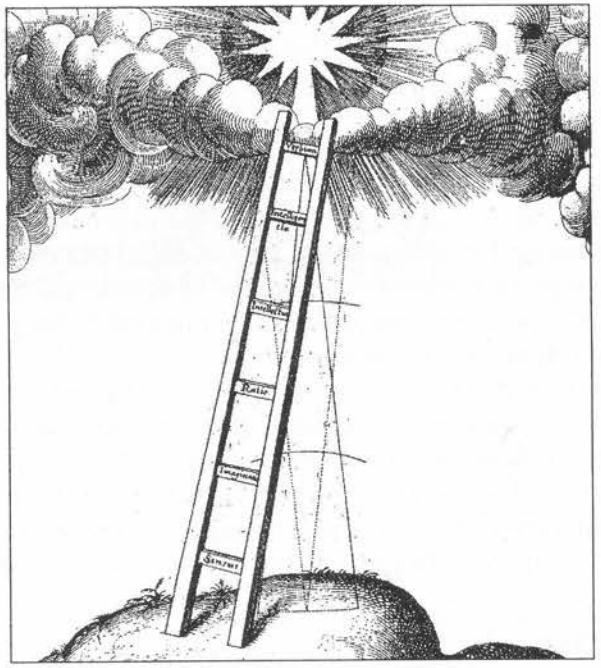

Scara (după Robert Fludd, 1619)

Garant al înălţării, ca şi al desprinderii de toate relele, el incorporează mari mistere iniţiatice: ascetul din deşertul Materiei va trebui să urce cu greu, piatră cu piatră, muntele său arid ca să descopere minunile. Incluzând tot atât de bine autoritatea, cât şi limitarea, el poate deveni ochiul care vede tot,

după ce a atins cele mai înalte culmi, sau ţapul ispăşitor al păcatelor altuia respins în deşert. Capricornul guvernează, într-adevăr, densitatea Materiei, dar – asemenea operaţiilor alchimice – îi cere discipolului un suiş treptat spre piscul ascuţit al iniţierii, odată înţelese încercările ce i-au fost date. Legându-se astfel din nou la Unitate şi la omul ce stă drept, simbolica sa „coloană vertebrală" este poziţionată pe axa coborârii sufletului – în Rac – şi al reurcării în vârful roţii, pe care o va încununa mai târziu: odată sublimat, acest animal cornut va primi pe merit coroana cerească, întrucât el este înrudit cu Unicornul sau Licornul, luminoasa coroană sau consacrare a Luminii în aspectul ei cel mai sublim.

Odată atins ţelul final, Capricornul va arunca o privire compătimitoare spre mulţimea aflată în suferinţe cumplite şi disperare la baza muntelui său sacru şi se va scufunda iarăşi, plin de curaj, în Apa astrală a Racului ca să o îndrume în ascensiunea sa. De aceea, el este ilustrat pe jumătate capră, pe jumătate peşte, deoarece este capabil să trăiască atât în adâncuri, cât şi pe culmi, precum vechiul om egoist, dar şi ca cel nou, Mântuitorul, care se naşte în el.

Ultimul său grad obligă sufletul să se uşureze de toată apăsarea şi supraîncărcarea pentru a accede la poarta zeilor, portalul lui Brahma în credinţa hindusă.

În sensul inversat al roţii şi al literelor, Ain este legat de **Gemeni**, care conduc şi ei spre Lumină, manifestând eficacitatea celui de-al treilea ochi al lui Mercur sau a intuiţiei.

Casa Domnului

Arcana simbolizează eul sau sufletul şi forţa iluminatoare care le pătrunde, precum încercarea fulgerătoarece ce conferă progres sau recompensă spirituală. Orice suferinţă este urmată de cunoaştere, iar cea sufletească nu face excepţie. Casa Domnului ilustrează scopul esenţial al programului său: iluminarea prin fulgerul divin şi atingerea de harul trăsnetului ceresc.

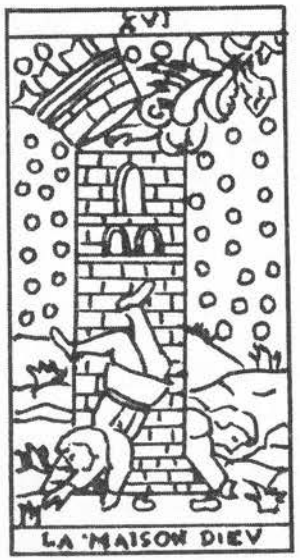

Propulsate spre o altă dimensiune, valorile interioare suportă o puternică dezintegrare şi şocuri traumatizante, dar eliberează o energie transformatoare considerabilă. În schimb, dacă sufletul nu este pregătit să primească orbitoarea revelaţie a Spiritului, riscă să regreseze în materie, căci turnul simbolizează corpul sau eul deja deschis de către ferestrele arcanei.

Discipolul este pândit de riscul orgoliului în exces: construit cu răbdare, piatră peste piatră, turnul simbolizează înălţarea treptată pe scara spirituală. El poate cădea rapid dacă este trăsnit – căci o intervenţie superioară poate declanşa o formă de nebunie mistică. În egală măsură, el poate să aibă o viziune spirituală şi să-şi construiască templul interior, purificându-şi propria flacără. Dacă trăieşte mai degrabă iluminarea decât căderea, i se va acorda titlul de „mag terapeut".

La un nivel mai înalt, arcana revelează, pe arbore, adevărata Casă a lui Dumnezeu, sublima Împărăţie a Treimii primordiale, primul triunghi şi coroana sa.

Alchimie

Athanorul, cuptor cilindric sau cubic acoperit, este deseori asociat cu arcana, ce ilustrează deopotrivă materia înălţată, gata să suporte noi distilări.

Această a zecea fază este cea a fermentaţiei sau Fermentatio, în timpul căreia căldura rămâne constantă sub athanor.

Astrologie

În zodiacul alchimic, semnul **Gemenilor** deschide relaţia autentică dintre personalitate şi suflet, ca şi dintre suflet şi spirit.

La polul opus este Săgetătorul, a cărui săgeată – în raport cu cea a lui Zain, care guvernează semnul Gemenilor în Sepher Yetsirah – va atinge cerul când cei aleşi îşi vor recuceri armonia perfectă a corpului, sufletului şi spiritului, reconstituind Unitatea androgină.

Simbolul caduceului lui Hermes sau reînălţarea lui Kundalini purificată se revelează în acest semn pentru a transforma discipolul în „mesager al zeilor".

Lucrarea pe cea de-a şaisprezecea cale, de la Binah-Saturn la Hochman-Neptun

Munca aspirantului merge de la înţelegere la comuniune şi de la asceză la transcendenţă. Ca frontieră a ultimului palier al arborelui sau al lumii divine pentru cei ce îl urcă venind din incarnare, ea conduce la un prim contact cu Treimea, înglobează Lumina, poartă Spiritul pe propriile niveluri de manifestare şi îşi concentrează puterea când trebuie să coboare în Materie. Această nouă gardă a Sabiei divine a Verbului îşi va găsi de data aceasta lama în Şin. Calea de faţă incită discipolul la o gestionare sănătoasă a forţei vitale şi a hranei experimentale, la vindecarea morală şi fizică şi uneori la un sacrificiu determinat de orgoliu.

Ain provoacă **cea de-a doua noapte întunecată a sufletului** (după aceea a lui Vav, care nu avea în vedere decât simţurile), dar aici este vorba de ocultarea lui de Spiritul care îi

este superior; la început este înspăimântat, lipsit de înţelegerea precedentă şi de propria substanţă, se simte abandonat de Dumnezeu – care îi transmite în secret înţelepciunea Sa – şi de ai săi, deasupra unui vid angoasant şi fără niciun sprijin; această suferinţă se transformă mai apoi într-un teribil sentiment de inferioritate şi propriile slăbiciuni pălesc în faţa măreţiei divine. Ca în mitul lui Ishtar, ea trebuie să se dezbrace şi să-şi smulgă toate podoabele atât de scump achiziţionate ca să se prezinte complet goală în faţa fiinţei supreme. Acest nou portal al zeilor sau portalul lui Brahma aflat deasupra Abisului lui Daath cere într-adevăr o dezintegrare definitivă a personalităţii: discipolul trebuie să-şi fi armonizat intelectul şi intuiţia, să-şi fi rezolvat problemele care nu îşi găsiseră răspuns până atunci şi să-şi demonstreze facultăţile creatoare, înainte de a contacta înalta sa sursă de cunoaştere.

Numai aceia care au trăit deja o remarcabilă iniţiere pot traversa această noapte de purificare specific spirituală. Atingerea unui atare nivel îi va conduce mai departe la contopirea cu Unitatea, ultima recompensă...

În capitolul 16 al Apocalipsei

Mânia divină provoacă mai multe morţi simbolice când îngerii varsă cele şapte cupe, fiecare în relaţie cu un viciu planetar care se vede purificat în întregime. Oamenii îşi elimină de asemenea ultimele iluzii mentale.

1. *Şi am auzit glas mare, din templu, zicând celor şapte îngeri: „Duceţi-vă şi vărsaţi pe pământ cele şapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu."*
2. *Şi s-a dus cel dintâi şi a vărsat cupa lui pe pământ. Şi o bubă rea şi ucigaşă s-a ivit pe oamenii care aveau semnul fiarei şi care se închinau chipului fiarei.*

Alchimie: Antimoniul lupului devorator atacă piatra a doua oară: aurul topeşte de şapte ori greutatea sa de trisulfură de antimoniu, care îl înghite şi azvârle scântei. La acest stadiu, ea este numită materia celor înţelepţi, fiul natural al lui Saturn

iubit de Venus, şi simbolizează evoluţia şi ascensiunea materiei. **Arama** lui Venus este purificată prin distilarea Azotului.

Zodiac alchimic: decan 28

• Gemenii, regent Mercur 3, decan Mercur 3

Acest semn androgin şi dublu are în vedere jumătăţile cereşti sau terestre.

Mercur, cu energie întreită în Cerul, semnul şi decanul său, răspândeşte mai mult ca niciodată mesajul divin în acest Aer insuflat de Spirit. El este fiul şi materia alchimică a înţelepţilor.

• În opoziţie cu Săgetătorul, regent Jupiter 9, decan Jupiter 9

Centaurul Săgetătorului denotă de asemenea o anume ambivalenţă, dar ţinteşte direct cerul cu săgeata sa.

Planetă a Focului, Jupiter provoacă arsurile cauzate de ulcere maligne.

Cele şapte cupe mânioase vor viza semnul mental al Gemenilor, înainte de a spăla semnele intermediare ale Taurului, Berbecului, Peştilor, Vărsătorului şi Capricornului.

Raportată la cele şapte planete, această cupă este pusă în legătură cu **Venus**, care guvernează carnea şi pielea, al cărei viciu – desfrâul – trebuie să se transforme în virtute-speranţă în Pământul primăvăratic al Taurului.

Iniţiere: Masa oamenilor se află sub dominaţia celei de-a doua fiare, stăpâna dorinţelor fizice sau materialiste, ai cărei adoratori sunt pedepsiţi în corpul lor fizic: un ulcer canceros dezvăluie propria lor putrefacţie interioară. Niciun om nu va putea pătrunde în templu înainte de a-şi fi golit definitiv cupa de viciu: toată poluarea senzualităţii este purificată prin devărsarea acesteia.

3. Şi al doilea înger a vărsat cupa lui în mare şi marea s-a prefăcut în sânge ca de mort şi orice suflare de viaţă a murit, din cele ce sunt în mare.

Alchimie: Sublimări repetate vor face să cadă roua ce distruge Azotul pentru a transforma piatra. **Argintul** Lunii este purificat prin distilare.

Apa mercurială este reprezentată prin marea roşie sau sângele curgând din inima şarpelui.

Astrologie: Sângele-suferinţă al Apei lui Mem poluate este pus în relaţie cu **Luna**, al cărei viciu – lenea – trebuie transformat în dinamism. Toată poluarea emoţională este eliminată prin Aerul lui Mercur şi Focul lui Jupiter.

Iniţiere: Marea se află sub dominaţia primei fiare, stăpâna temerilor, în special a suferinţei şi mai ales a morţii. Supuşii ei sunt deci pedepsiţi, fiind cufundaţi în cea mai cumplită angoasă: marea, la început hrănitoare, devine sânge negru de cadavru şi nimic nu mai poate supravieţui.

4. Iar cel de al treilea a vărsat cupa lui în râuri şi în izvoarele apelor şi s-au prefăcut în sânge.

Alchimie: Fierul lui Marte este purificat la rândul lui.

Zodiac alchimic: decan 29

• Gemenii, regent Mercur 3, decan Venus 7

Cele două planete de Aer vor acţiona asupra Focului.

• Semn opus Săgetătorului, regent Jupiter 9, decan Marte 1

Focul este umbrit de Aerul purificator.

Această cupă este în strânsă legătură cu cele două fiare reunite pe axa Marte-Venus a zodiacului şi, dintre cele şapte planete, cu **Marte**, care guvernează toate izvoarele şi creşterea, al cărui viciu – mânia – se transformă în virtute – dreptatea. Toate pulsiunile distrugătoare sunt suprimate.

Iniţiere: Intenţia are în vedere să deschidă fluviul, legat de şarpele Cunoaşterii şi de trecerea la ritul iniţiatic. Dumnezeu loveşte izvoarele vieţii ca să ameninţe rebelii să nu repete greşelile.

5. Şi am auzit pe îngerul apelor zicând: „Drept eşti Tu, Cel ce eşti şi Cel ce erai, Sfinte Doamne, că ai judecat acestea:

6. Fiindcă au vărsat sângele sfinţilor şi al proorocilor, tot sânge le-ai dat să bea. Vrednici sunt!"

7. Şi am auzit din altar grăind: „Aşa, Doamne Dumnezeule, Atotţiitorule, adevărate şi drepte sunt judecăţile Tale!"

Alchimie: Azotul reţine culorile, animă, purifică şi fecundează, făcând orice lucru de pe pământ de şapte ori celest

şi transmutând toate metalele. **Mercurul** este la rândul lui sublimat prin distilări repetate.

Zodiac alchimic: decan 30

• Gemenii, regent Mercur 3, decan Saturn 11

Aerul lui Mercur va primi cea mai importantă iniţiere, fiind purificat de Aerul saturnian.

• Semn opus Săgetătorului, regent Jupiter 9, decan Soare 5

Va avea loc o ultimă purificare prin Foc.

Legea talionului este aplicată aici de Saturn, căci Marte 8 a făcut să curgă sângele care este dat în schimb asasinilor să-l bea.

Această cupă este pusă în legătură cu **Mercur**, Fiul, germenele divin, care trebuie să-şi transforme viciul – minciuna – în virtutea adevărului. Întreaga energie mentală este purificată.

Iniţiere: Îngerul apelor astrale aprobă această Lege cu adevărat echitabilă.

Altarul adăposteşte în continuare martirii, care aplaudă şi ei dreptatea divină.

8. Apoi al patrulea înger a vărsat cupa lui în soare şi i se dădu să dogorească pe oameni cu focul lui.

9. Şi oamenii au fost dogoriţi cu mare arşiţă şi au hulit numele lui Dumnezeu, care are putere peste pedepsele acestea şi nu s-au pocăit ca să-I dea slavă.

Alchimie: Piatra a atins consistenţa perfectă. Focul pătrunde printr-un orificiu al capacului retortei şi pune elementele în contact cu vibraţia Spiritului: carul lui Mercur tras de cocoş anunţă răsăritul soarelui sau purificarea aurului.

Astrologie: Soarele spiritual central este reprezentat de Saturn 11. Această cupă este în legătură cu fiara din cer şi, dintre cele şapte planete, cu **Soarele**, al cărui viciu – orgoliul – trebuie transformat în virtutea dragostei. Toate vanităţile eului sunt eliminate.

Iniţiere: Alţi oameni rezistenţi la chemarea Spiritului sunt atinşi de Focul-Revelaţie. Deşi luminaţi, refuză încă influenţa lui mântuitoare; deşi arşi, resping conştientizarea greşelilor; deşi au primit Lumina, ei nu au fost iluminaţi: au rămas în continuare prizonieri ai falselor valori.

Refuzat sau întors de la sursă, Focul dragostei divine devine corosiv şi o arsură usturătoare înlocuieşte căldura şi lumina lui: purificarea prin Focul-Spirit este extrem de dureroasă dacă nu a fost precedată de botezul cu Apa Dragostei-Suflet...

10. Atunci al cincilea înger a vărsat cupa lui pe scaunul fiarei şi în împărăţia ei s-a făcut întuneric şi oamenii îşi muşcau limbile de durere.

11. Şi au hulit pe Dumnezeul cerurilor din pricina durerilor şi a bubelor lor, dar de faptele lor nu s-au pocăit.

Alchimie: Cositorul lui Jupiter dobândeşte la rândul lui puritatea sub influenţa Azotului.

Tronul fiarei este însăşi materia.

Astrologie: Tronul fiarei este axa Taur-Scorpion, care este albită în mod definitiv. Este rândul lui **Jupiter** să golească cea de-a cincia cupă, căci viciul lui –aviditatea – trebuie transformat în virtutea opusă, compasiunea. Toate poftele sunt transcense prin dubla intervenţie a Aerului lui Mercur şi Saturn, ca şi a Focului lui Jupiter şi al Soarelui.

Iniţiere: Parcă vrăjite de obscurantism, conştiinţele vor să rămână în întuneric şi să-şi menţină falsele poziţii.

Tronul fiarei este viaţa materialistă şi emoţională. Pentru cei care au pierdut contactul cu Lumina, după căderе, tenebrele evocă faptul că au uitat de Dumnezeu. Oferit de dragon (capitolul 13, 2), tronul primei fiare nu a fost decât nisipul mişcător al mării... Îngerul vizează în mod direct puterea sa iluzorie; victimele refractare ale propriilor miraje sunt invadate de angoasele care proliferează ca tot atâţia monştri independenţi; ei nu înţeleg mai mult nici în cazul când această fiară a luminii negre este ea însăşi orbită şi continuă să îl hulească pe Dumnezeu.

12. Şi al şaselea înger a vărsat cupa lui în râul cel mare al Eufratului şi apele lui au secat, ca să fie gătită calea împăraţilor de la răsăritul soarelui.

Alchimie: Focul lui Vulcan învie copilul mort – sulful sau principiul masculin –, care a fost înghiţit de antimoniu.

Calcinări succesive au eliberat mercurul; coada de păun a lui Venus a dat naştere (în decanul central al Gemenilor)

Hermafroditului realizat. Alchimiştii îl numesc rebis sau unirea indisolubilă a celor două principii ale Operei, care rezultă din dizolvările şi coagulările lor. Născut din Cer şi Pământ, el este rodul nunţii alchimice a regelui şi reginei, care învie prin intermediul lui, căci aurul solar şi argintul lunar colorează fiecare din cele două chipuri; având de asemenea ochi negri şi picioare albe în cele două culori ale operaţiilor precedente, el reprezintă dublul aspect al materiei după separarea elementelor sau lupta celor două păsări, albă şi roşie, căci două lichide de aceeaşi culoare curg din propria inimă, înainte de a fi reunite într-o singură substanţă: un ou în care cele patru elemente – cochilia, membrana, albuşul şi gălbenuşul – se unifică. 4 a devenit 1 şi de aceea *rebisul* este reprezentat ţinând oglinda în care poate fi văzută lumea întreagă. Unind sulful, mercurul, aurul regelui – Soarele – şi argintul reginei – Luna –, el este singurul capabil să doboare la pământ dragonul.

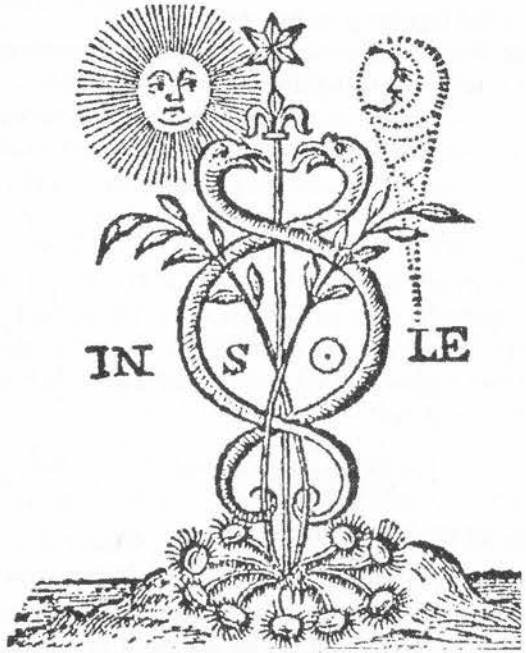

Caduceul lui Hermes

Când Apollo i-a oferit bagheta magică lui Mercur, el a aruncat-o între doi şerpi care se luptau, dar ei s-au înfăşurat în jurul ei ca pentru a manifesta uniunea şi pacea. Numit lut de înţelepciune, acest caduceu ilustrează puterea de viaţă şi de moarte a lui Mercur, ca şi legătura dintre Cer, Pământ şi experienţa vieţilor succesive: o dublă energie se înfăşoară deci în jurul simbolului său de fertilitate – *lingamul* hinduşilor în formă de falus –, precum Kundalini atunci când se ridică: cei doi şerpi nu se mai devorează unul pe altul, ca în timpul fazelor de condensare şi distilare, ci se contemplă, în sfârşit uniţi în armonie.

Astrologie: Acest drum al Orientului este graniţa Cerului lui Mercur.

Iniţiere: *Rebisul* simbolizează dominarea materiei şi purificarea conştiinţei.

Importanţa sufletului şi spiritului predomină în fiinţă, dar mai trebuie purificate ultimele dorinţe înainte de atingerea purităţii autentice.

Secarea celui de-al patrulea fluviu al Facerii pregăteşte venirea speranţei: Orientul este orizontul unde se ridică soarele, capabil să învingă noaptea cea mai neagră. Dumnezeu trasează calea suveranilor care îi vor oferi Mântuitorului aurul sau lumina sufletului, smirna sau protecţia împotriva morţii fizice şi tămâia sau devoţiunea spirituală.

Această cupă seacă Apa de jos ca să pregătească sosirea Magilor, cei trei suverani ai lumii divine a sefiroţilor (Uranus, inspiraţia iluminată ce oferă aurul, Neptun, religiozitatea ce oferă tămâia, şi Saturn, mentalul superior ce oferă smirna). Ultimul Cer al arborelui este prin urmare deschis.

> *13. Şi am văzut ieşind din gura balaurului şi din gura fiarei şi din gura proorocului celui mincinos trei duhuri necurate ca nişte broaşte.*
> *14. Căci sunt duhuri demoniceşti, făcătoare de semne şi care se duc la împăraţii lumii întregi, să-i adune la războiul zilei celei mari a lui Dumnezeu, Atotţiitorul.*

Alchimie: Cele trei *spirite impure* sunt sarea, salpetrul şi nitriul. Sublimări repetate au reuşit să transforme *piatra*, dar falsul profet – numele *său* atunci când lasă impresia că este

perfectă, dar mai are nevoie de o ultimă distilare – conţine încă broaşte.

Împăraţii lumii sunt cele patru elemente ce trebuie unificate şi slăvite în piatră.

Astrologie: Cele trei spirite impure poartă numărul Gemenilor. Trăind tot atât de bine în apă, cât şi pe pământ, broaştele sunt gândurile, cuvintele negative şi minciunile care sar din toate părţile ca lăcustele din capitolul 9. Şi acestea sunt mesagerii lui Saturn, întrucât indică timpul. Expulzarea lor curăţă radical Cerul, semnul şi decanul lui Mercur.

Iniţiere: Spiritele impure sunt scuipate din nou de balaur sau de puterea karmică a roţii; fiara tulburărilor interioare şi falsul profet sau înşelătoria spirituală sunt eliberaţi şi arătaţi la lumina zilei. Aspectele dominaţiei fizice, psihice şi mentale sunt de asemenea expulzate.

Cei trei sefiroţi superiori ai arborelui îşi vădesc aspectul lor negativ: Uranus, falsa inspiraţie, Neptun, iluzia şi Saturn, fanatismul. Totul poate fi viciat chiar la acest înalt nivel iniţiatic, iar negativitatea exacerbată de puterea lor acţionează magic. La acest stadiu, totul este subtil şi vibratoriu, dar teribil de eficace: discipolul care caută lumina poate şi acum să cadă.

15. „Iată, vin ca un fur. Fericit este cel ce priveghează şi păstrează veşmintele sale, ca să nu umble gol şi să se vadă ruşinea lui!"

16. Şi i-au strâns la locul ce se cheamă evreieşte Har-Maghedon.

Astrologie: Mercur este protectorul hoţilor în aspectul său negativ, Jupiter ţine ca legea să fie aplicată şi Saturn despoaie un corp pe care Soarele opus îl pune în evidenţă.

Iniţiere: Vizita Spiritului sau Revelaţia poate surveni în orice moment. Veghetorul se va simţi gol, îmbrăcat numai cu tunica lui de piele, precum Adam alungat din Paradis, înainte de a fi împodobit cu veşmântul de lumină.

Armaghedonul este locul mitic al reuniunii emulilor Satanei.

17. Al şaptelea înger a vărsat cupa lui în văzduh şi glas mare a ieşit din templul cerului de la tron, strigând: „S-a făcut!"

18. Şi s-au pornit fulgere şi vuiete şi tunete şi s-a făcut cutremur mare, aşa cum nu a fost, de când e omul pe pământ, un cutremur atât de puternic.

Alchimie: Balonul s-a spart pentru a transforma în porfir piatra tot atât de dură ca la începutul Operei, care trebuie să înceteze să mai fie socotită materie densă. Reziduurile *metalului neductil* sau ale principiului feminin purificat al mercurului sunt reduse la stadiul de pulbere; operatorul adaugă sarea, salpetrul şi nitriul, care provoacă explozii şi scântei.

Platina, obţinută cu greu după diverse procese, este numită luna fixă a transmutaţiilor sau regina adevărată. Altădată mută, cartea a vorbit.

Astrologie: Dintre toate cele şapte planete, această cupă este a lui **Saturn,** care trebuie să-şi transforme viciul avariţiei în virtutea prudenţei şi îşi trăieşte cea mai mare iniţiere sub Focul lui Jupiter. Toată poluarea spirituală dispare. Dumnezeu insuflă acest verset prin puterea spirituală a patru planete: Saturn 11 şi Jupiter 9 îşi fac resimţite tunetele.

În Gemeni, acest al şaselea cataclism este pus în legătură cu cel dintâi, la marginea Cerului Săgetătorului. Închizând Cerul lui Mercur, el deschide trecerea spre Cerul Lunii şi le depăşeşte în putere pe toate celelalte, căci strălucirea luminariilor trebuie să traverseze zodiacul spre semnele lui Saturn, care vrea să cucerească coroana zodiacului.

Iniţiere: Cea de-a şaptea cupă a ultimului înger justiţiar declanşează în Aerul-Spirit o stimulare magistrală: puterea mâniei divine încurajează spiritul discipolilor, care îi răspund. Precum Aerul, Dumnezeu creează şi penetrează totul în calitatea Sa de Esenţă a vieţii.

19. Şi cetatea cea mare s-a rupt în trei părţi şi cetăţile păgânilor s-au prăbuşit şi Babilonul cel mare fu pomenit înaintea lui Dumnezeu, ca să-i dea paharul vinului aprinderii mâniei Lui.

Alchimie: După ce a primit, sub influenţa Azotului, culoarea roşie a rubinului, Latona, împreună cu Jupiter, dă naştere pietrei albe, Luna albă, Regina, Diana-Phoebe, prima născută din cei doi gemeni cereşti; ea va ajuta la venirea pe lume a fratelui ei, Apollo-Phoebus, regele sau piatra roşie, care va fi în acest caz înviat.

Astrologie: Cerul lui Mercur vede apropiindu-se oglinda Lunii Racului, ce reaprinde amintirea lui Dumnezeu; Luna guvernează de asemenea cetatea ce trebuie completată, desăvârşită cu cei trei decani.

Iniţiere: Această mare cetate este cea a Treimii divine, triunghiul din vârful arborelui reflectat de micul triunghi al vieţii manifestate: lumea subterană a lui Hades, orgolioasa lume terestră a lui Malkuth şi lumea astrală a lui Yesod, care vor suporta o fantastică transformare. În acelaşi timp, omenirea este împărţită în trei tendinţe: materialiştii, emotivii şi intelectualii.

20. Şi toate insulele pieriră şi munţii nu se mai aflară.

21. Şi grindină mare cât talantul se prăvăli din cer peste oameni. Şi oamenii huliră pe Dumnezeu din pricina pedepsei cu grindină, căci urgia ei era foarte mare.

Alchimie: Perfect dezintegrată în stare subtilă, materia cade pe fundul vasului.

Astrologie: Munţii sunt în legătură cu Jupiter şi Saturn, care guvernează deasupra culmilor înalte; dispariţia insulelor este autorizată de iuţeala lui Mercur; grindina este apa în furie a cerului, întărită de cei doi justiţiari ai zodiacului, stăpâni ai perturbărilor atmosferice. Grindina poate fi şi Apa Racului încă impură şi întărită de gerul lui Saturn din semnul opus.

Iniţiere: Insulele reprezintă separarea, iar munţii, orgoliul. Rămaşi în lumea inferioară din cauza ignoranţei şi a obscurantismului în care se bălăcesc, oamenii sunt panicaţi şi planeta însăşi este tulburată.

Ploaia blândă fertilizează, dar bulgării de grindină punitivi şi mânioşi ai acestui cataclism insuportabil distrug chiar substanţa vieţii; mărimea lor colosală confirmă că Dumnezeu îi flagelează cu vigoare pe profanii adormiţi ca să-i trezească: făcându-şi Creatorul responsabil de propriile greşeli, ei refuză să-şi asume responsabilităţile şi să se repună în discuţie. Totuşi,

blasfemiile lor revelează o vagă recunoaştere a existenţei Sale: ei vor face parte din următorul convoi ce pleacă la cucerirea Graalului, a vârfului arborelui şi a zodiacului.

La un alt nivel, obligat să reintegreze de fiecare dată o treime din oamenii rămaşi, Dumnezeu nu mai are atât de mult de lucru ca să elimine ultimele duhori ale negativităţii lor: grindina curăţă ca şi apa, distruge ca şi căderea pietrelor şi face mai ales să explodeze carapacele întărite ale refractarilor... În plus, nu este de mirare că această grindină apare chiar pe cărarea arborelui ce leagă Hochmah-Neptun, apa, cu Binah-Saturn, piatra?

JUDECAREA MARII PROSTITUATE

Numărul 17, Pe, Steaua
Sfârşitul Operei la galben
Închiderea Cerului lui Mercur

Numărul 17

El indică tranziţia de la un plan la altul şi oferă speranţa unei înălţări. 17 este suma lui 10 (ciclul realizat manifestat) + 7 (numărul planurilor universului, al ierarhiilor creatoare în activitate, al corpurilor subtile umane, al notelor gamei, al culorilor curcubeului etc.). El mai poate fi egal cu 16 (iluminarea, elevarea) + 1 (un nou început). 17 revelează aşadar ceea ce este manifestat în cer, ca şi pe pământ. Numărul său triunghiular* este **153**, cifra peştilor din pescuitul miraculos; el este deci în relaţie cu era Peştilor, cu Iisus Hristos şi cu pescarii de suflete.

Valoarea numerică 80, atribuită lui Pe, permite eliberarea haosului şi reîntâlnirea cu armonia divină.

Litera Pe

Atribuită Verbului care generează Manifestarea prin forţa Gândirii divine, ea se referă la nemurirea puternicei Mamematerie primordiale şi la frumuseţea creaţiilor sale. Pentru discipol, această literă a echilibrului mental şi a inspiraţiei răspândeşte cunoaştere, ajută la corecta alegere între adevăr şi iluzie.

* Numărul triunghiular al lui 17 s-a obţinut astfel:

$$\frac{(17) \times (17+1)}{2} = \frac{17 \times 18}{2} = \frac{306}{2} = 153$$

Simbolul ei este **gura,** unde pătrunde orice aliment, filtrat prin buze şi dinţi înainte de a pătrunde în misterele interioare ale corpului. La un alt nivel, înainte de a fi scrise, învăţăturile sacre erau transmise prin viu grai iniţiaţilor: prin extensie, Pe reprezintă tradiţia veşnic reînsufleţită prin transmitere orală şi deschide accesul la ceea ce era ascuns.

Ea are două aspecte, unul creator, altul cu deosebire fizic.

• Aspectul creator: suflul vital transmite hrana subtilă sufletului însetat de cunoaştere; aducând elogii şi cântând imnuri de slavă, gura include limba, mesageră a Verbului, absoarbe hrana experimentală a sufletului şi spiritului şi permite comunicarea lor. Ea este legată la plexul laringian, care se raportează la frumuseţea şi autenticitatea creativităţii spirituale, mentale sau artistice. Energia generatoare a plexului sexual se dezvoltă într-un tip de creaţie mai elevat şi totuşi fizic: discipolul nu creează numai cu sexul, ci şi prin cuvânt, care, atunci când este corect şi frumos, devine sacru. Permiţând orice formă de expresie, gura dezvăluie gândurile secrete şi poate îndrepta orice cuvânt distructiv deja emis. Cu toate acestea, dacă aspirantul nu îşi foloseşte sau îşi foloseşte puţin ori în rău energia creatoare, Dumnezeu îl poate „voma [din gura Sa]"... În fine, intuiţia, mesager divin, se manifestă prin vocea interioară legată deopotrivă la plexul laringian.

• Aspectul specific fizic: gura ingerează hrana indispensabilă supravieţuirii corpului – mai puţin importantă decât cuvântul, deoarece nu poate perturba conştiinţa; gura mai poate să dea dovadă de lăcomie, să profereze minciuni şi blasfemii, să eructeze monstruozităţi, să muşte sau să înghită indiferent ce fără discernământ; dar aceeaşi gură poate să sărute, să surâdă sau să cânte...

Literă dublă, Pe este atribuită de Sepher Yetsirah lui **Venus**, planetă a magnetismului universal, care şi-a văzut splendida energie de atracţie poluată de secole de obscurantism, ca aceea a marelui Eros. Însoţind involuţia umană pe toate sferele Creaţiei, ea devine finalmente marea prostituată şi doar regentă a magnetismului sexual după căsătoria cu Marte.

Cu toate acestea, generată direct de Aerul Tatălui-Uranus şi de Apa Mamei-Neptun, ea ţine de o sferă înaltă de Manifestare, pe care o va slăvi unindu-se mai întâi cu Hermes. La un nivel mai terestru, ea guvernează gura, ingestia şi savoarea oricărui lucru.

Netzah-Venus poate involua dacă rămâne aproape de Yesod fără să meargă înspre credinţa şi înţelegerea universală a lui Hesed, iar a doua cale o poate readuce spre Malkuth. Aşadar, trebuie să regăsească dragostea divină în Hochmah-Neptun, dar aspectul pervertit al acestei sefire este iluzia, căreia îi cade victimă discipolul.

Steaua

Arcana prezintă o femeie goală oferind Apa lustrală a lui Mi sursei terestre a lui Ma şi dând speranţă Luminii providenţiale care va distruge Intunericul. Această nouă emanaţie a feminităţii operează în şi pentru misterul Creaţiei, unind Femeia-Lumină insuflată de Spirit şi Femeia-Întuneric ce sălăşluieşte în Materie, prima luminând-o pe cealaltă.

Ea corespunde de asemenea întregii cunoaşteri a cosmosului, a ciclurilor planetare şi a cerului, unde stelele sunt tot atâţia germeni de lumină. Pasărea aflată pe arborele mai înalt – cel al nemuririi poate ? – reprezintă sufletul eliberat (Ka al egiptenilor), fericită să-şi cânte punerea în libertate. Această Mamă celestă este înconjurată de stelele lui Hesed-Jupiter, ce revarsă Apa lusatrală a lui Hochmah-Neptun ca să purifice ultimele tentaţii ale lui Malkuth şi ale lui Yesod.

Alchimie

În „limba păsărească", limbajul codat al alchimiştilor, Steaua reprezintă *pânzele* în care ei adună roua matinală, respectând influenţele astrale şi lucrarea naturii, ceea ce este indispensabil continuării operaţiei înainte ca elementul Apă să devină dominant.

Cele două vase ilustrează sulful şi mercurul reunite deasupra materiei şi în elementul lichid.

Astrologie

Capitolul are în vedere Cerul lui Mercur-Hermes, unde **Venus** se purifică pentru ultima oară după ce a dat naştere Hermafroditului în decanul ei din Gemeni. Ea se pregăteşte într-adevăr să redevină sublima Venus-Urania a Vărsătorului care pătrunde în Ierusalimul ceresc cu cea mai pură armonie.

Lucrarea pe cea de-a şaptesprezecea cale, de la Hesed-Jupiter la Hochmah-Neptun

La capătul acestui drum, discipolul vede stelele cerului lui Jupiter reflectându-se în apa lui Neptun, după sacralizarea sa.

Această cale este în relaţie cu astronomia, cu astrologia sau cunoaşterea stelelor şi a corpurilor cereşti, ce permite, în mod ştiinţific şi matematic, instaurarea unor reguli ce îngăduie prevederea – şi nu prezicerea, căci liberul-arbitru individual este respectat – climatelor sau oportunităţilor viitoare. Ea demonstrează în acelaşi timp înţelepciunea lumii spirituale

şi interacţiunea înaltelor Energii, al căror releu de transmisie sunt planetele şi constelaţiile zodiacale. Acest imens orologiu cosmic este penetrat de puterea Logosului solar ce distribuie viaţa şi lumina. Mai departe, intervine încă cea a mentalului superior.

Discipolul devine mediator între energiile celeste şi cele terestre şi descoperă adevărata viaţă spirituală provenită din puritatea sufletului. El vede legătura dintre toate planurile Manifestării şi încearcă să se armonizeze cu natura, în care descoperă o feerie şi o inteligenţă care îl minunează. În acelaşi timp cu universul, el îşi descoperă propriul centru ce primeşte vibraţiile energetice ale aştrilor. Discipolul meditează deopotrivă la evoluţia omenirii, la măreţia misiunii şi la viitoarea nemurire într-un cer bine meritat, unde nu există nici solitudine, nici suferinţă.

Dacă se supune influxurilor divine, această cale îl învaţă cum să-şi apere eul împotriva regresului spre instincte sau distorsiuni. Creativitatea lui în căutare de arhetipuri primeşte inspiraţia lor directă şi el nu dă înapoi în faţa niciunei inovaţii. Forţa divină odată revelată, el o concretizează într-un ideal şi dobândeşte o încredere totală în destinul său. Şi totuşi aspirantul mai poate fi ispitit de vagul resimţit de Neptun sau de orgoliul spiritual al lui Jupiter; aşadar, trebuie să fie mereu atent să aleagă calea adevărului şi a echilibrului pentru a lupta împotriva lor ca împotriva mirajelor şi tentaţiilor vieţii din afară; numai aşa va putea accede la frumuseţea pură, iar sufletul va putea să se unească mistic cu înţelepciunea divină, care va linişti şi armoniza orice opoziţie.

În capitolul 17 al Apocalipsei

O nouă fiară nelegiuită apare în deşert pentru a manifesta puterea ispitelor terestre pe care iniţiatul credea că le-a transcens în totalitate. Marea prostituată tronează pe spatele ei sub forma Babilonului, aspect pervertit al feminităţii, ce va deveni Femeia-Lumină după ce va fi primit Apa lustrală. Ea ţine cupa de aur a mântuirii – sperând să bea într-o zi din cea a Graalului –, dar mânjită încă de urmele iubirii rău orientate.

Momentan, este împodobită cu toate bogăţiile vizibile, iar frumuseţea ei nu are ca egal decât venalitatea de care dă dovadă. Ea este o nouă capcană întinsă de incitările la putere, la seducere şi bogăţie, adică toate formele de prostituţie fizică, morală sau spirituală, care au traversat deja multe alte pustiuri înainte de a atinge acest nivel...

1. *Apoi a venit unul din cei şapte îngeri, care aveau cele şapte cupe şi a grăit către mine zicând: „Vino să-ţi arăt judecata desfrânatei celei mari, care sălăşluieşte pe ape multe.*
2. *Cu care s-au desfrânat împăraţii pământului şi cei ce locuiesc pe pământ s-au îmbătat de vinul desfrânării ei."*

Alchimie: Împăraţii pământului sunt cele patru elemente, locuitorii sunt metalele, iar marea desfrânată este viaţa materiei fizice; uniunea fierului lui Marte cu arama lui Venus trebuie transcensă printr-o energie mai subtilă: o nouă uniune a mercurului şi a aramei generează o cantitate infinită de bule, care se cristalizează la suprafaţa aliajului sub forma unor stele, confirmând reuşita operaţiei. Aceste nunţi triple vor acorda materiei o stare şi mai vibratorie.

Astrologie: Feminitatea lui Venus este încă puţin depravată prin resturile legăturii carnale cu Marte, planeta dorinţei.

Iniţiere: Această judecată este tot o cântărire a sufletului – precum în Egipt cu pana lui Maat –, care trebuie să devină şi mai subtil pentru a se topi împreună cu Spiritul.

Samael şi întunecata sa soţie Ismeth Zenumim, prostituata, au dat naştere fiarei, Chioa, în capitolul 13: degradarea Energiilor superioare trebuie judecată sau transformată, căci sufletul trebuie să renunţe la orice concesie sau compromis.

Marile ape ale lui Hochmach sunt cele ale lui Mi.

3. *Şi m-a dus cu duhul în pustie. Şi am văzut o femeie şezând pe o fiară roşie, plină de nume de hulă, având şapte capete şi zece coarne.*

Astrologie: Prostituată prin descinderea ei în materie, Venus stăruie pe animalitatea lui Marte-cel roşu, a cărui agresivitate scuipă încă blasfemii. Cele şapte capete ale fiarei sunt ultima sa profanare, căci uscăciunea acestui pustiu arid va

stârpi ultimele tentaţii; a mai rămas puţină seducţie în prostituata care o domină.

Iniţiere: Mereu în dublul său astral, Sfântul Ioan este transportat în duh într-un pustiu, simbol al ascezei, dar şi al... abandonării, căci prea puţini sunt aceia care ajung la această ultimă etapă, fie că au fost ajutaţi de cămilă sau de călăuza lui Ghimel. Această nouă fiară de culoare stacojie ilustrează partea instinctivă – dar regală, căci este generatoare – ce subzistă în fiecare fiinţă, iar culoarea sa invită la dezmăţ sau la vărsarea de sânge. Fiara din mare reprezintă viaţa emoţională, cea a Pământului, viaţa materialistă şi cea a pustiului perenitatea ispitelor: dorinţele de dominare sau carnale îl pot încerca mereu pe discipol; mentale, emoţionale sau fizice, ele secătuiesc sufletul.

Ca şi balaurul (capitolul 12, 3), această fiară are şapte capete sau inteligenţe ale celor şapte planete şi zece coarne sau coroane viciate ale *klipoth*-ilor. Ea este moştenitoarea terestră a fiarei din cer, de la care posedă culoarea întunecată: puternic la marginea mării emoţionale, orgoliul balaurului se târâie în prezent pe nisipul deşertului.

4. *Şi femeia era îmbrăcată în purpură şi în stofă stacojie şi împodobită cu aur, cu pietre scumpe şi cu mărgăritare, având în mână un pahar de aur, plin de urâciunile, de necurăţeniile desfrânării ei.*

Alchimie: Purpura şi stofa stacojie solicită începutul Operei la roşu. Pietrele preţioase sunt metalele transmutate, iar perlele, încercările asumate, dar, deşi transcensă, materia conţine încă multe impurităţi.

Astrologie: Cu deosebire seducătoare, odată împodobită cu toate giuvaierurile feminităţii sale, Venus îşi prezintă cu mândrie vechiul ei statut de prostituată nu numai carnal, ci şi mental: fiică a Gândirii divine, ea devine, în planurile inferioare, simplu intelect sau mental analitic.

Iniţiere: Împodobită cu splendori, stăpâna seducţiei îi domină pe mai marii lumii acesteia, căci prostituţia face ravagii la toate nivelurile. Podoabele sale de aur, pietrele preţioase şi perlele confirmă faptul că s-a îmbogăţit ca o regină graţie omagiilor celor care suspină după ea.

Culoare a regalităţii şi a splendorii, purpura are rolul să sublimeze Materia. Ca şi stacojiul, ea poate fi utilizată în sens spiritual: adolescentă fiind, Maria ţesea fire de aceeaşi culoare, arătând astfel că inima sa pură nu era mânjită de nicio murdărie şi că putea folosi nuanţele cele mai pasionale fără ca acest lucru să o perturbe câtuşi de puţin.

Cupa de aur a inimii ar trebui să fie cea a dragostei sau a luminii sufletului, dar ea o foloseşte ca pubelă a cupidităţii şi o perverteşte până la cea mai pură expresie: este plină de impurităţile depuse de vechea poluare a lui Marte, care o redusese la o stare carnală, folosindu-i puterea.

5. *Iar pe fruntea ei e scris nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor şi urâciunilor pământului.*
6. *Şi am văzut această femeie beată de sângele sfinţilor şi de sângele mucenicilor lui Iisus, şi văzând-o, m-am mirat cu mirare mare.*

Alchimie: Obţinut din uniunea fierului lui Marte cu arama lui Venus, cinabrul este roşu precum sângele; alternând cu mercurul, acest drog al nemuririi simbolizează moartea şi învierea. Sângele mai poate simboliza apa mercurială care îmbibă materia.

Astrologie: Venus reprezintă seducţia, beată de sângele răspândit de dorinţele lui Marte, care ademenesc oamenii la pierzanie. (În semnul lui Saturn, decanul său va duce feminitatea la sublimare.)

Iniţiere: Beată de sânge, ea îl ilustrează pe acela care a fost împrăştiat dintotdeauna în numele pasiunilor, cei mai mari prădători din lume. Prostituţia face ravagii în fiecare Babilon, care este orientat spre egoism şi desfrâu, în fiecare fiinţă care se oferă fără dragoste şi în fiecare suflet care încearcă să îl domine pe altul.

Cuvântul „mirare" trebuie luat în sens propriu: Sfântul Ioan este stupefiat şi tulburat de aviditatea dorinţelor pasionale care există încă în puritatea obţinută după atâtea sublimări; el înţelege că, până şi în acest stadiu avansat, iniţiaţii ajunşi la rangul de maeştri pot fi şi ei ispitiţi de plăcerile carnale, de putere sau bogăţie, lăsându-se seduşi de plăceri efemere, care nu fac decât să-i abată de la ţelul lor.

7. *Şi îngerul mi-a zis: „De ce te miri? Eu îţi voi spune taina femeii şi a fiarei care o poartă şi care are şapte capete şi zece coarne.*
8. *Fiara pe care ai văzut-o era şi nu este şi va să se suie din adânc şi să meargă spre pieire. Şi se vor mira cei ce locuiesc pe pământ ale căror nume nu sunt scrise de la întemeierea lumii în cartea vieţii, văzând pe fiară că era şi nu este, dar se va arăta."*

Astrologie: Fiara nu mai este, deoarece Cerul lui Marte a fost depăşit cu cele două semne ale sale pierdute de acum de Satana.

Puterea de a seduce nu mai este decât o iluzie dacă discipolul conştientizează adevăratele valori ale iubirii sublimate ale lui Venus-Urania; dar nimeni nu se află la adăpost de farmecul lui Venus-Afrodita, indiferent de nivelul de evoluţie spirituală, deoarece dorinţa renaşte odată cu viaţa...

Iniţiere: Această fiară compozită nu mai poate exista: energia sexuală trebuie sublimată în creativitate odată ajunsă la plexul gâtului. Dar dorinţa sau sexualitatea amputată de dragoste reapare adesea: profanator prin natura sa, omul iubeşte partea animalică inerentă corpului fizic, pe care îl regăseşte cu fiecare din incarnările sale; ispita carnală trebuie transcensă, întrucât pulsiunile acestea nu vor dispărea decât după moartea ultimului corp fizic.

O altă interpretare mai cabalistică ar însemna că, odată Abisul traversat, partea animalică a fiinţei va trebui să i se ofere lui Hochmah, sursa iubirii universale.

9. *Aici trebuie minte care are înţelepciune. Cele şapte capete sunt şapte munţi deasupra cărora şade femeia.*

Alchimie: Munţii sunt dificultăţile Operei pe care ea a trebuit să le depăşească pentru a purifica cele şapte metale.

Astrologie: Puterea dorinţei poate influenţa planetele la diferite niveluri şi femeia aşezată deasupra le domină.

Numărul 7 este numărul lui Saturn, care guvernează munţii; femeia sacră îşi va găsi locul în cele două semne ale sale după ce a urcat cu greu cei şapte munţi sau Ceruri ale zodiacului.

Iniţiere: Mintea care are înţelepciunea este cea care caută să înţeleagă şi să vadă dincolo de aparenţe. Cei şapte munţi pot fi cele şapte coline legendare ale fiecărui oraş sfânt sau cele şapte Biserici, toate invadate de o formă sau alta de prostituţie: citirea textelor sacre în litera şi nu în spiritul lor, manipularea psihică, venalitatea, puterea, învăţatura ocultată sau deformată pentru a manipula mai bine mulţimile etc.

10. *Dar sunt şi şapte împăraţi: cinci au căzut, unul mai este, celălalt încă nu a venit, iar când va veni are de stat puţină vreme.*

Alchimie: Cei cinci regi, sau elemente căzute, sunt plumbul lui Saturn, cositorul lui Jupiter, fierul lui Marte, arama lui Venus şi mercurul lui Mercur, care sunt azvârlite împreună pentru a fi unificate. Cel care există este *rebisul,* ce vede venind faza de multiplicare care va dura puţin înaintea proiecţiei.

Astrologie: Cinci planete şi-au văzut deja Cerul depăşit. Următorul este cel al Lunii – conjunct cu cel al Soarelui, ceea ce duce numărul aştrilor la şapte –, ale cărui cicluri durează puţin.

Regii mai pot fi tronurile planetare atribuite fiecărei ere zodiacale; cinci au căzut, ceea ce echivalează cu faptul că au fost traversate de la incarnarea în masă a omenirii: cea a Racului, Gemenilor, Taurului şi Berbecului, care se termină în timpul vieţii Sfântului Ioan, în timp ce era Peştilor exista deja. Cea care nu a venit încă este cea a Vărsătorului, care, din punct de vedere simbolic, va dura puţin: cu o rapiditatea fulgurantă, Saturn 11 îi va putea atrage pe cei aleşi deja pregătiţi în sferele superioare.

Iniţiere: Cinci regi sunt şi cinci centre energetice – rădăcina, centrul sexual, centrul solar, centrul cardiac, centrul laringian –, ce merg de la instinctul vital la sexualitate, emotivitate, iubire şi exprimare; cel frontal, a cărui deschidere a fost pregătită de celelalte cinci, are sarcina să ducă drept la cel coronal.

Pe arbore, deasupra Hăului, se găsesc 7 sefiroţi: Kether, Hochmah, Binah, Hesed, Geburah şi Tiphereth, Daath fiind

Sephira ocultată (care nu a venit încă), iar Tiphereth, cea care există: Soarele care o locuieşte are o traiectorie rapidă.

11. Şi fiara care era şi nu este – este al optulea, deşi este din cei şapte şi merge spre pieire.

Alchimie: Arama lui Venus este unul din cele şapte metale; uniunea sa cu mercurul a dat naştere celui de al optulea rege sau *rebis,* care va fi iute înlocuit.

Astrologie: Prostituţia se află în relaţie cu numărul 8, care se referă la karma generală a omenirii, şi cu puterea sexuală a Scorpionului, al cărui prim regent este Marte. Dispărut ca fiară odată botezat cu Apa lustrală a lui Mem, Marte 8 face totuşi parte din cele şapte planete.

Un al optulea rege poate fi Leul – în sensul inversat al zodiacului uzual –, guvernat de Soare, care apare şi dispare neîncetat.

Iniţiere: Acest rege este de asemenea Satana, care va merge categoric la pieire, căci Uroboros descătuşat şi-a pierdut puterea asupra celor şapte planete şi asupra omenirii. Totuşi, această fiară este purtătoarea numărului 7, tot atât de sacru precum restul Creaţiei, al cărei organizator este Saturn – planeta a şaptea. În sensul inversat al roţii, cea de-a şaptea constelaţie după Peşti este cea a Fecioarei, semnul purităţii şi al iubirii sacre: fiara merge la pieire aşa cum este, căci murdăria ei va deveni puritate.

În arborele vieţii, Netzah este atribuit lui Venus, care are numărul 7. Numai aspectul ei pervertit trebuie să dispară: seducătoarea ispită sexuală, prezentă de la începutul veacurilor. Ea este cea mai mare dificultate ce trebuie învinsă, indiferent de nivelul arborelui. Venus nu poate fi definitiv sublimată decât atingându-şi propriul nivel de conştiinţă spirituală, căci este fiica directă a Divinului.

12. „Şi cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împăraţi, care încă nu au luat împărăţia, dar care vor lua stăpânire de împăraţi, un ceas, împreună cu fiara.

13. Aceştia au un singur cuget şi puterea şi stăpânirea lor o dau fiarei."

Alchimie: Poate fi vorba de zece perioade precedente ale Operei, care vizau să purifice materia.

Astrologie: Zece împăraţi fără împărăţie ne aduc înapoi la semnul Capricornului de pe vremea când era încă impur; aceşti monarhi tranzitorii îşi primesc autoritatea prin acest regent al Materiei, care le acordă puterea sa pentru o singură oră din timpul terestru.

Iniţiere: Zece regi fără împărăţie nu au mai multă eficacitate ca zece degete lipite; autoritatea lor nu se poate exercita decât asupra lor înşişi sau asupra seducţiei pe care o întreţin.

Sunt de asemenea cei zece sefiroţi, pe care iniţiatul trebuie să-i urce după ce a transcens aspectul lor negativ. În acest caz, dorinţa ar putea fi transmutată în aspiraţie spirituală.

Numărul omului, 5, se înmulţeşte cu 2 al dualităţii ca pentru a evoca pentagrama nefastă, ale cărei coarne le reamintesc pe cele ale ţapului diabolic.

14. Ei vor porni război împotriva Mielului, dar Mielul îi va birui, pentru că este Domnul domnilor şi Împăratul împăraţilor şi vor birui şi cei împreună cu El – chemaţi şi aleşi şi credincioşi."

Alchimie: Mielul şi cei credincioşi Lui reprezintă realizarea Operei, categoric dificilă, dar dusă până la capăt, folosind timpul şi răbdarea lui Saturn împotriva regilor sau elementelor; deşi purificate, ele nu sunt încă operaţionale, căci toate fazele Operei nu sunt utile decât la realizarea ei finală.

Iniţiere: Forţele de lumină vor epuiza Forţele de tranziţie şi înşelătoare ale întunericului, iar cei orgolioşi vor fi înfrânţi. Totul va fi purificat prin mântuire, inclusiv partea negativă a fiarei seducătoare, care va fi ea însăşi sedusă de puritatea mielului.

Cei chemaţi vor urca pas cu pas spirala iniţiatică a arborelui: după ce au murdărit puritatea, ei nu vor mai aspira decât să o integreze.

15. Şi mi-a zis: „Apele pe care le-ai văzut şi deasupra cărora şade desfrânata, sunt popoare şi gloate, şi neamuri, şi limbi."

Alchimie: Aceste ultime cuvinte reprezintă toate elementele de bază ale *compostului* care au văzut naşterea elementului lichid (fiara din mare) şi a elementului solid (cea de pe pământ). Cea de-a treia fiară se naşte deci din nisipul materiei porfirizate; cele zece coarne pot fi cele zece sublimări cu ajutorul mercurului, care au curăţat-o în mod treptat de impurităţile sale, ea fiind nimicită de focul lui Vulcan. Mai poate fi vorba de marea filosofică a începutului Operei.

Astrologie: Apele sunt oceanul sufletelor lui Jupiter 12; în semnul Scorpionului, ele s-au depreciat pentru a servi tripla fiară a eului.

Iniţiere: Cum se poate concepe că aceste mari ape pot exista într-un pustiu, numai dacă nu cumva este vorba de nisipul mării lui Ma, unde stătea balaurul din capitolul 12?

16. „Şi cele zece coarne pe care le-ai văzut şi fiara vor urî pe desfrânată şi o vor face pustie şi goală şi carnea ei vor mânca-o şi pe ea vor arde-o cu foc."

Alchimie: Cele zece faze precedente sau coaceri au golit piatra de toate impurităţile; ele o nimicesc pentru a-i extrage chintesenţa. Saturn şi materia vulgară sunt transmutate.

Iniţiere: Cele zece coarne sunt cele zece coroane ale arborelui, a cărui energie superioară sau Glorios Foc divin va înghiţi ultimele tresăriri ale dorinţelor umane. Înjosirea sub toate formele sale va dispărea. Cei zece falşi împăraţi tereştri vor sfârşi prin a accepta cele Zece porunci divine, care resping orice formă de prostituţie.

Acest verset se aseamănă cu cel (capitolul 2, 22) în care Iezabela a fost aruncată pe un pat pentru a comite adulterul. Trupurile fără suflet nu vor mai ispiti pe nimeni: carnea este devorată, căci până şi spiritul prostituţiei va trebui să fie mâncat-integrat, digerat-înţeles, apoi respins pentru a fi demistificat cu o luciditate perfectă.

Şi va fi proba sa de foc.

17. Pentru că Dumnezeu a pus în inimile lor să facă voia Lui şi să se întâlnească într-un gând şi să dea fiarei împărăţia lor, până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu.

18. Iar femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare care are stăpânire peste împăraţii pământului."

Alchimie: Materia era predominantă înaintea apariţiei spiritelor, dar programul alchimic e pe cale să se realizeze: ele penetrează piatra.

La nivel uman, cea de-a treia conjuncţie evocă triplele nunţi ale lui Mercur şi Venus sau uniunea mistică a sufletului cu Dumnezeu; cetatea cea mare reprezintă materia actuală care incorporează împăraţii sau elementele. Ea va deveni **Luna** sau... argintul care stăpâneşte de asemenea peste cei puternici ai Pământului.

Astrologie: Cetatea cea mare evocă aici zodiacul, care se va transforma în Ierusalimul ceresc. Planetele, sau energiile divine, consimt ca omenirea să comită greşeli până la o mai bună înţelegere a legii unificării; acest lucru presupune experienţa trăită şi după înţelegerea planului general al cosmosului.

Iniţiere: Regina cea falsă va fi înlocuită printr-o autentică şi splendidă omenire devenită Femeie-Lumină: odată bărbatul – Marte – pătruns de simţul sacrului, nu va mai considera femeia – Venus – ca obiect de potolire a poftelor sau ca posesiune, ci ca regina vieţii şi a iubirii.

Problemele sunt aşadar reglate prin nunta alchimică a lui Mercur (Spiritul pur) cu Venus (mentalul pur), care a dat naştere *rebis*-ului spiritual, bijuterie a Operei reuşite şi garant al celei mai pure măreţii a uniunii lor.

V
OPERA LA ROŞU

Apocalipsa de la 18 la 22

CĂDEREA BABILONULUI

Numărul 18, Ţadi, Luna
Cea de-a unsprezecea fază de Multiplicatio
Cerul lunar, Racul şi slăvirea sufletului

Numărul 18

Bazat pe înmulţirea lui 9 – numărul totalităţii şi al sintezei – cu fertilitatea lui 2, 18 pleacă în căutarea misterelor vieţii; el este egal cu 10 (ciclul independent de manifestare) + 8 (armonia sau metamorfoza). Luna guvernează timpul terestru, iar numărul de ani ai ciclului nodurilor sale este 18. Eclipsele se produc când ea se găseşte între Pământ şi Soare, tot la fiecare 18 ani.

Valoarea 90 atribuită literei Ţadi este compusă din 9 (gestaţia) × 10 (ciclul încheiat); el indică termenul, scopul şi finalitatea gândirii Creatorului, dar şi viaţa însufleţită prin creatură.

LiteraŢadi

Ea permite o nouă naştere, căci este legată de inteligenţa naturii şi mărturiseşte despre fertilitatea Substanţei-Mamă. Spiritul-Tată se condensează în lumea senzorială fizică.

Pentru discipol, Ţadi guvernează inspiraţia creatoare, realitatea pură a lucrurilor, sublimarea subconştientului prin forţa interioară, dar poate să creeze şi reflectări iluzorii sau aparenţe înşlătoare. Dacă el îi refuză lumina, litera îi poate dezorganiza coeziunea psihică, plonjându-l într-un haos nevrotic înspăimântător.

Simbolul lui Ţadi este **braţul divin,** care se transformă în adversarul lui, căci el trebuie să ridice vălul întunericului cu

propriul braţ, propria corectitudine şi propriul discernământ pentru a descoperi Lumina. Braţul divin întruchipează, pe de o parte, un baraj ce trebuie înlăturat, pe de altă parte, un ajutor consolator.

O altă semnificaţie a lui Ţadi este **energia divină**, **latura divină** sau **latura opusă.** Ea desparte în două Androginul original şi o pune pe Eva *alături* de Adam (categoric fără să îi fasoneze coasta!). Tot ea va fi cea care îi va reuni mai târziu, fuzionaţi într-o vibraţie de iubire pură: fiecare parte va primi lumina celeilalte, odată posesivitatea-pasiunea sublimată prin dragostea şi raţiunea de esenţă divină.

Cârligul sau **harponul** sunt instrumentele lui Ţadi, ca şi ale pescarilor de suflete de care Dumnezeu se foloseşte pentru a Se regăsi şi a Se prinde cu harponul de latura Sa opusă şi complementară, fiinţa umană. Tot acest harpon va uni cele două jumătăţi gemene ale Androginului, a căror misiune este să fie separate în ciuda unităţii iniţiale: masculul conţine o parte feminină şi femela o parte masculină, bipolaritate care întăreşte toate fiinţele. Regăsindu-se, ele vor avea acces la memoria universală arhaică: umanul va fi regăsit Divinul, care îşi va reaminti de creatura Sa. Aşa cum Adam era umbra lui Dumnezeu, Eva era cea a lui Adam şi trebuia „să devină bărbat" sau să aibă dreptul să acceadă la Cunoaşterea supremă, descoperindu-şi cealaltă polaritate interioară. Ajutându-se unul pe celălalt – Eva este „ajutorul" lui Adam în Biblie –, ei vor putea să-l manifeste plenar pe Dumnezeu, iar sufletul lor comun va putea primi o iniţiere mai puternică.

Un alt simbol al lui Ţadi este **jumătatea de ancoră marină**, care arimă străfundurile conştiente şi subconştiente ale discipolului dependent de Apele de jos. O jumătate de ancoră sugerează că cealaltă a rămas în lumea superioară; ridicându-se de-a lungul corzii de legătură ce fixează nava de mal, el va găsi Apa lui Mi. În paralel, ancorându-se cu cealaltă jumătate la inima lui Daath, va reconstitui Androginul.

Literă simplă, Ţadi este atribuită de Sepher Yetsirah semnului **Vărsătorului**, primul semn al Spaţiului creat de Dumnezeu în zodiacul inversat, care aspiră de asemenea la regăsirea celor două lumi: undele sale, provenite într-un sens

din braţul divin, în celălalt sens din braţul uman, vor fi prinse cu harponul, iar jumătatea de ancoră cosmică va fi regăsită: undele lui Mi vor coborî să le spele pe cele ale lui Ma, care se vor ridica spre ele.

Luna

Ea este stăpână peste lacuri, fluvii, reflexii, miraje, oglinzi, lumea ondinelor, astralul de jos atribuit lui Hecate, ale cărui ape tulburi şi capcane hrănesc nenumărate sirene avide de suflete rătăcite, sau astralul de sus, guvernat de forme-gânduri somptuoase şi binevoitoare.

Luna domneşte de asemenea peste o colcăială de superstiţii, dar raţiunea pură a celui ce caută Lumina, resorbindu-i mirajele psihice, o va armoniza cu propriul ei aspect feminin şi cu întregul ei anturaj. Crepuscul întunecat sau aurora născândă a sufletului, arcana cere înfruntarea propriei necrofagii arhaice. Numai iniţiatul autentic vede repede că această amfibie

este doar o cochilie goală, ce pluteşte la suprafaţa apelor emoţionale de acum înainte liniştite...

Dacă Androginul primordial îşi prezenta spate în spate cele două parţi, masculină şi feminină, mitologia descrie la fel Luna, ce apare imediat ce Soarele îi întoarce spatele, amândoi luminându-şi în mod separat împărăţia, înainte de a se întâlni iarăşi. Luna plină devine atotputernică primind şi difuzând lumina şi cunoaşterea solară, inclusiv în miezul nopţii, a cărui mare iniţiatoare este. Chiar Spiritul va deveni perceptibil fiinţei umane, reflectându-se în oglinda viziunii sale interioare.

Alchimie

Focul trebuie să fie puternic şi coacerea de lungă durată: o nouă parte a mercurului filosofic este vărsată peste materie; după primul contact, ea revine la punctul de plecare, cu faze de coagulare şi de dizolvare, după cum şi alchimistului i se cere o credinţă perseverentă pentru abandonarea definitivă a ultimelor sale iluzii.

Este începutul Operei la roşu, cea de-a unsprezecea fază a multiplicării sau Multiplicatio.

Astrologie

În zodiacul alchimic, semnul **Racului** cu carapace dură împiedică încă accesul la lumea superioară şi evocă lumea astrală în ansamblul ei; dar Apa sa primeşte deja fluidul lustral. Tulburi sau clare, în funcţie de psihismul discipolului, undele sale, la origine cele ale marii Matrice-Mame, sunt ultima limită ce trebuie depăşită pentru a accede la uniunea sufletului şi a spiritului, căci aici este vorba de Soma, Luna cosmică. Aspect feminin al Soarelui, Luna va reflecta Lumina în pura ei splendoare: Spiritul se poate contempla în limpezimea autentică şi această uniune simbolică a sufletului lunar şi a iluminării solare lasă să se presupună nunţile şi mai frumos pregătite, inclusiv prin îmbrăţişarea braţului divin.

Lucrarea pe cea de-a optsprezecea cale, de la Tiphereth-Soare la Hochman-Neptun

Trebuie să intervină Apa divină pentru a desăvârşi înflorirea sufletului uman generat în Tiphereth-Soare.

Consacrată elementelor şi lumii formale, această cale permite perceperea şi înţelegerea aspectului feminin al Manifestării, care include inteligenţa corpului, sângele, secreţiile, glandele, fluxul şi refluxul, mareele, creşterea vegetală, ciclurile menstruale feminine.

Anticii o numeau Paznicul porţii de la nord, orizont al ignoranţei şi al haosului dacă discipolul refuză Apa lui Hochmah şi lumina lui Tiphereth. În timpul străbaterii acestui drum, întrebări dureroase îmbinate cu îndoială şi angoasă îl fac pe discipol să tremure în faţa poluărilor negativităţii umane sau a celor care îi mai rămân de suprimat. Apoi, el îşi controlează mai bine senzualitatea, după ce a acceptat-o ca pe o lege naturală; meditând asupra ierarhiilor creatoare, el conştientizează că trupul omului este templul simbolic al lui Dumnezeu, încearcă să-şi asume mai bine responsabilităţile superioare şi să manifeste planul în viaţa sa individuală.

Mai târziu, percepe „viziunea lui Dumnezeu faţă în faţă", devenit vizibil prin propria-i lumină. Iată de ce a optsprezecea cale este dedicată simbolismului, intuiţiei, clarviziunii şi mediumnităţii: totul este resimţit profund, fără intelectualism, şi toate formele de creativitate se dezvoltă după această apariţie. După botezul cu lumina lui Tiphereth, care a oferit dragostea umană de la suflet la suflet, acum se propune comuniunea cu Sufletul divin. Această uniune a Focului fizic şi a Apei spirituale atrage umiditatea lui Yesod-Lună pentru a o sublima, în aşa fel încât ea să poată reconstitui Androginul, în Daath: separaţi din dragoste, Hristos şi Lucifer vor putea să se regăsească în acelaşi timp cu omenirea transfigurată.

Plexul mondial al lui Hochmah este zodiacul Mesei rotunde cosmice, imagine completă a lui Dumnezeu şi a celor doisprezece oameni cereşti ai Săi; ei îl încurajează pe discipol să accepte să treacă pe celălalt mal sau de cealaltă parte a oglinzii pentru a vedea realitatea curăţată de orice proiecţie personală.

În capitolul 18 al Apocalipsei

Marea Prostituată este zdrobită de imensa piatră de moară a Spiritului şi a iubirii autentice. Conştientizarea este rapidă – o oră simbolică a timpului terestru, guvernat de Lună – căci lucrarea a fost îndelung pregătită. Falsele valori sunt pulverizate în acelaşi timp cu ultimele urme emoţionale ale omului.

La baza arcului vertical al arborelui, Malkuth primeşte dubla şi considerabila energie a lui Tiphereth şi a lui Hochmah ce ratifică sfârşitul iluziilor sale şi eliberarea definitivă din reincarnările karmice: transmutaţia interioară este definitiv dobândită.

1. *După aceasta am văzut alt înger, pogorându-se din cer, având putere mare, şi pământul s-a luminat de slava lui.*

Astrologie: Îngerul Soarelui va lumina Luna în mod autentic şi veridic pentru a elimina orice formă de iluzie şi seducţie.

2. *Şi a strigat cu glas puternic şi a zis: „A căzut! A căzut Babilonul cel mare şi a ajuns locaş demonilor, închisoare tuturor duhurilor necurate şi colivie tuturor păsărilor spurcate şi urâte,*
3. *Pentru că din vinul aprinderii desfrânării ei au băut toate neamurile şi împăraţii pământului s-au desfrânat cu ea şi negustătorii lumii din mulţimea desfătărilor ei s-au îmbogăţit."*

Alchimie: Aurul solar şi argintul lunar se contopesc în acest *rebis*: Azotul este iarăşi deversat şi temperatura mărită îndelung; înainte de a transpira până la evaporare, piatra nu trebuie să mai fie falsa regină a Operei la alb.

Zodiac alchimic: decan 31

• Racul, regentă Luna, decan Luna 4

Racul reprezintă Apa matricială a germenilor de viaţă, rădăcinile atavice şi memoria trecutului.

Luna – sau argintul – şi-a pus în evidenţă cea mai indecentă, mai demoniacă şi mai abjectă imagine; toţi s-au lăsat prinşi în capcanele seducţiei, profitului, desfrâului şi s-au îmbătat de perversiunile ei, dar ea va deveni împărăţia sufletului

dezinteresat, purificat. Deopotrivă prezentă în Cerul, semnul şi decanul ei, luna îşi oferă astfel triplul chip: în creştere, plină sau în descreştere, tânără, adultă sau în vârstă.

• În opoziţie, semnul Capricornului, regent Saturn 10, decan Saturn 10

Capricornul, semn al înălţării şi organizării, autorizează arhitectura universului şi continuitatea ciclurilor de viaţă şi de moarte.

Saturn va lupta cu îndârjire împotriva ultimelor impurităţi ce mai subzistă în cele trei corpuri ale sale, căci severitatea lui este întreită. Rigoarea şi moralitatea scump dobândite sunt influenţate de albeaţa neprihănită a lunii, care îl incită la o transparenţă ireproşabilă. Statornicia sa va regla odată pentru totdeauna corectitudinea privirii lăuntrice a Lunii.

Iniţiere: Prostituându-se în continuare, sufletul inferior nu este decât bârlogul entităţilor manipulatoare şi pestilenţiale din astralul de jos.

4. *Am auzit apoi alt glas din cer zicând: „Ieşiţi din ea, poporul meu, ca să nu vă împărtăşiţi din păcatele ei şi să nu luaţi din pedepsele ei,*
5. *Fiindcă păcatele ei au ajuns până la cer şi Dumnezeu şi-a adus aminte de nedreptăţile ei."*

Astrologie: Înţelepciunea lui Saturn le cere celor puternici şi iniţiaţilor avertizaţi să se reorienteze spre casta Luna albă, respingând iluziile la toate nivelurile.

Iniţiere: Remarcându-se prin liberul lor arbitru, cei aleşi se lasă prinşi cu harponul de Spirit spre sfera superioară a arborelui; ei trebuie să nu mai rămână pe acest ax periculos şi alunecos, asemenea unor dansatori pe sârmă, ci să se pună sub protecţia Sufletului-Mamă, care îi va face perfect transparenţi Spiritului-Tată.

6. *„Daţi-i înapoi, precum v-a dat şi ea şi, după faptele ei, cu măsură îndoită, îndoit măsuraţi-i; în paharul în care v-a turnat, turnaţi-i de două ori."*

Alchimie: Umidificarea falsei regine continuă: puterea de penetrare se dublează după fiecare aspersiune.

Astrologie: Deja eficientă, legea talionului lui Saturn, stăpânul justiţiei imanente şi a legii cauzei şi efectului, se împlineşte mult mai repede prin tripla oglindă lunară.

7. „Pe cât s-a mărit pe sine şi a fost în desfătări, tot pe atâta daţi-i chin şi plângere. Fiindcă în inima ei zice: „Şed ca împărătească şi văduvă nu sunt şi jale nu voi vedea nicidecum!"

8. Pentru aceea într-o singură zi vor veni pedepsele peste ea: moarte şi tânguire şi foamete şi focul va arde-o de tot, căci puternic este Domnul Dumnezeu, Cel ce o judecă."

Alchimie: În închisoarea alambicului închis, îndelungata coacere a pietrei este asimilată unui martiriu; pentru a o înmuia, se adaugă în creuzet trei părţi de aur curăţat de orice impuritate; apoi, este redistilată, stropind-o cu mercur. Într-adevăr, această falsă regină lunară nu este văduvă, întrucât soţul ei solar se va reapropia de ea.

Astrologie: În cel mai întunecat aspect al său, Saturn este planeta doliului, deci a văduviei, dar opoziţia lui la semnul Racului incită Luna să se creadă cununa zodiacului, ceea ce nu va ţine!

Iniţiere: Vanitatea insolentă a prostituatei este pedepsită dur, cum trebuie să fie de altfel orice formă de prostituţie.

9. Iar împăraţii pământului care s-au desfrânat cu ea şi s-au dezmierdat cu ea, se vor jeli şi se vor bate în piept pentru ea, când vor vedea fumul focului în care arde,

10. Stând departe de frica chinurilor ei şi zicând: „Vai! Vai! cetatea cea mare, Babilonul, cetatea cea tare, că într-un ceas a venit judecata ta!

Alchimie: Împăraţii Pământului sunt cele patru elemente care au fost amestecate în falsa regină; ea le transpiră în timpul coacerii, înainte de a le unifica pentru ultima oară. Ora la care se face referire revelează repeziciunea cu care se desfăşoară această parte a operaţiei.

Astrologie: Subţirimea axului vertical Rac-Capricorn poate să basculeze într-o clipă Babilonul viciat încă. Această oră este simbolică: pe zodiac, este suficient un grad pentru a se trece de la o sferă la alta şi de la un semn la altul.

Iluzia puterii este capcana cea mai subtilă a lui Saturn; el, care le-a oferit regilor vechea coroană materialistă, îi striveşte în prezent răzbunător şi transformă falsa lor monarhie în supliciu.

Iniţiere: Chiar şi suveranii trebuie să înveţe lecţia umilinţei prin suferinţă, atunci când refuză să se încline în faţa puterii divine.

Victimele psihicului uman o vor regreta, deşi ea nu este deloc preocupată de sfârşitul domniei sale: pedepsită într-o clipită, falsa regină va fi totodată radical purificată prin flacăra Spiritului.

Pe arbore, este suficient un pas ca sufletul să se prăbuşească până jos de tot. În Daath, pe axul de deasupra lui Yesod şi Tiphereth, totul trebuie să fie absolut pur şi nimic înşelător nu trebuie să subziste.

11. Şi neguţătorii pământului plâng şi se tânguiesc asupra ei, căci nimeni nu mai cumpără marfa lor,

12. Marfă de aur şi de argint, pietre preţioase şi mărgăritare, vison şi porfiră, mătase şi stofă stacojie, tot felul de lemn binemirositor şi tot felul de lucruri de fildeş, de lemn şi de mare preţ şi marfă de aramă, şi de fir, şi de marmură,

13. Şi scorţişoară, şi balsam, şi mirodenii, şi mir, şi tămâie, şi vin, şi untdelemn, şi făină de grâu curat, şi vite, şi oi, şi cai, şi căruţe, şi trupuri şi suflete de oameni,

14. Şi roadele cele dorite de sufletul tău s-au dus de la tine şi toate cele grase şi strălucitoare au pierit de la tine şi niciodată nu le vei mai găsi.

15. Iar neguţătorii de aceste lucruri, care s-au îmbogăţit de pe urma ei, vor sta departe, de frica chinurilor ei, plângând şi tânguindu-se,

16. şi Zicând: „Vai! Vai! cetatea cea mare, cea înveşmântată în vizon şi porfiră şi în stofă stacojie şi împodobită cu aur şi cu pietre scumpe, şi mărgăritare! Că într-un ceas s-a pustiit atâta bogăţie!"

17. Şi toţi cârmacii şi toţi cei ce plutesc pe mare şi corăbierii şi toţi câţi lucrează pe mare stăteau departe,

18. Şi strigau uitându-se la fumul focului în care ardea şi ziceau: „Care cetate era asemenea cu cetatea ce mare!"

19. Şi îşi puneau ţărână pe capete lor şi strigau plângând şi tânguindu-se şi zicând: „Vai! Vai! Cetatea cea mare, în care s-au îmbogăţit din comorile ei, toţi cei ce ţin corăbii pe mare, că într-un ceas s-a pustiit!"

Alchimie: Materia regurgitează toate componentele sale. Barca lunară a filosofilor reprezintă Luna în creştere sau descreştere; cea care se îndepărtează aici este forma descrescătoare a Lunii.

Zodiac alchimic: decan 32

• Racul, regentă Luna, decan Marte 8

Luna se raportează la multitudinea naţiunilor, popoarelor şi ţărilor; ea este în strânsă relaţie cu abundenţa, bogăţia, comerţul, bijuteriile, alimentele, parfumurile, împodobirea şi orice fel de turmă.

Marte furnizează productivitate, fertilitate şi viaţă, dar şi sângele sacrificiului, nenorocirile şi dificultăţile. Prea multe rele au fost săvârşite în numele pasiunilor, care trebuie transmutate şi transcense.

• În semn opus, Capricornul, regent Saturn 10, decan Venus 2

Venus îşi purifică sufletul prin iubire: în Capricorn, ea este deposedată de orice este de prisos ca să apară în faţa judecătorului admirabil dezgolită.

Saturn aminteşte tribulaţiile, sacrificiile, plângerile, doliul şi restricţia.

Un întreg evantai de ispite se desfăşoară în faţa privirii înlăcrimate a negustorilor, care sunt frustraţi de materialele lor prin opoziţia lui Saturn: falsele bogăţii ale Lunii sunt înghiţite de ascetismul lui, dar cei care au ales adevăratele valori spirituale sunt glorificaţi.

Iniţiere: Negustorii de pe Pământ şi de pe mare sunt raportaţi la cele două fiare din capitolul 13. Sfântul Ioan foloseşte aici lamentaţiile excesive ale orientalilor, ai căror comercianţi sunt singurii care se plâng, dar niciun alt schimb nu mai poate subzista în afara celui al Sufletului cu Spiritul.

20. Veseleşte-te de ea, cerule şi voi sfinţilor, şi voi Apostolilor şi voi proorocilor, pentru că Dumnezeu v-a făcut dreptate, în judecata ce aţi avut cu ea.

21. Iar un înger puternic a ridicat o piatră, mare cât o piatră de moară, şi a aruncat-o în mare, zicând: „Cu astfel de repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, şi nu se va mai afla."

Alchimie: Piatra este încă o dată umidificată; puterea de penetrare creşte pe măsura distilărilor. Oul filosofal sau vasul mercurial al naturii este sigilat în balon; flori de sulf sau aur spiritual se pot dezvolta în sărurile de rouă.

Odată purificată, regina cea falsă devine argintul pietrei albe, care concentrează lumina şi poate transmuta metalele; această Lună a filosofilor nu este nimic altceva decât apa mercurială a Azotului, volatil şi aerian, Diana cornută sau agent lunar, care reflectă perfect lumina solară în douăzeci şi una de zile: noaptea haosului ia sfârşit.

Zodiac alchimic: decan 33

• Racul, regentă lună 4, decan Jupiter 12

Luna evocă fertilitatea şi abundenţa.

Jupiter conţine întregul zodiac în cosmosul său, la fel de circular şi eficace ca piatra de moară, care zdrobeşte viciile şi le transformă în virtuţi. El este stăpânul sfinţilor şi apostolilor.

• În semnul opus, Capricornul, regent Saturn 10, decan Mercur 6

Saturn începe să-şi pregătească înălţarea, căci în acelaşi timp, propria-i densitate este adusă în stare de pulbere de piatra de moară zodiacală a lui Jupiter 12. Lui i se atribuie piatra, iar Lunii, marea.

Mercur, care reprezintă profeţii, şi-a dus la bun sfârşit misiunea de mesager al zeilor.

22. Şi glasul celor ce zic din chitară şi din gură, şi din flaut, şi din trâmbiţă nu se va mai auzi de acum în tine şi niciun meşteşugar de orice fel de meşteşug nu se va mai afla în tine şi huruit de mori nu se va mai auzi în tine niciodată!

23. Şi niciodată lumina lămpii nu se va mai ivi în tine; şi glasul de mire şi de mireasă nu se vor mai auzi în tine

niciodată pentru că neguţătorii tăi erau stăpânitorii lumii şi pentru că toate neamurile s-au rătăcit cu fermecătoria ta.

Alchimie: Sărurile, rămăşiţe ale ultimelor reziduuri ale materiei, devin cenuşă şi sunt evacuate de îngerii sublimărilor. Apa Lunii – sau argintul – este filtrată şi conservată timp de patruzeci de zile.

Relativ uşoară, această parte a Operei este numită treabă de femeie şi joacă de copii.

Astrologie: Este evocat cel mai fericit aspect al Lunii: tandreţe, voioşie, vis, poezie, frumuseţe şi ospăţ împărtăşit. Jupiter 12 guvernează muzica, Mercur, artizanatul şi Saturn, pe mai marii Pământului.

Iniţiere: Piatra de moară aruncată în marea psihică a zdrobit şi a măcinat ultimele miraje: tot aşa, sufletul a fost redus la pulbere şi transmutat, iar Marea-Materie îi revelează splendoarea divină.

24. Şi s-a găsit în ea sânge de prooroci şi de sfinţi şi sângele tuturor celor înjunghiaţi pe pământ.

Alchimie: Odată distilată, roua lunară lasă o sare volatilă, căreia trebuie să i se adauge licoarea ce îi va permite să fie folosită în tratamente terapeutice; este remediul alb, elixirul alb sau sângele profeţilor.

Trei zile de încălzire permit obţinerea argintului filosofic; conţinutul creuzetului – unde se află sărurile de rouă şi florile de sulf – devine transparent ca străfundurile unei clarităţi nemărginite şi poate fi traversat de lumină. Cu cât transparenţa este mai desăvârşită, cu atât piatra dobândeşte mai multă putere.

În sfârşit realizată, ea este numită pura purelor, Purpura: iniţial opusă luminii, falsa regină a devenit ea însăşi lumina.

Transformat în cerb de Diana pentru că a surprins-o pe când făcea baie, Acteon, ce dorea „să vadă realitatea aşa cum este", poate în sfârşit să o contemple.

PRINŢUL CERULUI ŞI FESTINUL LUI DUMNEZEU

Numărul 19, Kuf, Judecata
Cea de-a douăzecea operaţie Projectio
Cerul Soarelui şi Leul

Numărul 19

El se poate descompune în 1 (Unitatea supremă) + 9 (iubirea cosmică), adică primul şi ultimul număr al decadei sacre = 10 (totalitatea ciclului alcătuit astfel); o altă modalitate de descompunere este următoarea: 10 (noua creaţie autonomă) + 9 (perfecţiunea sa): când Divinul şi umanul intră în comunicare, Materia vibrează şi iluminează tot ceea ce o înconjoară. Permiţând coborârea vibratorie a intenţiei divine, 19 se referă aşadar la înflorirea spiritului.

Valoarea numerică de 100 a desăvârşirii este atribuită lui Kuf; el este compus din 10 × 10: perfecţiunea parcursului îndeplinit de Unitatea proiectată în fiecare celulă a universului, sublimarea ciclurilor Manifestării, macrocosmosul, ce incorporează o infinitate de microcosmosuri. El revelează de asemenea marea fericire resimţită de cel care îşi atinge ţelul călătoriei interioare, iluminarea perfectă a fiecărei parcele a conştiinţei şi infinita compasiune pentru comunitatea umană considerată o singură familie.

Litera Kuf ק

Reînnoind sursa divină răspândită în lume, ea simbolizează măsura corectă şi armonia Creaţiei. Kuf alimentează înţelepciunea discipolului, care şi-a purificat şi unit deja

sufletul şi personalitatea: incitându-le pe amândouă să se unească cu Spiritul, litera îi descoperă universul său. El înţelege că învierea biruie în faţa morţii fizice şi că va transforma fiecare din celulele sale în parcele de lumină. Viaţa lui individuală este invadată de Viaţa universală şi el se scaldă într-o baie de dragoste care, armonizând toate opoziţiile, îl contopeşte într-un singur suflet cu semenii săi. Verbul iluminator a eliberat forţele sufletului şi ale spiritului şi el îşi vede luciditatea absolută pătrunzând şi unind toate planurile Manifestării.

Însă Kuf poate constrânge şi impune o separare în cazul în care lucrările precedente trebuie reîncepute.

Forma literei imită într-adevăr un **ciocan** capabil să distrugă iluzia pentru a o înlocui cu discernământul, căutarea adevărului şi înflorirea psihică şi intelectuală.

Kuf este iniţiala cuvântului **satâr/tocător,** al cărui dublu tăiş recomandă alegerea cu străşnicie a adevărului şi respingerea oricărei minciuni; el fragmentează un aliment unic ca şi cum ar strivi ultimele miraje, ultimele spasme psihice şi reziduuri ale trecutului. Unealta va putea apoi să taie cordonul ombilical care îl leagă pe omul cel vechi de viaţa fizică, îl va transforma în pulbere şi îl va cufunda în final în cazanul magic regenerator pentru a-i da naştere omului nou, căci este capabil să reunească bucăţile anterior disociate. *Qofits* înseamnă **„topor"**, ca acela al Mamei divine. Athena–Înţelepciunea, fiica spirituală a lui Zeus, iese deja adultă şi înarmată complet din fruntea sa graţie loviturii de topor date de Hefaistos; aşa se explică de ce Kuf este pusă în relaţie cu creştetul capului.

Litera este totodată **maimuţa**, întrucât exprimă tot ce tulbură, tot ce se agită neliniştit. Ea îl îndeamnă pe discipol să aleagă mai degrabă realitatea şi disciplina decât iluzia şi vagabondajul. Considerată ca strămoşul sacru al omului, maimuţa simbolizează, la chinezi, înţelepciunea supremă (cele trei maimuţe ale cunoaşterii ştiu să-şi închidă simţurile la lumea din afară), iar, la hinduşi, discipolul unui maestru. Omenirea este de asemenea maimuţa lui Dumnezeu, cu care ea încearcă să semene.

Kuf este totodată iniţiala cuvântului *Kuv,* **sfoara, firul cu plumb** al lui *Kul,* **Vocea divină, Verbul** iluminator şi creator ce

manifestă intenţia divină. În fine, *Kuf* este **urechea acului**, evocată de Iisus Hristos ca drumul îngust care lasă cale liberă doar iniţiaţilor eliberaţi de orice povară karmică sau terestră.

Literă simplă, Kuf este atribuită de Sepher Yetsirah semnului **Peştilor**, semn dublu, în care doi peşti legaţi între ei printr-un cordon (ombilical?) înoată în sens invers, unul înspre cer, altul spre Pământ, asemenea celor două faze lunare, celor doi embrioni gemeni ai Racului, unul cu capul la picioarele celuilalt, sau celor două bucle ale lui 8 despărţite: sufletul îşi urmează evoluţia în ritmul inspir-expir divin, după cum eul, în ritmul uman. În oceanul Peştilor, îşi aşteaptă reincarnarea şi îşi hotărăşte programul de viaţă, repede uitat după ce pătrunde în corpul fizic; Apa matricială şi lustrală a Peştilor este totodată cea a separării, a uitării şi a memoriei lumii sau Akasha. Ciocanul, toporul şi satârul separă în acest semn tot ce nu a fost încă destul de subtil în fiinţa umană; apoi firul cu plumb îi va arăta direcţia cea bună, după ce va trece prin urechea acului, purificarea totală fiind realizată.

În zodiacul şi literele inversate, Kuf este atribuit **Berbecului**, unde sufletul îşi începe incarnarea pe o nouă treaptă a spiralei evolutive, făcând drumul în celălalt sens.

Soarele

Erorile psihice datorate slabei lumini lunare sunt distruse de strălucirea lui. Soarele le înlocuieşte cu discernământ şi o înţelegere sănătoasă, a cărei strălucire pătrunde peste tot, şi cauterizează rănile sufletului, de acum consacrat Adevărului, revărsând asupra lui forţa sa vitală.

Soarele conduce spre vârsta de aur, realizează promisiunea de reîntoarcere, deschide porţile Raiului, anunţă o viaţă nouă, învierea Dumnezeului sacrificat ca sufletul luminos revenit din infern: el îl atrage în imensa sa dragoste pe Fiul divin şi pe fiul omului, gemenii până în acest moment separaţi.

Dar aspectul său negativ provoacă uscăciunea şi ariditatea: în acest caz, el domneşte doar peste pustiul orgoliului spiritual, ce riscă din nou căderea, iar căldura sa îl poate calcina

pe cel care nu îi cunoaştea puterea. Aurul solar vizează totuşi să unească personalitatea, sufletul şi spiritul discipolului, întrucât cel de-al treilea ochi larg deschis îl conduce spre contopirea lor în Unitate. Sufletul purificat ia în căsătorie Spiritul şi amândoi dau naştere perfecţiunii: contactul perfect cu sferele înalte este de acum stabilit, aşa cum va trebui să rămână pe veci.

Alchimie

O a patra conjuncţie sau nuntă cvadruplă între argintul lunar şi aurul solar va da naştere pietrei filosofale.

Cea de-a douăsprezecea fază este cea a dispersării/împrăştierii pietrei pulverizate pe metalele comune, proiecţia sau Projectio, care va atinge punctul culminant în capitolul 22.

Astrologie

În zodiacul alchimic, **Leul** este, iniţial, semnul personalităţii plămădite din orgoliu în toată slava lui; odată pătruns de razele Soarelui, regent al altruismului şi iluminării, leul

binecuvântează căsătoria Prinţului-Spirit şi a Prinţesei-Suflet şi transformă astfel în lumină meterezele eului, căci în el se concentrează flacăra lăuntrică a iniţiatului. Cea mai importantă stea din această constelaţie, Regulus, este cea a inimii, legată de mitul lui Mithra, zeul solar sacrificat, care şi-a oferit viaţa universului.

Lucrarea pe cea de-a nouăsprezecea cale, de la Tiphereth-Soare la Binah-Saturn

Ea deschide accesul la înalta cunoaştere a triunghiului superior al Arborelui şi dezvăluie „marea zonă ermetică" ce transmite *Sophia*, inteligenţa sublimă dinaintea căderii. Fiul sau Sufletul universal al lui Tiphereth îl regăseşte pe Binah sau Sfântul-Duh, cel de-al treilea aspect al Treimii creştine, cea mai concretă dintre sefirele arhetipale, unde totul se reînnoieşte. Cea de-a nouăsprezecea cale este cea a separării şi a tristeţii, căci Sufletul divin rămâne în Cer, în timp ce sufletul uman îşi începe coborârea pe Pământ. În celălalt sens, este calea regăsirilor: fără această separare provizorie, dragostea liber consimţită nu ar putea să înflorească, nici să-şi găsească armonia între aceste antagonisme. În acelaşi timp cu drumul de la Yesod la Hod – diviziunea sexuală umană –, această cale indică un nivel superior, cel dintre Spirit şi Suflet. Faţă de cea a lui Ţadi – altă jumătate a Androginului –, drumul acesta are în vedere conştientizarea Unităţii-Spirit şi a sacrificiului său, tot atât de dureros acceptat.

Rigoarea lui Binah-Saturn filtrează pentru ultima oară sufletul iluminat al iniţiatului care va medita – fără ariditate – la senzaţii şi sexualitate, la puterea de a dobândi şi de a transmite sănătatea şi la posibilitatea de a ajuta masele să iasă din întuneric. Incitând la dezvoltarea unei raţiuni pure şi a unei conştiinţe lucide, această cale se deschide cunoştinţelor ştiinţifice şi permite unificarea inimii cu inteligenţa.

În capitolul 19 al Apocalipsei

Calul alb al călăreţului roşu poate avea puncte comune cu licornul alchimic, care nu acceptă să fie condus decât de

un iniţiat. Acest prinţ celest posedă mai multe diademe şi consacrări ale victoriilor sale, căci a integrat toate învăţăturile vieţii în Manifestare. Veşmântul lui este colorat cu sângele-lumină al sufletului sacrificat, luat în căsătorie de înalta valoare a spiritului său.

Dedesubt, iezerul de foc sulfuros îi pândeşte pe cei mincinoşi şi vicioşi. Un apel este adresat păsărilor; prin natura lor mult mai uşoare decât fiarele Pământului şi împuternicite de balaur, ele înghit – deci dizolvă – cele mai mici resturi din ultimele impurităţi.

1. *După aceasta am auzit în cer ca un glas puternic de mulţime multă zicând: „Aliluia! Mântuirea şi slava şi puterea sunt ale Dumnezeului nostru!*
2. *Pentru că adevărate şi drepte sunt judecăţile Lui! Pentru că a judecat pe desfrânata cea mare, care a stricat Pământul cu desfrânarea ei, şi a răzbunat sângele robilor Săi, din mâna ei!"*
3. *Şi a doua oară au zis: „Aliluia!" şi fumul focului în care arde ea se suie în vecii vecilor.*
4. *Iar cei douăzeci şi patru de bătrâni şi cele patru fiinţe au căzut şi s-au închinat lui Dumnezeu, cel ce şade pe tron şi au zis: „Amin! Aliluia!"*
5. *Şi un glas a ieşit din tron zicând: „Lăudaţi pe Dumnezeul nostru toţi slujitorii Lui, cei ce vă temeţi de El, mici şi mari."*
6. *Atunci am auzit ca un glas de mulţime multă şi ca un vuiet de valuri fără număr şi ca un bubuit de tunete puternice zicând: „Aliluia! pentru că Domnul Dumnezeul nostru, Atotţiitorul , este împărat.*
7. *Să ne bucurăm şi să ne veselim şi să-I dăm slavă, căci a venit nunta Mielului şi mireasa Lui s-a pregătit,*
8. *Şi i s-a dat ei să se înveşmânteze cu vison curat, luminos, căci visonul sunt faptele cele drepte ale sfinţilor."*

Alchimie: Regele ia în căsătorie regina în cea de-a patra conjuncţie şi împătrită nuntă alchimică. Opera îşi atinge punctul culminant: produsul acuplării lor este sfera lapisului, piatra filosofală, oul înţelepţilor, fiul roşu al Soarelui sau corpul

nemuritor: fecioara neîntinată sau fecioara cea mai preţioasă îşi poartă la sân fiul, care s-a dezvoltat şi este de un roşu intens, culoarea sângelui. Cele patru elemente, cele şapte metale, copilul regal sau rebisul, „separarea de ultimul pământ" sau androginul înaripat care a doborât balaurul sunt în sfârşit unificate.

După multiplicare, piatra dobândeşte la fiecare renaştere o putere de zece ori superioară celei precedente. Atunci când coeficientul atinge de la 1 000 la 10 000 părţi de aur pur pentru prelevările în pulbere de proiecţie, piatra filosofală – moartă ca piatră – este amestecată cu aur curat topit.

Zodiac alchimic: decan 34

9 Leul, regent Soare 5, decan Soare

Stălucitoarea prezenţă a Soarelui în Cerul, semnul şi decanul său iradiază dragostea Sufletului divin.

• În opoziţie cu Vărsătorul, regent Saturn 11, decan Saturn 11

Saturn 11 guvernează Soarele spiritual central, generator al Luminii lumii, care justifică laudele. El manifestă Spiritul, care străpunge Soarele opus cu adevărul său absolut şi cu inteligenţa sa.

Iniţiere: Mulţimea credincioşilor aduce mulţumiri Domnului pentru judecata Sa infailibilă, puterea Sa şi slava Sa, care străluceşte în toate direcţiile.

Mielul este Fiul, rezultatul uniunii dintre Suflet şi Spirit.

9. *Apoi mi-a zis: „Scrie: „Fericiţi cei chemaţi la cina nunţii Mielului!" Şi îmi zise iar: „Acestea sunt adevatele cuvinte ale lui Dumnezeu."*
10. *Şi am căzut înaintea picioarelor lui ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: „Vezi să nu faci aceasta! Sunt împreună slujitor cu tine şi cu fraţii tăi, care au mărturia lui Iisus. Lui Dumnezeu închină-te, căci mărturia lui Iisus este duhul proorociei."*

Alchimie: Deseori *piatra* este reprezentată deseori ridicată de cele două braţe ale lui Solve şi Coagula.

Odată efectuată dezintegrarea pietrei, din corpul muribund aruncat iese o pudră de culoare roşie-rubinie, care poate în sfârşit să pătrundă în metale şi să le transforme în aur. În

această nouă stare de transcendenţă, ea devine remediu universal, panaceu sau elixir de tinereţe şi de viaţă lungă; pătruns de foc, mercurul devine pastă auriferă de terapie, plină de putere divină; în acest caz ea este numită Hristos sau Chrysopeea. Acest salvator, care a armonizat în el toate planurile creaţiei, poate să-şi transmită cunoaşterea şi să vindece bolile, căci el reprezintă unificarea tuturor lucrurilor şi tuturor fiinţelor. Fiu al materiei primordiale crescut în Foc şi devenit el însuşi lumină, poartă numele de copil-salamandră.

Iisus reprezintă piatra masculină, Mercurul Spirit, mărturia şi profeţia, iar Maria, piatra feminină. Uniunea lor în Dumnezeu şi substanţa lor unică îi face insensibili la ispitele inferioare, Mama fiind în stare fixă de condensare, iar Fiul, în stare subtilă de dizolvare; la început dublu ca *rebisul*, el reconstituie unitatea primordială, creând prin lucrarea sa interioară şi meditaţie acest corp glorios nemuritor.

Astrologie: Soarele şi Saturn nu au atins încă ultima perfecţiune. Acest decan nu este decât o trecere înspre Creatorul – care se situează cu mult după Saturn 11! –, deşi starea perfectă de transmutaţie a fost realizată.

Iniţiere: Nunţile mielului sunt de ordin spiritual; pentru a fi invitat, sufletul a trebuit să se înalţe la un nivel vibratoriu înalt.

Îngerul îi semnalează Sfântului Ioan că el nu este decât un slujitor al slavei divine: până în sferele cele mai înalte, ierarhia este respectată şi nu se cade în extaz în faţă creaturii, chiar angelice, ci numai în faţa Creatorului.

11. Şi am văzut cerul deschis şi iată un cal alb şi cel ce şedea pe el se numeşte Credincios şi Adevărat şi judecă şi se războieşte întru dreptate.

Alchimie: În şase zile, florile de sulf s-au transmutat în fiu al soarelui, ce poate duce mercurul filosofal la cel mai înalt punct de fixare. Zămislit de principiul masculin al Soarelui (Apele de sus sau Eterul) şi de principiul feminin al Lunii (Apele de jos), el integrează toate energiile. Materia roşie-rubinie este resuscitată, dar epurată: corpul spiritual al regelui vede lumina zilei şi surpriza este prin Apollo, Soarele. Acest aur mistic reprezintă Sfântul-Duh; remediul său vindecă mai întâi sufletul

incarnat, apoi corpurile impure. Incorporat în toate cele înainte de a fi purificat, el reprezintă lumina interioară, sămânţa creatoare a Verbului, şi este dovada că Divinitatea poate fi găsită chiar şi în Materie.

Perfect pur, el poate să încalece licornul şi să transmită harul său.

Zodiac alchimic: decan 35

• Leul, regent Soare 5, decan Jupiter 9

În acest semn produs de foc, Jupiter îşi exaltă şi mai mult flacăra moralităţii şi echităţii sale.

• Semn opus Vărsătorului, regent Saturn 11, decan Mercur 3

Saturn 11 este de acum înainte perfect transmutat prin puritatea regăsită a lui Mercur care, înveşmântat în lumina soarelui precum femeia sacră, a adoptat sublimele ei calităţi: fidelitatea şi loialitatea.

Învingător al propriei lui negativităţii, Saturn 11 este transportat de razele solare până la al şaptelea cer; după ce a urcat pe toate palierele roţii, el tronează acum în toată slava sa în Vărsător.

Iniţiere: La un eşalon superior, acest împărat cu calul său imaculat îl evocă pe călăreţul (capitolul 6, 2) care a pornit mândru, cu cele mai curate intenţii, pe bidiviul său alb, să cucerească Lumina şi Adevărul cu arcul său.

12. Iar ochii lui sunt ca para focului şi pe capul lui sunt cununi multe şi are nume scris pe care nimeni nu-l înţelege decât numai El.

13. Şi este îmbrăcat în veşmânt stropit cu sânge şi numele Lui se cheamă: Cuvântul lui Dumnezeu.

Alchimie: A stropi cu sânge înseamnă a transfera o energie penetrantă.

Luptătorul ermetic este mediatorul salin care uneşte apa produsă de foc cu focul apos ca să fie doar una, având calităţile amândurora. Piatra filosofală sau Chrysopeea este definitiv fixată; porumbelul lui Venus devine Phoenixul ars de Vulcan, faurul sacru al Operei în închisoarea balonului de sticlă, dar renăscând din jarul cenuşii sale. El este regele roşu desăvârşit adorat de împăraţii Pământului sau de elemente,

căci realitatea a învins aspectul înşelător al aparenţelor: proorocii mincinoşi şi regina cea falsă. Phoenixul sau pasărea de foc simbolizează aspectul masculin al sulfului, a cărui ultimă perfecţiune este numită floare sau diademă de rege.

Astrologie: Focul solar sălăşluieşte în Mercur – prinţul Cerului în decanul său din Vărsător – şi îl încoronează cu razele sale, având consimţământul lui Jupiter şi al Leului. Soarele guvernează inima şi, numai în ea, cel credincios îşi cunoaşte numele sacru (devenit totodată secret sub influenţa lui Saturn).

Diademele sale sunt victoriile câştigate la fiecare încercare/probă de Saturn-piatra brută înainte să devină piatră filosofală. Numele său este scris de Mercur, scribul divin. Haina sa vopsită cu sânge a primit culoarea roşie a lui Marte, executorul Legii. Verbul este de asemenea incarnat de Mercur, care este de acum înainte ireproşabil.

Iniţiere: Ochii prinţului solar strălucesc de focul lui Tiphereth. Numeroasele sale cununi îi confirmă suveranitatea peste toate tentaţiile. Provenit din experienţele terestre, numele spiritual este dificil de transmis, căci şi-a trăit propriile suferinţe într-o manieră specifică, haina stropită cu sânge fiind mărturia: bătălia pentru Lumină a fost câştigată cu greu, cu preţul propriei substanţe vitale...

Numele său exoteric este Credincios şi Veritabil. Cuvântul lui Dumnezeu sau transmiţător al Verbului este numele său ezoteric, dar numai el îşi cunoaşte identitatea nemuritoare gravată în memoria Spiritului şi a lumii.

14. Şi oştile din cer veneau după El, călare pe cai albi, purtând veşminte de vison alb, curat.

15. Iar din gura Lui ieşea sabie ascuţită ca să lovească pe păgâni cu ea. Şi El îi va păstori cu toiag de fier şi va călca teascul vinului aprinderii mâniei lui Dumnezeu, Atotţiitorul.

16. Şi pe haina Lui şi pe coapsa Lui are nume scris: Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor.

Alchimie: Spada sau sabia luptătorului ermetic face aluzie la focul secret al filosofilor. Vergeaua de fier evocă nitul ce trebuie plantat pentru a fixa materia volatilă amestecând-o prin macerare cu cea fixă: Fiul soarelui este fixat printr-un cui

triplu sau o triplă rotaţie şi fermentaţie. Teascul vinului este elixirul vindecării: el este împăratul elementelor şi domnul încercărilor la care a fost supusă piatra.

Astrologie: Sublimate de focul Leului, armatele Cerului lui Saturn 11 sunt adunate de Mercur. Jupiter dobândeşte o etică justiţiară şi operaţională nouă în decanul său; regent al coapsei, el îl lasă pe scribul său să înscrie numele divin al biruitorului. Verbul mercurian trebuie să ştie să devină armă tăioasă, în timp ce rigoarea lui Saturn şi Jupiter furnizează vergeaua de fier.

Iniţiere: Oştile cereşti sunt alcătuite din iniţiaţi care au obţinut şi ei coroana luminii şi a adevărului; înveşmântaţi în in imaculat şi călare pe cai albi, ei îşi arată starea de puritate şi nevătămare.

Sabia ascuţită este Verbul divin, clar, net, incisiv şi irefutabil precum razele soarelui: împăratul acestui Cer domneşte viguros, căci niciun suflet nu trebuie să se mai rătăcească de la calea sacră. Aşa cum Dumnezeu nu are nume, dar le poate purta pe toate, alte două nume sunt înscrise pe veşmântul şi coapsa sa, garanţie a capacităţii sale de a progresa: dominându-i pe toţi regii falşi ai Pământului, el are acces la cele mai înalte sfere spirituale. Tot aşa, Spiritul uman victorios după dificilul periplu iniţiatic va putea primi, la un alt nivel, titlul de Împărat al împăraţilor şi Domn al domnilor.

17. Apoi am văzut un înger stând în soare; şi a strigat cu glas puternic, spre înaltul cerului: „Veniţi şi vă adunaţi la ospăţul cel mare al lui Dumnezeu,

18. Ca să mâncaţi trupurile împăraţilor şi trupurile căpeteniilor şi trupurile celor viteji, şi trupurile cailor şi ale călăreţilor lor, şi trupurile tuturor celor slobozi şi celor robi, şi celor mici şi celor mari."

Zodiac alchimic: decan 36

• Leul, regent Soare 5, decan Marte 1

Soarele îi are în vedere pe regi şi pe cei puternici.

Marte va deveni şi mai pur: pentru a-şi distruge vechiul aspect negativ, cheamă în ajutor căpeteniile militare sau civile, caii şi călăreţii al căror stăpân este.

• În opoziţie cu Vărsătorul, regent Saturn 11, decan Venus 7

Vărsătorul, semn al puterii divine, al sintezei şi al viitorului, le oferă păsărilor împărăţia sa din spaţiu.

Saturn 11 îşi recâştigă Cerul iluminat de Focul solar, unde el instaurează Lumina şi Adevărul.

Venus, devenită Urania, transcende carnea şi prezidează banchetul. Apelul lansat de Verb cheamă la ospăţul divin, Saturn 11 îşi va putea pune în vigoare coasa justiţiară, împreună cu răzbunarea lui Marte. Nimic din ce a făcut dovada unui exces de orgoliu – Soarele – sau de aservire – Saturn – nu trebuie să fie cruţat pe Pământ, ci devorat de spiritele mici, care sunt păsările atmosferei terestre.

Iniţiere: Ospăţul la care a invitat Dumnezeu propune carnea omului, căci corpurile fizice nu mai au loc şi raţiune de a exista. Acest festin eliberează definitiv din roata incarnărilor. Odată dispărută „tunica de piele", omenirea spiritualizată este gata pentru o nouă naştere: corpul de carne este înălţat la cer prin intermediul păsărilor.

19. Am văzut fiara şi pe împăraţii pământului, oştirile lor adunate, ca să facă război cu Cel ce şade pe cal cu oştirea Lui.

Alchimie: Fiara reprezintă corpul material, împăraţii Pământului, elementele, şi armatele, metalele, care au luptat împotriva elaborării Phoenixului.

Iniţiere: Multiplicitatea va încerca în zadar să lupte împotriva Unităţii, care nu are deloc nevoie de „legiuni".

20. Şi fiara a fost răpusă şi cu ea şi proorocul mincinos, cel ce făcea înaintea ei semne cu care amăgise pe cei ce au purtat semnul fiarei şi pe cei ce s-au închinat chipului ei. Amândoi au fost aruncaţi de vii în iezerul de foc, unde arde pucioasă.

21. Iar ceilalţi au fost ucişi şi cu sabia care iese din gura celui ce şade pe cal şi toate păsările s-au săturat din trupurile lor.

Alchimie: Luptătorul ermetic sau focul secret al filosofilor continuă să purifice piatra: aurul dobândeşte, la rândul lui, puritatea filosofică.

Astrologie: Razele arzătoare ale soarelui au pătruns definitiv în Saturn care, cucerindu-şi coroana cerească... **pune zodiacul la loc.** După ce a străbătut toată calea iniţiatică, a devenit un exemplu viu: el este vechiul şarpe de acum iluminat, care a împlinit lucrarea cea mai considerabilă şi merită locul cel mai bun în vârful roţii.

Refractarii la progres sunt arşi de vii de Focul electric al lui Saturn 11. Păsările – şi nu fiarele sălbatice terestre sau subterane – se regalează cu corpurile şi eurile care fuseseră aduse deja în vârf, ca să le înalţe cu aripioarele lor până la Cerul lui Saturn, sub razele iniţiatoare ale Soarelui, aducându-le astfel o revelaţie indirectă. Acţiunea lui Marte priveşte aici distrugerea definitivă... a propriilor vicii: el *este* învingătorul alchimic.

Iniţiere: Cea din urmă bătălie are loc chiar împotriva principiului Forţelor negative, pentru ultima oară adunate împotriva adevărului şi justiţiei divine. Cele patru animale unificate pot în sfârşit să recompună tetragrama divină, care le-a transmutat: 4 redevine 1, elementele Materiei sunt pătrunse de energia Spiritului, care le arde împreună.

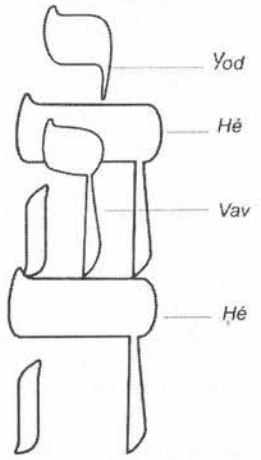

Tetragrama verticală

Proorocul cel mincinos şi fiara cea veche sunt arse de singurul foc pe care îl merită: cel al Infernului. Tot ce ţinea de viaţa carnală este învins; luptătorul spiritual este redus numai la Lumina adevăratului Graal, căci cupele poluate au fost deja golite. După această purificare a spiritului de Spirit, Forţele de lumină câştigă definitiv asupra celor de întuneric.

Verbul călăreţului roşu iluminează, distruge, *ucide* întunericul, care nu poate decât să dea înapoi în faţa strălucirii sale. Instigatorii tulburărilor eului – intelectul, emoţionalul şi corpul fizic – sunt dominaţi definitiv şi nu mai pot să acopere Adevărul. Refractarii servesc drept hrană celor rapace, împreună cu viciile pe care şi le-au exaltat prea mult. Dar, având un suflet şi un spirit viu, cei aleşi sunt eliberaţi definitiv din roata morţilor şi renaşterilor: ei au trecut dincolo de lumea aştrilor pentru a pătrunde în sfera superioară.

Cele două cupe ale lui Daath s-au întors faţă în faţă, iar cea inferioară spre cea superioară: Androginul este unificat, sfera este reconstituită, Unitatea este regăsită.

MOARTEA ŞARPELUI-SATANA ŞI NIMICIREA MORŢII

Numărul 20, Reş, Judecata de Apoi Reîntoarcerea în slavă a lui Saturn în Capricorn

Numărul 20

Fiind un 2 într-un stadiu superior, el este numit „număr vital", deoarece reprezintă repetiţia numărului 10 al ciclului universal, exprimând, pe de o parte, lumea arhetipurilor (de la 1 la 10), pe de altă parte, reîntoarcerea la dualitatea primordială Spirit-Materie (de la 10 la 20). Numărul doi al Matricei iniţiale înmulţit cu 10 al vieţii autonome indică uniunea Tatălui şi a Mamei fecunde. Aşadar, 20 are legătură cu darul cerului, al vieţii şi al universului manifestat: el reprezintă trecerea spre incarnare şi pătrunderea în Materie după dobândirea conştiinţei.

Valoarea 200 atribuită lui Reş este numărul voinţei active a Spiritului, care se propulsează într-o mişcare puternică spre ciclurile vieţii manifestate.

Litera Reş ר

În strânsă relaţie cu evoluţia, ea proiectează Forţele divine în univers şi le reînnoieşte graţie Suflului de viaţă printr-un ciclu distrugător, apoi regenerator, determinând astfel pătrunderea fecundităţii cosmice în toate lucrurile şi în toate planurile.

Germinarea, începutul, învierea, organizarea sau reconstrucţia Materiei generatoare, viaţa veşnică, protecţia divină, viaţa cosmică sunt semnificaţiile lui Reş, care elaborează con-

structia galaxiilor, a planetelor sau a Pământului. Mişcarea sa alternativă înseamnă uniunea perfectă a dualităţilor, căci litera este pusă în relaţie cu mântuirea sufletului sau cu pedeapsa veşnică în urma Judecăţii de apoi. La un nivel inferior, sufletul uman este penetrat de Spiritul pur.

Un alt simbol al lui Reş este **capul** sau mentalul, care concepe universul, memoria universală guvernată de înţelepciunea divină, conservă imaginea fiinţei umane, mică, dar importantă, căci este stăpâna împărăţiei terestre; litera incită la evitarea greşelilor – pe care omul le va comite totuşi – pentru a se uni din nou cu sursa divină. A-şi stăpâni capul constă, pentru iniţiat, în a scăpa de atracţia terestră, a urca de-a lungul arborelui vieţii şi a ajunge până la Kether, Coroana, Lumina unificatoare pură, *capul* Arborelui. Dar mai întâi a fost nevoie să cunoască şi să fie demn de dragostea lui Hochmah. Dacă îşi apără încă dorinţele egocentrice, prin aceasta el se opune chiar pătrunderii Spiritului şi este „blestemat".

În corpul uman, capul este în mod cert în raport direct cu cerul, dar mentalul inferior limitativ acumulează şi triază informaţii dispersate fără să le sintetizeze, în timp ce orice învăţătură trebuie să devină o cunoaştere trăită şi dovedită. De asemenea, mentalul inferior poate exacerba orgoliul – inclusiv cel spiritual –, ceea ce, pentru iniţiat, constituie un risc considerabil de regres: el îl poate judeca şi critica pe un altul, în loc să-şi recunoască smerit propria condiţie, atât de minimă raportată la Tot. A-şi oferi capul constă în a-şi oferi mentalul limitat conştiinţei nelimitate a lui Dumnezeu. Trecând prin nenumărate morţi şi renaşteri, care îi deschid unul câte unul plexurile, el îşi regăseşte conştiinţa superioară, o integrează şi o stăpâneşte treptat, până la unirea întru totul cu capul divin. În acest caz, primeşte darul mentalului superior sau al **intuiţiei**, ea însăşi cuvenită de drept lui Dumnezeu şi realmente „inteligentă", căci face inteligibil ceea ce nu era. Odată creată puntea dintre Dumnezeu şi om, înţelepciunea îl conduce la experienţe la început terestre, apoi cosmice; când capul este iluminat, influxurile superioare pătrund pentru ca el să regăsească Principiul şi germenele lumii noi. Dar coborârea în străfunduri – adică spre picioarele sale – este indispensabilă

pentru a urca scara spirituală şi a ajunge în Împărăţie... Or, capul este atribuit Focului, plămânii, Aerului, rinichii, Apei, abdomenul şi picioarele, Pământului, pe care trebuie deci să-l sacralizeze.

Alte aspecte ale lui Reş, **suflul vieţii veşnice** şi **principiul,** conţin tot ce decurge de aici: primul cuvânt al Facerii, *bereichit,* semnifică „la Început", căci Facerea este Cartea Începuturilor.

În sfârşit, Reş evocă **sărăcia**, căci iniţiatul nu a dus nimic cu el în afara unui suflet din ce în ce mai uşor, pe care îl oferă Sufletului lumii, înainte de a-l oferi Spiritului. Pe de altă parte, viaţa Materiei este bogată, fiind frumoasă şi seducătoare, dar săracă, întrucât este perisabilă; de aceea, orgoliul nu îşi are locul, pentru că orice fel de podoabe sunt iluzorii, deşi atât de admirate. În acelaşi fel, trebuie să se renunţe la aparenţă în favoarea esenţei: omul vechi, preocupat de „a părea, a avea şi a putea", trebuie să se ofere golit până la suflet şi chiar până la esenţa sa; umilinţa îi va permite să se înalţe, iar sărăcia aparentă ascunde o comoară interioară. El nu va pierde la schimb, căci haina sa de piele se va transforma în veşmânt de Lumină, iar bogăţia îi va fi oferită de Sufletul-Spirit, care integrează întregul univers.

Sepher Yetsirah atribuie litera dublă Reş lui **Mercur**, receptorul şi transmiţătorul Verbului în toate planurile Manifestării. Devenit psihopomp şi chtonian, el poate să însoţească sufletul în nivelurile cele mai înalte, redevenind Logos. Participă la elaborarea tuturor sferelor, transmite înaltele Energii, ţese legătura dintre capul divin şi picioarele omului, dintre bogăţia Începutului şi sărăcia creaturii, în fine, dintre planul mental şi planul spiritual. Cu Venus-Afrodita, el l-a generat pe divinul Hermafrodit sau pe Androginul primordial, pe care iniţiatul trebuie să-l reintegreze. Caduceul său ilustrează uniunea indisolubilă şi armonioasă a principiilor contrare pe calea verticală a iniţierii. Dar, inclus în corpul uman, Focul sublim al şarpelui Kundalini se străduieşte să-şi regăsească sursa divină... Acest foc este totodată cel al lui **Venus-Lucifer**, canal al Luminii divine; când a aceptat să coboare în sufletele oamenilor, ea le-a oferit o părticică din piatra sacră a clarviziunii.

Căutându-l pe Hermes, ea a trebuit să traverseze pustiul Materiei pentru a-l regăsi în Daath şi să refuzioneze cu el sub forma divinului Hermafrodit: cupa dragostei nu mai este aşezată spate în spate, ci reconstituie sfera sufletelor luminate, în sfârşit reunite cu Creatorul lor.

În ordinea inversată a planetelor şi a literelor, Reş este atribuită lui **Jupiter**, stăpân al Focului ceresc, protector divin, şef sau căpetenie a celorlalţi zei şi Început cosmic, care devine sărac dacă sufletul uman nu îl descoperă în el.

Judecata de apoi

Coborâre în Materie sau emergenţă a Materiei, această arcană îl preocupă pe aspirant... Adolescentul – pe care Cabala îl numeşte puştanul abisului – este sufletul purificat revenind din Infernul în care l-a aruncat vârtelniţa Parcelor din arcana X; el învie în lumea superioară şi vechile suflete – omul bătrân – se roagă sau se extaziază în faţa lui, omul nou: de acum înainte, el poate contempla serafimii, ultima ierarhie apropiată de Dumnezeu, cărora cele trei perechi de aripi le dau

posibilitatea să zboare indiferent unde în viaţa manifestată, interioară sau spirituală.

Alchimie

Este ultima etapă a Marii Opere: uniunea Spiritului Tatălui, a Corpului Mamei şi a Sufletului Fiului înviat. De o puritate incontestabilă, piatra filosofală unificată va transmuta ceea ce este impur şi nefast.

Învierea este ţelul vizat de alchimistul care este interesat de nemurirea Spiritului din el.

Astrologie

În zodiacul alchimic, **Saturn** îşi pune prima coroană în Capricorn, dar mai are de eliminat propriile impurităţi: separarea, suferinţa şi moartea.

Lucrarea pe cea de-a douăzecea cale, de la Binah-Saturn 10 la Kether-Saturn 11

Ea permite să se perceapă inteligenţa divină, fantasticele ei capacităţi de organizare, formele magnifice pe care le poate crea şi care nu mai ascund deloc Lumina, ca vălul templului devenit transparent: Kether este Sursa Spiritului, iar Binah, Începutul Formei.

Pentru iniţiat, pericolul acestui drum constă în a fi sedus de o magie imediată în loc să accepte învăţămintele timpului şi limitele puterii sale; într-adevăr, el trebuie să fie răbdător, să-i dea posibilitate trecutului să-i cedeze locul viitorului, să-şi distrugă ultimele iluzii şi să ştie să-şi asume situaţii terestre luându-şi responsabilităţi la toate nivelele. În fine, el trebuie să introducă energia subtilă în Materie şi să nu practice decât Binele. De abia atunci poate trece pe celălalt mal; aspiraţia sa spirituală concentrată se desfăşoară imediat ce şi-a conştientizat infinitatea; el înţelege Adevărul, măreţia şi grandoarea divină, admite că ştiinţa lui nu a putut fi eficace în toate domeniile atât timp cât nu a fost îmbogăţită de experienţă. Într-o

aparentă solitudine care purifică, el îşi dă osteneala să înţeleagă, să devină înţelept înainte să acceadă la **intuiţia directă** după o lungă meditaţie, procedând astfel la uniunea sa mistică faţă în faţă cu Dumnezeu.

În capitolul 20 al Apocalipsei

Paznicul Hăului îl închide pe şarpele-Satana timp de o mie de ani; după ce iese de acolo, este aruncat în iezerul de foc şi de pucioasă. Sufletele adormite sau moarte faţă de orice deschidere spirituală nu vor reveni la viaţă decât după altă mie de ani, când Satana va domni iarăşi.

Sufletele eliberate îşi primesc recompensa, se reîntorc la tronul cel alb al lui Dumnezeu şi domnesc tot atât de mult cât şi Hristos. **Însăşi moartea nu mai există** – viaţa fizică cu atât mai mult –, iar focul ei distrugător se autoconsumă. Rămâne numai ce este scris în Cartea vieţii pentru cei care au cucerit nemurirea. Pământul cel vechi dispare: el nu mai poate exista pentru simplu fapt că a fost sacralizat. În acelaşi timp, vechea şi încăpăţânata omenire a devenit ea însăşi cupa iubirii şi a Luminii.

1. *Apoi am văzut un înger pogorându-se din cer, având cheia adâncului şi un lanţ mare în mâna lui.*
2. *Şi a prins pe balaur, pe şarpele cel vechi, care este diavolul satana şi l-a legat pe o mie de ani.*
3. *Şi l-a aruncat în adânc şi l-a închis şi a pecetluit deasupra lui, ca să nu mai amăgească popoarele, până ce se vor sfârşi cei o mie de ani. După aceea trebuie să fie dezlegat câtăva vreme.*

Alchimie: Operaţia purcede la o primă trecere a Acheronului, adevărată nimicire a metalelor, care mai întâi distruge, apoi dă posibilitatea renaşterii. Panaceul va suprima orice negativitate, după ce a suferit el însuşi supliciul Focului în Leu.

Zodiac alchimic: decan 37

• Capricornul, regent Saturn 10, decan Saturn 10

Capricornul este semnul arhitecturii universale, al ciclurilor de moarte şi de viaţă, al înălţării prin umilinţă, verticalitate, rigoare absolută şi ajutor dat celui de alături să urce spre Lumină.

Saturn guvernează crucea care ordonează haosul, instaurează legea divină a cauzei şi efectului, inclusiv pentru el însuşi, vechiul Satana: asceza, purificarea, disciplina, sacrificiul şi tăcerea sunt de acum înainte idealurile lui. De trei ori puternic în Cerul, semnul şi decanul său, el nu mai propune decât cicluri de existenţă fericită pe cele trei planuri.

• În opoziţie cu Racul, regent Lună 4, decan Lună 4

Racul guvernează memoria trecutului şi rădăcinile.

Luna indică sfârşitul vieţii terestre şi viitoarea lămurire a misterelor. Tripla sa oglindă devenită clară îl primeşte pe noul Saturn, a cărui Materie sublimată este perfect eliberată de prima ei opacitate. Ultimul reflex al acestei Ape în prezent e curat, îl exorcizează pe şarpele-Satana; eliberat de orice karmă, el îşi schimbă pielea după ce a sfărâmat cercul infernal al lui Uroboros: devenit stăpân al culmii zodiacale, el îşi pune coroana şi îmbracă veşmânt de lumină. Acest nou regent al sferelor superioare deţine cheile Împărăţiei, ale Abisului infernal şi ale Hăului adânc, ca şi pe cele ale mentalului inferior, care nu mai are drept de cetăţenie.

Iniţiere: Satana, şarpele arhaic şi diavolul sunt tot atâtea ilustrări ale vechilor rezistenţe ale eului. Îngerul eliberează din amăgirea lui noua omenire pentru un timp îndelungat, dar îi va da iarăşi drumul pentru a o pune la încercare, căci este bine să i se întărească mereu credinţa. O mie este numărul atribuit lui Alef, în relaţie cu Berbecul, semnul renaşterilor; aşadar, este vorba de un nou circuit al incarnărilor sau mai degrabă de trei, căci 360 × 3 = 1 080 de ani.

4. *Şi am văzut tronuri şi celor ce şedeau pe ele li s-a dat putere să facă judecată. Şi am văzut sufletele celor tăiaţi pentru mărturia lui Iisus şi pentru cuvântul lui Dumnezeu, care nu s-au închinat fiarei, nici chipului ei, şi nu au primit semnul ei pe fruntea şi pe mâna lor. Şi ei au înviat şi au împărăţit cu Hristos o mie de ani.*
5. *Iar ceilalţi morţi nu înviază până ce nu se vor sfârşi cei o mie de ani. Aceasta este învierea cea dintâi.*

Alchimie: Leul roşu devine leul roşu înaripat, balaurul a năpârlit... Din veninul cozii sale s-a născut panaceul sau remediul universal al celor trei regnuri, mineral, vegetal şi animal, care le acordă o fertilitate constantă.

Culoarea solară dă elixirul roşu şi lapisul este definitiv fixat: sufletul sau *rebisul* şi spiritul sau Phoenixul au pătruns în materie. Tatăl şi Fiul sunt Una, moartea nu mai există: este încununarea Marii Opere.

Zodiac alchimic: decan 38

• Capricornul, regent Saturn 10, decan Venus 2

Saturn guvernează tronurile şi Venus împarte cu el balanţa judecăţii.

• Semn opus Racului, regent Lună 4, decan Marte 8

Apa lunară, în prezent limpede, evocă sufletele purificate ale martirilor.

Marte 8 îl ajută pe Saturn în acţiunea lui echitabilă şi readuce vechii săi martiri la viaţa spirituală; responsabili ai vechilor decapitări, ei reprezintă împreună capul şi moartea.

De acum, ei pot să judece cu discernământ şi compasiune, domnind o veşnicie al cărei număr este raportat la Saturn: 10^3 este sublimat.

Iniţiere: Ioan vede sufletele, căci cel de-al treilea ochi i s-a deschis: el percepe corpurile subtile ale aleşilor înviaţi în corpul lor de lumină, care domnesc tot atât de mult cât sunt întemniţate Forţele negative, ce le vor pune încă o dată la încercare. Dar ei cunosc în prezent marile adevăruri şi dispun de criterii experimentale, care le fac alegerile sigure şi senine, căci aceşti martiri decapitaţi şi-au oferit mentalul celui al lui Dumnezeu.

6. *Fericit şi sfânt este cel ce are parte de învierea cea dintâi. Peste aceştia moartea cea de a doua nu are putere, ci vor fi preoţi ai lui Dumnezeu şi ai lui Hristos şi vor împărăţi cu El o mie de ani.*
7. *Şi când se vor sfârşi cei o mie de ani, satana va fi dezlegat din închisoarea lui.*

Alchimie: Nimic nu va putea să oprească puterea pietrei devenite pulbere, care – de acum înainte necondensată – se pregăteşte de înviere după ce a fost macerată.

Înmulţirea din 1 000 în 1 000 continuă.

Astrologie: Sufletele încă timorate vor trebui să aştepte, în decanul-purgatoriu al lui Marte 8, un nou tur al roţii. Această primă înviere este cea a sufletelor care se i dăruiesc lui Hristos, capabil să îl transforme pe Saturn în Sat'Uranus, fiul lui Uranus şi al Luminii. Dar, la scară umană, un mileniu este o durată extrem de lungă. Începând din semnul său pământesc, Satana-Saturn va ispiti în continuare masele, reflectându-se în oglinda unei Luni care domneşte asupra trecutului.

Iniţiere: Cu răbdarea sa nemuritoare şi infinită, Dumnezeu a aşteptat ca în omenire să se trezească dorinţa de evoluţie: cei recalcitranţi se întorc în oceanul sufletelor, după ce şi-au pierdut identitatea şi memoria incarnărilor. Totul trebuie să reînceapă de la zero, căci Răul a fost prea deseori ales şi acceptat. Dar moartea spiritului nu îi pândeşte pe cei înviaţi, nici pe Phoenixul care renaşte din propria cenuşă: o domnie îndelungată îi aşteaptă în ceruri, alături de Hristos.

Evident, Satana va reapărea... imediat ce sufletul va reveni în lumea Materiei, al cărei ispititor absolut este.

8. *Şi va ieşi să amăgească neamurile, care sunt în cele patru unghiuri ale pământului, pe Gog şi pe Magog şi să adune la război; iar numărul lor este ca nisipul mării.*

Alchimie: Multe alte transmutaţii rămân să se împlinească, multe alte îngrijiri vor fi de dat graţie *panaceului,* căci răul şi suferinţa sunt peste tot.

Iniţiere: Gog şi Magog sunt guvernatorii întunecaţi ai naţiunilor care se complac în propriile vicii; ei luptă împotriva puterii divine, căci reprezintă dualitatea şi iluzia care vor perverti noile suflete: Gog este alter ego şi reflectare a lui Ma-Gog, care zace în Apele lui Ma.

9. *Şi s-au suit pe faţa pământului şi au înconjurat tabăra sfinţilor şi cetatea cea iubită. Dar s-a pogorât foc din cer şi i-a mistuit.*
10. *Şi diavolul, care-i amăgise, a fost aruncat în iezerul de foc şi de pucioasă unde este şi fiara şi proorocul mincinos, şi vor fi chinuiţi acolo, zi şi noapte, în vecii vecilor.*

Alchimie: Materia ordinară nu va mai avea câştig de cauză din momentul în care aspiră să fie spiritualizată. Focul lui Vulcan, marele fierar alchimic, îşi va asuma sarcina să o purifice.

Cerul şi pământul fuzionează într-o masă sticloasă, aurul lichid al tinereţii veşnice, piatra apei filosofilor sau lapisul mercurial, care transmută toate metalele de mică valoare în propria natură celestă, inclusiv aurul vulgar.

Astrologie: Decanul lui Marte 8 reaminteşte pentru ultima oară ispitele inferioare, în timp ce Venus deschide în Capricorn tabăra sfinţilor. Racul sau locul natal al omenirii reprezintă în prezent cetatea iubită de Dumnezeu; rigoarea lui Saturn veghează la puritatea ei: recâştigându-şi cel de-al şaptelea Cer, el devine Slujitorul divin.

Iniţiere: Vechiul întuneric inert şi pasiv al Satanei nu poate decât să dea înapoi, căci Lumina divină este pură energie de Foc. Puterile Forţelor întunecate ale lui Gog şi Magog slăbesc în faţa ei; ele atacă cetatea celor aleşi, dar Saturn 11 îşi trimite fulgerul...

Întrucât este menită să evolueze, omenirea nu va mai comite greşelile grave din trecut. Aşadar, diavolul dispare ca atare împreună cu cei doi acoliţi. Acest duşman al sufletului este distrus într-o cădere vertiginoasă, ce merge de la Kether la iezerul de foc şi mai jos încă decât Infernul.

11. Am văzut apoi un tron mare alb, şi pe cel ce şedea pe tron, iar dinaintea feţei lui pământul şi cerul au fugit şi loc nu s-a mai găsit pentru ele.

12. Şi am văzut pe morţi, pe cei mari şi pe cei mici, stând înaintea tronului şi cărţile au fost deschise şi altă carte a fost deschisă, care este cartea vieţii, şi morţii au fost judecaţi din cele scrise în cărţi, potrivit cu faptele lor.

13. Şi marea a dat pe morţii cei din ea şi moartea şi iadul au dat pe morţii lor, şi judecaţi au fost, fiecare după faptele sale.

Alchimie: Cele douăsprezece cicluri odată traversate de materie, negativitatea zodiacului nu mai are putere: o ultimă sublimare a pietrei filosofale îi va permite să se pulverizeze peste metalele vulgare şi să transforme aceste slugi, care sunt

metalele vulgare, în împăraţi. Opera este săvârşită când 7 nu va mai da decât 1 după 24 de sublimări: cele 7 metale sunt unificate într-unul singur şi devin însufleţitoare, graţie aurului lichid şi pietrei mercuriale.

Zodiac alchimic: decan 39

• Capricornul, regent Saturn 10, decan Mercur 6

Capricornul păstrează în memorie orice lucru şi Saturn nu face concesii.

Scrib şi orator divin, Mercur deschide cartea vieţii şi îi însoţeşte pe cei morţi şi chiar Moartea în sfera infernală.

• Este opus Racului, regentă Lună 4, decan Jupiter 12

Luna regurgitează sufletele oamenilor şi Jupiter 12 ştie foarte bine cum să le judece; tot atât de bătrân ca şi lumea, acest rege al Vieţii posedă cunoaşterea începutului timpului.

Albeaţa Lunii a decolorat marele tron al Capricornului devenit alb, de acum înainte tot atât de pur şi strălucitor ca şi ea (în astrologie, un „tron" este şi domiciliul unei planete).

Saturn, regent al ciclurilor de moarte, este şi regentul ciclurilor de renaştere. Împreună cu Luna, el purcede la o ultimă judecată pe marea lui Jupiter 12 şi pe pământul lui Mercur 6, care îşi dau morţii.

Iniţiere: Alesul percepe imensa anvergură şi grandoarea Demiurgului sub aspectul său de organizator cosmic, dar nu îndrăzneşte să îl numească, întrucât nu poate fi cunoscut.

Cabaliştii ştiu că sfera lui Kether este de un alb sclipitor. Tronul imaculat, care reprezintă puterea supremă şi perfectă, serveşte drept pană pentru Pământ şi chiar pentru vechiul Cer al lumii astrale: el posedă ultima revelaţie şi transcendenţa absolută.

14. Apoi moartea şi iadul au fost aruncate în râul de foc. Aceasta e moartea cea de a doua: iezerul cel de foc.

15. Iar cine n-a fost aflat scris în cartea vieţii, a fost aruncat în iezerul de foc.

Astrologie: Mercur 6, care deţine cheia celor trei planuri, deschide iezerul de foc, care face să dispară definitiv Răul, pe care Jupiter 12 sfârşeşte prin a-l nimici.

Ca un contabil bun, Mercur notează numărul celor prezenţi în cartea vieţii. În divinul mesager se recunoaşte un

maestru de perfecţiune: nămolul împuţit al lui Baphomet, devenit Licornul de Lumină.

Iniţiere: Această ultimă moarte definitivă îi extermină pe cei distrugători. Moartea, care a devorat atâtea vieţi, este şi ea nimicită în calitatea ei de negare a Vieţii, ce renaşte mereu ca un Phoenix.

IERUSALIMUL CERESC

Numărul 21, Tav, Lumea/Universul
Cel de-al doilea Cer al lui Saturn transcens şi Vărsătorul

Numărul 21

Este egal cu 3 (numărul generator al celor trei planuri ale Manifestării) înmulţit cu 7 (triumful ei), adică toate nivelurile creaţiei, realizarea desăvârşită a evoluţiei, de trei ori septenarul realizat pe cele trei planuri. Treimea înmulţită cu cele 7 Ceruri cosmice îşi atinge completitudinea şi împlinirea. 21 poate fi analizat şi ca 20 (dublul ciclului alternativ) + 1 (Unitatea divină şi Focul ei creator). El este totodată 1 (Dumnezeu însuşi), la care se adaugă 4 (organizarea universală) înmulţit cu 5 (omul realizat). În fine, ca 2 + 1 = 3 (manifestarea Conştiinţei cosmice trinitare), 21 reînnoieşte ciclurile evolutive. El este singurul număr din Tarot care îşi poate permuta cifrele cu cele ale lui 12; observând cerul de pe Pământ, omul, odată eliberat, îl poate găsi din nou.

Valoarea 400, atribuită lui Tav, 20^2 , este numărul Celui ce nu mai poate fi numărat şi exprimat, sublimarea numărului 4 al tetragramei sacre, al crucii celor 4 elemente şi al Pământului pe viitor spiritualizat.

Litera Tav ♬

Unind macrocosmosul şi microcosmosul, ea este simbolizată de **crucea** sau perfecţiunea celor create, căci cercul este divizibil prin crucile oblice sau perpendiculare. Semnătură a absolutului şi a forţelor Unităţii, ea reprezintă mai întâi cele

patru membre simbolice ale corpului divin sau ale creaţiei manifestate şi germenele ce a explodat în cele patru orizonturi ca să genereze diversitatea formelor; întrucât rezumă Totul, ea incorporează ştiinţa integrală. Orientate spre infinitul spaţiului şi al timpului, braţele sale orientează şi echilibrează viaţa şi coordonează în mod inteligent cele patru elemente prin mişcarea perfect reglată a *zvasticei*. Întrucât Fiul divin a consimţit la sacrificiul său pe crucea Materiei, ea este totodată crucea sa şi poartă în centru trandafirul roşu înflorit al Spiritului. Mai este steaua cu patru raze a Adevărului absolut, a purităţii şi rigorii, care îi luminează aspirantului cele patru orizonturi. Ea se raportează deci la toate nivelurile universului.

Marca, semnul sunt alte atribute ale lui Tav: fiecare element al Manifestării este semnat de Dumnezeu şi sufletul uman nu face excepţie de la regulă. Cain purta un semn între ochi ca o promisiune de reîntoarcere, o marcă însângerată a fost desenată de evrei pe poarta lor pentru a se proteja împotriva celei de-a zecea plăgi abătute peste Egipt, iar Iezechiel vede pecetea divină pe fruntea oamenilor de bine... Semnul şi marca îndepărtează aşadar moartea, fie ea fizică, psihică sau spirituală.

Literă dublă, Tav este atribuită de Sepher Yetsirah **Lunii**, dar este vorba de Luna primordială, Mama-Natură divină, soţia Tatălui, Marea Zeiţă-Matrice a vieţii. Această Lună cosmică generatoare a lumii se numea **Soma**; în calitate de sursă a Spiritului, ea a provocat naşterea lui Mercur, planeta mentalului. Acest zeu (masculin şi numit **Sin** de mesopotamieni, în timp ce Soarele era feminin) a fost venerat timp de milenii şi a fost considerat deseori mai important ca zeul Soare, noaptea având putere asupra zilei din moment ce ea o zămisleşte; Sin simboliza viitorul, ritmul timpului şi iniţierea în Mistere. El era „zeul cu barca sacră asemănătoare Lunii în creştere ce plutea de la un capăt al cerului la altul".

Soma-Sin a fost deci Mama lui Mi, dar nu avea corp manifestat, căci fiinţele sistemului solar nu au fost destul de subtile să dobândească mentalul său superior. Actualmente, ea îşi transmite energia *via* Saturn – stăpânul timpului cosmic –

al cărui substitut, **Chandra** – satelitul lunar –, guvernează Apele lui Ma şi veghează asupra ciclurilor timpului terestru, a mareelor, fertilizării şi gestaţiei. Această Psyche (suflet) menţine omenirea pe crucea sa terestră prin emotivitate, căci ea reprezintă feminitatea, sensibilitatea, imaginaţia, copilăria, lumea interioară, iniţierea în mistere şi intuiţia, ca şi frământările imaginare, fantasmele, confuzia, vulnerabilitatea, pulsiunile instinctive şi închisoarea sufletului sau corpul fizic. Ea a fost la originea luptei dintre Forţele întunericului şi Forţele luminii, dar a fost menită gestionării emotivităţii umane pentru ca cei aleşi să poată regăsi energiile pure ale Somei.

În ordinea inversată a literelor şi planetelor, Tav este legată de **Saturn**, stăpânul timpului ceresc, al organizării cosmice, al ritmurilor de viaţă şi al crucilor astrologice.

Lumea

Omenirea ajunge să fie mântuită după unificarea perfectă a polarităţilor; noua ei stare androgină este încununată ca perfecţiune, templu al Creaţiei, transcendenţă şi armonie perfectă. Corpul glorios străluceşte în cele patru unghiuri ale crucii cosmice: este învierea definitivă în lumea celestă.

Alchimie

Realizarea Operei recompensează eforturile adeptului: şarpele căruia i s-au amputat aripile a înviat în şarpe de Lumină. Mai înainte pătruns de mercurul material, el a evocat viaţa lumii sensibile; actualmente, mercurul spiritual sau viaţa divină l-a atins cu harul său: vechea piatră brută saturniană este metamorfozată în diamant cosmic, ale cărui 144 de faţete sunt insuflate de sublima vibraţie a Spiritului. Cea de-a doua traversare a Acheronului – sau cea de-a doua trecere prin Cerul lui Saturn transcens – motivează reuşita perfectă a Operei: fixul a devenit volatil şi şarpele crucificat sau spiritul volatil fixat îl reprezintă pe Hristos pe crucea cosmică, precum Iisus pe cea de pe Golgota. Înmulţirea atinge coeficientul de 10 000 în 10 000 şi Cadmus străpunge inima şarpelui. Pasărea alchimică universală este alcătuită din corb – Putrefactio –, din lebădă – Albedo –, din păun – Irisatio – şi din Phoenix – Rubedo: „Eu sunt negrul albului şi roşul albului şi galbenul roşului; anunţ adevărul şi nu mint deloc", spune ea. Simbol al tetragramei reabilitate, ea glorifică viaţă fizică odată ce este plină de Spirit.

Conştiinţa alchimistului se oferă astfel total conştiinţei universale.

Astrologie

În zodiacul alchimic, **Vărsătorul** va exalta puritatea lui Saturn, revelând Ierusalimul ceresc.

În opoziţie cu Saturn 11 sau Soarele spiritual central, Soarele fizic al Leului iluminează şi glorifică zodiacul, al cărui centru magnetic este.

Lucrarea pe cea de-a douăzeci şi una cale, de la Hochmah-Neptun la Kether-Uranus

Ea reprezintă Cauza cauzelor şi totalitatea cosmosului, Împărăţia cerurilor absolut inteligibilă. Este totodată microcosmosul deja perfect conţinut în gândirea divină, după cum

îşi guvernează moartea şi învierea dacă ajunge la o puritate desăvârşită. Spiritul nemuritor adoptă sufletul individual, îl absoarbe şi şi-l dăruieşte sieşi într-o fuziune binecuvântată, pe care a visat-o îndelung. Acesta din urmă accede la cele mai înalte surse ale înţelepciunii Mamei-Hochmah, în acelaşi fel îmbrăţişată de Tatăl-Kether. Slava Manifestării pătrunde în Malkuth, devenit demn de Creatorul său. Hochmah, ilustrarea Mamei primordiale Gaia şi a haosului originar, conţine în sânul său Apa de Viaţă universală, însufleţită de puternica energie produsă de foc a lui Uranus, reprezentareaTatălui care tronează pe Arborele *sefiroţilor*. După ce şi-a câştigat nemurirea, *mica sa logodnică* ajunge în vârful lui, în inima marelui triunghi, în Daath.

Misterul misterelor este în acest caz revelat sufletului uman eliberat din timpul finit, el îl „cunoaşte" pe Dumnezeu, este recunoscut de El, stă în faţă Lui şi îl vede faţă în faţă, după cum şi El se oglindeşte în dânsul. Sufletul adoptă perfecţiunea Unităţii şi această uniune îl face să atingă un punct de la care nu mai există întoarcere metafizică.

Pentru iniţiat, această cale indică în acelaşi timp separarea şi reunirea, moartea şi învierea, căci sacrificiul său consimţit şi inevitabil a meritat contactul cu Tatăl-Mamă, care revelează în mod direct misterul. El crucifică de asemenea trecutul, face să renască prezentul etern şi îi oferă o nouă viaţă într-o totală libertate de conştiinţă. Şi-a dăruit corpul şi sufletul căutării cu încredere nedezminţită, hotărâre şi devoţiune la fiecare încercare. Regenerat şi redevenit în interior androgin, poate câştiga accesul la lumea superioară, fericit să se fi sacrificat pentru a i se oferi lui Dumnezeu. Devenit semnul de viaţă al crucii Tau a lui Venus, aceasta îşi reflectă strălucirea la toate nivelurile, semnând apoteoza şi reuşita ciclurilor existenţei sale.

În capitolul 21 al Apocalipsei

Un nou Cer şi un nou Pământ coboară din împărăţie: Ierusalimul ceresc, templul lui Dumnezeu, soţia mielului promisă

învingătorului. La nivel vibratoriu, totul se schimbă în această sferă înaltă, inclusiv Pământul, devenit subtil...

Ierusalimul ceresc este manifestarea perfectă a Creatorului în creatura Sa şi 4 terestru a redevenit 1 ceresc.

Fundaţiile Ierusalimului cosmic – care este de fapt una – sunt bazate pe cruce – esenţa numărului 4 –, pe pătrat – substanţa sa – şi pe cub – glorificarea (toate atribute ale lui Saturn).

1. *Şi am văzut un cer nou şi un pământ nou. Căci cerul cel dintâi şi pământul cel dintâi au trecut; iar marea nu mai este.*

Alchimie: Nu mai predomină nici elementul lichid, nici elementul solid: a rămas numai pulberea de proiecţie, devenită panaceu subtil.

Odată glorificat, Saturn devine patronul alchimiştilor, paznicul Misterelor şi iniţiatorul lor.

2. *Şi am văzut cetatea sfântă, noul Ierusalim, pogorându-se din cer de la Dumnezeu, gătită ca o mireasă, împodobită pentru mirele ei.*

Alchimie: Ierusalimul ceresc sau divina fortăreaţă de aur alchimic este cetatea celor patru elemente şi a celor patru vânturi, trandafirul roşu din centrul crucii, glorificarea Materiei.

Zodiac alchimic: decan 40

• Vărsătorul, regent Saturn 11, decan Saturn 11

Aici Vărsătorul este un semn de sinteză, de dilatare spirituală şi de cooperare activă în plan.

Saturn 11* reprezintă explozia puterii divine, spaţiul sideral şi tot ce vibrează. El este cel care construieşte structura cetăţii sacre.

• În opoziţie cu Leul, regent Soare 5, decan Soare 5

Leul a devenit semnul sufletului iluminat de Spiritul lui Saturn 11.

Soarele străluceşte pentru toţi, puterea venindu-i de la Soarele spiritual central.

* Anagrama lui Sat'Uranos revelează în acest caz *Aors non tua* sau „nu mai ucide lumina" ori *Aton Ra Unos*, „Aton şi Ra", cele două divinităţi egiptene unificate ale Soarelui ce maifestă Lumina unică...

Devenit cale iniţiatică, zodiacul îşi deschide scara spiralată spre cer: spaima de moarte a dispărut, el este cheia veşniciei obţinută prin lucrare interioară.

Noul Cer poate fi cel al roţii glorificate sau al Vărsătorului înviat: eliberată din marea astrală, o planetă sacră vibrând în totalitate apare atât în unul, cât şi în celălalt.

Iniţiere: Această fortăreaţă alchimică este cea a adevărului, cea mai înaltă virtute; pierdută în timpul căderii, ea poate fi găsită numai regăsindu-l pe Dumnezeu, căruia îi aparţine. Părăsirea fortăreţei adevărului echivalează cu a deveni prizonier al propriului eu, al preocupărilor inferioare, triviale şi al grijilor cotidiene, care împiedică viziunea esenţialului. Dar fiinţa nu poate scăpa nici de calea evolutivă, nici de examenul de conştiinţă după numeroase incarnări materialiste: ea va regăsi, căutând în sine, diamantul filosofal devenit etern, imuabil şi care nu putrezeşte.

Veşmântul nupţial al acestei regine a adevărului este ţesut din pietatea şi perseverenţa iniţiatului care, zi după zi, a albit – ca o pânză de in – pictura în tonuri de gri a sufletului său, pe măsura spălării spirituale.

Întrucât termenul Ierusalim semnifică în ebraică „pace", este vorba de o cetate a dragostei, a serenităţii şi a armoniei atât dintre oameni, cât şi dintre cele două planuri ale Creaţiei, iar această pace nu poate exista decât în adevăr şi dreptate.

3. *Şi am auzit din tron, un glas puternic care zicea: „Iată, cortul lui Dumnezeu este între oameni şi va sălăşlui cu ei şi ei vor fi poporul Lui şi însuşi Dumnezeu va fi cu ei.*
4. *Şi va şterge orice lacrimă din ochii lor şi moarte nu va mai fi; nici plângere, nici strigăt, nici durere nu vor mai fi, căci cele dintâi au trecut."*

Alchimie: Tatăl-Soarele, Mama-Luna şi Fiul-Mercur sunt uniţi în piatra înviată în toată puritatea ei.

Astrologie: Semnul de Aer al Vărsătorului creează legătura dintre cele două lumi, făcând să pătrundă dragostea şi lumina în Materie. Ea este ridicată în slăvi de cele două semne de Aer-Spirit şi de Foc-Suflet, unul penetrându-l pe celălalt cu propria-i iradiere.

Calea iniţiatică odată trecută, întregul zodiac străluceşte. Cu călduroasa asistenţă a Soarelui, Saturn 11 devine consolatorul şi duiosul păstor al oiţelor rătăcite revenite la stână.

Iniţiere: Templul divin se deschide pentru cei aleşi; precum nişte copii minune, s-au întors la casa Tatălui... Splendida Femeie-Cetate-Lumină îşi opune strălucirea cetăţilor prostituate ale vechiului Babilon. Cetatea sfântă iubeşte şi respectă poruncile celui Veşnic, a cărui voce puternică informează că Legământul este de acum înainte împlinit şi El va fi prezent printre ei.

Nicio sursă de necaz nu va mai exista, nici măcar moartea: ei pot „mânca acum din roadele pomului nemuririi", căci paznicii serafimi şi-au lăsat jos sabia de Foc care se roteşte...

Chiar şi pe Pământ, cei care caută Lumina primesc aripile marelui vultur, regala **intuiţie**, însoţită de clarviziune şi înţelepciune.

5. Şi Cel ce şedea pe tron a grăit: „Iată, Eu le fac pe toate noi." Apoi a zis: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt credincioase."

6. Şi iar mi-a zis: „Făcutu-s-a! Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul. Celui ce însetează îi voi da să bea, în dar, din izvorul apei vieţii.

7. Cel ce va birui va moşteni acestea şi-i voi fi lui Dumnezeu şi el va fi Mie fiu."

Alchimie: Marea operă a generat nectarul ce dă viaţă şi cele patru elemente reintegrează cercul originar.

Zodiac alchimic: decan 41

• Vărsătorul, regent Saturn 11, decan Mercur 3

Mercur îl reprezintă pe Fiul divin care favorizează orice lucru frumos şi nou, iar Saturn este Tatăl... sau setea.

• În opoziţie cu semnul Leului, regent Soare 5, decan Jupiter 9

Soarele este de asemenea simbolul Fiului, iar Jupiter, al Tatălui sau al cosmosului, a cărui roată face bucla dintre Alfa şi Omega.

Zodiacul alchimic începe cu Capricornul – primul semn al lui Saturn – şi se termină cu Vărsătorul – în cel de al doilea semn; după parcursul său, Vărsătorul este gata să devină Apa

sa lustrală, luminată de inima Soarelui Fiului, Soarele spiritual central al Tatălui – Saturn 11 – şi Soarele fizic al Leului.

Iniţiere: La finele lucrării, fluidul originar al lui Maim reconstituit va potoli setea pelerinilor din deşert, sursă de viaţă pe care nimeni nu poate şi nu trebuie să o plătească, contrar vechilor uzanţe.

După douăzeci de capitole de încercări – trebuie multă răbdare şi perseverenţă pe calea iniţiatică! –, Dumnezeu acordă recompensa, căci El nu a pedepsit decât din dragoste: sufletul care va învinge va trebui să fie puternic ca să transmită, orice s-ar întâmpla, învăţătura sacră.

Tatăl îi apără deci pe copiii Săi şi promite să le potolească setea la izvorul Dragostei-Spirit veşnic însufleţit al Vărsătorului de Apă, Ganimede, paharnicul zeilor, omul Vărsătorului.

8. Iar partea celor fricoşi şi necredincioşi şi spurcaţi şi ucigaşi şi desfrânaţi şi fermecători şi închinători de idoli şi a tuturor celor mincinoşi este în iezerul care arde, cu foc şi cu pucioasă, care este moartea a doua.

Alchimie: Alchimiştii cei nepricepuţi nu pot produce decât pietre lipsite de orice virtute, care vor fi distruse în foc.

Astrologie: Dubla prezenţă a lui Saturn în semnul său şi a lui Jupiter în decanul său solar edictează judecata karmică. Dumnezeu reaminteşte că cei care refuză calea spirituală – sau identificarea cu intenţia divină – vor sfârşi în focul teribil şi purificator al iezerului infernal.

Iniţiere: Rebelii nu au luat decizia corectă, căci Dumnezeu respinge de milenii viciile majore care ţintuiesc omenirea pe roată şi o împiedică să-şi ţină promisiunea de a se reîntoarce: laşitate, ipocrizie, minciună, superstiţie, cruzime, omucidere, lubricitate, magie neagră, idolatrie... sunt tot atâtea justificări ale mâniei Sale.

9. Apoi a venit unul din cei şapte îngeri, care aveau cele şapte cupe pline cu cele şapte pedepse de apoi, şi a grăit către mine zicând: „Vino să-ţi arăt pe mireasa, femeia Mielului."

10. Şi m-a dus pe mine, cu duhul, într-un munte mare şi înalt şi mi-a arătat cetatea cea sfântă, Ierusalimul pogorându-se din cer, de la Dumnezeu.

Alchimie: Cele şapte metale sunt glorificate, căci sunt topite în unitatea cetăţii sfinte.

Zodiac alchimic: decan 42

• Vărsătorul, regent Saturn 11, decan Venus 7

Venus 7 armonizează toate dualităţile şi adaugă o justiţie mai umană echităţii supreme a lui Saturn 11. Ea reprezintă mireasa care a găsit în sine transcendenţa Luminii şi cupa care o primeşte; slăvită de luminosul botez al Vărsătorului, ea este condusă la nunta sfântă – guvernată de Soare – cu binecuvântarea Tatălui – reprezentat de Saturn 11. Măsurile se referă în mod deosebit la structuri, ceea ce îi este specific lui Saturn.

• În opoziţie cu Leul, regent Soare 5, decan Marte 1

Soarele reîncălzeşte inimile.

Marte şi-a exaltat dorinţele, fiind reprezentat apoi de pedepsele sau biciurile care flagelează. Dar, ulterior, energia lui s-a transmutat: iată-l soţ fidel şi cedând drumul mielului!...

Iniţiere: Mireasa nu poate fi decât omenirea devenită un singur Suflet, deoarece Hristos este Sufletul lumii.

11. Învăluită în slava lui Dumnezeu. Lumina ei era asemenea cu piatra cea de mare preţ, cu piatra de iaspis, limpede cum e cleştarul.

12. Şi avea zid mare şi înalt şi avea douăsprezece porţi, iar la porţi doisprezece îngeri şi nume scris deasupra, care sunt numele celor douăsprezece seminţii ale fiilor lui Israel.

Alchimie: Roşul-materie a devenit roşul-lumină şi sângele sacrificiului, diamantul roşu alchimic.

Astrologie: Timpul terestru a fost spiritualizat de energia aeriană, Marte a devenit un înger al virtuţii şi Saturn îşi exaltă slava cerului, care străluceşte în toată dragostea Soarelui. Bijuteria cosmică este protejată de zidul lui Saturn. Cele douăsprezece semne au devenit perfect limpezi pentru Dumnezeu, care Se arăta înconjurat de sardoniu (capitolul 4, 3).

Iniţiere: Ierusalimul ceresc coborât din cer completează această viziune a Sfântului Ioan, străluceşte ca o piatră **foarte** preţioasă, cristalul fiind sublimarea mineralului devenit transparent în lumină.

13. Spre răsărit trei porţi şi spre miazănoapte trei porţi şi spre miazăzi trei porţi şi spre apus trei porţi.

14. Iar zidul cetăţii avea douăsprezece pietre de temelie şi în ele douăsprezece nume, ale celor doisprezece Apostoli ai Mielului.

Alchimie: Aurul potabil poate acţiona la toate nivelurile şi pe cele trei planuri de conştiinţă; fizic, emoţional şi mental.

Astrologie: Tot zodiacul este reprezentat în Cerul lui Saturn 11 sau în spaţiul sideral, care îl înglobează pe cel al lui Jupiter sau atmosfera terestră.

Ierusalimul ceresc *este* zodiacul sub vechea lui formă pătrată; cele douăsprezece porţi reprezintă semnele zodiacale, iar cei doisprezece îngeri, planetele lor regente. Trei semne se situează de fiecare parte a cadrilaterului, ceea ce dă douăsprezece fundamente sau baze iniţiatice; fiecare asiză poartă numele unui apostol al mielului (sau puiul Berbecului, primul semn al roţii).

Iniţiere: Tetragrama este reabilitată pe cele trei planuri. Cele douăsprezece pietre de temelie sunt cei doisprezece sefiroţi, numărându-l şi pe Daath, dublă Cupă fertilă a Androginului cosmic, şi pe Hades-Proserpina, androgin infernal steril; ei sunt raportaţi la îndrumătorii Vechiului şi Noului Testament, primul referindu-se la eu, celălalt la suflet.

15. Şi cel ce şedea cu mine avea măsură o trestie de aur, ca să măsoare cetatea şi porţile ei şi zidul ei.

16. Şi cetatea este în patru colţuri şi lungimea ei este tot atâta cât şi lăţimea. Şi a măsurat cetatea cu trestia: douăsprezece mii de stadii. Lungimea şi lărgimea şi înălţimea ei sunt deopotrivă.

Alchimie: Pătrunsă de lumina solară, trestia a devenit ramură de aur alchimic demnă să măsoare cetatea spirituală.

Astrologie: Vechiul zodiac pătrat, crucea şi careul o reprezintă de asemenea: ea este cea a unei omeniri crucificate în erorile ei. 12 000 de stadii în lungime + 12 000 de stadii în lărgime + 12 000 de stadii în înălţime sunt cei 36 de decani zodiacali şi învăţămintele lor specifice.

Măsurile sunt atribuite structurilor, apanajele lui Saturn, ca şi pătratul; înălţat la dimensiunea sa cosmică – cubul –, el reprezintă ascensiunea ajunsă la capăt a sufletului uman: fiecare din feţele sale se împarte în nouă părţi (numărul macrocosmosului) sacralizate prin crucea fixă a zodiacului, ale cărui 6 feţe desfăşurate fac 6 × 6 = 36, fazele iniţiatice ale decanilor.

Iniţiere: 36 = 9 iar 9 × 9 = 81 = 9. Este perfecţiunea absolută a noului Cer şi a noului Pământ locuit de Dumnezeu şi de familia Sa umană. 6.6.6. reîntors la fiară se topeşte împreună cu reflexul sublim 9.9.9.

De data aceasta, îngerul măsoară el însuşi cetatea sfântă, aşa cum Sfântul Ioan a făcut-o anterior în cazul templului.

Atribuite lumii celeste, numerele cubice îi confirmă frumuseţea absolută. Ea revelează de asemenea sublimarea lui 4 × 4 = 16, Casa (aici *a lui)* Dumnezeu din Tarot.

12 profeţi + 12 şefi ai triburilor lui Israel + 12 apostoli = 36 = 9...

În numerologia sacră, structura Ierusalimului ceresc este compusă din **două piramide** alcătuite din numeroase palindromuri, ce pot fi citite de la dreapta la stânga sau de la stânga la dreapta. Cetatea ar putea fi **o piramidă cu bază pătrată,** a cărei scară spiralată ar duce în vârf. Una comportă unităţile lui **Dumnezeu 1** până la 111 111 111 = de 3 ori 111.

Cealaltă este constituită de **pătratul numerelor celei dintâi** adunate în mod teosofic: Dumnezeu integrează lumea umană.

Pornind de la baza piramidei, Creaţia se topeşte unificându-se în El la vârful ei, înainte ca El să coboare spre bază, introducând la fiecare nivel numerele de la 9 la 1.

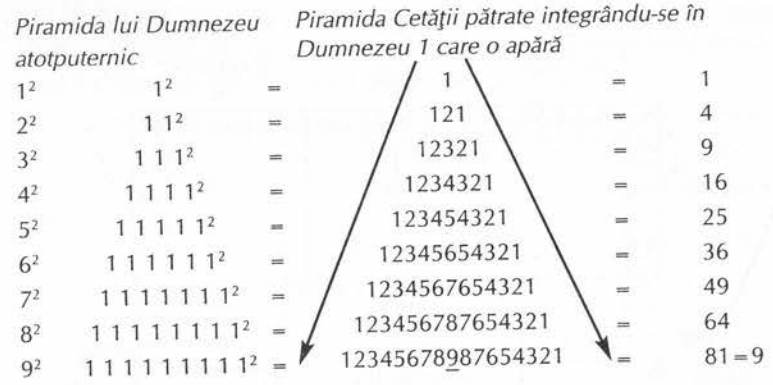

Exemplu extras din cartea lui G. Jouven, Numerele ascunse

17. Şi a măsurat şi zidul ei: o sută patruzeci şi patru de coţi, după măsura omenească, dar şi după măsura îngerului.

Alchimie: Aurul potabil poate acţiona pe cele 144 de paliere ale lumii în evoluţie.

Astrologie: Şi Saturn poate face împărţiri... **Smaraldul lui Lucifer tăiat în 144 de faţete *este* cercul zodiacal, împărţit în 144 de paliere de 2° 50'** precum tot atâtea trepte. Pictogramă universală şi sublimă, zodiacul deţine şi sintetizează toate cheile tradiţiei.

144 este numărul Revelaţiei, care permite înţelegerea prin intermediul a 12 semne cu 12 paliere a tot ce derulează o viaţă şi o istorie.

144 = 12 × 12, adică perfecţiunea tuturor ciclurilor pe cerc. Şi 144 = 1 + 4 + 4 = 9, număr divin şi perfecţiunea ultimului număr prim al primei decade. 144 este o măsură de înger şi o măsură de om, unul întâlnindu-l pe celălalt datorită acestei minuţioase cuadraturi a cercului.

18. Şi zidăria zidului ei este de iaspis, iar cetatea este de aur curat, ca sticla cea curată.

Alchimie: Chiar dacă marea de sticlă amestecată cu foc s-a raportat la descompunerea aurului şi argintului, aurul lichid translucid lasă lumina să pătrundă complet în cetatea alchimică a Ierusalimului păcii.

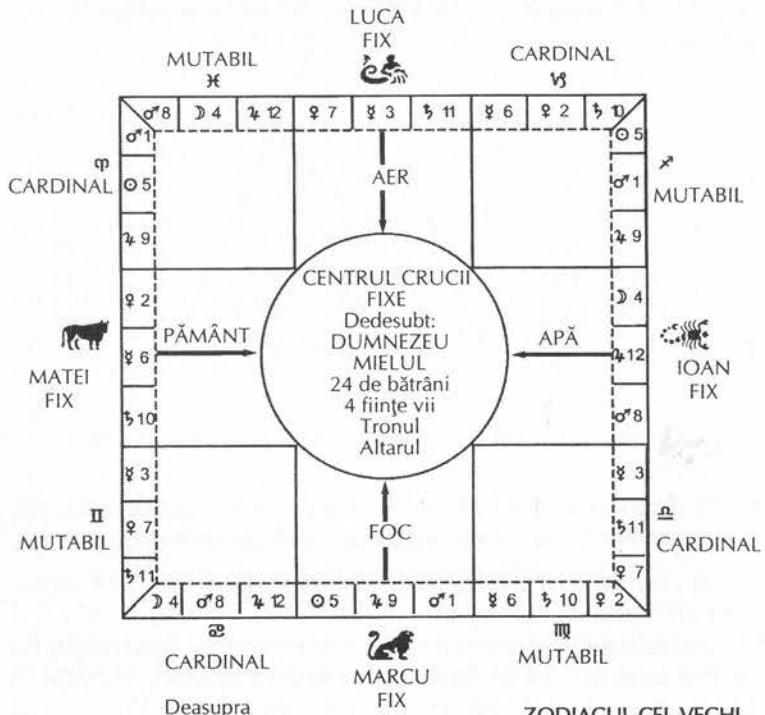

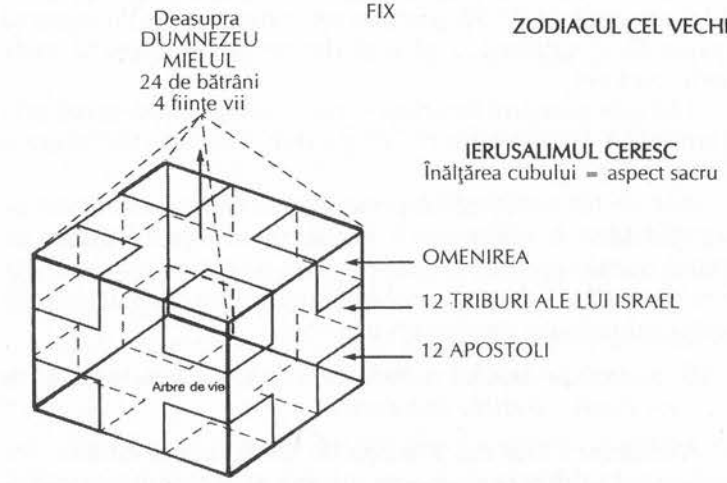

Marea operă alchimică, zodiacul şi Ierusalimul ceresc

Iniţiere: Zidurile cetăţii sfinte sunt ridicate din jasp, una din varietăţile de calcedoniu; aurul pur şi transparent revelează calitatea spirituală a locuitorilor ei.

19. Temeliile zidului cetăţii sunt împodobite cu tot felul de pietre scumpe: întâia piatră de temelie este de iaspis, a doua de safir, a treia de calcedoniu, a patra de smaragd,

20. A cincia de sardonix, a şasea de sardiu, a şaptea de hrisolit, a opta de beril, a noua de topaz, a zecea de hrisopras, a unsprezecea de iachint, a douăsprezecea de ametistă.

21. Iar cele douăsprezece porţi sunt douăsprezece mărgăritare; fiecare din porţi este un mărgăritar. Şi piaţa cetăţii este de aur curat şi străvezie ca sticla.

Alchimie: Fiecare temelie confirmă glorificarea şi consacrarea pietrei devenite preţioasă.

Astrologie: Sfântul Ioan atribuie fiecărui mineral un semn zodiacal.*

Berbecul: jasp.
Taurul: safir.
Gemenii: calcedoniu.
Racul: smarald.
Leul: sardonix.
Fecioara: sardoniu.
Balanţa: crisolit.
Scorpionul: beril.
Săgetătorul: topaz.
Capricornul: crisopaz.
Vărsătorul: hiacint.
Peşti: ametist.

Cele patru unghiuri ale celor trei cruci divinizate constituie trei cuburi îmbucate pentru a alcătui somptuoasele 144 de faţete ale smaraldului cosmic oferit Pământului pentru a-i reda cel de-al treilea ochi, care îl va face să iasă din „întunericul" unde ea şi-l pierduse.

* Această listă variază după traducători, traducerea lui Tob şi Biblia de la Ierusalim dând sardoniul pentru al cincilea şi cornalina pentru cel de-al şaselea.

Iniţiere: Pietrele preţioase indică sacralizarea Materiei. Intrarea fiecărui semn pretinde o perlă simbolică sau o virtute rară, dobândită printr-o muncă specifică, iar aceste giuvaieruri nu au categoric nimic de a face cu cele care o împodobeau pe marea Prostituată...

Locul central în cetate, loc de reuniune şi reunificare – precum Masa rotundă a cavalerilor Graalului – este din aur care primeşte Lumina divină.

22. Şi templu n-am văzut în aceasta, pentru că templul ei este Domnul Dumnezeu, Atotţiitorul, şi Mielul.
23. Şi cetatea nu are trebuinţă de soare, nici de lună, ca să o lumineze, căci slava lui Dumnezeu a luminat-o şi făclia ei este Mielul.
24. Şi neamurile vor umbla în lumina ei, iar împăraţii pământului vor aduce la ea mărirea lor...
25. Şi porţile cetăţii nu se vor mai închide ziua, căci noapte nu va mai fi acolo.

Astrologie: Lumina Soarelui fizic nu mai este necesară: Soarele spiritual central şi inima Soarelui Fiului iluminează cetatea sfântă, care este templul ceresc. Această lumină a devenit eternă sub influenţa lui Saturn 11, stăpânul spaţiului. Soarele – Am-Our* divin şi ciclurile Lunii – sufletul uman – reconstituind în fine Androginul, ciclurile zi-noapte nu mai pot exista: cupele lor nu se mai urmăresc una pe alta, ci se contemplă faţă în faţă.

Cele douăsprezece constelaţii sunt templul lui Dumnezeu, unde propria Lui strălucire o înlocuieşte pe cea a luminariilor.

Iniţiere: Vechile cetăţi îşi închideau porţile de teama invaziilor, dar, aici, ele rămân larg deschise, întrucât cetatea nu cere decât să fie invadată! Absenţa întunericului este absenţa negativităţii: totul este clar şi luminos, locuitorii sunt eliberaţi de Forţele întunericului. Absenţa Lunii şi a Soarelui aboleşte timpul şi cetatea este iluminată de gloria Celui Veşnic: Binah-Saturn luminează cicluri de viaţă veşnică în Eterul primordial al lui Kether.

*În franceză „amour" înseamnă dragoste

Edificiile religioase nu mai au motiv să existe: cei aleşi beneficiază în permanenţă de Prezenţa divină. Planeta glorioasă, înconjurată de coroana celestă şi de giuvaierurile sale, a devenit ea însăşi templu divin: ea atinge splendoarea marii religii universale şi cosmice, care se leagă în mod autentic la Tot.

26. Şi vor aduce în ea slava şi cinstea neamurilor.
27. Şi în cetate nu va intra nimic pângărit şi nimeni care e dedat cu spurcăciunea şi cu minciuna, ci numai cei scrişi în Cartea vieţii Mielului.

Alchimie: Nimic nu mai poate păta materia devenită insensibilă la orice agresiune, în acest caz numită *ultima materia.*

Astrologie: Lumina lui Saturn 11 şi a Soarelui nu mai lasă să pătrundă nicio umbră: ea este cea a iluminării şi a clarviziunii.

Zodiacul strălucitor înconjoară pentagrama ca un legământ matrimonial cu Dumnezeu, o cale sacră de la Unu către celălalt: ea pecetluieşte îmbrăţişarea divină şi reconstituie „lucrul unic" al *symbolum*-ului divizat între Lucifer şi omenire. Terminarea periplului iniţiatic stabileşte astfel o corelaţie cu Hermes-Mercur şi numărul 6, care leagă începutul şi sfârşitul, traversând toate planurile Creaţiei terminate în ziua a şasea.

Iniţiere: Numai cei care au luat drumul curajului, al discernământului, bunătăţii, altruismului, castităţii, adevărului, devoţiunii corecte şi al echităţii sunt aleşi; numele lor este gra-

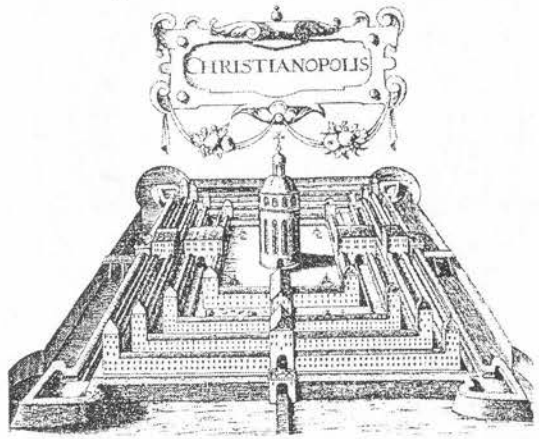

Fortăreaţa alchimică

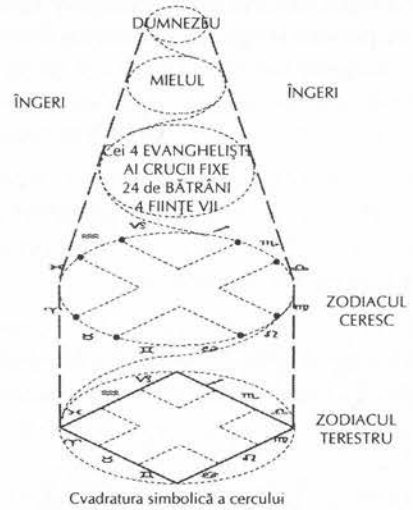

Cvadratura simbolică a cercului

Perfecţiunea organizării divine şi cosmice a zodiacului

Universul şi zodiacul

vat pentru veşnicie în memoria lumii. Dar viciile nu au niciun loc şi va trebui ca ele să devină virtuţi înainte ca toţi oamenii să fie iubiţi şi îmbrăţişaţi.

APA LUSTRALĂ A VĂRSĂTORULUI

Numărul 22, Şin, Matul (Nebunul)
Operaţia Projectio asupra omenirii

Numărul 22

Integrând arcanele Tarotului şi literele ebraice generatoare ale universului, el este numărul manifestării totale şi desăvârşite. În plus, „22 de poligoane regulate concentrice, al căror unghi central conţine un număr întreg de grade, pot fi înscrise în cerc", simbol al perfecţiunii divine; 22 ilustrează şi cvadratura circumferinţei şi 22: 7 = π, adică 3,1416.

Pe de altă parte, toţi divizorii întregi ai lui 360 sunt 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12, 15, 18, 20, 36, 40, 45, 60, 72, 90, 120 şi 180, adică exact 22.

Valoarea 300, atribuită lui Şin, este sublimarea lui 3, cel mai mic număr care elaborează o structură stabilă (triunghi, trepied etc.) ש care în acelaşi timp instaurează creaţia, schimbul şi mişcarea.

Litera Şin

Această a treia literă-mamă închide şi începe manifestarea Treimii. Ea deschide al doilea capitol al Facerii, unde fiinţa umană poartă în ea germenele divin, deşi Satana devine o barieră provizorie, cu toate că îndrăzneşte să îl ispitească chiar

pe Iisus prin trei idei false ale omului de rând: seducţia, puterea şi bogăţia: el trebuie să se măsoare cu propriul Şin sau puritatea flăcării sale interioare, înainte de a fi uns de Hristos.

Şin este înainte de toate elementul **Foc** central cosmic şi forţa animatoare a universului; ea seamănă, într-adevăr, cu limbile unei flăcări ce se termină prin trei Iud creatori.

Vechile rase s-au dezvoltat datorită primului element al civilizaţiei, focul, care le apăra de frig şi prădători. Şin este focul căminului, al altarului care uneşte familia spirituală sau al Hestiei şi al Vestalelor. Această flacără a Spiritului a fost furată de Prometeu, Titanul-Tată al oamenilor, al cărui nume grecesc semnifică „Prevedere", pentru a fi transmis acestora şi ascuns în pântecele Materiei la fel ca în corpul uman, unde a devenit şarpele Kundalini încolăcit aşteptând să fie atras spre sursa sa celestă. Precum Lucifer, şi el purtător de Lumină, va rămâne ţintuit în Materie până la reîntoarcerea ultimului dintre copiii săi, încă nepregătiţi la această iniţiere puternică. Odată mascat în Infern şi deviat de la sursa sa, Focul prometeic a devenit lumina neagră ce alimentează viciile eului şi ale puterii instinctuale, generând suferinţe, temeri, iluzii, conflicte sau revolte. Dar, odată pătruns de flacăra sa interioară, adeptul adevărului îl foloseşte în căutare înainte de a redeveni el însuşi Foc şi scânteie de fulger ce trăzneşte arborele. Fie că arde fără să distrugă rugul de mărăcini al lui Moise, fie că încălzeşte căminele Hestiei sau că întreţine fierăria lui Hefaistos, el este indispensabil vieţii.

Flacăra revelaţiei lui Şin trezeşte de asemenea conştiinţa spirituală; pentru marele iniţiat, ea este asociată cu Eterul sublim al Tatălui în Kether ca să genereze unda de energie arzătoare a botezului său, Focul iluminării: el nu se dezvăluie decât omului ce stă drept, el însuşi devenit Foc de viaţă şi cocreator al lumii. Focul lui Şin, această flacără a lui Dumnezeu cântată în Cântarea cântărilor, arde şi în centrul şi la periferia zodiacului ceresc, Forţa sa vitală transmiţând energie tuturor puterilor universului.

Far de viaţă, flamură a sufletului sau scânteie incendiară a Spiritului, Focul lui Şin arde tot ce nu mai are valoare şi luminează noua conştiinţă care, la rândul ei, va lumina lumea.

Datorită lui, Principiul pătrunde în inima Materiei, unde străluceşte şi izbucneşte în trei ramuri pentru a construi cele trei planuri; întinse spre planul de sus, ele unifică, dinamizează şi activează cele trei Forţe primordiale ale elementelor: Foc, Aer şi Apă (tradiţia le atribuie celor trei patriarhi fondatori ai Israelului, Avraam, Isaac şi Iacov, care au dat naştere celor 12 triburi, apoi celor 144 000 de aleşi. Şi 144 × 3 = 432: 4 = 108 (alt număr sacru). Inversată în matca lumii viitoare, Şin îşi vede cele trei ramuri înfipte în Materie şi purtând germenele triplu, cele trei aspecte ale Luminii: căldura, magnetismul şi iluminatul. Focul ceresc şi Focul terestru odată unite într-o singură înflăcărare, Şin oferă calea mediană a tridentului său pentru armonizarea energiilor mai înainte opuse. Stâlpii Rigorii şi Milei ai Arborelui sefirotic se sintetizează graţie ei în cel al Armoniei regale, odată ce iniţiatul s-a dezvoltat şi a înflorit în corpul, sufletul şi spiritul său.

Un alt simbol al lui Şin este **dintele**, forţă vitală agresivă care poate muşca în mod dureros sau poate deveni utilă; această parte – cea mai dură şi mai nepieritoare a corpului dens – este înrudită totuşi cu Spiritul, partea cea mai durabilă şi mai puternică a motivaţiei evolutive: acesta retează şi zdobeşte proastele alegeri ale eului aşa cum dintele face cu alimentele, pregătindu-le pentru asimilare. Dintele mai poate hrăni sufletul, tot aşa cum plexul coccigian – cel mai dens – trebuie să se ridice până la cel coronal – cel mai subtil. Dintele este şi piatra de temelie a unei mari opere simbolice, a cărei piatră unghiulară este limba – Logosul, Verbul. De aceea, triplul său Foc etern este reprezentat prin sfeşnicul cu şapte braţe, care îl reproduce.

Totodată Şin este **spada** care imolează ţapul ispăşitor sau taie corpul mort ca să ţâşnească cel glorios. Introdusă în centrul Tetragramei, ea devine centrul virtuţii sale şi ilustrează mântuirea. Numele ebraic al lui Iisus este Iud He **Şin** Vav He: el a devenit această flacără sacră integrând energia Hristosului cosmic.

Asimilată de asemenea **săgeţii** şi **suflului** care enunţă Verbul, Şin este atribuită puterii centrifuge prin care totul este pătruns de scânteia divină; ea permite în plus reconstruirea

templului interior cu o nouă stare spirituală. Pe Arborele Vieţii, energia ei se prelungeşte sau întâlneşte lama sabiei lui Zain pe cea de-a şaptea cale, ea însăşi perpetuată de prima, unde Alef penetrează Pământul-Malkuth.

Matul

Orbit de Lumină, el riscă să cadă, deşi a reuşit să ajungă pe ultimul palier. Experienţa vieţilor trecute este singurul său bagaj, iar frumuseţea spirituală îl autorizează să călătorească în toate lumile, dar, când sufletul lui va aspira să pătrundă

într-un corp fizic pentru a trăi o nouă căutare spirituală, va coborî în zonele cele mai de jos.

Mistic, înţelept sau nebun, el îşi continuă căutarea în sens evolutiv, căci aspiră să devină perfect precum Dumnezeu. La capătul periplului său, Matul îşi operează transmutaţia interioară şi îşi găseşte propria comoară: „piatra se găseşte în fiecare... " Deşi eliberat din roata incarnărilor, el coboară din

nou dacă doreşte să urmeze o cale de slujire, pe viitor închinată binelui celorlalţi. Acceptă moartea şi trece graniţa dintre cele două lumi, căci ştie că îl aşteaptă învierea. El răspunde la chemarea oamenilor, desigur nebun că îl părăseşte pe Dumnezeu, dar cunoaşte calea de întoarcere, întrucât nu are decât să meargă pe urma anterioară a paşilor săi.

Alchimie

Matul este nebunul Marii opere sau argintul-viu, numit astfel din pricina puterii sale de adaptare şi de dependenţă.

Învierea pietrei a fost ilustrată de Phoenix care, deşi ars, revine la viaţă. Aici, pasărea simbolizează împlinirea şi ultimul său sacrificiu.

Întrucât a străpuns lumile cereşti ale supraconştiinţei şi este iluminat de perfecţiunea divină, adeptul poate să-şi proiecteze pulberea alchimică a sufletului şi spiritului său: el a devenit *Alkool*, substanţa pură, *spiritus mundi* sau spiritul universal.

Astrologie

Focul Soarelui, manifestare fizică perfectă a dragostei divine, este inima cosmică ce face ca planetele să valseze lent încă de la crearea cosmosului. Venus-Urania integrează un Foc provenit direct din sublimul Uranus. Devenit forţă de atracţie între bărbat şi femeie, el îi incită să se contopească într-o singură flacără de iubire, care nu trebuie poluată, sub pedeapsa de a nu fi virată spre lubricitate şi de a-şi vedea spiritualitatea nimicită.

Elementul Foc guvernează în zodiac semnele **Berbecului** – focul eului –, **Leului** – focul sufletului – şi **Săgetătorului** – focul spiritului. În ansamblul ei, roata este orchestrată de Focul solar, care îi serveşte ca pivot şi ca Foc electric care o încinge.

În acest caz, Focul Tatălui – sau Saturn 11 – se uneşte cu Apa Mamei – sau Jupiter 12 –, a cărei cupă plină de viaţă de-

vine înflăcărată de dragoste: energia benefică a zodiacului se va revărsa peste o omenire consacrată.

Lucrarea pe cea de-a douăzeci şi doua cale, de la Tipheteth-Soare la Kether-Uranus

Această cărare hotărât verticală a Sabiei iluminatoare a Verbului face fuziunea între Focul solar şi Focul spiritual, adică între Suflet şi Spirit, după ce iniţiatul îşi sublimează Focul interior al lui Kundalini. Tripla flacără a Soarelui spiritual central al lui Kether-Uranus şi a Soarelui fizic al lui Tiphereth stă înclinată peste Yesod-Luna care, astfel sublimată, devine un nou soare, ce ţâşneşte peste Focul intern al Pământului-Malkuth. Coroana arborelui îşi regăseşte propriul spirit, inimă şi corp: Umanul se divinizează, inteligenţa şi dragostea Unităţii se scurg peste el ca un torent ce vibrează plin de duioşie.

Calea săgeţii este adevărata cale a marilor mistici, care se unesc cu Dumnezeu după ce au înţeles adevărata spiritualitate şi au primit iluminarea triplului Foc. Ei sunt solitari, căci puţini sunt aceia care pot să îi întâlnească, dar întreaga fiinţă le este hrănită de flacăra lui de nestins şi de aceea nu se tem să traverseze acest ultim pustiu subtil: mulţumită acesteia, totul înfloreşte în jurul lor, iar ei strălucesc asemenea unor sori.

Legământul este veşnic pentru aceia care s-au devotat căutării Luminii, Adevărului, Dreptăţii, Dragostei şi Frumuseţii, care sunt tot atâtea nume ale lui Dumnezeu. Ei cooperează la marea operă a Creaţiei, după ce au dobândit cunoaşterea, înţelepciunea şi clarviziunea, care îi face utili alături de Creator: cel de-al treilea ochi al lor este vizionar, sufletul le este luminos, spiritul le este strălucitor.

În capitolul 22 al Apocalipsei

Un singur fluviu ţâşneşte din tronul divin; nu mai este un fluviu cu patru ramificaţii ca în Facere, căci 4 a redevenit 1. Fluidul Spiritului-Dragoste al Tatălui-Mamă le permite celor aleşi să primească botezul în toată completitudinea şi splendoarea sa. Pentru a fi eficace, spiritualitatea umană trebuie să curgă transmiţând un adevăr şi o înţelepciune tot atât de pure şi transparente precum cristalul.

Dumnezeu şi ierarhiile sale îi binecuvântează pe cei aleşi, pe care ultima ungere a Focului-Apă îi consacră la Viaţa veşnică. Revenită în mâna divină, ea nu mai cunoaşte anatema şi se bucură de o fericire perfectă; bucla evoluţiei este închisă, alfa îl întâlneşte pe omega, Fiul a fuzionat cu Tatăl şi Tatăl cu Mama: Dragostea se dizolvă în Tot. 3 a redevenit şi el 1.

1. *Mi-a arătat apoi râul şi apa vieţii, limpede cum e cleştarul şi care izvorăşte din tronul lui Dumnezeu şi al Mielului.*

Alchimie: Ultimă realizare a operei, piatra strălucitoare a devenit fântâna Tinereţii răspândită din tronul divin, izvor sau puţ de iubire. Ea îl transformă pe cel care bea într-un singur spirit, ce incorporează corpul şi sufletul.

Astrologie: Tatăl – reprezentat de Saturn devenit *piatră roşie* –, Mama – ilustrată de Venus 7 în decanul ei – şi Fiul – pentru care Mercur 3 este mesagerul – devin un singur Spirit înzestrat cu puterea imensă a triplului botez: Mama botează cu Apa Dragostei, Tatăl, cu Focul Spiritului şi Fiul, cu Sângele-Lumină a cunoaşterii.

Iniţiere: Calea trasată înspre Dumnezeu este acest fluviu vibrant care iese direct din El precum Focul roţii şi ultimul drum vertical al Arborelui. Limpezimea lui evocă starea transcendentă a cristalului, care lasă să treacă lumina după ce a fost, timp de milenii, opac precum o stâncă: în acelaşi fel, Pământul-Mamă este traversat de Spiritul-Tată.

Focul divin nu mai nimiceşte, nu mai ameninţă, nu mai distruge, ci îi regenerează pe iniţiaţi cu o căldură şi o duioşie infinită, căci a devenit parte integrantă.

2. *Şi în mijlocul pieţii din cetate, de o parte şi de alta a râului, creşte pomul vieţii, făcând rod de douăsprezece ori pe an, în fiecare lună dându-şi rodul; şi frunzele pomului sunt spre tămăduirea neamurilor.*

Alchimie: Cei trei arbori sunt în raport cu Treimea divină, care nu mai are nimic de a face cu sarea, sulful şi mercurul Operei în calitatea lor de elemente materiale.

Balaurul cu trei capete revelează ideea că reuşita Operei se bazează pe o soluţie triplă. Ultima sa sublimare va transforma Phoenixul în pelican, care îşi oferă propria substanţă corporală ca şi sângele – sau culoarea – pentru a-şi hrăni puii sau metalele reunite. Hrănindu-i cu propria substanţă, le dăruieşte viaţa sa, aşa cum marii iniţiaţi o fac pentru omenire.

Ermetismul alchimic îl prezintă deasupra unei cruci, în centrul căreia se află un trandafir cu multe frunze, unde este înscrisă formula I.N.R.I.

Sunt posibile trei interpretări:

Igne Natura Renovatur Integra, adică „prin foc natura integră este reînnoită";

Ignem Natura Regenerando Integrat, adică „natura purifică focul regenerându-l";

Igne Nitrum Roris Inventur, adică „ prin foc se descoperă salpetrul din rouă".

Pelicanul este aşadar pus în legătură cu elementul Foc, dar şi cu natura şi roua cerului. Prin darul sacru al păsării, aurul alchimic devine potabil pentru toţi.

Astrologie: Întreaga cetate sfinţită a zodiacului oferă recolta transmutaţiilor pe cele trei cruci ale sale... În centru, Arborele vieţii le consacră inteligenţa şi fiecare lună – sau semn – îşi are fructul său experimental, ale cărui frunze ce renasc sunt tot atâtea mesaje de speranţă în primăvara veşnică. Când scara lui Iacob, perfect verticală, se sfârşeşte, arborele nu mai oferă sâmburii amari ai vieţii terestre, ci fructele zemoase ale gratificaţiei cereşti.

Iniţiere: Arborele vieţii *este* calea iniţiatică: în piaţa centrală a cetăţii sacre, el a dat mlădiţe pe cele două maluri ale râului vibrant – poate calea umedă şi calea uscată – care ghidează trecerea spre Edenul regăsit; Arborele-Tată se află în inima cetăţii, celălalt pe unul din malurile fluviului, cel de-al treilea pe celălalt taluz. Numărul 3 reaminteşte ramificaţiile lui Şin, ca cele ale eului, sufletului şi spiritului. De data aceasta, împuternicit de *Sophia,* şarpele-Lumină s-a încolăcit

în spirală, în timp ce iezerul de foc digeră rămăşiţele şarpelui-Pulbere: iniţiatul i-a dejucat capacanele, urcând spre sursa sa divină.

Frunzele vindecătoare ale arborelui vieţii sunt tot atâtea recompense iniţiatice.

3. *Niciun blestem nu va mai fi. Şi tronul lui Dumnezeu şi al Mielului va fi într-însa şi slujitorii Lui îi vor sluji Lui.*
4. *Şi vor vedea faţă Lui şi numele Lui va fi pe frunţile lor.*
5. *Şi noapte nu va mai fi; şi nu au trebuinţă de lumina soarelui pentru că Domnul Dumnezeu le va fi lor lumină şi vor împărăţi în vecii vecilor.*

Alchimie: Roata de Lumină a înlocuit roata de angoasă, suferinţa nu mai există mulţumită aurului potabil, care poate fi savurat de toţi.

Astrologie: Dumnezeu este reprezentat de Saturn 11, care oferă viaţa veşnică celor care au ştiut să ajungă până în vârful său şi fac de acum înainte parte integrantă din memoria lumii.

Iniţiere: Mânia divină îşi pierde raţiunea de a exista. Umanul devenit sacru, fruntea împodobită cu pecetea divină îl poate vedea pe Dumnezeu faţă în faţă. *Symbolum*-ul resudat prin dragoste se consolidează între Cer şi Pământ.

6. *Şi îngerul mi-a zis: „Aceste cuvinte sunt credincioase şi adevărate şi Domnul – Dumnezeul duhurilor proorocilor – a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi cele ce trebuie să se întâmple în curând."*

Alchimie: Nu mai subzistă nimic impur după ultima şi a douăzeci şi patra sublimare, reziduurile sunt aruncate în foc, operaţia, terminată şi vasul, spart.

Astrologie: Pentru a-i permite omenirii să îl regăsească, Saturn 11 i-a transmis intuiţia prin intermediul lui Mercur, care este în acelaşi timp înger, emisar şi slujitor.

7. *„Că iată vin curând. Fericit cel ce păzeşte cuvintele proorociei acestei cărţi!"*

Alchimie: Procesul alchimic trebuie transmis, căci fiecare trebuie să-l trăiască şi să-l integreze chiar şi fără să înţeleagă

ermetismul: Marea Operă trebuie să se realizeze şi spiritualitatea, să devină perfectă.

Astrologie: Este bine să se facă cunoscută calea iniţiatică a zodiacului, deoarece ea deţine totodată cheia evoluţiei spirituale.

Iniţiere: Dumnezeu însuşi este cel care îi inspiră pe profeţii autentici prin intermediul îngerilor Săi şi al simbolurilor sacre. Adevărul arborelui vieţii trebuie ocrotit, căci înaintarea pe drumul lui duce de asemenea la Lumină.

REÎNTOARCERE LA SINTEZA CAPITOLULUI 1 ŞI A ROŢII

Capitolul 22 (continuare)

8. Şi eu, Ioan, sunt cel ce am văzut şi auzit acestea. Iar când am auzit şi văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului care mi-a arătat acestea.

9. Dar el mi-a zis: „Vezi să nu faci aceasta! Căci sunt împreună slujitor cu tine şi cu fraţii tăi, proorocii, şi cu cei ce păstrează cuvintele cărţii acesteia. Lui Dumnezeu închină-te!"

Alchimie: Adeptul care reuşeşte nu trebuie adorat, căci importantă este Opera de transmutaţie şi, dincolo de aceasta, Cel care a creat piatra.

Astrologie: Nu se pune problema nici ca zodiacul să fie venerat, el este doar un ghid, dar calea sa iniţiatică este indispensabilă pentru găsirea propriului adevăr, înainte de marele Adevăr cosmic.

Iniţiere: Tulburat de atâtea minunăţii revelate după multele suferinţe îndurate, Sfântul Ioan se aruncă la picioarele îngerului; dar, întocmai celuilalt de mai înainte, şi acesta îi recomandă să îl venereze numai pe Dumnezeu, căci ei doi sunt doar slujitorii planului.

10. Apoi mi-a zis: „Să nu pecetluieşti cuvintele proorociei acestei cărţi, căci vremea este aproape."

Astrologie: Era Vărsătorului urmează imediat după cea a Peştilor; purificată de undele Vărsătorului de Apă, ea va aduce mai mult discernământ, fraternitate şi adevăr.

Iniţiere: Conţinutul cărţii sacre trebuie transmis, chiar fără să fie înţeles: pecetea ei va fi ruptă în altă eră, dar timpul nu există în Viaţa veşnică... Sfântul Ioan trebuie să transmită Revelaţia, care uneşte parametrii cunoaşterii şi înţelepciunii.

11. „Cine e nedrept să nedreptăţească înainte. Cine e spurcat, să se spurce şi mai greu. Cine este drept, să facă dreptate mai departe. Cine este sfânt să se sfinţească şi mai mult.

12. Iată, vin curând şi plata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia, după cum este fapta lui."

Alchimie: Roata angoasei îi pedepseşte sever pe cei care nu au putut să reuşească Opera sau nici măcar nu au încercat.

Astrologie: Ea poate şi trebuie să continue să se învârtă pentru cei care se află încă sub legea dualităţii talionului.

Iniţiere: Totul este bine, totul este la locul lui; oamenii evoluează încet pe Pământul unde viaţa va continua până când ultimul va urca definitiv spre sfera creatoare. Ei pot trăi în greşeală atât timp cât le va plăcea să-şi piardă timpul. Să meargă deci până la capătul experienţelor, să trăiască totul până la fund pentru a înţelege legile Vieţii, să-şi continue drumul evoluţiei prin încercările pe care ei înşişi şi le-au ales! Fie că vor, fie că nu vor, vor fi condamnaţi ineluctabil într-o zi... la Lumină, dar nu e cazul pentru aceasta să-şi piardă viaţa în inutilităţi.

13. „Eu sunt Alfa şi Omega, cel dintâi şi cel de pe urmă, începutul şi sfârşitul. "

Astrologie: Alfa şi Omega reamintesc zodiacul angoasant încă închis, dar spirala lui s-a deschis: Dumnezeu anunţă că El se află la fiecare din cele două extremităţi şi pe tot parcursul lui.

Iniţiere: Şi El îşi confirmă o dată în plus apropiata sosire în inima oamenilor, în calitate de Creator al cercului cosmic perfect care îi include pe toţi.

14. „Fericiţi cei ce spală veşmintele lor ca să aibă stăpânire peste pomul vieţii şi prin porţi să intre în cetate!"

Iniţiere: Purificarea este recomandată în toate domeniile, căci este indispensabilă înălţării spirituale: fără autenticitatea ei, ritualurile cele mai elaborate îşi pierd esenţa. Veşmântul este în acest caz aura de lumină care trebuie să se limpezească pe măsura evoluţiei. Cei care o fac transparentă Divinului sunt binecuvântaţi: ei devin un exemplu viu.

15. „Afară câinii şi vrăjitorii şi desfrânaţii şi ucigaşii şi închinătorii de idoli şi toţi cei ce lucrează şi iubesc minciuna!

16. Eu, Iisus, am trimis pe îngerul Meu ca să mărturisească vouă acestea, în faţa Bisericilor. Eu sunt rădăcina şi sămânţa lui David, steaua strălucitoare cea de dimineaţă."

Astrologie: Cei care refuză Adevărul curat – dacă mesajul lui Mercur uranian nu a fost înţeles – practică minciuna şi toate viciile vomate de Dumnezeu: magia neagră, dominaţia, destrăbălarea, crima, laşitatea, adorarea falselor valori etc.

Steaua dimineţii este Venus-Lucifer, alter ego şi suflet al Pământului, redevenită cosmică şi strălucitoare, cu cele două braţe întinse înspre vârful Capricornului, ce ţine sus şi mândru flacăra celestă în Vărsător: ea a redevenit parte integrantă a Hristosului cosmic.

Iniţiere: Vicioşii sunt respinşi atât timp cât se complac în viciile lor.

Iisus Hristos îşi confirmă identitatea divină în acelaşi timp cu ascendenţa sa umană. Dacă Bisericile ar reveni la învăţătura sa, ele ar fi de asemenea iluminate şi i-ar lumina repede pe ceilalţi, acest cer nou propunând speranţa unei noi vieţi veşnice. Iisus Hristos o invocă pe Venus-Lucifer, şi ea crucificată în Materie şi reîntoarsă la Lumină, ca şi alter ego-ul ei.

17. Şi duhul şi mireasa zic: „Vino." Şi cel ce aude să zică: „ Vino." Şi cel însetat să vină şi cel ce voieşte să ia în dar apa vieţii.

Iniţiere: Apa vie este inepuizabilă: ea provine din cer, unde se dăruieşte din dragoste pentru a potoli setea; ea a fost meritată în timpul traversării pustiului şi cei aleşi pot să-şi inunde sufletul şi spiritul.

Dumnezeu şi cetatea divinizată au rezolvat uniunea promisă de Cabală, unde Malkuth era de mii de ani micuţa logodnică. Cuplul în sfârşit unit lasă cu bucurie să se audă chemarea Sa la nuntă: o ... nuntă grozavă îi aşteaptă pe oameni la capătul tunelului zodiacal!

18. „Şi eu mărturisesc oricui ascultă cuvintele proorociei acestei cărţi: De va mai adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu va trimite asupra lui pedepsele ce sunt scrise în cartea aceasta;

19. Iar de va scoate cineva din cuvintele acestei proorociri, Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vieţii şi din cetatea sfântă şi de la cele scrise în cartea aceasta."

Astrologie: Profeţia cărţii nu se referă la evenimentele specifice unui trecut sau unui viitor problematic, ci la evoluţia întregii omeniri, mai ales când ea se scufundă în decadenţă. Nimic nu trebuie retezat, fără de care textul ar deveni de neînţeles şi nimic nu va mai fi la locul lui: zodiacul dă cheia evoluţiei.

Iniţiere: Textul nu trebuie amputat: el permite decodarea arborelui vieţii, ale cărui cărări sunt literele-numere. Totul este important: procesul de deschidere a omenirii şi Legile dictate de Dumnezeu pentru a-l asista. Pomul dă o altă cheie de evoluţie.

20. Cel ce mărturiseşte acestea zice: „Da, vin curând. " Amin! Vino Doamne Iisuse!

21. Harul Domnului Iisus Hristos, cu voi cu toţi! Amin!

Astrologie: Numai un orb materialist poate rezista la o astfel de chemare şi preferă să rămână ţintuit pe roată, învârtindu-se în jurul eului său ca Uroboros în jurul cozii!

Fiecare poate începe să se cataere pe scara cea mare a zodiacului derulat şi să urce treptele ce duc la marea Întâlnire.

Iniţiere: Sfântul Ioan răspunde că el este gata să plece curând. El îi cere pentru ultima oară maestrului său să-şi răspândească harul asupra tuturor, apoi se topeşte în Lumina sa...

Ca un alt Mat, el poate să coboare iarăşi ca să se facă util, ştiind că lucrarea sa nu va înceta decât după zborul ultimului om.

El îl reprezintă pe fiecare adept care va vrea să dea dovadă de o mare luciditate şi să accepte în totală cunoştinţă de cauză, fără false renunţări, nici slăbiciuni, căci singur va avea de suferit trişând cu el însuşi.

Pot fi spuse încă multe alte lucruri, dar fiecare trebuie să-şi adauge propria piatră la edificiul spiritual al întregii omeniri...

CUPRINS

Introducere 7
Generalităţi explicative 21

CEI ŞAPTE PARAMETRI AI APOCALIPSEI

Marea operă ce trebuie realizată
Capitolul I 65
Capitolul II 70

Opera la negru sau operaţiunea tenebrelor
Capitolul III 81
Capitolul IV 99
Capitolul V 114
Capitolul VI 126
Capitolul VII 136
Capitolul VIII 150
Capitolul IX 161
Capitolul X 180

Opera la alb sau Albedo
Capitolul XI 197
Capitolul XII 208
Capitolul XIII 224
Capitolul XIV 239

Opera la galben
Capitolul XV 259
Capitolul XVI 275
Capitolul XVII 285
Capitolul XVIII 302

Opera la roşu
Capitolul XIX.....319
Capitolul XX.....331
Capitolul XXI.....345
Capitolul XXII.....357
Capitolul XXIII.....375

Reîntoarcere la sinteza capitolului 1 şi a Roţii.....385

În colecţia TOTAL au apărut:

1. **CELE MAI INFLUENTE 100 DE PERSONALITĂŢI GAY** de Paul RUSSELL
2. **DICŢIONAR INTRODUCTIV DE PSIHANALIZĂ LACANIANĂ de** D. EVANS
3. **DICŢIONAR DE SIMBOLURI MASONICE** de Jean FERRÉ
4. **FORMULA 1. SCENA ŞI CULISELE MARILOR PREMII** de N. COSMESCU
5. **DICŢIONAR CRITIC DE MITURI ŞI SIMBOLURI ALE NAZISMULUI** de Rosa Sala ROSE
6. **DICŢIONAR DE SIMBOLURI MUSULMANE** de Malek CHEBEL
7. **CODUL DA VINCI — SURSELE SECRETE** de Jean-Jacques BEDU
8. **ÎNGERI ŞI DEMONI — SURSELE SECRETE** de Jean-Jacques BEDU
9. **DROGURILE – O TENTAŢIE UCIGAŞĂ** de Griffith EDWARDS
10. **DICŢIONAR DE VISE** de Hélène RENARD
11. **CEI MAI INFLUENŢI 100 DE EVREI DIN TOATE TIMPURILE** de Michael SHAPIRO
12. **MARILE IMPOSTURI ALE ISTORIEI** de Claude MOSSÉ
13. **CELE MAI IMPORTANTE 500 DE MĂRCI ALE LUMII** de Tory Czartowski
14. **100 DE CĂRŢI INTERZISE – ISTORIA CENZURII ÎN LITERATURA MONDIALĂ** de Nicholas J. KAROLIDES, Margaret BALD & Dawn B. SOVA
15. **SPĂLAREA CREIERULUI – ŞTIINŢA MANIPULĂRII** de Kathleen TURNER
16. **LEXICONUL ERORILOR MILITARE** de Hans-Dieter OTTO
17. **LEXICONUL ERORILOR BIBLICE** de Walter-Jörg LANGBEIN
18. **CELE MAI MARI 80 DE CONSPIRAŢII DIN TOATE TIMPURILE** de Jonathan VANKIN & John WHALEN
19. **DICŢIONAR DE VISE** de Hélène RENARD
20. **LEXICONUL ERORILOR JURIDICE** de Hans-Dieter Otto
21. **MAGIA VISELOR – DICŢIONAR DE SIMBOLURI ONIRICE** de Francesco Monte
22. **NOILE HAINE ALE PROPAGANDEI** de Călin Hentea
23. **CODUL FRANCMASONILOR DEZVĂLUIT – Adevărul despre Cheia lui Solomon şi Frăţie** de Robert L.D. Cooper
24. **CAVALERII TEMPLIERI – RĂZBOINICII DOMNULUI, BANCHERII DIAVOLULUI** de Frank Sanello
25. **RELIGIILE LUMII – GHID ESENŢIAL** de Brandon Toropov şi Pr. Luke Buckles
26. **SECRETELE ALCHIMIEI** de Carole Sédillot
27. **DALAI LAMA: OMUL, CĂLUGĂRUL, MISTICUL** de Mayank Chhaya
28. **ENCICLOPEDIA DROGURILOR** de Richard Rudgley
29. **MARIA MAGDALENA - GHID ESENŢIAL** de Lisa Bellevie
30. **DICŢIONAR DE SUPERSTIŢII - MARILE PERSONALITĂŢI ŞI SUPERSTIŢIILE LOR** de Pierre Canavaggio
31. **CUM TREC ÎN NEFIINŢĂ MARILE PERSONALITĂŢI** de Sushila Blackman
32. **BIBLIA ÎN LUMINA SIMBOLURILOR** de Julien Behaeghel
33. **CARTEA TIBETANĂ A MORŢILOR**
34. **FRANCMASONERIA ŞI SIMBOLUL PIERDUT** de S. Brent Morris
35. **VIRUSUL MINŢII** de Richard Brodie
34. **ISTORIA SE INŞALĂ** de Erich von Däniken